

Szerkesztette: D. Pablo Martín

„Uram, taníts meg minket imádkozni!”

Imaiskola az Isteni Akaratban

A mű eredeti címe: Signore, insegnaci a pregare!

Fordítás: Bodor Julianna

Korrektúra: Benedek-Székeddy Sándor

Műszaki szerkesztés és borítóterv: Vértesi Lázár

Segítő közreműködő: Szabó Hajnal

Kiadja az Asociația Schola Mariae Egyesület.

„Uram, taníts meg minket imádkozni!”

(Lk 11,1)

Imaskola az Isteni Akaratban

Isten szolgálója, Lujza Piccarreta,
az Isteni Akarat kicsiny leánya imáinak gyűjteménye

† „Leányom ..., hogyha az utat együtt tettük meg, talán azt szeretnéd, hogy egyedül lépjek színre? Kire mutassak majd mint követendő példára, hogyha az, akit tanítottam, és tudja az Akarásomban való élet hogyanját, nem akar ismertté válni? Leányom, ez lehetetlen!”

„Ó, Jézus, milyen útvesztőbe taszítasz? Úgy érzem, meghalok! Remélem, hogy FIAT-od erőt ad!”

† „Ezért tedd félre akaratodat, és FIAT-om megold mindent!”

Isten szolgálója, LUIZA PICCARRETA, akit Jézus elnevezett „az Isteni Akarat kicsiny leányának”, 1865. április 23-án született Corato településen, Bari tartományban, és ott halt meg 1947. március 4-én. Felajánlva magát Jézusnak, mint áldozati lélek 16 évesen, majdnem 65 évet élt ágyban, fájdalmak között, részesülve Jézus életében és szenvedésében. Szegényes műveltsége ellenére, a gyóntatói iránti engedelmességből (köztük Szent Hannibál), 36 vastag füzetet írt tele önéletrajzi naplóként egyéb írások és levelezések között, melyek célja az Isteni Akarat országának felfedése és népszerűsítése a teremtmények között (Az Ég könyve sorozat); a teremtmény visszahívása abba a rendbe, helyre és célra, melyben Isten teremtette őket. Ez az ország, amelyet Urunk Jézus hirdetett az evangéliumokban, és amelyet az Egyház folyamatosan kér a Miatyánkban: hogy az Isteni Akarat legyen a teremtmény élete, és a teremtmény isteni módon cselekedjen ebben.

Lujza boldoggá avatását a S.E.R. Trani érseke indította el 1994. november 20-án, Krisztus Király ünnepén, majd 2005 októberében hivatalosan lezárták az eljárást átadva az ügyet a Szenttéavatási Ügyek Kongregációjának.

† „Nézd át a szentek életét vagy a tankönyveket: egyben sem találod meg a teremtményben működő Akarásom csodáit vagy az abban élő teremtményt. Legfennebb megtalálod az Akaratomba való belenyugvást, az akaratok egyesítését, de az Isteni Akarásban élő teremtményt vagy a teremtményben cselekvő Akarásomat nem fogod megtalálni. Ez azért lehet, mert még nem érkezett el az idő, hogy Jóságom meghívja a teremtményt, hogy ebben a magasztos állapotban éljen. Az az imamód sem található sehol, melyet neked tanítottam.”

(14. kötet – 1922. 10. 06.)

Ez a könyv nem csupán Lujza Piccarreta imádságainak gyűjteménye (a teljesség igénye nélkül), hanem egy gyakorlati segítség az imádsághoz és egy rövid imaiskola az Isteni Akaratban.

Nem az a cél, hogy bizonyos imádságokat olvasgassunk, melyeket Lujza mondogatott, megtanulva őket kívülről, és nem is a módszer, hanem egy új lelkületet tár elénk, amely meghatározza a lélek új hozzáállását, hogy ugyanúgy érezzen és cselekedjen, mint Jézus Krisztus.

A kötet imádságait négy csoportra osztjuk:

- Lujza által írt imádságokat, melyekkel másokon segített;
- saját imádságai, melyeket megtalálunk a köteteiben;
- Jézus imádságai Lujza írásaiban;
- az egyház néhány hagyományos imádsága.

Ezenkívül beékeljük Lujza néhány írását, melyekben Jézus kimondottan az imádságról tanítja, hangsúlyozva, hogy nem arra vágyik, hogy imádkozzunk, hanem hogy „imádsággá váljunk” Benne. Olyan imádsággá, amely imádó szeretet, jóvá tevő szeretet, mely mindent megoszt a szeretett személlyel, Jézussal; mely dicsőséget és tiszteletet szerez Neki, mely közbenjáró szeretet, hálát adó szeretet; szeretet, mely Istent mindenben és minden tetteiben szereti... Erre vonatkozóan írja Lujza a 12. kötetben (1919. 06. 04.):

„A szokásos állapotomban mondtam szeretett Jézusomnak: *»Ne vesd meg az imádságaimat; a saját szavaidat ismételve, a szándékaidat. A lelkekre ugyanúgy vágyom, mint Te, ugyanazzal az Akarással.«*

Áldott Jézusom válaszolt: **† »Leányom, amikor a saját szavaimat hallom ismételni, az imáimat, Akarásomat, úgy érzem, ezernyi mágnes vonz hozzád; amikor hallom szavaimat ismételni, szívem megannyi örömet érez, és elmondhatom, hogy ezen pillanatok ünnepek számomra. Miközben örülök, elgyengülök lelked szeretetétől, és nincs erőm büntetni a teremtményeket. Ugyanazokat a láncokat fedezem fel benned, melyekkel az Atyámhoz könyörögtem, hogy béküljön meg az emberiséggel. Ó, igen, ismételd meg, amit én tettem, mindig ismételd meg, ha szeretnéd, hogy Jézusod megannyi keserűségben öröme leljen a teremtmények részéről.«**”

Elmondhatjuk, hogy Lujza egész élete, mely írásaiban csapódott le, egy folyamatos imádság volt, szüntelen szerelmes vágyakozás Jézus után. Úgy tűnik, napjainkban néhányan felfedezték a Szentlelket és Isten „spontán” imádságos dicséretét. Ezt a tapasztalatot megélték a szentek is életük során, és közöttük egyedülálló módon Lujza is. Elég lenne a „Szenvedések órája”-nak lüktető szeretetére gondolni, melyet folyamatosan mondott, vagy „A karácsonyi kilencedre”, melyet tizenhat évesen kezdett el. Ezek az ő imaiskolája, az ő élet iskolája.

Az imádság szeretettelátkozás Istennel, az Isteni Akarat és az emberi akarat közötti találkozás. Jézus tanítja: **† „A Szentség akkor tud gyümölcsöt teremni a lélekben, amikor az alávetette magát Akaratomnak. Akarásommal való kapcsolatuk függvényében teremnek gyümölcsöket. Ha nincsenek kapcsolatban Akarásommal, beszélnek velem, de éhesek maradnak, meggyónnak, de bűnösök maradnak; eljönnek szentségi jelenlétem elé, de ha akaratunk nem olvad egybe, halott maradok számukra, mert egyedül Akaratom tud gyümölcsöt teremni a lélekben és ad életet a szentségeknek. Azok, akik ezt nem értik meg, gyermekek még a vallásos életben.”**

(11. kötet – 1913. 09. 25.)

Ez a találkozás, ami az imádság, kifejezi a teremtmény érzéseit és viselkedését Istennel szemben. Az imádság hiánya gyakorlati ateizmus; az imádság elutasítása istentelenség; az imádságban való állhatatlanság az Úr iránti gyenge és felszínes szeretet jele; az elkalandozás imádság közben annak jele, hogy a lelket egyéb dolgok foglalkoztatják és gondolata túl sokat forog önmaga körül. Az az imádság, mely megtanult és darált imádságokból áll, nem érinti meg a szívet és az életet, ugyanúgy Isten szívét és életét sem. Azért imádkozni, hogy valamilyen „kegyelmet” elnyerjünk, annak jele, hogy a lélek nem „hívője”, hanem „ügyfele” Istennek. Azért imádkozni, hogy megnyugtassuk lelkiismeretünket: „Már elmondtam az imáimat”, olyan, mint mikor beszélünk a telefonba, de nem hívtunk fel egy számot; elvesztegetett lehetőség...

Az imádság kifejezheti a távolságot, a félelmet, a formaságot (ami nem a helyes tisztelet) Istennel szemben. Ugyanakkor kifejezheti az érdeklődést, a segítség iránti vágyat, a megbánást, az elégedettséget, a hálát, az örömet, a csodálatot, együttérzést, a jóvátétel iránti vágyat, a közbenjárást, ami a SZERETET jele. És itt található az akaratok egysége: az IMÁDÁSBAN.

Az imádság megmutatja, hogy az ember mennyire idegen vagy közeli Istennel szemben, mennyire van távol vagy közel hozzá, mennyire szolga vagy fiú. Olyan találkozás, ami életet ad, táplálja az életet, és amit az Úr ismerete táplál, mert az imádságnak tartalomra van szüksége.

Az Isteni Akaratban való imádság szükségelteti az Isteni Akaratról szóló írások olvasását.

TARTALOMJEGYZÉK

1. „FIAT” (Lujza felhívása mint előszó írásaihoz)
2. Az isteni Király felhívása, mely hirdeti Isten Akaratának országát
3. Az Ég királynőjének anyai felhívása

Első rész **JÉZUS TANÍTÁSA AZ IMÁDSÁGRÓL**

Sajátos tanítások Lujza Piccarreta írásaiban
Lujza imádságai, melyek írásaiban találhatók
Jézus imádságai Lujza írásaiban

Második rész **IMÁDSÁGOK**

VÁLASZ az Isteni Akaratra

1. Felajánlás az Isteni Akaratban
2. Az emberi akarat felajánlása az Ég királynőjének
3. Imádság az Égi királynőhöz
4. Imádság az Égi anyához
5. Teljes jóvátétel az Isteni Akarásban
6. Tökéletes szeretet megegyezés az Isteni Akarásban

REGGEL

7. (az Atyához) „Íme, Atyám, jövök megtenni Akaratodat”
8. (a Szentlélekhez) „Jöjj, teremő Szentlélek”
9. (a Szentlélekhez) „Sorozat a Szentlélekhez”
10. (Máriához) Reggeli ima a Szent Szűzhöz
11. (Jézushoz) Az Isteni Akarat hívása minden cselekvésünkben:
 - ébredéskor
 - mosakodás és öltözködés közben
 - séta közben
 - munka közben
 - táplálkozás közben
 - szenvedésben
12. „Jó reggelt, Jézusom!”
13. Imá Jézussal a Szentháromsághoz
14. Imá az őrangyalhoz
15. „az Úrangyala”

AZ EUCHARISZTIÁBAN ÉLŐ JÉZUSHOZ

16. Imádságban
17. Saját fájdalmaink és lelki rendetlenségünk felismerése az Isteni Akaratban
18. Isten Akaratára való ráhagyatkozás, hogy jóvátegyünk mindenki helyett
19. A lélek egyesülése Isten Akaratával
20. A keresztre feszített Jézus imádása
21. Egyesülés az Isteni Akarattal a Szentségben élő Jézusban
22. Lelki zarándoklat a Szentségben élő Jézussal
23. A templomba való belépéskor
24. Gyónás előtt
25. Gyónás után
26. Szentmise alatt
 - Felajánláskor
 - Átváltoztatás előtt
 - Átváltoztatáskor
 - A szentostya felmutatásakor
 - A kehely felmutatásakor
 - Átváltoztatás után
 - Szentáldozáskor
27. Készüljünk a szentáldozásra az Ég királynőjével
28. Készüljünk a szentáldozásra Jézussal 1.
29. Készüljünk a szentáldozásra Jézussal 2.
30. Áldozás utáni hálaadás az Ég királynőjével
31. Áldozás utáni hálaadás Jézussal 1.
32. Áldozás utáni hálaadás Jézussal 2.
33. Áldozás utáni hálaadás Jézussal 3.

ESTE

34. Lelki áldozás
35. Esti búcsú Jézustól
36. Esti ima
37. A holtakért
38. Levetkezéskor
39. Alvás előtt
40. Saját életünk felajánlása az Isteni Akaratnak halálunk előtt
41. Áldás az Isteni Akaratban

Harmadik rész

LUJZA IMÁDSÁGA, avagy imádság az Isteni Akaratban

Függelék: egyéb imádságok (Betoldott függelék, nem tartozik jelen könyv anyagához!)

„FIAT”
(Lujza felhívása írásainak bevezetőjében)

Édes Jézusom, a karjaidba jövök, segítségért esedezve. Te ismered a lelkeim fájdalmát, vérző szívemet, ellenállásomat mindannak nyilvánossá tételéről, amit nekem tanítottál legszentebb Akaratodról. Az engedelmisség kötelez! Te akarsz, és én kényszerítve vagyok egy magasabb erőtől, hogy meghozzam az áldozatot. De ne feledd Jézusom, hogy te magad nevezted engem „legszentebb Akaratom piciny újszülöttjének”. Az újszülött még csak gügyögni tud; mit tehetek érted? Gügyögök valamit Akaratodban, te pedig megteszel minden mást, ugye Jézusom?

Add, hogy teljesen eltűnjek, és Akaratod legyen, aki isteni kitörölhetetlen betűkkel bemártja tollát az örök napba és arany betűkkel beszél az Isteni Akarat fogalmáról, hatásáról, értékéről és erejéről. A lélek pedig, aki benne él, annak középpontjában élve megismeredik és eltűnik az istenivel, levetkezi természetes rongyait, visszatér eredetéhez és győzedelmeskedve minden nyomorúságán visszanyeri eredeti, szép, tiszta állapotát Teremtője Akaratában, amint megszületett a Teremtő kezei által.

Védd fel te erre a papírra Akaratod hosszú történetét, fájdalmadat a teremtmények általi visszautasítás láttán. Te, aki oly magasban élsz, mint a nap, habár visszautasítva, szüntelenül árasztod sugaraidat minden emberi nemzedékre, le akarsz jönni, hogy uralkodhass közöttük, és elküldöd sóhajtásaid sugarait, könnyeidet, örök és erős fájdalmadat a számkivetés miatt, és afölötti fájdalmadban, hogy Akaratod és az emberi akarat egysége megtört. Ezért várod, hogy lehívjanak maguk közé, győztes királyként fogadjanak és átadják neked az uralmat, hogy amint a mennyben van, úgy legyen a földön is.

Szállj alá, Isteni Akarat! Én hívlak elsőnek. Jöjj és uralkodj a földön! Aki azért teremtetted az embert, hogy Akaratodban éljen, és aki ellen ő fellázadt, jöjj és kösd újra magadhoz ezt az emberi akaratot, hogy föld és Ég hozzád igazodjon!

Ó, az életemet adnám azért, hogy Akaratod ismert legyen! Szeretném felaprózni végtelen határait, hogy minden teremtményhez eljutassam örök csókját, ismeretét, javait, értékét, szüntelen sóhajtásait annak, aki a földön akar uralkodni, és így megismerve téged, szeretettel fogadjanak, ünnepeljenek és uralkodójukká válasszanak.

Ó, szent Akarat, fényes sugaraiddal bocsásd szabadon ismereted nyilait; add tudtára mindenkinek, hogy jövedeled célja a mi boldogságunk, nem emberi, hanem isteni boldogság, hogy újra urai legyünk önmagunknak. A világosság, mely megismerteti, és amely által elnyerjük az igazi jót, és elkerüljük a rosszat, töltsön el isteni erővel és állhatatossággal.

Indítsd el az áramlást az Isteni Akarat és az emberi akarat között, és színezd ki mindazon isteni vonásokat lelkünkben, melyeket elvesztettünk Akaratodból való kilépésünkkel. Akaratod kiszínezi azt a frissességet, mely örök, a szépséget, mely sosem fakul, megadja a fényt, mely sosem alszik ki, a kegyelmet, mely mindig növekszik, a szeretetet, mely örökké lángol.

Szent Akarat, légy út nekünk önmagad megismertetése felé! Fedd fel mindenki előtt kilétedet és a nagy jót, amit meg akarsz tenni, hogy elbűvölve egy ekkora jótól, mindenki alávesse magát Akaratodnak, és szabadon uralkodhass, amint a mennyben, úgy a földön is. Ezért kérek, hogy te vess papírra minden ismeretet, amit nekem tanítottál róla. Megismerésének minden szava, hatása, ismerete legyen azok számára, akik róla olvasnak, megannyi dárda, nyíl, szál, mely megsebezve őket, lábaid elé hozza és kitárja karjaikat, hogy uralkodhass a szívükben.

Akaratod számos csodája mellé sorold ezt is: amint megismernek, ne tudjanak túltenni rajtad, hanem tárják ki kapuikat és kínálják fel számodra az uralmat. Ezt kéri tőled Akaratod piciny újszülöttje. Ha sürgős áldozatot kértél tőlem, hogy megosszam Akaratod titkait, cserébe én is kérek Tőled: add, hogy amint megismerik Akaratod csodáit, győzedelmeskedjen bennük és uralkodjon a szíveikben. Csak ezt kérem tőled, Jézusom, nem kérek mást. Semmi mást nem akarok cserébe áldozatomért, csupán hogy Akaratod ismert legyen, és teljes uralmat vegyen szíveikben.

Szerelmem, te tudod, mekkora volt áldozatom, belső harcaim, mígnem éreztem, meghalok. De irántad való szeretetből és engedelmességből földi helytartód iránt, mindennek alávettem magam. Ezért nagy csodát kérek: amint megismerik Akaratodról való tanításaidat, ragadja meg őket, vonzza őket a mágnes erejével, és fogadják el azon isteni Fiat uralmát, melyet te annyira szeretnél a földön. És ha tetszésedre van, életem, mielőtt ezen írások napfényre jutnának, és testvéreink kezébe kerülnének, vidd magaddal Akaratod piciny újszülöttjét a mennyei hazába! Ne engedd meg nekem ezt a fájdalmat, hogy tanúja legyek, mint ismerik meg titkainkat a teremtmények! Ha teljesíted az első kérésemet, add meg a másodikat is, de mindig mondom: ***ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied.***

Most pedig azokhoz szólok, akik olvassák írásaimat. Kérek, könyörgök, fogadjátok szeretettel, amit Jézus adni akar, Akaratát. Adja Akaratát és kéri akaratosokat, különben nem fog tudni uralkodni szíveitekben. Bárcsak megértenétek, mekkora szeretettel akarja adni Jézusom az Égen és a földön létező legnagyobb ajándékot, Isteni Akaratát.

Mennyi keserű könnyet öntött látva, hogy akaratosokat követve sebzitek a földet boldogtalanul és nyomorultan! Nem tudtok kitartóak lenni a jó elhatározásban; tudjátok, miért? Mert nem az Ő Akarata uralkodik bennetek.

Mennyit sír és sóhajtozik Jézus sorsotok fölött, és zokogva kéri, hogy hagyjátok uralkodni Akaratát magatokban. Meg akarja fordítani boldogtalanságotokat betegből egészségesre, szegényből gazdagba, gyengéből erősre, szeszélyesből állhatatosra, rabszolgákból királlyá. Nem akar nagy vezekléseket, hosszú imádságokat, hanem Akaratának uralmát és akaratosok halálát. Hallgassatok rá! Készen állok életemet adni értetek, elszenvedni bármilyen fájdalmat, hogy Jézusom Akarata előtt megnyíljon lelketek kapuja és győzedelmeskedjen az emberi generációk fölött.

Most pedig meghívok mindenkit, gyertek velem a Paradicsomba, ahová visszanyúluk eredetünk, ahol teremtettünk és királyként uralkodtunk. Országunk a világegyetem volt, a jogar, a korona és a parancsok Isten lelkének mélyéről származtak, melyben az isteni FIAT volt a király. A FIAT volt az ember királyi méltósága. Öltözete királyi volt,

ragyogó, mint a nap; tettei nemesek, szépsége elragadó. Isten nagyon szerette, hogy támogatta, elnevezte „kis királyom és fiam”-nak. Mindenhol honolt a boldogság, a rend és a harmónia. Ez az ember, a mi atyánk, Ádám, elárulta önmagát, az országát, és saját akaratát teljesítve megkeserítette Teremtője szívét, aki rajongott érte. Ennek következtében elvesztette az országot, az Isteni Akarat királyságát, amelyben mindent megkapott. Az ország kapui bezárultak előtte, és Isten visszavonta az embernek adott országot.

Ei kell mondanom egy titkot: mikor Isten visszavonta az Isteni Akarat országát, nem azt mondta: „Nem adom többé az embernek”, hanem tartogatta a jövőendő nemzedékekre várva, hogy meglepő kegyelmekkel ajándékozza meg őket, ragyogó fénnel. Ei akarta homályosítani az emberi akaratot, melynek következtében az ember elvesztette ezt a szent országot, és az Isteni Akarat ismeretének csodáival érezte velünk szükségességét és a mélységes vágyat, hogy hagyjuk meghalni akaratunkat és vessük bele magunkat az Isteni Akarat országába. Tehát az ország a mienk! Bátorság! A FIAT vár ránk, hív minket, vágyakozik, hogy vegyük birtokunkba. Kinek lesz oly álnok a szíve, hogy visszautasítsa hívását és ne fogadjon el ekkora szeretetet? Ei kell hagynunk akaratunk nyomorult rongyait, rabszolgaságunk agyagruháját, hogy királyi ruhákba öltözve isteni díszekben ékeskedjünk.

Ezért felhívást intézek minden emberhez, nem hiszem, hogy nem akartok meghallgatni. Én egy kicsi lány vagyok, a legkisebb teremtmény, és bilokálva magam az Isteni Akarásban Jézussal együtt eljövök piciny ötletekbe és sírva kopogok szívetek ajtaján, mint egy kicsi koldus. Sírva koldulom el rongyaitokat, agyagruhátoikat, boldogtalan akaratotokat, hogy Jézusnak adjam megsemmisítésre, és megajándékozva titeket Akaratával, visszakapjátok az országot, az ő boldogságát, királyi ruháinak tisztaságát.

Bárcsak megtudnátok, mit jelent Isten Akarata! Magában foglalja az Eget és a földet. Ha benne élünk, minden a mienk, minden rajtunk múlik; ha viszont nem élünk benne, minden ellenünk van, és ha mégis birtokolunk valamit, Teremtőnk tolvajai vagyunk, mert tőle vettük el.

Ha meg akarjátok ismerni Akaratát, olvassátok el ezeket az oldalakat! Bennük megtaláljátok a gyógyírt azokra a sebekre, melyeket az emberi akarat ejtett rajtatok; az isteni fuvallat levegőjét lélegezhetitek, új napok lehettek, és gyakran találkozhattok a könnyes szemű Jézussal, aki meg akar ajándékozni Akaratával. Könnyezik, mert boldognak akar látni, és boldogtalannak látva zokog, sóhajtozik, könnyörög gyermekei boldogságáért elkérve akaratotokat, hogy eltörölhesse boldogtalanságotokat, az övét adva cserébe, mint országának bizonyítékát.

Felhívást intézek hozzátok Jézussal együtt, az Ő könnyeivel, forró sóhajaival, lángoló szívével, mely meg akar ajándékozni a FIAT-tal. A FIAT-ból eredünk, tőle van az életünk. Kötelességünk visszatérni abba, kedves és végtelen eredetünkbe.

Először is felhívást intézek a legfőbb vezetőhöz, a Római Pápához, Őszentségéhez, az Anyaszentegyház képviselőjéhez, az Isteni Akarat országának képviselőjéhez. Ez a kicsiny lány leteszi lábaihoz az országot, hogy vegye birtokba és ismertesse meg azt. Atyai szavaival hívja meg gyermekeit, hogy ebben a szent országban éljenek. A legfőbb FIAT ruházza fel és alakítsa ki benne az Isteni Akarás első napját,

ragyogtassa végtelen sugarait az egész világban és elfakítva mindent a fényével alakítson egy akolt és egy pásztort.

Másodszor felhívást intézek minden paphoz. Leborulva lábaikhoz kérem, könyörgök, hogy akarják megismerni az Isteni Akaratot. Az első mozdulatot, az első tettet vegyétek belőle. Zárjátok be magatokat a FIAT-ba és érezni fogjátok, milyen édes és értékes az élete. Merítsétek belőle minden tetteteket, és hallani fogtok magatokban egy hangot, mely mindig beszél, és hallatlan dolgokról mesél... Látni fogtok egy fényt, mely elfed minden rosszat és alárendeli nektek a népeket. Mennyi fáradozás gyümölcs nélkül, mert hiányzik belőle az Isteni Akarat! A népeknek a FIAT kovásza nélküli kenyeret osztottatok, melyet keménynek találtak, emészthetetlennek, és mivel nincs élet benne, nem vetik alá magukat tanításotoknak. Ezért fogyasszátok az isteni FIAT kenyerét! Így elegendő kenyeretek lesz a népek számára is, mindannyian egy élet és egy akarat részesei lesztek.

A harmadik felhívásom mindenkinek szól, az egész világnak, testvéreimnek. Tudjátok, miért hívom valamennyit? Mert mindenkit meg akarok ajándékozni az Isteni Akarattal. Ez több mint levegő, amit valamennyien belélegzünk; nap, mely felmelegít; lüktetés, mely élteti szívünket, és én azért sóhajtozom, hogy valamennyien a FIAT-ban éljeteek. Ó, ha tudnátok, mennyi jóban részesültök, az életeteket adnátok érte!

Ez a kicsi lány el akar mondani egy másik titkot is, melyet Jézus árult el neki. Elmondom nektek is, hogy nekem adva akaratotokat cserébe megkapjátok Isten Akaratát, mely boldoggá tesz testben és lélekben. Tudjátok, a föld miért nem terem? Miért nyílik meg a földkéreg a világ bizonyos pontjain és magába nyel embert és várost? Miért vannak viharok és árvizek, melyek elsodornak mindent, és sok más hasonló rossz? Mert a teremtet dolgok birtokolnak egy Isteni Akaratot, amely uralja őket, ezért erősek és nemesebbek nálunk. Minket viszont az emberi akarat ural, ami gyengévé és erőtlenné tesz. Ha félretennénk emberi akaratunkat, és életünk az Isteni Akarás lenne, mi is erőssé válnánk, diadalmasokká és testvérré válnánk minden dologgal, mely megengedné, hogy uraljuk őt, boldoggá téve minket az időben és az örökkévalóságban.

Nagy öröm, ugye? Ezért hallgassatok erre a kicsiny leányra, aki a javatokat akarja, és boldog, amikor elmondhatja, hogy minden testvére király és királynő, mert az Isteni Akaratban él.

Bátorság! Fogadjátok el felhívásomat!

Nagyon vágyom rá, hogy valamennyien kórusban válaszoljatok hívásomra, mert nem én egyedül hívlak és kérlek, hanem velem egyesülve kedves és megindító hangon hív az én Jézusom is, aki sokszor könnyek között mondja: *„Éljetek Akaratomban! Lépjetek be országomba!”*

Tudtátok, hogy az első, aki kérte a Mennyei Atyát, hogy jöjjön el az Ő országa és legyen meg az Akarata, **amint a mennyben, úgy a földön is**, az Úr Jézus volt? A **Miatyánk** imádságban arra tanít minket, hogyan kérjük a **Fiat Voluntas tua-t** (Legyen meg a te akaratod), **amint a mennyben, úgy a földön is**. Ahányszor elmondjátok a Miatyánkot, Jézus szeretetében nektek akarja adni országát, a FIAT-ját, és veletek együtt mondja: „Atyám, én kérem ezt gyermekeim számára. Siess és add meg nekik!” Elsőnek Jézus mondja, majd ti. Vágyakozzatok rá!

Egy utolsó szó: tudnotok kell, hogy ez a kicsi lány, látva Jézus sóvárgását, fájdalmát és könnyeit, aki nektek akarja adni a FIAT országát, nem tehet mást, mint ugyanazokkal a sóvárgásokkal, fájdalommal és könnyekkel kér, hogy lépjete be Isteni Akaratának országába saját boldogságotok érdekében, hogy Jézust újra mosolyogni lássa.

Hallgassatok erre a kicsi lányra, ne várakoztassátok meg! Mondjátok: „Úgy legyen! Úgy legyen! Valamennyien akarjuk az Isteni Akaratot!”

Corato, 1924

Lujza, az Isteni Akarat kicsiny leánya

Az isteni király felhívása Akaratának országában

Drága és szeretett gyermekeim, szeretetlángjaimmal, égő szívvel jövök közétek. Atyaként jövök szeretett gyermekeim közé, irántatok viselt szeretetem oly nagy, hogy veletek akarok maradni, hogy együtt éljünk egy akarattal és egy szeretettel. Fájdalmaim, vérem, műveim és halálom kíséretében jövök. Nézzetek rám! Minden csepp vérem, fájdalmam, művem, minden lépésem versenyezik egymással, mert nektek akarja adni Isteni Akaratomat; még a halálom is meg akar ajándékozni az Akaratomban történő feltámadással. Emberségemben mindent előkészítettem és átadtam nektek: kegyelmeket, segítséget, fényt, erőt, hogy ezt a nagy ajándékot megkaphassátok. Részemről mindent megtettem, most rajtatok a sor.

Ki az a hálátlan, aki nem akarna befogadni engem és az ajándékot, amit adni akarok? Tudjátok, hogy szeretetem oly hatalmas, hogy képes eltekinteni eddigi életetektől, minden hibátoktól, minden gonoszától; szeretetem tengerébe temetem ezeket, hogy mind elégjen, és együtt kezdjünk el egy új életet Akaratomban. Kinek van szíve visszautasítani és elküldeni engem, elutasítva atyai látogatásomat? Ha elfogadtok, veletek maradok, mint atyátok a gyermekei között; de a legnagyobb egyetértésben kell élnünk egy Akarattal.

Ó, mennyit sóhajtozom, bánkódom és sírok, mert azt akarom, hogy az én drága gyermekeim együtt legyenek Velem Akaratomban! Hatezer év sóhajtásai és szent Emberségem keserű könnyei kérik, hogy gyermekeim mellettem legyenek boldogságban és szentségben.

Sírva hívom őket; hátha meghatódnak könnyeimtől, zokogásomtól és szeretetemtől, melyek között ismételve: Gyermekeim, gyermekeim, hol vagytok? Miért nem jöttök Atyátokhoz? Miért távolodtok tőlem kóborolva, szegényen, tele nyomorúsággal? Betegségeitek sebek szívemben; belefáradtam a várakozásba, és mivel nem jöttök, nem tudok tovább várni rátok. Nem tudom többé visszatartani szeretetem lángjait, melyek égetnek engem. Én jövök, hogy megkeresselek titeket, és elhozzam számotokra Akaratom nagy ajándékát. Kérlek, esedezem, könyörgöm, hallgassatok meg! Könyörüljete meg könnyeimen, égő sóhajtásaimon!

Nemcsak Atyaként jövök, hanem mesterként a tanítványok közé, aki arra vágyik, hogy meghallgassák. Meglepő dolgokat tanítok nektek, a menny tanítását, amely fény számotokra, soha el nem halványuló fény, örökké lángoló szeretetet. Tanításom isteni erővel, rendíthetetlen bátorsággal, növekvő szentséggel tölt el titeket, mely mutatja az utat minden lépésetek előtt, és a mennyei hazába vezet.

Királyként jövök a népek közé, de nem adót követelni jövök. El akarom venni akaratotokat, nyomorúságaitokat, gyengeségeiteket, minden rosszat az életekből. Ebben áll uralkodásom: el akarok venni mindent, ami boldogtalanná, nyugtalaná, meggyötörtté tesz benneteket, hogy mindezt elégessen szeretetem lángjaiban, mint jótékony, békés, nagylelkű király, aki vagyok. Helyébe megajándékozlak Akaratommal, gyöngéd szeretetemmel, gazdagságommal és boldogságommal, a legtisztább békével és örömmel. Ha megajándékoztok Akaratotokkal, mindent megtettetek; boldoggá tesztek és boldogok lesztek.

Nincs más sóhajom, mint hogy Akaratom uralkodjék köztetek. Ég és föld mosolyogni fog rátok, Mennyei Édesanyám lesz anyátok és királynőtök. Ő ismervén a nagy jót, amit Akaratom országa hoz nektek, ki akarja elégíteni szenvedélyes vágyaimat és meg akarja szüntetni könnyeimet; és mert szeret benneteket, mint igaz gyermekeit, járja a népeket és a nemzeteket, hogy előkészítse őket Akaratom országának befogadására. Ő készítette fel a népeket megtestesülésemre, és rá bízom, anyai szeretetére, a lelkek és népek felkészítését Akaratom nagyszerű ajándékára.

Ezért hallgassatok rám; kérlek benneteket, gyermekeim, hogy figyelmesen olvassátok ezeket az oldalakat, amelyeket elétek tárok, és érezni fogjátok, hogy Akaratom szerint kell élnetek. Közeledni fogok hozzátok, amikor olvassátok, meg fogom érinteni elméteket, szíveteket, hogy megértsétek és vágyakozzatok isteni FIAT-om ajándékára.

Az Ég Királynőjének anyai felhívása

Kedves leányom, ellenállhatatlan szükségét érzem, hogy alászálljak az Égből, és anyai látogatásomat tegyem nálad. Ha te biztosítasz gyermeki szeretetetről, hűségedről, én mindig veled maradok a lelkedben, hogy tanítód, példaképed és gyöngéd édesanyád legyek.

Meghívlak édesanyád országába, azaz az Isteni Akarat országába, ezért kopogtatok szíved ajtaján; nyiss ajtót nekem... Saját kezemmel adom ajándékba ezt a könyvet¹: anyai szeretetemmel ajánlom neked, hogy elolvasva azt megtanulj mennyei életet élni. Ez a könyv aranyból van, kedves leányom, ez fogja alakítani a te lelki boldogságodat a földön. Benne találsz minden jónak a forrását: ha gyenge vagy, erőt nyersz; ha kísértve vagy, győzedelmeskedni fogsz; ha vétkeztél, megtalálsz az irgalmas és erős kezet, amely felemel; ha szenvedsz, vigasztalásra találsz. Ha fázol, megtalálsz benne a felmelegedés módját; ha éhezel, megkóstolhatod az Isteni Akarat eledelét. Ezzel nem fogsz hiányt szenvedni semmiben, nem leszel többé egyedül, mert édesanyád

¹ Forrása: *Szűz Mária az Isteni Akarat országában*, Lujza Piccarreta, Roman, 2023.

veled lesz, és minden anyai tudásával azon dolgozik, hogy boldoggá tegyen. Én, a Menny Királynője, gondoskodom minden szükségletedről, amíg te velem egyesülve akarsz élni.

Ó, ha ismernéd aggodalmamat, forró sóhajtásaimat és könnyeimet, melyeket fiaimért ejtek! Ha tudnád, mennyire égek a vágytól, hogy meghallgasd égi tanításomat, és megtanulj az Isteni Akaratban élni!

Ebben a könyvben csodákat fogsz látni: találsz benne egy olyan anyát, aki szeretetében feláldozta egyetlen Fiát érted, hogy ugyanazt az életet élhesd, melyet Ő élt a földön.

Ne okozz nekem fájdalmat, ne utasíts el! Fogadd el az Ég ajándékát; fogadd szeretettel látogatásaimat és tanításaimat... Nézd, én bejárom az egész világot, elmegyek minden egyes személyhez, minden családhoz, minden közösséghez, minden nemzethez és minden néphez, és ha szükséges, évszázadokig járok körbe-körbe, amíg össze nem gyűjtöm mint királynő a népemet és mint anya a gyermekeimet, akik majd megismerik az Isteni Akaratot, és abban akarnak majd élni. Íme, megismertettem veled a könyv célját. Akik szeretettel fogadják, ők lesznek az első gyermekeim az isteni FIAT országában, és én aranybetűkkel írom nevüket anyai szívembe.

Látod, leányom, az Atyának ez a végtelen Szeretete, aki a megváltásban felhasznált engem, hogy az örök Ige alászállhasson a földre, most újra hív, és rám bízta a magasztos feladatot, hogy alapozzam meg a földön az Isteni Akarat gyermekeinek országát. Sietve látok neki feladatomnak elkészítve az utat, mely ebbe a boldog Országba vezet majd téged.

Ezért magasztos mennyei tanítást adok neked, és olyan imádságokra tanítalak meg, melyekkel arra készted az eget, a napot, a teremtést, az én és Fiam életét, valamint minden szentet, hogy kérésedre könyöröggék le az Isteni Akarat imádandó országát a földre. Ezek a legerősebb imádságok, mert kiesdik az isteni terv megvalósulását. Ezeket hallva, Isten lefegyverezve és a szeretettől legyőzve érzi majd magát. Ezen erős támogatás következtében siettetni fogod az Ő boldog országának eljövetelét, és velem együtt eléred, hogy az Isteni Akarat, amint a mennyben van, úgy legyen jelen a földön is, az isteni Mester elgondolása szerint.

Bátorság, leányom, tégy boldoggá! Megáldalak téged!

Első rész

JÉZUS TANÍTÁSA AZ IMÁDSÁGRÓL

1. Sajátos tanítások Lujza Piccarreta írásaiban

Lujza imájáról beszélve tulajdonképpen idézni kellene az írásait teljes egészében, ami lehetetlen. Így rövid áttekintésére kell szorítkoznunk annak tudatában, hogy az idézett részekon kívül sok más értékes gondolatot is ki lehetne emelni. Különösen két könyvét vizsgáljuk meg, melyek az imádsággal foglalkoznak: *Urunk Jézus Krisztus szenvedéseinek 24 óráját* és *Szűz Mária az Isteni Akarat országában*. Arra szorítkozunk, hogy idézzünk néhány szövegrészt, amely közvetlenül említi az imádságot, figyelmen kívül hagyva az imádság és az erények közötti számtalan kapcsolatot, amelyek a keresztény élet lényegét alkotják.

(1) Az imádság feltétele: a belső csend

† „Ez az állandó morajlás az elmédben akadályozza annak, hogy tisztábban halld a hangomat, érezd magadban kegyelmeimet, és teljesen belém szeress, aki féltékeny férjed vagyok. Ígérd meg, hogy egészen az enyém leszel, és én munkához látok, hogy megtegyem veled mindazt, amit akarok. Igazad van, amikor azt mondod, hogy semmit sem tehetsz magadtól, de ne félj, megteszek mindent helyetted; add nekem akaratodat, és ez elég nekem.” (1. kötet)

(2) Az imádság feltétele: a béke, annak ellenére, hogy nehéz összpontosítani

† „Rosszul tetted, hogy ennyire feldúlt vagy. Tudtad, hogy én a békesség Lelke vagyok, és az első dolog, amit ajánlottam, hogy mindig őrizd a békét a szívedben? Ami az imát illeti, ha nem érzed magad összeszedettnek, ne gondold semmi másra, csak arra, hogy maradj csendben benne, és nem arra gondold, hogy miért nem sikerül békében lenned. Amennyiben nyugtalankodsz rajta, te magad idézed elő ugyanazt a zavart. Alázd meg magad ehelyett, és valld be, hogy megérdemled azokat (a szenvedéseket), és maradj csendben; és mint a bárány a hóhér kezében, aki miközben megölik, a kezét nyalja, így te is, miközben látod magadat ebben a levert állapotban, magányban, törődj bele rendelkezéseimbe, köszönd meg őket teljes szívedből, és ismerd el, hogy valóban méltó vagy ezekre a fájdalmakra, felajánlva nekem minden keserűségedet, fáradságodat és gyötrelmedet mint dicséretet jóvátételként a velem szemben elkövetett sérelmekért. Ezáltal imádatod (felemelkedik), mint illatos tömjén száll fel trónusomhoz, megsebzí szívemet, új kegyelmeket és karizmákat vonzva magadhoz ...” (1. kötet)

(3) Állhatatosság az imádságban

† „Ajánlom tehát, mindennek előtt, az állandó imádságot, még ha a halál fájdalmait kell is elszenvedned, nem hagyva el azokat az imákat, amelyeket rendszeresen mondasz; sőt, minél közelebb érzed magad a szakadékhöz, annál magabiztosabban fogsz engem imádságban segítségül hívni, abban a teljes bizonyosságban, hogy én segítek neked”. (1. kötet)

(4) A folyamatos imádság lelke

† „Figyelmedbe ajánlom a folyamatos imádság lelkét. Ez a folyamatos törekvés, hogy a Lélek velem beszélgesse szívével, elméjével, ajkaival és egyszerű szándékával, olyan gyönyörűvé teszi szememben, hogy szívének hangjai harmonizálnak a szívem hangjaival. Oly nagyon szeretnék beszélgetni az ilyen Lélekkel, hogy nem csupán Emberségem »ad extra«² műveit mutatom meg neki, hanem »ad intra« műveimet is, melyeket Istenségem vitt végbe Emberségemben. Mindemellett annyira szép a folyamatos imádság lelke, hogy a démonnak, mintha villámcsapás érte volna, meghíúsulnak csapdái, melyekkel ártani próbált a Léleknek”. (4. kötet, 1902. 07. 28.)

(5) Bátorság, hűség és figyelem az Isteni Akarat munkájának végzéseiben vagy követésében

A szokásos állapotomban voltam, mikor kis időre megmutatkozott Ő (Jézus) a belsőmben; először Ő egyedül, majd a három isteni személy, valamennyien mélységes csendben, mire én jelenlétükben folytattam szokásos belső munkámat; úgy tűnt, a Fiú egyesült velem, és én nem tettem mást, mint követtem Őt. De minden csendben történt, és ebben a csendben semmi más nem történt, csak azonosulásom Istennel; az egész bensőm, az érzések, a szívdobbanások, a vágyak, a lélegzetvételek mélyen imádták a Legfőbb Fenséget.

Miután néhány pillanatot töltöttem ebben az állapotban, úgy tűnt, hogy mindhárom megszólalt, de egyetlen hangon szóltak hozzám: † „**Szeretett leányunk, figyeld bátorsággal és hűséggel, amit az Istenség munkál benned, mert mindent, amit teszel, nem te teszed: Te nem teszel mást, mint lakhelyül adod lelkedet az Istenségnek. Az történik veled, mint a szegény emberrel, kinek van egy kunyhója, és a király kéri (tőle), hadd lakhasson benne. Átadja, és mindenben azt teszi, amit a király akar. Mivel a király abban a kis kunyhóban lakik, (az) gazdagságot, nemességet, dicsőséget és minden jót tartalmaz; de kinek a javai ezek? A királyé. És ha a király el akar menni, mi marad a szegény embernek? Megmarad a saját szegénysége.**” (6. kötet, 1904. 06. 06.)

² Jézus külső, látható művei

(6) A hangos ima és a belső elmélkedés

(Jézus) eljött és azt mondta nekem: † „**Meg tudnád mondani nekem, mi tartja fenn a megfelelést a lélek és Isten között?**” Én pedig a Tőle jövő fényben tündökölvé válaszoltam: „*Az imádság.*” Jézus, jóváhagyva szavaimat, hozzátette: † „**De ki vonja be Istent a bizalmas beszélgetésbe a lélekkel?**” Mivel nem tudtam, mit válaszoljak, azonnal megmozdult a fény az értelmemben, és azt mondtam: „*A hangos imádság szolgál a megfelelés fenntartására; bizonyára a belső elmélkedésnek kell táplálékul szolgálnia az Isten és a lélek közötti beszélgetés fenntartására.*”

Ő elégedetten válaszolt: † „**Nos, meg tudnád mondani, ki töri meg az édes és szeretetteljes láncokat, melyek Isten és a lélek között keletkezhetnek?**”

Mivel nem válaszoltam, Ő szólalt meg: † „**Leányom, egyedül az engedelmesség tölti be ezt a tisztséget, egyedül ő dönti el a köztem és a lélek közötti dolgokat. A veszekedéssel vagy haraggal felmorzsolódik a kötelék. Az engedelmesség megszakítja a vitákat, eltávolítja a rombolás következményeit, és békét teremt Isten és a lélek között.**” (3. kötet, 1900. 09. 01.)

(7) Jézussal imádkozni

Ma reggel önmagamon kívül lévén a gyermek Jézuskát láttam a karjaimban (...) Áldott Jézusom így szólt hozzám: † „**Szeretett leányom, ó, mennyire megfosztatva érzem magam a dicsőségtől, mellyel a teremtmény tartozik nekem, és amelyet oly szemtelenül megtagad tőlem, még az is, aki magát jámbornak tartja!**”

Ezek hallatán így szóltam: „*Szívemnek kedvese, mondjunk el három Dicsőséget arra a szándékra, hogy megkapd azt a dicsőséget, amivel a teremtmény tartozik Istenségednek; így legalább jóvátételt kapsz.*” Mire Ő: † „**Jó, jó, mondjuk el!**” És együtt elmondtuk őket.

Aztán elmondtunk egy Üdvözlégy Máriát, szintén azzal a szándékkal, hogy megadjuk a Királynőnknek mindazt a dicsőséget, amivel a teremtmény tartozik neki. Ő, milyen jó volt Jézussal imádkozni! Olyan jól éreztem magam, hogy hozzátettem: „*Szerelmem, annyira szeretném kezeidbe tenni hitvallásomat és elmondani Veled együtt a Hiszekegyet.*” Mire Ő: † „**A Hitvallást egyedül fogod elmondani, mert ez a te dolgod, nem az enyém, és mondd minden teremtmény nevében, hogy nagyobb dicsőséget és tiszteletet szerezz nekem.**”

Miután kezemet a kezébe helyeztem, elmondtam a Hitvallást... (6. kötet, 1904. április 26.)

(8) Jézussal „egyesülve” imádkozni

† „**Leányom, ma reggel azt szeretném, ha teljesen egyesülnél velem: azt akarom, hogy az én gondolataimmal gondolkodj, a szemeimmel nézzél, a füleimmel hallgassál, a nyelvemmel beszélj, a kezeimmel dolgozzál, a lábaimmal járjál, és a saját szívemmel szeressél Engem.**”

Ezután Jézus egyesítette a fent említett érzékeit az enyémmel, és láttam, ahogy felveszem az Ő formáját; és megadta azt a kegyelmet is, hogy oly módon használhassam azokat, ahogyan Ő maga tette. (2. kötet, 1989. 08. 12.)

(9) Mire használ, hogyha imádság közben „egyesülünk” Jézussal?

Miközben imádkoztam, egyesítettem elmémet, szemeimet Jézuséval, és így minden mást is, szándékomban állt azt tenni, amit Jézus tett az elméjével, a szemével, a szájával, a szívével és így mindennel. Mivel úgy tűnt, hogy Jézus elméje, szeme stb. mindenki javára dolgozik, Vele együtt én is mindenkinek a javára voltam, egyesítve magamat és azonosulva Jézussal.

Azt gondoltam magamban: *„Milyen elmélkedés ez? Milyen imádság? Ó, milyen semmirevaló vagyok, már elmélkedni sem tudok!”*

Miközben ezen gondolkodtam, az én örökké szeretett Jézusom így szólt hozzám: †
„Leányom, miért szomorkodsz emiatt? Ahelyett, hogy bánkódnál, örülnöd kellene, mert amikor máskor elmélkedtél, és oly sok szép elmélkedés merült fel elmédben, nem tettél mást, csak részt vettél bennem, tulajdonságaimban és érényeimben. Most, hogy már csak egyesülnöd kell velem, és el kell vened tőlem mindent, mert magadtól nem vagy jó semmire, Velem együtt viszont mindenre képes vagy, a vágyakozás, a jó akarása oly erősséget kölcsönöz a léleknek, amely neveli és megalapozza az Isteni Életben. Velem egyesülve és azonosulva, egyesülsz az elmémmel, (és) ez megannyi szent gondolat életét hozza létre a teremtmények elméjében. Ha egyesülsz a szemeimmel, a teremtményekben megannyi szent pillantás életét hozod létre. Ha egyesülsz a számmal, ez szent szavaknak ad életet. Ha egyesülsz a szívemmel, a vágyaimmal, a kezeimmel, a lépéseimmel, így minden szívdobbanásod életet ad, minden vágyad, tetted, lépésed... De szent életeket, mivel birtoklom a teremtető erőt, a lélek velem együtt teremti és teszi azt, amit én teszek.

Nos, ez az egyesülés velem, testrészt a testrésszel, elme az elmével, szív a szívvel stb. a legmagasabb fokon hozza létre benned Akaratom és szeretetem életét. Ebben az Akaratban formálódik meg az Atya, a szeretetben formálódik a Szentlélek, és a munkából, a szavakból, a tettekből, a gondolatokból és minden másból, ami ebből az Akaratból és ebből a Szeretetből fakadhat, formálódik meg a Fiú, és íme, a Szentháromság a lelkekben... Ezért, ha cselekednünk kell, mindegy, hogy a mennyei Szentháromságban vagy a földön lévő lelkekben lakó Szentháromságban cselekszünk.

Ezért veszek el tőled minden mást, noha ezek jó, szent dolgok, hogy neked adjam a legjobbat és a legszentebbet, ami én magam vagyok, benned pedig egy másik önmagamot alkossam meg, amennyiben lehetséges ez a teremtményben. Gondolom, nem panaszkodsz többé, ugye?” (11. kötet – 1913. 06. 12.)

(10) Jézus szándékaival, jóvátételével és szeretetével imádkozni

A szenvedések óráiról gondolkodtam, és arról, hogy akik imádkozzák, nem nyernek semmit, miközben megannyi más imához járnak ígérek. Miközben ezen gondolkodtam, az én örökké szerető Jézusom így szólt hozzám: † „Leányom, az imákkal és búcsúkkal az ember nyer valamit. A szenvedések órái az én saját imádságaim, jóvátételeim és minden szeretetem, melyek egyenesen a szívemből forrásoznak. Talán elfelejtetted, hányszor csatlakoztam hozzád, hogy együtt végezzük őket, és a csapások kegyelmekké változtak az egész földön? Annyira tetszik nekem, hogy búcsú nyerésének lehetősége helyett adok a lelkeknek egy maréknyi szeretetet, melynek mérhetetlenül nagy értéke van. Amikor szeretettel mondják, az én szeretetem abban találja meg kiadási útját, és nem kis dolog, hogy a teremtmény megkönnyebbülést ad és levegőhöz juttatja Teremtőjét.”

(11. kötet, 1913. 09. 06.)

(11) Imádkozni, ahogy Jézus imádkozik, egyetemes imával, az Ő akaratában

Miközben imádkoztam, az én édes Jézusom ott állt mellettem, és éreztem, hogy Ő is imádkozik, és elkezdtem hallgatni Őt, mire Jézus így szólt hozzám: † „Leányom, imádkozz, de úgy imádkozz, ahogyan én imádkozom. Merülj el teljesen Akaratomban, és megtalálod abban Istent és minden teremtményt. Úgy add őket Istennek, mintha egy teremtmény lenne, mert az Isteni Akarat mindennek az ura, és helyezd az Istenség lábai elé a jó cselekedeteket, hogy dicsőséget szerezz neki, (és) a rosszakat, hogy jóvátételt nyújts értük az Isteni Akarat szentségével, hatalmával és végtelenségével, amely elől semmi sem menekül. Ez volt az Emberiségem élete a földön. Bármennyire is szent volt, szükségem volt erre az Isteni Akaratra, ahhoz, hogy teljes jóvátételt nyújtsak az Atyának és megváltsam az emberi nemzedékeket, mert csak ebben az Isteni Akaratban találtam meg az elmúlt, jelenlegi és jövőbeli nemzedéket, minden gondolatával, szavaival, tetteivel. Ebben a szent Akaratban semmi sem került el a figyelmemet. Egyesítettem minden gondolatot elmémben, minden egyes gondolattal külön-külön és a Legfőbb Felség elé járulva jóvátettem értük. Majd ugyanebben az Akaratban alászálltam minden egyes teremtmény elméjébe, átadva nekik azt a jót, amit kieszközöltem elméjük számára. Tekintetemben egyesültem minden teremtmény tekintetével, a hangomban a szavaikkal, a mozdulataimban a mozdulataikkal, a kezeimben a cselekedeteikkel, a lábamban a lépteiket, a szívemben a vonzalmaikkal és a vágyaikkal, magamévá téve őket, és ebben az Isteni Akaratban jóvátételt nyújtva Atyámnak. Megmentve a szegény teremtményeket isteni Atyám is elégedett volt.

Nem utasíthatott el engem, mivel a saját Akaratában tettem; vajon elutasította volna önmagát? Nem, bizonyosan nem, annál is inkább, mert ezekben a cselekedetekben tökéletes szentséget, elérhetetlen és elragadó szépséget, örök szeretetet, mérhetetlen és örökkévaló cselekedeteket, legyőzhetetlen erőt talált... Ez volt Emberségem teljes élete a földön, fogantatásom első pillanatától utolsó leheletemig, hogy azt majd a Mennyben és az Oltáriszentségben folytathassam.

Miért ne tehetnéd ugyanezt te is? Minden lehetséges azok számára, akik szeretnek engem. Imádkozz Akaratomban és vidd az Isteni Felség elé gondolataidban mindenkinek a gondolatait; szemedben mindenkinek a tekintetét; szavaidban, mozdulataidban, érzelmeidben, vágyaidban testvéreidét, hogy jóvá tégy értük, és fényt, kegyelmeket, szeretetet esdj ki számukra. Akaratomban Bennem találod magad és mindenkiben, az én életemet fogod élni, velem fogsz imádkozni; és Mennyei Atyám elégedett lesz, és az egész Mennysorság azt fogja kérdezni: »Ki hív minket a Földre? Ki az, aki magába akarja szorítani ezt a szent Akarást, magába zárva mindannyiunkat?« Ó, mennyi jó vár a földre, ha a Mennysorság alászáll rá!” (11. kötet, 1916. 05. 03.)

(12) Jézus megtette mindazt, amit a teremtményeknek meg kell tenniük Istennel szemben

...És nem tudom, hogyan, de Jézusban találtam magam. Ki tudja elmondani, mennyi mindent értettem meg abban a Legszentebb Emberségben? Csak annyit mondhatok, hogy Istensége irányította az Emberiséget mindenben; és mivel az Istenség egy és ugyanazon pillanatban az egész életben annyi cselekedetet tud véghez vinni, amennyit csak akar, most Jézus Krisztus Emberségében az Istensége munkálkodott, világosan megértettem, hogy áldott Jézusom egész élete folyamán mindenkiért általában és külön-külön megtette mindazt, amit mindenkinek kötelessége megtenni Istennel szemben; imádta Istent mindenki helyett külön-külön, hálát adott, jóvátett, dicsőített, dicsért, szenvedett, imádkozott valamennyi helyett... Megértettem, hogy mindaz, amit mindenkinek meg kellett volna tennie, már megtette előtte Jézus Szíve. (4. kötet, 1902. 08. 02.)

(13) Az Isteni Akaratban élők isteni imája

† „Leányom, az imádság zene füleimnek, különösen, ha egy lélek mindenben akaratomhoz igazodik, oly módon, hogy egész bensőjének csak egyetlen folytonos magatartása [= cselekedete] az Isteni Akarat. Ez a lélek olyan, mintha egy másik isteni személy jött volna elő és ezt a zenét énekelné. Ó, milyen elragadó! Megtalálva azt, aki megegyezik velem, isteni tiszteletben részesíthet. Csak az érheti ezt el, aki Akaratomban él, mert az összes többi lélek még ha sokat is tesz és imádkozik, azok mindig emberi dolgok és imák lesznek, nem isteni; azaz nem lesz ugyanaz a hatása füleimben.” (6. kötet, 1906. 01. 06.)

(14) Imádság az Isteni Akaratban

...Áldozás után szóltam Jézushoz: „Szeretlek”, mire Ő így szólt hozzám: † „**Leányom, tényleg szeretni akarsz engem? Mondd: Jézus, szeretlek a te akaratoddal; és mivel Akaratom betölti az Eget és a földet, a te szereteted mindenütt körülvesz engem, és a te »szeretlek» szavaid visszhangozni fognak odafent az Égben és a mélységek mélyéig. Így ha azt mondod: »Imádlak Téged, áldalak Téged, dicsőítelek Téged, hálát adok«, az én Akaratommal egyesülve mondd, és megtöltöd az Eget és a földet imádatlalt, áldásokkal, dicsérettel, hálaadással az én Akaratomban. Ezek egyszerű, könnyű és hatalmas dolgok.**” (11. kötet, 1913. 10. 02.)

(15) Az ima hatékonysága

A szokásos állapotomban lévén, rövid időre megláttam áldott Jézusomat, és könnyörögtem magamért és másokért; de nehezen ment, ami szokatlan volt, úgy tűnt, nem tudtam volna elérni ezt a hatást, hogyha csak magamért imádkoztam volna. És a jó Jézus így szólt hozzám: † „**Leányom, az imádság egyetlen tett, egyetlen pont, ami képes összekapcsolni az összes többi pontot; így ugyanannyit ér el, hogyha önmagáért imádkozik, (mint) ha másokért is imádkozik: egy a hatékonysága.**” (7. kötet, 1907. 05. 30.)

(16) Aki az Isteni Akaratban imádkozik, annak nem kell saját szándékot mondania

Azon gondolkodtam, hogyan lenne a legjobb felajánlani cselekedeteinket, imáinkat stb. jóvátételként, imádkásként stb. Az én jószágos Jézusom így szólt hozzám: † „**Leányom, aki Akaratomban van, és azért cselekszik, mert én akarom, nem szükséges, hogy szándékokat mondjon. Akaratomban lévén, ahogyan dolgozik, imádkozik, szenved, úgy rendelkezem vele, ahogyan nekem tetszik... Tetszik nekem a jóvátétel? Jóvátételként fogadom el. Tetszik nekem a szeretet? Szerettként fogadom el. Mivel én vagyok az Úr, azt teszek, amit akarok. Nem így van azzal, aki nem él Akaratomban: rendelkezem nekik, és alárendelődök akaratuknak.**” (11. kötet, 1912. 09. 29.)

(17) Az Isteni Akaratban való ima hatásai

Egy egész délelőttöt töltöttem Jézussal együtt imádságban, az Ő Akaratában; de mekkora meglepetés! Amikor imádkoztunk, egy volt a szó, de az Isteni Akarat minden teremtett dologra szétterjedt és nyomot hagyott rajta; kiterjedt a Mennybe és minden boldog lélek részesült belőle, számukra új boldogság forrása volt. Kiterjedt a föld

legmélyebb mélységeibe, sőt még a Tisztítótűzbe is, és mindenki részesült hatásaiból. De ki tudná felmérni a Jézussal együtt mondott ima hatásait?

Miután együtt imádkoztunk, így szólt hozzám: † „Leányom, látod, mit jelent Akaratomban imádkozni? Mivel nincs olyan pont, ahol Akaratom ne létezne, mindenben és mindenkiben kering, élete, szereplője és nézője mindennek. Az Akaratomban végzett cselekedetek is élete, szereplői és nézői mindennek, a szentek örömeivel és boldogságával kezdve; mindenhová elviszik a Mennysorság fényét, balzsamos levegőjét, mely örömet és boldogságot áraszt. Ezért soha ne lépj ki Akaratomból; a Menny és föld várnak rád, hogy új örömet és új ragyogást kapjanak.” (14. kötet, 1922. 04. 21.)

(18) Az Isteni Akaratba lépve teljes jóvátételt, hálaadást és szeretetet adsz mindenkinek, mindenben

Szokásos állapotomat folytatva, az én örökké szeretett Jézusom eljött és megújított engem önmagában, majd így szólt hozzám: † „Leányom, merülj el Akaratomban, hogy teljes jóvátételt adj nekem. Szeretetem ellenállhatatlan szükségét érzi; a teremtmények oly sok sértése miatt szüksége van legalább egyre, aki közötttem és közöttük állva, teljes jóvátételt nyújtson nekem, és szeressen mindenki helyett, valamint kegyelmeket csikarjon ki tőlem mindenki számára. Ezt csak Akaratomban teheted meg, ahol megtalálasz engem és az összes teremtményt. Ó, mennyire várom, hogy belépj Akaratomba, hogy megtaláljam benned mindenki szeretetét és jóvátételét. Csak Akaratomban találsz meg mindent cselekvés közben, mert én vagyok mindennek a mozgatója, szereplője és nézője.”

Miközben ezeket mondta, beléptem Akaratába, de ki tudja elmesélni, mit láttam? Kapcsolatba kerültem a teremtmények minden gondolatával, akiknek élete Istentől származik. Kapcsolatba kerültem minden gondolattal, és Akaratában megsokszorozódtam valamennyiben, és Akaratának Szentségével jóvátettem mindent, volt egy 'köszönöm' szavam mindenki helyett; és így sokszorozódtam meg minden tekintetekben, szóban és minden másban.... De ki tudná elmesélni, hogyan történt mindez? Nincsenek rá szavaim, és talán az angyalok nyelve is dadogna; ezért nem mondom tovább. Az egész éjszakát Jézussal töltöttem Akaratában.

Ezután magam mellett éreztem édesanyját, a Királynőt, és így szólt hozzám: „Leányom, imádkozz!”

Én pedig: „Édesanyám, imádkozzunk együtt, mert egyedül nem tudok imádkozni.”

Ő hozzátette: „A leghatalmasabb imák Fiam Szívéhez, és amelyek leginkább elgyengítik, (azok) amikor a teremtmény beöltözik mindabba, amit Ő maga cselekedett, odaadva mindent a teremtménynek. Ezért, leányom, övezd fel a fejedet Jézus töviseivel, nedvesítsd meg szemeidet az ő könnyeivel, mártsd bele nyelvedet az ő keserűségébe, burkolózzon lelked az Ő vérébe, díszítsd magad az Ő sebeivel,

szúrd át kezeidet és lábaidat az Őt megfeszített szegekkel,³ és mint egy másik Krisztus jelenj meg isteni Felsége előtt. Ez a látvány meghatja és képtelen lesz bármit is megtagadni a saját életébe öltözött lélektől. De, ó, milyen kevés teremtmény tudja használni a Fiamtól kapott ajándékokat! Ezek voltak az imáim a földön, és ezek a Mennyben is.”

Így hát együtt öltöztünk Jézus életébe, és együtt mutatkoztunk az isteni trónus előtt, ami mindenkit meghatott; az angyalok utat engedtek nekünk, és meglepődtek. Én megköszöntem édesanyámnak és magamra eszméltem. (11. kötet, 1916. 06. 15.)

(19) Az Isteni Akaratban a lélek azt teszi Jézussal, amit mindenkinek tennie kellene

† „Leányom, aki Akaratomban imádkozik, szeret, jóvátesz, megcsókol, imád, úgy érzem, mintha mindenki könyörögne, szeretne stb., mert Akaratom mindent és mindenkit bevonva Akarásomba megcsókol, szeret, imád mindenki helyett, és én, mindenkit látva benne, annyi csókot és annyi szeretetet juttatok neki, amennyit mindenkinek adnom kellene. Akaratomban a lélek nem boldog, ha nem hozza el nekem mindenki szeretetét, ha nem csókol meg, nem imád és nem könyörög mindenki helyett. Akaratomban nem lehet fél dolgokat tenni, hanem csak teljes dolgokat, és nem adhatok az Akaratomban cselekvő személynek kis dolgokat, hanem csak hatalmasakat, melyek elegendőek mindenki számára. Úgy teszek az Akaratomban cselekvő személlyel, mint az az ember, aki azt akarja, hogy egy ember végezze el tíz ember munkáját. A tíz ember közül azonban csak egy ajánlja fel, hogy elvégzi a munkát; az összes többi visszautasítja. Ugye igazságos, hogy amit a tíznek szeretne adni, azt csak egynek adja? Különben hol lenne a különbség azok között, akik Akaratomban cselekszenek, és azok között, akik saját akaratuk szerint?” (12. kötet, 1921. 04. 02.)

(20) Imádság Jézussal az Isteni Akaratban

† „Leányom, imádkozzunk együtt. Vannak bizonyos szomorú idők, amikor igazságosságom, mivel nem tudja visszafogni magát a teremtmények gonoszságai miatt, új csapásokkal árasztja el a földet, ezért szükséges az Akaratomban mondott imádság, amely kiáradva mindenkre, a teremtmények védelmére kel és hatalmával megakadályozza, hogy igazságosságom megközelítse a teremtményt, és lesújtson rá.”

Milyen szép és megható volt Jézust imádkozni hallani! S mivel elkísértem Őt a megostorozás fájdalmas titkában, vérfürdőben mutatta magát... (17. kötet, 1924. 07. 01.)

³ Lujza be tudott öltözni Jézus életébe, melyek a passió sebei voltak, mert neki is megvoltak, és élte őket folyamatosan. Mi a szándékunkkal tudjuk megtenni, az egyszerűségünkkel és bizalmunkkal tudjuk kifejezni szeretetünket iránta.

(21) Mit használ így imádkozni az Isteni Akaratban?

Elmerültem a szent Isteni Akaratban, hogy belépjek minden teremtmény elméjébe és elhozzam Jézusomnak minden egyes teremtmény gondolatának szeretetviszonzását. Miközben ezt tettem, egy gondolat ezt mondta nekem: mi értelme van így imádkozni? Nekem úgy tűnik, ez inkább bolondság, mintsem imádság!

Az én mindig szeretett Jézusom, megmozdulva bensőmben, így szólt hozzám: † „Leányom, akarod tudni, mire használ és mi a hatása? Az a teremtmény, aki beleveti Istenségem mérhetetlen tengerébe akaratának kavicsát, ahogy dobja, ha akarata szeretni akar, szeretetem végtelen tengerének hullámai fodrozódnak, kavarnak, és én érzem szeretetem hullámain, melyek mennyei illatukat árasztják, és érzem a teremtmény akaratának köve által felkavart szeretetem örömét. Ha imádja szentségemet, az emberi akarat kövecskéje felkavarja szentségem tengerét, felüdülök szentségem tiszta hullámaintól. Röviden, bármit akar az emberi akarat cselekedni Akaratomban, kavicsként bedobhatja magát tulajdonságaim bármely tengerbe, ami fodrozódik, és én úgy érzem, ugyanazt a tiszteletet, dicsőséget, szeretetet kapom, melyet a teremtmény isteni módon tud nekem nyújtani. Olyan, mint mikor egy nagyon gazdag embernek, akinek mindene megvan a házában: friss források, illatos források, forró vizű források stb. egy idegen személy nem tud mit vinni ajándékba, mert mindene van, de örömet akar szerezni neki, szeretni akarja őt; mit tesz? Fog egy követ, és beledobja a hűs forrásba; a felkavart víz finom frissességet áraszt, és a ház ura élvezi forrásának frissességét, élvezi az általa birtokolt javakat. Miért? Mert a vendég felkavarta a forrást, hogy erősebb illat legyen és meleg legyen a házban. Ezt jelenti az Akaratomba való belépés: felkavarni lényemet mondván: Nézd, milyen jó, szeretetteljes, szent, hatalmas és végtelen vagy! Te vagy a minden, és én mindent meg akarok mozgatni, hogy szeresselek és kedveskedjek neked... Kevésnek tűnik ez neked?” (15. kötet, 1923. 07. 01.)

(22) Az ima, amely csak az Isteni Akaratot keresi

† „Leányom, mennyire megsebzí Szívemet azoknak az imája, akik csak az én Akaratomat keresik! Hallom a saját imám visszhangját, melyet a földön mondtam. Minden imám egyetlen pontra vezethető vissza: hogy Atyám Akarata tökéletesen teljesüljön, úgy bennem, mint a teremtményekben. Ez volt a legnagyobb megtiszteltetés számomra és Mennyei Atyám számára: hogy mindenben az Ő Legszentebb Akaratát teljesítettem...” (17. kötet, 1925. 02. 22.)

23) Az imádságnak ez a módja Istennek kijáró jog és a teremtmény legfőbb kötelessége

Miközben elmerültem a szent Isteni Akaratban, hogy szeretetben viszonzom mindazt, mit Isten a teremtmények iránti szeretetből tett, a gondolat azt mondta, nem

szükséges ezt tennem, mert az imádságnak ez a módja nem tetszik Jézusomnak, ezek mind az én fejem találmányai. Ekkor az én örökké szerető Jézusom, a bensőmben megmozdulva, ezt mondta nekem:

† „Leányom, tudnod kell, hogy az imádságnak ez a módja, azaz szeretni Istent minden általa teremtetett dologért, megilleti Istent (isteni jog), és a teremtmény első számú kötelessége. A teremtés az ember iránti szeretetből jött létre. Sőt, akkora volt szeretetünk, hogy ha szükséges lett volna, annyi eget, napot, csillagot, tengert, földet, növényt és minden mást teremtetünk volna, amennyi teremtmény meg kellett szülessen, hogy minden teremtménynek jusson egy saját világ, egy saját Univerzum, ahogy a teremtéskor csak Ádám volt az egész teremtés szemlélője; ő (élvezhetett) minden jót. És azért nem tettük meg, mert az ember élvezhetett mindent, mintha csak a sajátja lett volna, annak ellenére, hogy mások is élvezték.

Mert ki nem mondhatja, hogy »a nap az enyém«, és ne élvezhetné a nap fényét, amennyire csak akarja? Vagy ki mondhatja: »a víz az enyém«, és ne tudná oltani szomját ott, ahol szüksége van rá? Vagy ki mondhatja: »a föld, a tűz, a levegő az enyéme«, és megannyi más dolog, amit én teremtettem és ne élvezhetné azok hatását? És ha úgy tűnik, hogy az ember valamiben hiányt szenved (vagy) veszélyeztetni az életét, az a bűn miatt van, mely elzárva az utat a jótéteményeimhez, megakadályozza, hogy az általam teremtetett dolgok kiterjedjenek a hálátlan teremtmény számára. Tudva, hogy minden teremtetett dologban Isten közli szeretetét a teremtménnyel, belépve Akaratomba »köszönöm« szavával fejezi ki háláját Isten iránt, aki oly sokat tett érte. Ha nem viszonozza Isten szeretetét mindazért, amit tett az ember teremtése során, lopás, amit a teremtmény elkövet Isten ellen, kisajátítva ajándékait anélkül, hogy elismerné, honnan származnak, és kit szeretett oly nagyon. Ez a teremtmény első számú és legfőbb kötelessége, nélkülözhetetlen és fontos olyannyira, hogy ő (Szűz Máriát) keblére ölelve az embert a védelmére szállt, és az ember érdekében nem tett mást, mint hogy körbejárta az összes eget, a legalacsonyabbtól a legmagasabbig, hogy átadja Istennek minden generáció nevében az Őt megillető szeretetet, dicsőséget, hálát. Ó, pontosan az én Mennyei Édesanyám volt az, aki az egeket és a földet megtöltötte annak viszonzásával, amit Isten a teremtésben cselekedett. Őt követően az én Emberségem volt az, aki teljesítette ezt a szent kötelességet, amelyet a teremtmény oly sokáig elmulasztott, és amely enyhítette Mennyei Atyám haragját a bűnös emberrel szemben. Így, ott volt az én és a tőlem elválaszthatatlan Édesanyám imája. Talán nem akarod megismételni imáimat? Ezért hívtalak téged Akaratomba, hogy társulj hozzánk, kövesd és ismételd meg tetteinket.”

Amennyire csak tudtam, igyekeztem minden teremtetett dolgot körbejárni, hogy viszonozzak Istenemnek minden szeretetet, dicsőséget és hálát mindazért, amit Ő a teremtésben tett...” (18. kötet, 1925. 08. 09.)

(24) Az Isteni Akaratban való elmélyülés különböző módjai

Sokszor mondom írásaimban: *„Elmerültem a Szent Isteni Akaratban”*, és nem magyarázom tovább... Most, engedelmességre kötelezve, elmondom, mi történik velem ebben az elmerülésben.

Mielőtt elmerülnék benne, értelmem előtt megjelenik egy hatalmas üresség, minden fény, amelyben nem lehet látni azt sem, meddig ér a magasság, sem hogy meddig ér a mélység, sem a jobb vagy bal határait, az előttem lévő határt sem, és az ellentétes oldalon lévő sem... Ennek a végtelenségnek a közepén, egy nagyon magas pontban, úgy tűnik, meglátom az Istenséget vagy a három isteni személyt, akik várnak; de ez még mindig mentális. Nem tudom, hogyan, egy kicsi lány kijön belőlem, de ez a kicsi lány én magam vagyok; lehet, hogy az én pici lelkem... Megható látni ezt a kicsi lányt, aki elindul ebben a végtelen ürességben egyedül, félénken járva, lábujjhegyen, a tekintetét le nem véve arról a pontról, ahol látja a három isteni személyt, mert attól fél, ha leveszi a tekintetét róluk, akkor abban a végtelen ürességben nem fogja többé tudni, hogy merre kell mennie. Minden ereje abban az (Istenre) rögzített tekintetben van, amelyet a Magasságos viszonz, és (ezért) erőt kap a járásban... Miközben a kicsi Előjük (a három isteni személy elé) ér, arcát belesüllyeszti az ürességbe, hogy imádja a magasságos Istent, de egy kéz a Szentháromságból felemeli a kicsi lányt, és azt mondják neki: **†„Leányunk, akaratunk kicsi leánya: jöjj a karjainkba...”** Ennek hallatán örül, és megörvendeztet a Szentháromságot is, Aki örülvén neki várja az általa rábízott feladat végrehajtását.

Mire ő gyermeki kedvességgel mondja: *„Eljöttem, hogy imádjalak, áldjalak, hálát adjak Nektek mindenki helyett. Jöttem, hogy a trónusotokhoz láncoljam minden nemzedék emberi akaratát az első embertől az utolsóig, hogy mindenki felismerje a Ti legfőbb akaratotokat, hogy imádják, szeressék és keltsék életre azt a saját lelkükben.”*

Aztán hozzáteszi: *„Ó, Magasságos, ebben a végtelen ürességben vannak ezek a teremtmények mind, és én mindeniket meg akarom fogni, hogy a Legszentebb Akaratba helyezzem őket, hogy mindannyian visszatérjenek az eredethez, ahonnan jöttek, vagyis az Isteni Akaratba. Ezért jöttem atyai karodba, hogy visszahozzam minden gyermekedet, testvéreimet, és mindegyiket összekössem az Isteni Akarattal. Én mindenki nevében és mindenkiért jóvátételt akarok adni, és megadni a tiszteletet, dicsőséget, mintha mindenki a legszentebb isteni akaratot cselekedné. Azt kérem, ne legyen többé szakadás az isteni és az emberi akarat között! Egy kicsi lány kéri ezt, és tudom, hogy a kicsiktől semmit sem tud megtagadni az Úr...”*

De ki tudna elmondani mindent abból, amit mondtam és tettem? Túl hosszú lenne, azontúl pedig keresnem kellene a szavakat, melyeket a Magasságos Isten előtt mondok. Úgy tűnik nekem, hogy itt, az alsó világban nem használatos a végtelen üresség nyelvezete.

Máskor, mikor elmerülök az Isteni Akaratba, és az a végtelen üresség az értelmembe hatol, körbemegyek minden teremtetett dologért, és mondok egy *„Szeretlek”*-et a Magasságosnak, mintha csak tele akarnám tölteni a légkört a sok *„Szeretlek”*-kel, hogy viszonzzam a Legfőbb Szeretetet a teremtmények iránti szeretetért.

Körbejárok minden teremtményi gondolatot, és rájuk nyomom a „*Szeretlek*”-emet; körbejárok minden pillantást, és hagyok egy „*Szeretlek*”-et; minden száját és minden szót lepecsételek egy „*Szeretlek*”-kel; körbejárok minden szívdobbanást, tettet és lépést, betakarom őket egy „*Szeretlek*”-kel, amelyet Isten felé irányítok.... Lemegyek a tenger mélyére, az óceán fenekére, és minden hal szökkenését, minden csepp vizet tele akarok tölteni „*Szeretlek*”-kel. Miután mindenhol cselekedett, mintha szétszórta volna „*Szeretlek*”-eit, a kicsi lány visszamegy a Magasságos elé, és mintha egy nagy meglepetést akarna okozni, mondja: „*Teremtőm és Atyám, Jézusom és Végtelen Szerelmem: nézzetek meg mindent, és halljátok meg minden teremtmény részéről, hogy azt mondják nektek, hogy szeretlek. Mindenhol »Szeretlek« van Nektek, tele van a föld és az ég. Most nem adnátok meg ennek a kicsinek, hogy az isteni akarat leszálljon a teremtmények közé, megismertesse magát, és megbéküljön az emberi akarattal, és foglalja el méltó helyét, a tiszteletbeli helyét, soha egyetlen teremtmény se cselekedjen többé saját akarata szerint, hanem az Isteni Akarat szerint?*”

Máskor, mikor elmerülök az Isteni Akaratban, fájni akarok Istenem ellen elkövetett minden bántásért, és újra lejáró az utamat a végtelen ürességben, hogy megtaláljak minden fájdalmat, melyet Jézusom szenved minden bűnért. Magamévá teszem, és mindenhová elmegyek, a legtitkosabb és legrejtettebb helyekre, a közterekre, minden emberi gonoszság helyére, hogy magamra vegyem minden bántás fájdalmát... És minden bűnért úgy érzem, hogy kiáltani szeretnék a teremtés minden mozzanatában magamba gyűjtve minden bűn fájdalmát: „*Bocsánat, bocsánat*”. Nem létezik az a megbántása Istennek, még a legenyhébb sem, ami nekem ne fájna, és ne kérnék bocsánatot érte. Ahhoz, hogy mind meghallják minden bűnök bocsánatáért való esdeklésemet, beleitatom a dörgések zajába, hogy minden szívbe dörögje a fájdalmat, hogy megbántotta Istenemet. „*Bocsánat!*” a villámlásba; fájdalmas bűnbánat a szél süvítésébe, amely mindenkinek kiáltja: „*Bűnbánat és bocsánatkérés!*”; a harangok zengésébe „*Fájdalom és bocsánat!*”; és így mindenbe. Utána Istenemhez viszem mindenki fájdalmát, és mindenkinek bocsánatért esdeklek mondván: „*Nagy Isten, szálljon le akaratod a földre, hogy a bűnnek ne legyen többé helye! Egyedül az emberi akarat az oka a vétkeknek, amelyek, úgy tűnik, elárasztják a földet bűnökkel. Az isteni akarat lesz a megsemmisítője minden rossznak. Ezért kérek, örvendeztesd meg akaratod kicsi leányát, aki nem akar mást, mint hogy akaratod ismerve és szeretve legyen és uralkodjon minden szívben.*”

Emlékszem, hogy egy napon elmerültem a Szent Isteni Akaratban, és az eget néztem, melyből zuhogott az eső, és örömet éreztem, amint a víz a földre esett. Az én édes Jézusom kimondhatatlan szeretettel és gyöngédséggel megmozdult bennem, mondván: **† „Leányom, azokban a vízcseppekben, melyeket az égből esni látsz, benne van Akaratom. Gyorsan folyik a vízzel együtt; elindul, hogy eloltsa a teremtmények szomját, hogy leereszkedjen az emberi bensőkbe, az ereikbe, hogy felfrissítse őket, és a teremtmények életévé váljon, elhozva nekik csókomat, Szerelmemet. Egy része azért esik, hogy megöntözze a földet, hogy megtermékenyítse azt, és élelmet készítsen teremtményeimnek; másik része azért, hogy szolgálja teremtményeim sok más szükségletét... Akaratom életet**

akar minden teremtetett dologban, hogy mennyei és természetes életet adjon minden teremtménynek. De ez, miközben ünnepélyesen esik, tele szeretetemmel, nem kapja meg a megfelelő viszonzást, és hiányt szenved a teremtmények részéről. Lányom, a te akaratod elmerülve az enyémben abban a vízben folyik, mely az égből zúdul alá és eljut velem együtt, bárhová is megy; ne hagyd magára, és add meg neki szereteted és hálád viszonzását mindenki helyett.” (17. kötet, 1925. 05. 10.)

...Hozzáteszem, hogy miközben jelentkezik értelmemben a végtelen üresség, és elmerülök az Isteni Akaratban, a kicsi lány újra lejárja köreit, és felemelkedve a magasba jóvátételt akar adni Istennek azért a szeretetért, amit minden teremtménye iránt érzett a teremtésben. Tisztelni akarja Istent, mint minden dolgok Teremtőjét, és körbejárja a csillagokat, és minden ragyogásba beleitatja, hogy „*Szeretlek*”, és hogy „*Dicsőség a Teremtőmnek*”. A nap minden leszálló fényatomjába „*Szeretlek*” és „*Dicsőség*”.

Az ég teljes terjedelmében, minden lépésnyi távolságra ott van az én „*Szeretlekem*” és „*Dicsőségem*”. A madarak csicsergésében, szárnycsapásaiban „*Szeretlek*” és „*Dicsőség a Teremtőmnek*”. A fűszálban, mely a földből nő, a rügyet bontó virágban, az áradó illatban „*Szeretlek*” és „*Dicsőség*”. A hegyek magasságában és a völgyek mélységében „*Szeretlek*” és „*Dicsőség*”. Minden teremtmény szívét bejárom, mintha be akarnám zárni magam minden szívbe, és kiáltani szeretném a szívek mindenikében, hogy „*Szeretlek*” és „*Dicsőség a Teremtőmnek*”... Utána mintha mindent egyesítettem volna oly módon, hogy minden viszonszeresse és elismerje dicsőségét mindenért, amit Isten tett a teremtésben, a trónusa elé járulok, és mondom: „*Magasztos Fenség és minden dolog Teremtője, ez a kicsi lány karjaidba jön, hogy elmondja, hogy az egész teremtés, minden teremtmény nevében, nemcsak viszont akar szeretni, hanem méltóképpen akar dicsérni az Általad teremtetett sok dologért, amelyeket az irántunk való szeretetből teremtettél. Akaratodban, ebben a végtelen ürességben, mindent körbejártam, minden Téged Teremtő és teremtmény között, amit az emberi akarat széttört, és (megadtam) a dicsőséget, mellyel mindenki tartozott Neked. Szálljon le az isteni akarat a földre, hogy megkösse és megerősítse az összes kapcsolatot a Teremtő és a teremtmény között, és így minden dolog visszatér majd az Általad meghatározott elsődleges rendjéhez. Siess, ne habozz: nem látod, mennyire tele van rosszal a föld? Csak az isteni akarat, a Te ismert és uralkodó akaratod tudja megállítani ezt az áramlást, és tudja biztonságba helyezni a földet...*”

Ezek után, ha érzem, hogy feladatom nincs teljesítve, lemegyek annak az ürességnek a mélyére, hogy jóvátételt adjak Jézusomnak a megváltás művéért, és mintha megtalálnék mindent, amit Ő tett, jóvátételt akarok adni minden olyan tettért, amit a teremtmények kellett volna megtegyenek a várakozásban és a földön való fogadásában. Mintha csak Jézus iránti szeretetté szeretnék változni, visszatérek eddigi szavaimhoz, és mondom: „*Szeretlek*” abban a tettedben, hogy leszálltál a mennyből és megtestesültél, és rányomom szeretetem pecsétjét a Szűz Mária méhében történt fogantatásodra. „*Szeretlek*” az első vércseppben, ami

emberségedben formálódott. „**Szeretlek**” szíved első dobbanásában, hogy megjelölhessem minden szívverésedet az én „**Szeretlek**”-emmel.

„**Szeretlek**” az első lélegzetvételedben, „**Szeretlek**” az első fájdalmaidban, „**Szeretlek**” az első könnyeidben, melyeket az anyaméhben ontottál. Jóvátételt akarok adni minden imádért, minden jóvátételedért, minden felajánlásodért az én „**Szeretlek**”-emmel... Életed minden pillanatát le akarom pecsételni az én „**Szeretlek**”-emmel. Szeretlek a születésedben. Szeretlek a hidegben, amit elviseltél. „**Szeretlek**” minden csepp tejben, amit legszentebb Édesanyád melléből szívtál. Meg akarom tölteni „**Szeretlek**”-emmel a pólyát, melybe édesanyád becsavart. Kiterjesztem „**Szeretlek**”-emet arra a földre, amelyben a Te kedves édesanyád elhelyezett a jászolba, és a Te finom végtagjaid érezték a széna durvaságát, de a szénánál jobban a szívek durvaságát... „**Szeretlek**” minden nyöszörgésedben, gyerekkorod minden könnycseppjében és fájdalmában. Az én „**Szeretlek**”-em behatol a szeplőtelen édesanyáddal való minden kapcsolatodba, beszédedbe, szeretettedbe. „**Szeretlek**” az ő kedves csókjaiban, minden szóban, amit mondtál neki, az ételben, amit magadhoz vettél, a lépésekben, melyeket megtettél, a vízben, amit megittál. „**Szeretlek**” a munkában, amit a két kezeddal végeztél. „**Szeretlek**” minden tetteredért, melyeket (előttünk) rejtett életedben tettél.

Megbélyegzem „**Szeretlek**”-emmel minden belső tettered és minden fájdalmat, amit elviseltél... Kiterjesztem „**Szeretlek**”-emet azokra az utakra, melyeket bejártál, a levegőre, amit beszívtál, minden tanításodra, melyet nyilvános életedben mondtál. „**Szeretlek**”-em beáramlik az általad tett csodák erejébe, a szentségekbe, melyeket alapítottál... Mindenben Jézusom, még a szíved legbensőbb rostjaira is rányomom „**Szeretlek**”-emet értem és mindenkiért. A Te akaratod mindent felhoz nekem, és nem akarok semmit kihagyni, amibe ne lenne beleitatva a „**Szeretlek**”-em... Akaratod kicsiny leánya érzi annak szükségességét, ha mást nem is tud neked adni, hogy legalább (Neked) legyen egy kicsi „**Szeretlek**”-ed mindenért, amit véghez vittél értem és mindenkiért... Ezért az én „**Szeretlek**”-em végigkísér keresztutad minden szenvedésében, minden köpésben, lenéző sértésben, amit kaptál. „**Szeretlek**”-em megpecsételi minden kiontott vércseppedet; minden ütést, amit kaptál; minden sebet, mely a testeden lett; minden tüskét, amely átszúrta fejedet; a keresztre feszítés keserű fájdalmát, a kereszten elmondott szavaidat... Az utolsó lélegzetedig (mindenbe) bele akarom vésni, hogy „**Szeretlek**”. Az egész életedet, minden tettered be akarom zárni az én „**Szeretlek**”-embe. Akarom, hogy bármit megérintesz, látsz, hallasz, az én folyamatos „**Szeretlek**”-em legyen. Az én „**Szeretlek**”-em nem fog Téged elhagyni soha: a Te Akaratod az élete az én „**Szeretlek**”-emnek. De tudod, mit akar ez a kicsi lány? Hogy az Atyád Isteni Akarata, amit annyira szerettél és teljesítettél egész életedben a földön, ismertté váljon minden teremtmény előtt, hogy mindenki szeresse és teljesítse akaratodat, amint a mennyben, úgy a földön is. A kicsi lány le akar győzni szeretetben, hogy megajándékozz minden teremtményt akaratoddal... Na, tedd boldoggá ezt a szegény kicsit, aki nem akar mást, csak amit Te akarsz: a Te akaratod legyen ismert, és uralkodjon az egész földön!”

Most azt hiszem, az engedelmesség némileg elégedett lesz.... Igaz, hogy sok mindent ki kellett hagynom, különben nem tudtam volna befejezni. A Legfelsőbb Akaratba való

elmerülés számomra olyan, mint egy forrás, amely feltör a földből; és minden apró dolog, amit hallok, amit látok, egy sértés, amit Jézusom ellen elkövetnek, az számomra alkalom új utakra és új elmerülésekre az Ő Legszentebb Akaratában.

Most pedig azzal folytatom, hogy édes Jézusom azt mondta nekem: †...,**Leányom! Amit mondtál az akaratomba való elmerülésről, egy új felhívást kíván, hogy elmerülj a kegyelem rendjében, mindenben, amit tett és tenni fog a Megszentelő, vagyis a Szentlélek a megszentelendőkkel. Mert ha a teremtetést az Atyának tulajdonítják, miközben a három isteni személy mindig egy a cselekvésben; a megváltást a Fiúnak, a »Legyen meg a Te Akaratod«-at a Szentléleknek kell tulajdonítani. Pontosan a »Fiat Voluntas Tua« az, amelyben a Szentlélek meg fogja mutatni munkáját. Te megteszed, amikor a Magasságos elé jőve azt mondod: *»Jövök szeretetté váltani mindent, amit a Megszentelő tesz a megszenteltekben; jövök, hogy belépjek a kegyelem rendjébe, hogy dicsőséget és szeretetet tudjak adni, mintha mindenki szentté vált volna, és jóvátenni minden ellenállást és meg nem felelést a kegyelemmel.«* Ami téged illet, keresed akaratunkban a Megszentelő Lélek kegyelmi tetteit, hogy magadévá tedd a fájdalmát, titkos nyögéseit, a szívek mélyén elhangzó fájdalmas sóhajtásait a sok begyűjtött rossz láttán. És mivel az első, amit tesz, beteljesíti akaratunkat, a teljes megszentelésük által, (de) látva, hogy visszautasítják, hajthatatlan nyögésekkel nyöszörög... Te pedig, a te gyermeki egyszerűségeddel, mondod neki: *»Megszentelő Lélek, siess, könyörgök, kérlek, tedd ismertté mindenki előtt a Te Akaratodat, hogy megismerve szeressék azt, és befogadják a teljes megszentelésükre irányuló első tetteidet, ami a Te szent Akaratod!«* Leányom, a három isteni személy elválaszthatatlan és különböző: így akarjuk megmutatni az emberi nemzedékeknek a mi tetteinket irántuk, hogy miközben egyek vagyunk, mindenikünk másként akarja kimutatni szeretetét és munkáját a teremtmények felé.»**

(17. kötet, 1925. 05. 17.)

LUJZA IMÁDSÁGAI, MELYEK ÍRÁSAIBAN TALÁLHATÓK

Számos ima ismert, amit Lujza írt, nyilvánvalóan segítségként és útmutatásként a környezete számára; valószínű, a gyóntatója tanácsára is tette, aki néhányat ezek közül valóban közzétett az általa kiadott Lujza-könyvekben (*A szenvedések órája és Szűz Mária az Isteni Akarat országában*). Más imákat Lujza írt és a környezete lemásolt szentképek hátoldalára. Ebben a fejezetben más típusú imákat gyűjtünk össze köteteiből, melyek az ő spontán imamódját tükrözik. Ezekből tudjuk megtanulni az Isteni Akaratban mondott imádság, valamint a Jézussal való kapcsolatunk építésének mikéntjét.

„Legédesebb Szerelmem, felajánlom Neked testem mozdulatait, melyeket Tőled kaptam, és az összes többi, amit meg tudok tenni, hogy Neked örömet szerezzek és megdicsőítselek. Ó, igen! Szeretném, hogy a szemhéjaim, ajkaim és egész énem mozdulatai kizárólag azzal a céllal mozduljanak, hogy egyedül Neked szerezzek örömet. Add meg, ó, Jézusom, hogy minden csontom, idegem, minden idegszálam tiszta hangokkal visszhangozza Neked szeretetemet.” (3. kötet, 1899. 11. 06.)

„Jóvátételre van szükséged? Tegyük meg együtt; jóvátételem egyesüljön a tiédde, megtéve hatását, mert ha egyedül végezném, úgy gondolom, nem tetszene annyira Neked.” Ezután megfogtam a kezét, melyről csöpögött a vér, és megcsókolva elmondtam a *Laudate Dominum*-ot, a *Dicsőség*-et, Jézus egyik részét mondta, én pedig a másikat, hogy jóvátegyek a sok rossz cselekedetért, azzal a szándékkal, hogy annyiszor dicsérjem Őt, ahányszor megbántják a rosszaságokkal. Milyen megindító volt látni Jézust imádkozni! És aztán folytattam ugyanezt a másik kezével, azzal a szándékkal, hogy annyiszor dicsérjem Őt, ahányszor bántják őt az elkövetett bűnök. Áttértem a lábaira, azzal a szándékkal, hogy annyiszor dicsérjem Őt, ahány rossz lépést tettünk és görbe ösvényt jártunk be a jámborság és a szentség leple alatt. Végül megcsókoltam a szívét, azzal a szándékkal, hogy annyiszor dicsőítsem Őt, ahányszor az emberi szív nem dobog érte, nem szereti Őt, nem vágyik Istenre. Úgy tűnt, szeretett Jézusomban minden helyreállt ezen jóvátételektől. (4. kötet, 1901. 01. 05.)

„Ó, Uram, ahány csepp vért és könnyet ontottál, ahány tövis szúrását szenvedted el, ahány sebből véreztél, annyi dicsőséget akarok hozni Neked, mindazt, amit minden teremtménynek adnia kellene, ha nem lenne a gőg bűne, és annyi kegyelmet szándékozom kérni Tőled minden teremtmény számára, hogy ez a bűn megsemmisüljön«... »Uram, mindazt a dicsőséget, melyet a teremtményeknek kellene adniuk neked szájukkal, és nem teszik, megadom neked a saját számmal.« Mindig egyesülve Jézus szájával könyörgök, hogy szájukat jó és szent dolgokra használják.” (4. és 9. kötet, valamint 1901. 09. 10.)

Szentáldozás után azon gondolkodtam, hogyan lehetne valami különlegeset adni Jézusnak, hogyan tanúsítsam szeretetemet és örömet szerezzek neki; ezért így

szóltam: „Szerelmem, Jézus! Felajánlom Neked szívemet örömödre és örök dicséretedre, önmagammal együtt, testem legkisebb részecskéivel, hogy mint megannyi eléd helyezett fal visszatartsa minden téged bántó sértést. Ha lehetséges és Neked tetsző, hulljanak rám ezek a sértések az Ítélet napjáig. És mert azt akarom, hogy felajánlásom teljes legyen és mindenki helyett elégtételt nyújtson Neked, azok a fájdalmak, melyeket el fogok viselni, adják meg azt a dicsőséget, melyet meg kellett volna kapnod a mennyben lévő szentektől, amikor a földön éltek; azt a dicsőséget, melyet a Tisztítótűzben lévő lelkeknek kellett volna megadniuk, és azt a dicsőséget, amellyel minden elmúlt, jelenlegi és jövőbeli nemzedék tartozik Neked. Felajánlom valamennyiük és külön-külön mindenikük helyett.” (4. kötet, 1901. 10. 03.)

...Azért, hogy megbékítsem, különböző bűnbánati cselekedeteket végeztem, de úgy tűnt, hogy egyik sem tetszett Neki. Egész idő alatt azon fáradoztam, hogy a bűnbánati cselekedeteket változtassam, hátha valamelyik tetszeni fog Neki. Végül azt mondtam Neki: „Uram, megbánom az általam és minden teremtmény által elkövetett bűnöket. Bánom és sajnálom, hogy megbántottunk Téged, Legfőbb Jót, mert szeretetet érdemelsz, mi mégis bántani mertünk Téged.” (4. kötet, 1902. 04. 04.)

„Minden pillanatban, minden órában teljes szívemből akarok szeretni Téged. Életem minden lélegzetvételében, lélegezve akarok szeretni Téged; szívem minden dobbanásával kiáltani: szeretet, szeretet! Testem minden mozdulatában csak a Szeretetet fogom ölelni. Csak a szeretetről akarok beszélni, csak a szeretetre akarok nézni, csak a szeretetet akarom hallgatni, mindig a szeretetről akarok gondolkodni. Csak a szeretettől akarok égni, csak a szeretettel akarok táplálkozni, csak a szeretetet ízlelgetni, csak a Szeretetnek akarok örömet szerezni. Csak szeretetből akarok élni és szeretetben akarok meghalni; minden pillanatban, minden órában, mindenkit a Szeretethez akarok hívni. Mindig és csak Jézussal és Jézusban fogok élni, az Ő szívében fogok elmerülni, Jézussal együtt, az Ő szívével, szeretetével. Szerelmem, mindig szeretni foglak.” (10. kötet, 1910. 11. 28.)

...Nem tudom, hogyan, de az Isteni Akarat mérhetetlenségében, Jézus karjaiban találtam magam, és Ő suttogva mondta, én pedig ismételtam... Elmondok valamit abból, amit mondott, mert lehetetlen mindent elmondanom. Emlékszem, hogy Jézus Akaratában láttam minden gondolatát, minden jót, amit szeretetével tett értünk, és minden emberi értelem az Ő értelmétől kapta életét. De, ó, Istenem, mennyi visszaélést, mennyi sérelmet követtek el Vele!

És azt mondtam: „Jézusom, megsokszorozom gondolataimat a te Akaratodban, hogy minden gondolatodnak megadjam az isteni gondolat csókját, az imádatot, a hálát, jóvátételt, szeretetet, mintha mindezt egy másik Jézus tenné; és ezt mindenki helyett, minden elmúlt, jelenlegi és jövőbeli teremtmény gondolatáért, és helyettesíteni akarom az elkárhozott lelkek értelmét. Azt akarom, hogy a dicsőség (minden teremtmény részéről) teljes legyen, és senki se hiányozzon; amit ők nem tesznek meg, megteszem én Akarásodban, hogy isteni és teljes dicsőségben részesítselek.”

Ekkor Jézus rám nézett és várt, mintha jóvátételt akart volna a szemeiért; én pedig ezt mondtam: *„Jézusom, megsokszorozom magam a tekintetemben mindannyiszor, ahányszor szeretettel néztél a teremtményre; (megsokszorozódom) könnyeidben, hogy én is sírjak a teremtmények minden bűne miatt, hogy mindenki nevében isteni szeretetpillantásokat és isteni könnyeket tudjak neked adni, hogy teljes dicsőséget adjak neked minden teremtmény minden tekintetéért.”*

Akkor Jézus azt akarta, hogy mindezt ismételjem meg a szájával, szívével, vágyaival stb., hogy megsokszorozva mindent az Ő Akaratában jóvátételt adjak neki. Túl hosszú lenne mindent elmondani... (12. kötet, 1919. 04. 07.)

Emlékszem, hogy egy éjjel imádtam megfeszített Jézusomat mondván: *„Szerelmem, Akaratodban találok meg minden nemzedéket, és az egész emberi család nevében imádlak Téged, csókollak és jóváteszek mindenkiért. Odaadom mindenkinek sebeidet, véredet, hogy mindenki üdvözljön általuk. És ha az elveszett lelkek nem tudják többé élvezni a Te áldott véredet, vagy szeretni Téged, én átveszem helyettük, és megteszek mindent, amit meg kellett volna tenniük. Nem szeretném, hogy szereteted viszonzásában hiány legyen, ezért mindenki helyett jóváteszek, szeretlek, az elsőtől az utolsó emberig...”*

Miközben ezeket és mást mondtam, az én édes Jézusom átkarolta a nyakamat, és magához ölelve engem, így szólt hozzám: † **„Leányom, életem visszhangja! Amíg te imádkoztál, irgalmasságom megenyhült és igazságosságom elvesztette keménységét. Ez nemcsak a jelenre érvényes, hanem a jövőre is, mert imádságod cselekvő marad Akaratomban, ennek következtében irgalmasságom bőségesebben fog áradni, és igazságosságom kevésbé lesz kemény. Ezenkívül hallani fogom az elveszett lelkek szeretetének hangját, és szívem irántad érzett szeretete különösen gyöngéd lesz, mert megtalálom benned azt a szeretetet, amellyel ezek a lelkek tartoznak nekem, és neked adok minden kegyelmeket, amit számukra készítettem.”** (12. kötet, 1919. 12. 06.)

„Jézusom, szeretni akarlak, és annyi szeretetet adni Neked, hogy kárpótoljalak minden elmúlt és jelen nemzedék szeretetéért. De ki tud nekem annyi szeretetet adni, hogy mindenért szeretni tudjon? Szerelmem, Akarásodban teremtvő erő van; ezért akarok Akarásodban annyi szeretetet teremteni, hogy pótoljam és felülmúljam mindet és mindenki szeretetét, és megadjam mindazt, amit a teremtményeknek kötelességük Teremtőjüknek viszonzni...” (12. kötet, 1921. 02. 02.)

Egészen elmerültem édes Jézusom Szent Akaratában mondván Neki: *„Szerelmem, belépek Akaratodba, és itt megtalálom elméd minden gondolatát és a teremtmények gondolatait, és gondolataimmal és testvéreim gondolataival koronát készítek a Te gondolataid köré, és egyesítem őket egyetlen gondolattá, hogy hódolatot, imádást, dicsőséget, szeretetet, jóvátételt adjak Neked a saját értelmekkel.”*

És miközben ezt mondtam, Jézusom megmozdult bennem és felállva így szólt hozzám: † **„Akaratom elválaszthatatlan leánya! Mennyire boldoggá tesz, mikor hallom megismételni, amit Emberségem cselekedett Akaratomban.**

Megcsókolom a gondolataidat az enyéimben, szavaidat az enyéimben, szívverésedet az enyémben.” (13. kötet, 1921. 09. 06.)

„Életem, belépek Akaratodba, hogy átfogjak mindent az első gondolattól az utolsóig, az első szótól az utolsóig, az első cselekedettől az utolsóig és minden lépéstől, amit eddig megtettek addig, amit ezután fognak megtenni. Mindent a te Akaratoddal akarok megpecsételni, hogy mindenből dicsőségben, szentségben, szeretetben és erőben részesüljön Szentséged, és mindaz, ami emberi, maradjon rejtett, Akarásod pecsétjével ellátott, hogy semmi emberi ne maradhasson, ami nem szerez Felségednek isteni dicsőséget.” (13. kötet, 1921. 11. 08.)

Így aztán imádkoztam, teljesen átadva magam Jézus Akaratának, és szinte gondolkodás nélkül mondtam: *„Szerelmem, mindent elhelyezek a Te Akaratodban: kis fájdalmaimat, imáimat, szívdobbanásaimat, lélegzetemet, mindent, ami vagyok és amit tudok, egyesítve mindazzal, ami Te vagy, hogy kellő növekedést biztosítsanak a Misztikus Test tagjainak.”* (13. kötet, 1922. 01. 11.)

...Ezért ezek után megértettem, hogy azt akarja, lépjek be Akaratának mérhetetlen tengerébe, hogy felfrissüljek. Még szorosabban Hozzá bújva mondtam: *„Szeretett Jóm! Veled együtt akarom követni mindazokat a cselekedeteket, amelyeket Emberséged tett az Isteni Akaratban. Ahová Te eljutottál, el akarok jutni én is, hogy minden tettebben megtaláld az én tetteimet is. A te értelmed az Isteni Akaratban bejárt minden teremtményi értelmet, hogy isteni módon dicsőséget, tiszteletet, jóvátételt szerezzen az Atyának minden teremtményi gondolatért és megpecsételje Akaratod fényével és kegyelmével minden egyes ember gondolatát, az elsőtől az utolsóig, és megismételje mindazt, amit Te tettél. Egyesülni akarok a Szűzanya gondolataival, aki soha nem maradt le Tőled, hanem mindig Veled és szentjeid gondolataival haladt.”*

Utóbbi szavaim kiejtésekor Jézus rám nézett, és minden gyengédségével ezt mondta: **† „Leányom, örök Akaratomban megtalálod minden cselekedetemet, valamint Édesanyám cselekedeteit, melyek mint egy köpenybe, magukba vonták a teremtmények összes cselekedetét, az elsőtől az utolsó létezőig. És ez a köpeny, mintha ketté lenne osztva, az egyik részét a mennybe emelte, hogy visszaadja az Atyának az Isteni Akarattal mindazt, amivel a teremtmények tartoztak, szeretetet, dicsőséget, jóvátételt és elégtételt; a másik része pedig a teremtmények védelmére és segítségére szolgált. Senki más nem lépett be az én Isteni Akaratomba, hogy megtegye mindazt, amit Emberségem tett. Szentjeim megtették Akaratomat, de ők nem léptek be, hogy megtegyék mindazt, amit az én Akaratom tesz, és egyesüljenek egy szempillantás alatt minden cselekedettel, az elsőtől az utolsóig, és részt vegyenek benne, mint cselekvők, nézők és megszentelők. Az ember nem tudja megtenni mindazt, amit örök Akarásom tartalmaz, de az leszáll a teremtménybe olyan mértékben, amilyenben a korlátolt teremtmény be tudja fogadni. Csak aki belép Akaratomba, tud átfogni mindent, szétterjed, mint a napfény Akaratom örök**

szárnyalásában, és megtalálva tetteimet és édesanyám tetteit, egyesítheti sajátjaival.

Nézz bele Akaratomba: vannak talán teremtményi cselekedetek megsokszorozódva az enyémeiben, melyek elérnek az utolsó cselekedetig, melyet ezen a földön véghez visznek? Nézd meg jól: nem fogsz találni egyet sem. Ez azt jelenti, hogy egyetlen ember sem lépett még be. Ez a jog fenn volt tartva Akaratom kicsiny leányának, hogy egyesítse cselekedeteit az enyémeikkel és édesanyám cselekedeteivel, és megháromszorozza tetteinket Atyám előtt a teremtmények javára. Most, miután megnyitottad az ajtókat, mások is beléphetnek, feltéve, hogy hajlandók egy ilyen jóra.' (15. kötet, 1923. 01. 24.)

...Szóltam Jézusomnak: „Hadd imádkozzam Akaratodban, hogy a Te szavad, megsokszorozódva abban, minden teremtmény minden szavához kapcsoljon egy imádságot, dicséretet, áldást, szeretetet, jóvátételt. Szeretném, ha a hangom, felemelkedve az Ég és a föld közé, magába vonna minden emberi hangot, hogy hódolattal és dicsőséggel adjam vissza őket Neked úgy, ahogyan Te szeretnéd, hogy a teremtmény használja a szót.”

Miközben ezt mondtam, az én szeretetre méltó Jézusom az én szám mellé tette a száját, és leheletével fújva magába szívta leheletemet, a hangomat, a lélegzetemet, és elindítva azt Akaratában végigjárt minden egyes emberi szót, és felcserélte a szavakat, a hangokat arra, amit én kértem; és ahogy végigjárta őket, felemelkedett a magasba, hogy Isten elé vigye őket mindenki nevében, minden emberi hang helyett... (15. kötet, 1923. 04. 02.)

Úgy éreztem, teljesen elmerültem az Isteni Akaratban, és azt mondtam Jézusnak: „Ó, kérek, ne engedd, hogy valaha is elhagyjam Legszenőbb Akaratodat; engedd, hogy elgondoljam, beszéljek, dolgozzam, és mindig szeressem ezt a Te szeretetre méltó Akaratodat!” (15. kötet, 1923. 04. 09.)

Szokásos hódolatomat végeztem a megfeszített Jónak mondván Neki: „Belépek Akarásodba, add a kezed, és helyezz engem Akaratod mérhetetlenségébe, hogy ne tegyek semmi olyat, ami nem a Te Legszenőbb Akarásod hatása.” Miközben ezt mondtam, magamban gondolkodtam: Hogyha az Isteni Akarat mindenütt jelen van, már benne is vagyok ..., és még azt mondom: Belépek a Te Akaratodba.”

Miközben ezt gondoltam, az én édes Jézusom, aki megmozdult bensőmben, így szólt hozzám: † „Leányom, nagy különbség van aközött, aki azért imádkozik vagy cselekszik, mert az én Akaratom körülveszi őt, és aközött, aki saját akaratából, tudatosan belép Akaratom isteni környezetébe, hogy cselekedjen és imádkozzon...” (15. kötet, 1923. 06. 21.)

Szentáldozás után szokásom szerint hívtam és elhelyeztem minden teremtetett dolgot Jézus körül, hogy megkoronázzák és viszonzva szeretetét hódoljanak Teremtőjük előtt. Valamennyien siettek hívásomra, és tisztán láttam Jézusom irántam érzett szeretetét minden teremtetett dologban; és Jézus gyöngédséggel várta szívemben

szeretetem viszonzását. Én pedig átfogva és átölelve mindent Jézus lábaihoz vettem magam, mondván: „Szerelmem, Jézusom, mindent nekem teremtetél és nekem adtál, úgyhogy minden az enyém, és én visszaadom Neked, hogy szeresselek. Ezért mondom, minden napsugárban »Szeretlek«; a csillagok pislákolásában »Szeretlek«; minden vízcseppben »Szeretlek«. Akarásod betekintést ad az óceán fenekéig, hogy láthassam a Te »Szeretlek« szavadat felém, és rálehelem irántad való szeretetemet minden halra, mely a tengerben úszik; rá akarom lehelni »Szeretlek« szavamat a madarak röptére; mindenben Szeretlek, Szerelmem. Rá akarom lehelni »Szeretlek« szavamat a szél szárnyaira, a levelek mozgására, a tűz minden szikrájára, »Szeretlek« magam és mindenki helyett...”

Az egész teremtés velem együtt mondta: „Szeretlek”, és amikor át akartam ölelni minden emberi nemzedéket az Örök Akarásban, hogy mindenki leboruljon Jézus előtt, és mindenki megtéve kötelességét, minden cselekedetével, szavával, gondolatával mondja Jézusnak: »Szeretlek«, ezek elkerültek engem, és nem tudtam, mit tegyek. Így hát elpanaszoltam Jézusnak, mire Ő így szólt: † „**Leányom, pontosan erről szól az Akarásomban való élet, elhozni elélem az egész teremtést és mindenki nevében leróni előttem kötelességüket. Senki sem menekülhet el, különben Akaratom hiányokat élne meg a teremtés részéről és nem kapna teljes elégtételt. De tudod, miért nem találsz meg mindenkit, és miért menekülnek el sokan előled? A szabad akarat ereje miatt. Meg akarom tanítani neked a titkot, ahol mindenki megtalálható: lépj be Emberiségembe, és ott megtalálod minden cselekedetüket, melyekért én engeszteltem ki Mennyei Atyámat, és kövesd minden cselekedetemet, mert azok mindenki cselekedetei voltak; így mindent megtalálsz, és viszonyozhatod szeretetemet minden és mindenki helyett. Minden bennem van; mivel mindent megtettem mindenkiért, bennem van minden, és én megadok Mennyei Atyámnak minden szeretetet, és aki akarja, használni tudja útként és eszközként a mennyország felé vezető útján.**”

Beléptem Jézusba és könnyedén megtaláltam mindent és mindenkit, és Jézus munkáját követve mondtam: „Szeretlek” a teremtmény minden gondolatában; „Szeretlek” minden röpke pillantásban; „Szeretlek” minden hangban; „Szeretlek” a szívek minden lüktetésében, minden lélegzetben, minden ragaszkodásban; „Szeretlek” minden csepp vérben, minden munkában és lépésben, „Szeretlek”... De ki tudná felidézni mindazt, amit tettem és mondtam? Sok mindent nem lehet elmondani; és amit elmondunk, rosszul mondjuk el, mert máshogyan mondjuk, mikor Jézussal együtt vagyunk... És amikor újból kiejtettem: „Szeretlek”, újra magamban találtam magam. (16. kötet, 1923. 12. 29.)

Szárnyaltam, és Jézus követte tekintetével szárnyalásom; de ki tudná elmesélni, mit tettem? Akarásában megtaláltam mindazt a szeretetet, amit Akarata adott a teremtményeknek, és mivel azok nem fogadták el, várakozott, hogy valaki elfogadja. Én elvettem és becsöpögtetve minden teremtet értelembé, minden egyes gondolathoz kapcsoltam egy szeretetből fakadó cselekedetet, imádást és mindazt, amivel az értelem Istennek tartozott. Mindent magamba ölelve, mintha mindenkit ölembé vennék, elvittem az ég boltozatát a Mennyei Atya ölébe mondván: „Szent

Atyám, trónusodhoz jövök ölembe minden gyermekeddel, képmásaiddal, akiket Te teremtetted, hogy visszahelyezzem őket a Te isteni öledbe, hogy az akaratot, melyet ők kiszakítottak Akaratodból, Te újra összekösd. Akaratod kicsiny leánya kéri ezt Tőled; kicsi vagyok, igaz, de vállalom, hogy mindenért jóváteszek. Nem távozom el trónusodtól, amíg nem kötöd össze az emberi akaratot az Isteni Akarattal, és el nem jön Akaratod országa a földre. A kicsinyektől semmit sem tagadnak meg, mert amit kérek, az nem más, mint a Te saját Akarásod visszhangja, az, amit Te Akarsz.”

Ezután elmentem Jézushoz, aki várt rám kis szobámban; karjaiba vett, csókokkal és simogatással halmozott el, és így szólt hozzám: † **„Kicsikém, ahhoz, hogy az Égi Akarás leszálljon a földre, szükséges, hogy minden emberi cselekedet megpecsételődjön az Isteni Akarattal, hogy a Legfelsőbb Akarat, látva, hogy a teremtmények minden akarat cselekedete beolvadt a sajátjába, saját Akaratának erőteljes vonzására leszálljon a földre és kiterjessze uralmát. Neked adatott tehát ez a feladat, mint Akaratunk elsőszülött leányának...”** (16. kötet, 1923. 12. 06.)

JÉZUS IMÁDSÁGAI LUJZA ÍRÁSAIBAN

...Ezután Jézus fülem hallatára kérte az Atyát értem, mondván: †„**Szent Atyám, könyörgök Hozzád ezért a lélekért; add, hogy mindenben tökéletesen teljesítse a mi Legszentebb Akaratunkat. Add meg, ó, Fenséges Atyám, hogy cselekedetei annyira megfeleljenek az enyémeleknek, hogy ne lehessen megkülönböztetni őket, és így tudja megvalósítani mindazt, amit elgondoltam számára.**” (2. kötet, 1899. 08. 18.)

...Aztán, amikor (Jézus) visszahúzódott bensőmbé, hallottam, ahogyan imádkozik: †„**Örökké Szent és oszthatatlan Szentháromság, mélységesen imádlak, szívem mélyéből szeretlek, örökké hálát adok mindenért és mindenki szívében.**” (4. kötet, 1902. 01. 14.)

Szokásos állapotomban lévén hallottam, ahogy bensőmben áldott Jézusom imádkozik: †„**Szent Atyám, dicsőítsd meg a Te nevedet, zavard meg és rejtsd el magad a kevélyek elől, és nyilvánítsd ki magad az alázatosoknak, mert csak az alázatos képes megismerni szívedet és teremtményednek ismerni el magát.**” (4. kötet, 1903. 03. 09.)

Szokásos állapotomat folytatva, hallottam imádkozni Jézusomat bensőmben imádkozni: † „**Szent Atyám, kérlek Téged, hogy Akaratunk egy legyen akaratunk kicsiny leányának akaratával. Ő a mi Akarásunk törvényes utóda; add meg, hogy Örök Akaratunk tiszteletére semmi olyan ne hagyja el őt, ami nem a mi Akarásunkból származik, és semmi mást ne tudjon, csak a mi Akaratunkat; és ennek érdekében felajánlom Neked Emberségem minden cselekedetét, melyet a mi imádandó Akaratunkban cselekedtem.**” (15. kötet, 1923. 06. 05.)

...Milyen szép és megható volt hallani Jézust imádkozni! És ahogy kísértem Őt a megostorozás fájdalmas titkában, megmutatta magát vérben áztatva mondván: † „**Atyám, felajánlom Neked Véremet; add, hogy ez fedje be minden teremtmény értelmét, és tegye hiábavalóvá minden gonosz gondolatukat, csillapítsa szenvedélyeik tüzeit, és fakasszon szent értelmeket. Ez a vér borítsa be a szemeiket és tegyen fátylat a látásukra, hogy ne hatolhassanak be szemükön keresztül a gonosz élvezetek, és ne szennyeződjenek be a föld sárával. Vérem fedje el és töltsen meg szájukat, hogy ajkaikról kihajlanak a káromlások, átkok és minden gonosz szó. Atyám, ez a Vér borítsa be kezüket és rémítse el őket az aljas cselekedetektől. Ez a Vér keringjen Örök Akaratunkban, hogy befördjön mindenkit, megvédjen mindenkit és védelmi fegyver legyen a teremtmények számára igazságosságunkkal szemben...**” (17. kötet, 1924. 07. 01.)

Második rész

IMÁDSÁGOK

Válasz az Isteni Akaratra

Önmagunk felajánlása az Isteni Akaratnak

In Voluntate Dei! Deo gratias!

Isten Akaratában! Istennek legyen hála!

Ó, isteni és imádandó Akarat, íme, itt állok mérhetetlen fényed előtt, hogy örök jószágod nyissa meg számomra az ajtókat és engedjen be, hogy életemet teljesen benned alakítsam, Isteni Akarat. Ezért leborulok fényed előtt, én, a legkisebb a teremtmények közül, és eljövök, ó, imádandó Akarat, a te Legfőbb **Fiatod** gyermekeinek kicsiny seregébe.

Semmiségemben leborulva könyörgök, kérem fényedet, hogy árásszon el és takarja el mindazt, ami nem tartozik hozzád, hogy ne tegyek mást, mint nézzelek, értsenek és benned éljek, Isteni Akarat. Ez legyen az életem, az értelmem középpontja, szívem és egész lényem elragadója. Azt akarom, hogy ebben a szívben többé ne legyen élete az emberi akaratnak; száműzőm belőle, és a béke, a boldogság és a szeretet új Édenét alakítom ki. Benne mindig boldog leszek; egyedülálló erőm és szentségem lesz, amely mindent megszentel és Istenhez vezet.

Leborulva kérem a Szentháromság segítségét, és engedjen be az Isteni Akarás kolostorába, hogy a teremtés ősi rendje álljon helyre bennem, amint a teremtmény teremtetett.

Mennyei Édesanyám, az Isteni Fiat királynője, fogd meg a kezem, és zárd be az Isteni Akarat fényébe. Te leszel a vezetőm, az én gyöngéd édesanyám, és megtanítod, hogyan éljek és maradjak meg az Isteni Akarás rendjében és keretein belül. Mennyei királynőm, szívedre bízom egész lényemet. Taníts engem az Isteni Akatról, és én figyelmesen hallgatlak téged. Terítsd rám köpenyed, hogy a pokoli kígyó ne merjen behatolni e szent Édenbe és elcsábítani, és ne zárjon be az emberi akarat útvesztőjébe.

Legfőbb Jóm, Jézusom szíve, add nekem lángjaidat, hogy égessenek, felemésszenek és tápláljanak engem, és alakítsák ki bennem a Legfőbb Akarás életét.

Szent József, légy szívem őrzője és védelmezője, és tartsd kezekben akaratom kulcsait. Őrizd szívemet féltékenyen, és soha többé ne add vissza nekem, hogy biztos legyek abban, hogy nem lépek többé ki az Isten Akaratából.

Órangyalom, őrizd engem, védj meg, segíts mindenben, hogy Édenem virágba boruljon, és visszahívja az egész világot Isten Akaratába.

Mennyei Udvar, jöjj segítségemre, így mindig az Isteni Akaratban fogok élni. Ámen.

Az emberi akarat felajánlása az Ég királynőjének
(A Szűz Mária az Isteni Akarat országában című írásból)

Égi Édesanyám, íme, leborulok trónusodnak lábainál. A te kicsi gyermeked vagyok, aki meg akar ajándékozni minden gyermeki szeretetével, és koszorúvá akarok fűzni minden imát, feladatot, ígéretet, melyeket ebben a kegyelmi hónapban tettem eléd, azzal, hogy nem cselekszem többé az emberi akaratomat, és koronát fonva leteszem mindezt öledbe mint szeretetemnek és hálámnak tanúságát.

Szeretném, ha kezeid közé fognád elfogadásod jeléül, és anyai ujjaid érintésére átváltoztatnád megannyi Nappá, ahányszor megpróbáltam Isten Akaratát teljesíteni akár a legkisebb cselekedeteimben is.

Édesanyám, leányod tisztelni szeretne előtted ragyogó fénytengerekkel. Tudom, hogy neked sok ilyen fénytengered van, de nem ezen gyermeked tengerei azok. Én az enyémmel ajándékozlak meg, hogy megvallhassam szeretetemet, és kérhessem a tiedet. Szent édesanyám, te rám mosolyogsz, és jósággal elfogadod ajándékomat. Szívből köszönöm!... Annyi mindent el szeretnék mesélni neked, szívedbe, mint rejtekbe, szeretném zárni a szenvedéseimet, félelmeimet, gyengeségeimet, az egész létezésemet, fel akarom áldozni neked akaratomat. Édesanyám, fogadd el, legyen a kegyelem győzelme, az Isteni Akarat helye, ahol megalapíthatja országát. A neked felajánlott akaratom elválaszthatatlanná tesz minket, az Ég kapui nem lesznek zárva előttem, mivel felajánlva neked akaratomat, cserébe megkapom a tiedet, így Édesanyám a gyermekével fog lakni a földön, vagy a gyermeke megy Édesanyjával lakni a mennybe. Ó, milyen boldog leszek!

Halld, kedves Édesanyám, hogy ünnepélyesebbé tegyük akaratom neked tett felajánlását, meghívom a legszentebb Szentháromságot, az angyalokat, a szenteket, és valamennyi előtt leborulva fogadom, hogy emberi akaratomat felajánlom Égi Édesanyámnak.

Most pedig, Királynőm, kérem áldásodat rám és mindenkire, a te áldásod legyen az égi harmat, mely lehull a bűnösökre, és megtérnek, a szenvedőkre, és vigasztalásuk lesz, szálljon le az egész világra, és alakítsa jóvá, szálljon a tisztító tűzben szenvedő lelkekre, és csillapítsa szenvedéseik tüzeit; anyai áldásod legyen a megváltás pecsétje minden lélek számára. Ámen!

Imádság az Ég királynőjéhez
(A Szűz Mária az Isteni Akarat országában című írásból)

Szeplőtelen Királynő, égi Édesanyám, anyai öledbe hajtom fejem átadva magam anyai szívednek, és forró sóhajtasok között kérem, a te tiszteletedre szentelt hónapban, a legnagyobb kegyelmet: engedd meg, hogy az Isteni Akarat országában éljek! Szent Édesanyám, te annak az országnak a királynője vagy, engedd meg, hogy leányod benne éljen, hogy az ne legyen többé sivár, hanem gyermekeidtől legyen benépesítve.

Ezért, égi Királynőm, átadom magam neked; vezess be engem az Isteni Akarat országába, hogy ezután mindig az Isteni Akaratban éljek. Te leszel az Édesanyám, és én átadom neked akaratomat, cseréld fel az Isteni Akarattal, hogy ne lépjek ki többé országából. Kérlek, világosíts meg, hogy megértsem, mit jelen az Isteni Akarat.

Imádság királynő édesanyánkhhoz

Királynő édesanyám, hadd éljek és haljak az Isteni Akarat FIAT-jában! Visszavonhatatlanul lemondok magamról, újból neked szentelem magam, elmerülök benned. Meríts el engem szereteted, fájdalmaid és erényeid tengerében, melyeket kiérdemeltél értünk. Újíts meg, foganj meg és táplálj engem. Tégy engem a te Jézusoddá. Mindig veled egyesülve az Isteni FIAT végtelen fonalával, beborítom és befedem az egész teremtetést és egyesítem minden elhunyt, jelenlegi és jövőbeli teremtmény minden cselekedetét. Cselekedeteimet először merítsd be érdemeidbe és Jézus érdemeinek és vérének tengerébe, így alakítva át őket a szeretet cselekedeteivé, hogy az Isteni Akarat, a Szentháromság megkapja mindazokat a szent életeket, melyekre vágyakozik. És az Isteni Akarat fonalával, amely egyesít engem veled és Jézusoddal, én is egyesítem ezeket a cselekedeteket egyetlen felbonthatatlan isteni fonalban. Anyai kezeiddel sződd Jézus tunikáját, beleszöve minden lelket, senkit sem kizárva. Te magad zárd be a pokol kapuit! Az Igazságosság legyen kielégítve! Győzzön az irgalom! Jöjjön, jöjjön el a diadalod napja, az Isteni Akarat és isteni szeretet országa! A Szentlélek tisztítson meg, gyújtson lángra és szenteljen meg minden szívet! Jézus, Mária, erősítsétek meg és tegyétek magatokévá mindenemet! Királynő édesanyám, zárj be engem az Isteni Akarat FIAT-jának belső világába!

Teljes jóvátétel az Isteni Akarásban

Édes Jézusom, belépek Akarásodba, és leborulok a Legfőbb Felség lábaihoz, és minden elhunyt, jelenlegi és jövőbeli nemzedék nevében lépek be az Isteni Akaratba, melyben minden nemzedék cselekszik, mintha egyetlen pont lenne, és valamennyi nevében jövök, hogy imádjalak, hogy megadjam neked mindazt a hódolatot, amellyel mindannyian tartozunk a Teremtőnknek. Jövök, hogy mindenki nevében elismerjelek Téged minden dolgok Teremtőjének, és minden egyes dologért szeretlek, dicsérlek, áldalak, hálát adok neked.

Akarásod szentségében jövök, hogy helyettesítsek mindenki és minden helyett, az elkárhozott lelkek helyett is. Jóvátételt akarok nyújtani neked mindenki helyett és minden sértésért; helyettesíteni akarok mindenkit, szeretni akarlak mindenki helyett, és megsokszorozódva az Isteni Akarásban minden teremtményben, mindenkit magamba akarok fogadni, hogy mindenki nevében, mintha egyek lennének, nemcsak szeretetet, hanem isteni szeretetet, dicsőséget, jóvátételt, köszönetet hozzak eléd.

Akarásodban, Szerelmem, be akarom járni minden teremtmény gondolatát, minden pillantását, minden szavát, tettét és lépését; majd eljövök letenni őket a Te Trónusod elé, mintha minden Érted történne; és ha valaki visszautasítana, helyettesítem előtted. Ajkaim mozdulataiban elhozom Hozzád minden teremtmény csókját, és karjaimmal minden ölelést: nincs olyan cselekedet, amelyet ne helyettesítenék. Úgy tűnik, elszomorodsz, ha valami elkerüli a figyelmemet, mindabból, amit a teremtménynek meg kellene tennie; de Te, Jézusom, édes életem, pecsételd meg áldásoddal jóvátételemet, és add, hogy minden cselekedetem, amit véghez viszek, megismétlődjön, megsokszorozódjon és folyamatosan szárnyaljon a földről az Égbe trónusodhoz, hogy mindenki nevében szeretetet, dicsőséget és isteni jóvátételt nyújtsak neked.

Teljes szeretetben való megfelelés az Isteni Akarásban

Ó, végtelen és megközelíthetetlen Akarata örök Szeretetemnek, leborulva előtted, elmerülök Akaratodban, melynek mérhetetlensége körülvesz, beföd, megsemmisít; de amint beföd, úgy felemel legszentebb trónusodhoz; miközben megsemmisít, visszaadja életemet, de új életet ad, megváltoztathatatlan és szent életet, az én Jézusom Akaratának életét, melynek középpontjában, mint egyetlen pontban, megtalálom a múltat, a jelent és a jövőt. Megtalálom a Legfőbb Teremtő Akaratot, mely minden teremtetett dologban szeretetet küld nekem, mérhetetlen szeretetőceánokat. A szeretet viszonzására vár a teremtmények részéről. És én, az egész emberi család nevében, az első teremtménytől az utolsóig, ebben a kifürkészhetetlen Akaratban, elveszem mindenki szeretetét, és belépek minden teremtő cselekedetbe, a csillagok minden egyes szikrájába, a napfény minden fénysugarába, a szél minden fuvallatába, minden vízcseppbe, minden növénybe és állatba, majd belépek minden egyes szív lüktetésébe, minden szóba, lépésbe, gondolatba, pillantásba, és mindent betöltök szeretettel.

A Szentháromság elé lépek, hogy viszonzom minden teremtetett dologba rejtett szeretetét, és mondom: Ó, legkedvesebb és leghatalmasabb Akarat, kifürkészhetetlen Akarat, minden belőled származik és semmi sem kerüli el figyelmedet, jövök elhozni legszentebb lábadohoz mindenki szeretetét, jövök, hogy az Örök Szeretet összehangoljam a teremtetett szeretettel. Mindenki helyett viszonzom szeretettedet; hangom harmonizál mindennek fölött és mindenben, és örök hanggal, mely soha véget nem ér, minden pillanatban és végtelenül megsokszorozza magát mondván: „Szeretlek”, „Szeretlek”, „Szeretlek”. Ez lesz a teremtetett szeretet pecsétje, melyben nem marad egyetlen cselekedet sem, amit ne pecsételnék meg szeretetemmel, mely a Te teremtő szeretetted pecsétjével egyesülve egyesíti őket ...

De látom, amint örök Szerelmem, Jézus mosolyogva rám néz, és azt akarja, hogy Akaratán belül lépjek be a megtestesülés második FIAT-jába, és várja a megváltás cselekedeteinek viszonzását.

És én, az örök Akaratnak ugyanazon útján, belépek fogantatásodnak első pillanatába, szíved minden dobbanásába, minden gondolatodba és lélegzetedbe, minden mozdulatodba, imádságodba és bánatodba, amit az anyaméhben szenvedtél el,

gyermekkorod minden nyöszörgésébe, könnyébe és fáradozásába, halandó életed minden lépésébe, munkájába és szavába.

Legszentebb Akaratodban belépek szenvedésed mérhetetlen tengerébe, minden csepp véredbe, minden sebbe, sértésbe és megvetésbe, minden tüskébe, pofonba és elfordulásba. Egyesülök minden fájdalommal, melyet a kereszten szenvedtél el, az égető szomjúsággal, az epe keserűségével, jóvátételeiddel és elégtételeiddel utolsó leheletedig. És minden nemzedékkel együtt, mindenki nevében, végtelen Akaratodban, melyben mindenki megtalálható, isteni módon adok jóvátételt mindazért, amit tettél értünk; szeretetet adok szeretetért, jóvátételt jóvátételért. Elmerülök Akaratod mélységébe, és imádom véred minden cseppjét, megcsókolom minden sebedet, áldom, dicsérem és hálát adok minden tetteredért... Akaratodban adtál nekem mindent, és én Akaratodban viszonzom neked mindenki helyett.

Szerelmem, egyesítsük együtt Akaratodban a teremtető FIAT-ot, a Megváltó FIAT-ot és az én FIAT-omat. Tegyük őket eggyé; egyik tűnjön el a másikban, hogy részesülj teljes szeretetben, örök dicsőségben, isteni imádásban, örök áldásban és dicséretben a teremtetés, a megváltás részéről, és a FIAT VOLUNTAS TUA részéről, amint a mennyben, úgy a földön is.

Mennyei Királynő, isteni Anya, Te, aki az Isteni Akaratban elsőbbséget élveztél, terjeszd ki kék palástodat az örök Akarat végtelenségében, boríts be minden teremtményt, pecsételd meg homlokukat az Isteni Akarat jelével, hogy valamennyien az Isteni Akarat életével élhessenek a földön, hogy anyai méhedből átléphessenek az Isteni Akarat Égi hazájába.

Isten szent, irgalmas és kedves akarata,
imádlak. Egyesíts magadban, benned élni vágyakozom.

Az isteni szeretet kifejezhetetlen rendje
Te egyedül légy szívem törvénye.

Amint két folyó lágyan egybefolyik,
két csepp egyetlen esőcseppben, két lángocska egy lángban,

Jézusom, ezt add meg nekem, magamról állandó feledést,
mindenben a te Akaratod teljesülését.

Add, hogy sugallatodra cselekedjem, Uram,
amit te kívánsz, csak azzal foglalkozzam.

(Az *Utolsó dalom az Isteni Akarathoz* című könyvből, melynek szerzője Don Benedetto Calvi, Lujza utolsó gyóntatója, 1965. 06. 06.)

REGGEL

Bibliai ima mint első gondolat az ébredést követően

„Íme, jövök, Istenem, hogy teljesítsem akaratodat” (Zsidók 10,7).

Igen, Atyám, kérem tőled a kegyelmet, hogy megtegyek mindent, amit Te akarsz; egyedül ezért létezem, és semmi mást nem akarok, csak azt, amit Te akarsz nekem és minden teremtményednek, és csak azért, mert Te akarsz. De én nem vagyok képes ezt megtenni, és szükségem van Rád; gyere, tedd meg Te velem együtt.....

„Íme, az Úr szolgálója vagyok, legyen nekem a te Akaratod.” (vö. Lk 1,38)

Igen, Atyám, teljesüljön bennem, teremtményedben a Te Akaratod, ahogyan teljesedik benned az életed, az történjen velem is. Akaratod tudja megvalósítani és középpontba helyezni önmagát bennem, amint azt áldott Édesanyámban tette.

„Atyám, ne az én akaratom teljesüljön, hanem a tied!” (Lk 22,42)

Igen, Atyám, soha többé ne éljen az én akaratom, hanem csak a Te akaratod éljen és uralkodjon bennem. Akaratod legyen a szellemem, lelkem és testem élete. Légy élete lényemnek, személyemnek, életemnek; legyen élete mindennek, ami vagyok, mindennek, amivel rendelkezem, mindennek, amit teszek. Akaratod legyen élete erőforrásaimnak, érzékeimnek, végtagjaimnak... Alakítsd értelmemben Jézus örök gondolatait; számban Jézus szavait, az örök FIAT szavait; formáld cselekedeteimben Jézus cselekedeteit, akaratod örök tetteit. Szívemben legyen a Te szíved örök lüktetése, végtelen szereteted; lélegzetem alakuljon a Szentlélek lehelete szerint; ereimben folyjon Jézus Vére, keringjen bennem az Isteni Akarat, és alakítsd ki bennem a Te életedet...

A SZENTLÉLEK HÍVÁSA

Veni Creator Spiritus

Teremtő Lélek, jöjj közénk, híveid szívét látogasd, töltsd malaszttal a lelkeket, kiket hatalmad alkotott! Te, kit Védőnek mondanak, mellénk a magas ég adott, Tűz és Forrás, Szeretet, Te, lelkek lelki Olaja.

Ajándékokkal Hétszeres, Te ujj az Isten jobb kezén, Atyának ígért szózata, Ki ajkainkat megnyitád. Érzékeinkbe gyűjts Te fényt, szívünk szerelmed töltsse be, mi bennünk testi gyöngeség, örök erőddel izmosítsd!

Ellenségünket űzzed el, a békét tüstént hozd közel, előttünk járva mint Vezér, kerüljünk mindent, ami árt! Általad tudjuk az Atyát, ismerjük, adjad, a Fiút, Ki kettejüknek Lelke vagy, Tebenned higgyünk végtelen! Ámen.

Jöjj, Szentlélek Úristen

Áraszd reánk teljesen mennyből fényességedet,

Mennyből fényességedet,
Jöjj el, jöjj el, jöjj el, jöjj el, jöjj, Szentlélek Úristen!

Jöjj el, árvák gyámola, jöjj el, szívünk orvosa,
Oszd ki égi kincsedet, Oszd ki égi kincsedet.
Jöjj el, jöjj el, jöjj el, jöjj el, jöjj, Szentlélek Úristen.

Jöjj el, lelki vigaszunk, Testi, lelki támaszunk,
Érezzük bőségedet, Érezzük bőségedet.
Jöjj el, jöjj el, jöjj el, jöjj el, jöjj, Szentlélek Úristen.

Fáradtságban nyugalomunk, hévben hűvös árnyékunk,
Sírásunkban örömünk, sírásunkban örömünk.
Jöjj el, jöjj el, jöjj el, jöjj el, jöjj, Szentlélek Úristen!

Ó dicső nap, híveid Sötétséges szíveit,
Világítsd be, légy velünk, világítsd be, légy velünk.
Jöjj el, jöjj el, jöjj el, jöjj el, jöjj, Szentlélek Úristen!

Add, Uram, a híveknek, Benned bízó népeknek,
Hétszeres kegyelmedet, hétszeres kegyelmedet.
Jöjj el, jöjj el, jöjj el, jöjj el, jöjj, Szentlélek Úristen!

Esdve kérünk, ó engedd, hogy elnyerjük a mennyet,
S megláthassuk színedet, megláthassuk színedet.
Jöjj el, jöjj el, jöjj el, jöjj el, jöjj, Szentlélek Úristen!

Ima a Szűzanyához

(A Szentlélek hívása után gondolataink és szívünk édesanyánkhoz fordul, mert csak általa van Jézusunk. Köszöntsük őt az Úrangyalával. Jézus Lujzához szól, és velünk együtt köszönti édesanyját az Üdvözlégy Máriával.)

„Egyetlen Kincsem, nem mutattad meg nekem az ünnepet, sem az első énekeket, melyeket az angyalok és a szentek énekeltek édesanyádnak a mennybe való belépésekor.”

Mire Jézus: † **„Az első ének, amelyet édesanyámnak énekeltek, az Üdvözlégy Mária volt, mert az tartalmazza a legszebb dicsőregeteket, a legnagyobb tiszteletet, és megújítja azt az örömet, ami abban a lényben volt, aki Isten Anyja lett; ezért mondjuk el együtt a tiszteletére, és amikor a mennybe jössz, én majd előkeresem neked, mintha az angyalokkal együtt énekelted volna először a mennyben.”**

És elmondtuk együtt az Üdvözlégy Mária első részét. Ó, mennyire gyöngéd és megható volt köszönteni a mi Boldogasszony Anyánkat együtt az ő szeretett Fiával! Minden szava, amit kiejtett, hatalmas fényt hozott, amelyben sok dolgot meg lehetett érteni a Boldogságos Szűzről. De ki tudna elmesélni mindent? Én képtelen vagyok rá, ezért csendben maradok. (2. kötet, 1899. 08. 15.)

† **„Kedvesem, a legkedvesebb és legvigasztalóbb szavak édesanyám számára »Dominus tecum / az Úr van teveled«, mert amint az angyal kiejtette őket, érezte, hogy az Isten közli magát vele, és úgy érezte, felruházták isteni erővel, oly módon, hogy a saját ereje az isteni erővel szemben eloszlott, és édesanyám kezében csak az isteni erő maradt.”** (4. kötet, 1903. 01. 10.)

Reggeli ima a Szent Szűzhöz

Édesanyám, megébredtem, és anyai karjaidba vetem magam. Jól tudom, hogy öledben tartod a kicsi Jézust: érte jövök, hogy tarts meg mindkettőnket. Nem te vagy az én édesanyám is? Add a kezed, és itt is vagyok karjaidban. Szűzanyám, hadd adhassak egy csókot Jézusomnak, majd neked. Ma nem szeretnék leszállni öledből. Légy az édesanyám: irányítsd minden gondolatomat Jézusra. Jézusra szegezett tekintetteddel tartsd rajta az én tekintetemet is; egyesítsd nyelvemet a te nyelveddel, hogy hangunk egységben imádkozzon, szóljon a szeretetről. Jézus boldog lesz, ha az én hangomat édesanyja hangjában hallja...

Édesanyám, bocsásd meg, ha túl merész vagyok: add, hogy szívem a te szívedben dobbanjon, és irányítsd érzéseimet, vágyaimat Jézusra. Akaratom akaratoddal egybefonódva a szeretet és a jóvátétel édes láncát fonja isteni Szívére, hogy felfrissüljön minden fájdalomtól és sérelemtől.

Édesanyám, segíts és vezess engem mindenben, irányítsd kezemet Jézus felé, és soha ne engedd, hogy méltatlan cselekedeteket vigyek végbe, melyekkel megbántanám Őt... Édesanyám, míg öledben vagyok, alakíts engem Jézushoz hasonlóvá... Látom, hogy Jézus szenved, én pedig nem: mennyire szeretnék vele együtt szenvedni! Ó, Szűzanyám, szólj egy szót Jézusnak, hogy vele együtt szenvedhessek, sírhassak és mindent vele közösen tegyek. Mindent tőled várok: kezeddel táplálj, dolgoztass, parancsold nekem, amit meg kell tennem, és engedd, hogy térdeiden Jézushoz bújva pihenhessek. Kedves édesanyám, áldj meg engem, és áldásod biztosítson arról, hogy mindenben édesanyám leszel. Ámen.

JÉZUSHOZ

Az Isteni Akarat segítségül hívása minden cselekedetünkben

† **„Ezért, leányom, első tettered legyen az Akarásommal való találkozásod; első gondolatod, szíved első dobbanása legyen Akarásom dobbanásával való találkozásod, hogy átvehesd minden szeretetemet. Mindenben próbálj**

folyamatos találkozásokat megélni, hogy átalakulhass Akarásomban és én a tiedben, hogy elrendelhessem Akaratommal való utolsó találkozásodat halálod órájában; így nem lesz egyetlen fájdalmas találkozásod sem halálod után.”

(16. kötet, 1923. 07. 23.)

Felkeléskor

- Jézusom, szeretlek! Jöjj, Isteni Akarat, gondolkodj elmémben.
- Jézusom, szeretlek! Jöjj, Isteni Akarat, keringj a véremben.
- Jézusom, szeretlek! Jöjj, Isteni Akarat, nézz a szememmel.
- Jézusom, szeretlek! Jöjj, Isteni Akarat, hallgass a fülemmel.
- Jézusom, szeretlek! Jöjj, Isteni Akarat, beszélj a hangommal.
- Jézusom, szeretlek! Jöjj, Isteni Akarat, lélegezz a lélegzetemmel.
- Jézusom, szeretlek! Jöjj, Isteni Akarat, dobbanj a szívemben.
- Jézusom, szeretlek! Jöjj, Isteni Akarat, mozogj a mozgásomban.
- Jézusom, szeretlek! Jöjj, Isteni Akarat, imádkozz bennem, és ajánld fel ezt az imát Magadnak, mintha én mondanám, hogy jóvátehesz mindenki imájáért, és megadd az Atyának azt a dicsőséget, amivel tartozik Neki minden teremtmény.

A mosakodáskor és öltözködéskor

- Jézusom, szeretlek! Jöjj, Isteni Akarat, mosakodásomba és moss le lelkemről minden foltot.
- Jézusom, szeretlek! Jöjj, Isteni Akarat, öltözködésembe, és öltöztess fényedbe.

A járásban

- Jézusom, szeretlek! Jöjj, Isteni Akarat, járj lépteimben, és megkeresve minden teremtményt vezesd vissza őket hozzád.

A munka közben

- Jézusom, szeretlek! Jöjj, Isteni Akarat, dolgozz a kezeimmal.
- Jézusom, szeretlek! Jöjj, Isteni Akarat, írd be törvényed a lelkembe.

Evés közben

- Jézusom, szeretlek! Jöjj, Isteni Akarat, táplálj engem a Te ételleddel.

Beszédben

- Jézusom, szeretlek! Jöjj, Isteni Akarat, beszélj bennem.

– Jézus, helyezd ajkaimra szavaidat és add, hogy mindig a Te nyelveddel beszéljek, és Veled együtt mindig az isteni igazságokat ismételjem, melyeket az Atya akar közölni gyermekeivel.

A szenvedésben

– Jézusom, szeretlek! Jöjj el, Isteni Akarat, szenvedj szenvedésemben, és Akaratoddal egyesült lelkem legyen az Atya dicsőségére feláldozott élő kereszt.

2.

Az ébredéskor

– Jézusom, gondolataim Akaratodban szülessenek meg, és azok szárnyán elküldöm neked minden teremtmény gondolatait. Tekintetem szárnyán, mely Akarásodban született, elküldöm neked minden teremtmény tekintetét. Hangom és nyelvem szárnyán, mely Akaratodban mozog, elküldöm neked mindenki hangját. Imádságom szárnyán, melyet Akaratodban mondtam, ó, Jézus, elküldöm neked mindannyiunk imáját. A te Akaratodban végzett munkám és cselekedeteim szárnyán elküldöm a teremtmények cselekedeteit és munkáját. Akaratodban tett lépéseim szárnyán, hozzád irányítom a teremtmények minden lépését.

A mosakodásban és öltözködésben

– Jézusom, Akaratodba öltözöm, és ezzel az Akarattal akarok beárnyékolni minden teremtményt, hogy valamennyit kegyelmeiddel öltöztessen fel. Majd fogom Akarásodat és minden általa tartalmazott szépséget, magamévá téve fel akarom öltöztetni legszentebb Emberségedet, megvédve Téged minden ridegségtől és sértéstől, ami a teremtmények részéről ér. Jézusom, az enyémmel egyesült szeretetteddel akarom biztosítani Számodra mindenki szeretetét jóvátételként valamennyi teremtményért.

A járásban

– Jézusom, mozgasd lépteimet Akaratodban, hogy megkeressek és elhozzak Hozzád minden teremtményt.

A munkában

Akaratodban dolgozom, és Te, Jézus, bújtasd ujjaidat az enyéimbe, hogy bennem dolgozva jóvá tégy azokért, akik nem szentelik meg az anyagi munkát a Veled való egyesüléssel; és minden mozdulatom legyen egy édes lánc, amely Hozzád köt minden lelket.

Evésben és ivásban

Ezt az ételt Akaratodban veszem magamhoz. Jézusom, jöjj, tölts el engem, mintha enyém lenne Akaratod, így tanúsítsam irántad való szeretetemet.

Akaratodban iszom, Jézusom. Te is igyál bennem, Legfőbb Jóm, bennem, hogy oltsd a lelkek iránt érzett szomjúságodat. Találj bennem bőséges italt, hogy valamennyire kiönthesd üdvözítő kegyelmed vizét.

A szenvedésben

Akaratodban szenvedek. Szenvedésem csókolja meg szenvedésedet, így akarom, Jézusom, fájdalmaid elégtételét. Emberségem legyen a keresztt és Akaratoddal egyesült lelkem legyen élő feszület, mely állandóan előtted áll, hogy megadja Neked az elégtételt, amit Te adtál az Örök Atyának.

Az ébredéskor

Jézusom, nézz rám, hogy Rád tekintve Akaratodban nézhesselek és megadhassam azt az elégtételt, hogy isteni tekintettel tekintsek Rád. Add, hogy tekinteted annyi fénnel árásszon el, hogy teljesen hozzád alakuljak; s miközben szemeim kinyílnak, add, Jézusom, hogy Akaratod fényébe elmerüljek. Fény legyen Veled mindenki számára, hogy megismertesselek mindenkivel és megakadályozzam a bűnt; elérjem, hogy Téged szeressenek és mindenki megismerje Szent Akaratodat.

Első gondolatom felemelkedik és hozzád szalad, Jézusom. Megcsókolva gondolataidat beleolvad értelmembe és életre kel Akaratodban. Veled együtt akarok elmerülni mindenki értelmében, összegyűjtve minden teremtmény gondolatát, hódolatát, imádását, és imádjalak mindenki helyett.

Szándékomban áll, Jézusom, első szavammal elkapni az Ég minden harmóniáját és füledhez közelíteni azt, hogy visszahangozzanak Benned; Te pedig egyesítsd szavadat az enyémmel, és vedd el tőlem, mint saját szavadat, hogy általam hallhasd isteni szavad visszhangját, és ezáltal jóvátételt kapjon hallásod a teremtmények részéről kapott minden káromló szóért. Miközben szólásra nyitom a számat, hangom szaladjon Akaratodban, hogy magamévá tegyem azt, visszahangozzon minden szívben megébredtve őket. Akaratoddal akarom lángra lobbantani valamennyi teremtményben szereteted tüzeit, és összegyűjtve a teremtmények akaratát, egyként ajánlok fel neked, mindenki nevében isteni szeretetet, dicsőséget és jóvátételt.

Ó, Jézusom, gyenge természetem munkához lát, de olyannyira kevés vagyok, hogy nem tudok semmit megtenni; ezért életet és cselekvést merítek Akaratodból; és mivel Akaratod élete és mozgása minden teremtménynek, cselekedni akarok benne, hogy mindenki gondolata lehessen, és mindenki értsen téged. Elveszem a szemük fényét, hogy csak az eget kémleljék, szájuk hangját, hogy elforduljanak a bűnös szavaktól, és mindig téged dicsérjenek; kezük cselekedetét, hogy hozzád forduljanak; lábuk

lépését, hogy hozzád láncolódjanak és egy se hulljon a pokolba; szívük dobbanását, hogy csak Téged szeressenek.

Jézusom, Akarásod töltsön be mindent, és minden teremtmény Belőled merítsen minden jót, mintha mindenki Akaratodban élne.

JÉZUS REGGELI KÖSZÖNTÉSE

(Lujza személyes imája a 11. kötetből, melyet mi is mondhatunk, figyelembe véve, hogy bizonyos kifejezések kizárólag rá jellemzőek, mivel ő volt a „feleség”, ahogy Jézus nevezi 1923. január 24-én.)

Ó, Jézusom, a szeretet édes Foglya, íme, Nálad vagyok újra! Isten veledél búcsúztam el; most visszatérek, hogy jó reggelt köszönjek. Égetett a nyugtalanság, hogy megpillantsalak a szeretet ezen börtönében, hogy átadjam vágyakozásom csemegéit, szerelmes szívveréseimet, tüzes lélegzetemet, égető vágyaimat és magamat teljesen, hogy átömljek teljesen Beléd, és ott maradjak irántad érzett szeretetem folyamatos emlékére és zálogára. Ó, a Szentségben mindig jelen lévő Szerelmem, tudod? Miközben eljöttem, hogy átadjam magam, azért is jöttem, hogy átvegyem Tőled teljes lényed. Én nem tudok élet nélkül maradni, ezért akarom a Te életedet... Aki mindent odaad, annak mindent odaadnak; nem igaz, Jézusom? Tehát ma a Te szenvedélyes szerető szívdobbanásaiddal fogok szeretni, a Te lelkeket kereső szomorú lélegzetekkel fogok lélegezni, a Te mérhetetlen vágyaiddal fogok vágyakozni a Te dicsőségedre és a lelkek javára... A Te isteni szívverésedbe folynak majd a teremtmények szívverései; elkapjuk őket mind, és megmentjük őket. Nem szalasztunk el egyet sem, bármilyen áldozat árán sem, még akkor sem, ha minden fájdalmat okoz. Ha Te elkapsz, én még bennebb ugrom, még hangosabban kiáltok, Veled könyörgök gyermekeid és testvéreim megmentéséért. Ó, Jézusom, életem és mindenem, mennyi mindent elmond ez a te önkéntes fogságod!

A címer, amivel megpecsételték Téged, a lelkek címere; a láncok, melyek megbilincselnek erősen, a szeretet (láncai). Úgy tűnik, a „lelkek” és „szeretet” szavakra mosolyogsz, ezek elgyengítenek és kényszerítenek, hogy mindenben engedj, és én, jól elmerengve szereteted ezen túlcsordulásain, mindig Veled leszek a szokásos vágyaimmal: a lelkek és a szeretet. Ma teljes lényeddel vágyom rád; legyél mindig velem az imádságban, a kellemes és kellemetlen dolgokban, az ételben, a lépésekben, az álomban, mindenben; és biztosan tudom, mivel semmit sem tudok magamtól elérni, Veled mindent el fogok érni, és minden, amit teszünk, csillapítani fogja fájdalmaidat és édesíteni fogja keserűségedet, jóvátesz minden bántásért, és kárpótol mindenért, kikönyörög minden párbeszédet, nehezét vagy kétségbeesettét. Elmegyünk szeretetet koldulni minden szívtől, hogy örülj és boldogabb legyél. Jó lesz így, Jézusom?

Ó, kedves Szeretettfogoly, kötözz meg a láncaiddal, pecsételj meg Szereteteddel! Mutasd meg nekem szép arcodat! Ó, Jézusom, mennyire szép vagy! A te szőke hajad összekuszálja és megszenteli minden gondolatomat. A te nyugodt homlokod, még megannyi sértés közepette is, megbékít és megnyugtat, még a legvadabb vihar közepén is, a nélkülözésben és „szeszélyeidben” is, melyek az életembe kerülnek...

Ó, Te tudod, de megyek tovább! Ezt elmeséli Neked a szíved, mert jobban el tudja mesélni, mint én...

Ó, Szerelmem, a te gyönyörű kék, isteni fényben ragyogó szemeid elröpítenek az Égbe, és elfeledtetik velem a földet, de jaj, az én legnagyobb fájdalmamra, a száműzetésem még meghosszabbodik! Siess, siess, ó, Jézusom! Igen, szép vagy, Jézusom... Úgy tűnik, látlak abban a szeretet-tabernáculumban... Arcodnak szépsége és fenségessége szerelembe ejt és az Égbe éltet. A kecses szád tüzes csókokat küld minden pillanatban. A Te lágy hangod hív és meghív, hogy minden pillanatban szeresselek. A térdeid megtartanak, karjaid kioldhatatlan kötelékként szorítanak... És én ezerszer és ezerszer rányomom forró csókjaimat imádandó arcodra.

Jézus, Jézus, legyen egy az akarásunk, egy a szeretetünk, egy az örömünk. Ne hagyj soha magamra, mert semmi vagyok, és a semmi nem tud meglenni a Minden nélkül... Megígéred, ó, Jézusom? Úgy tűnik, igent mondtál. És most áldj meg engem, és áldj meg mindenkit, az angyalok és a szentek előtt, a te Édesanyád és minden teremtmények előtt mondom: Szép napot, Jézusom, szép napot...

JÉZUSSAL KÖSZÖNTVE A SZENTHÁROMSÁGOT

(Ez az ima a 4. kötetben található)

Legszentebb Szentháromság, Atya, Fiú és Szentlélek, semmisségem mélységeiből mélyen imádlak, örökösen hálát adok és végtelenül szeretlek mindenki helyett és mindenki szívével.

AZ ŐRANGYALHOZ

(Ez is Lujza személyes imája, melyben látható áldozati mivolta és mélységes vágya, hogy örökre Jézussal lehessen.)

Angyalom, már elkezdődött az új nap. A Nap fényével élteti a Földet, te pedig, szent angyal, hozd el nekem napomat, Jézust, hogy lelkem teljesen megelevenedjen benne. Jézustól várom a gondolatot, a lüktetést, a szeretetet, életem minden mozdulatát, mert nélküle minden halott számomra. Ezért, angyalom, siettesd Őt; mondd neki, hogy várom jelenlétének fényét, hogy életet merítsek belőle, különben csak állok, és nem teszek semmit. Oltalmaz szárnyaiddal, és készítsd elő gondolataimat, vonzalmaimat, vágyaimat, pillantásaimat, lépteimet, mozdulataimat, hangomat, egyszóval, minden álljon készen szárnyaidon, hogy Jézushoz repüljünk.

Ha Ő nem jön, vigyél el hozzá. Gyorsan, mennyei hírnök, a nap felkelt már, nincs vesztegetni való idő, és tudod, hogy Jézus nélkül nem tudok létezni. És mikor Jézussal leszek, tarts engem szárnyaid alatt; add, hogy örüljön társaságomnak, eszembe juttatva óráról órára szenvedéseit, hogy helyette szenvedhessek. A te segítségével ma nem teszek mást, mint hogy a földről az Égbe repülök, hogy magamban hordozzam Jézus életét, és megakadályozzam, hogy igazságszolgáltatása lezúdítsa

villámcsapásait a szegény teremtményekre. Az Égből a földre repülök, hogy elhozzam mindenkinek a kegyelmeket, a megbocsátást és a szeretetet. És te, angyalom, pecsételd meg áldásoddal Jézus Akaratát és egész életét bennem.

Szentek, a menny lakói mindnyájan, óvjon tekintetetek, és szüntelenül kérjétek Jézusomat, hogy hamarosan visszatérhessek veletek a mennybe. Száműzetésem, nyöszörgésem keltsen szánakozást bennetek, és minden cselekedetem, amit ezen a napon végzek, legyen megannyi lépés, mely biztosítsa a mennyországba való érkezésemet és vessen véget a Jézustól való elszakadásomnak. Kérem szent áldásokat!

Isten anyjala

Isten Angyala, szent őrzőm, add, hogy mindig Isten Akaratában éljek. Világosíts meg, őrizz, vezess és kormányozz engem, kit a mennyei Irgalom rád bízott. Ámen.

AZ EUCHARISZTIÁBAN LÉVŐ JÉZUSHOZ

Az imádságban

Jézusom, szeretlek! Jöjj, Isteni Akarat, imádkozz bennem, majd ajánld fel ezt az imádságot magadnak, mintha tőlem jönne, hogy jóvátegyünk mindenki imádságáért, és adjuk meg az Atyának azt a dicsőséget, mellyel tartoznak neki a teremtmények.

Az ember fájdalmainak és lelki nyomorúságainak áttekintése az Isteni Akaratban

Jézusom, ez a szegény teremtmény nem tud élni anélkül, hogy ne jönne állandóan Hozzád. Miközben jövök, nyomorúságokat, hidegséget, sötétséget és gyengeséget érzek magamban, és elhozom hozzád őket, hogy számba vehesd. Jézusom, nézd nyomorúságaim fájdalmát, ezt tudom neked adni. Megmutatom a lélek sötétségét, hogy cserébe világosságot adj; a hidegséget, hogy szeretetre cserélhessem; a gyengeséget, hogy erőt adj helyette. Te talán nem szeretnél féltékenyen mindent magadnak? Te tudod, Jézusom, hogy nekem nem elég a csere, hanem bele akarom önteni minden fájdalmamat a Te Legszentebb Akaratodba, hogy azok felemelkedjenek az égbe és isteni dicsőséget adjanak Neked, majd visszahulljanak a teremtményekre, hogy minden kis fájdalom fényt, erőt és szeretetet hozzon. Fonódjanak a szeretet édes láncai a Te szíved, az én szívem és a teremtmények szíve között, maradjanak összekötve és összefonódva a szeretet édes kötelékében.

Jézusom, nyisd meg szívemet, és zárkózz abba, hogy jobban érezzem a Te életedet, mint a sajátomat. Legyen a szívverésem a tiédvel egybeolvadva, mely mindig mondja:

„Szeretlek.” „Szeretlek.” Jézusom, Tied a szívem; jöjj és zárd be szívedet szívembe, hogy az uralkodjon, vezessen, parancsoljon.

Önátadás Isten Akaratának, hogy mindenkiért jóvá tegyünk

Belépek, Jézusom, a Te Akaratodba, és megteszem mindazt, amit te teszel; és mivel minden, amit a földön tettél, egy folyamatos jóvátétel, Akaratoddal egyesített akarásommal jóvá akarom tenni mindazokat a sérelmeket, amelyeket a teremtmények e pillanatban követnek el ellened. Hangom, amely a Te hangod visszhangja, áramoljon át a teremtményekbe és minden sértésükbe isteni módon, megérintve szívüket Akarásod erejével, valamennyit a Te karjaidba akarom hozni.

A lélek egyesülése Isten Akaratával

Jézusom, tegyünk mindent együtt! Olvadjunk össze akaratban, vágyban és szeretetben, hogy egyesülhessünk minden teremtmény vágyával, akaratával és szeretetével, hogy mindannyian megújuljanak a te Akarásodban. Minden apró részecskémet beleolvastom a tiédbe, hogy képes legyek egyesülni a teremtmények összes részecskéjével, hogy megadhassam neked mindenki helyett azt a szeretetet, azt a dicsőséget és azt az elégtételt, amelyet mindenki megtagad Tőled; és pecsétként áldást kérek számomra és mindenki számára.

Hódolat a megfeszített Jézus előtt

Szerelmem, Akarásodban találok meg minden nemzedéket, és én az egész emberi család nevében imádlak, megcsókollak, jóváteszek mindenki helyett. Elviszem sebeidet, véredet mindenkinek, hogy mindenki megtalálja az üdvösségét. És ha az elveszett lelkek nem élvezhetik többé áldott véredet, nem tudnak szeretni téged, megteszem én azt, amit nekik kellett volna megtenniük. Nem akarom, hogy szereteted hiányt szenvedjen a teremtmények részéről. Mindenkit akarok helyettesíteni, mindenki helyett jóvá akarok tenni, mindenki helyett akarlak szeretni, az elsőtől az utolsó emberig.

Egyesülés Isten Akaratával az Oltáriszentségben lévő Jézusban

Jézusom, értem a szentostyába szorítod magad, szinte teljesen eltűnve benne; én is el akarok tűnni Akaratodban, hogy teljesen belém zárhasd magad, egy másik szentostyát alakítva lényemben, mely versenyre kel szentségi szeretetteddel.

Jézusom, pusztítsd el egész szegényes lényemet, mely a bűn szerinti, hogy Akaratoddal átváltoztasd bennem Magadat, és mondhassam: „Íme, ó, Jézus, az én Szentostyám”, amint Te mondod helyettem.

Ebben a tettben, ó, Jézus, elrejtőzöm Akaratodban, hogy megtaláljam szentségi életedet, és imádkozzam, dolgozzam és részesüljek mindabban, amit Te teszel. A szentségi fátyol legyen a rejtek, amely együtt tart minket elválaszthatatlanságban.

Lelki zárandoklat a szentségi Jézushoz

Jézus mondja Lujzának: † „**Végül, ami a nálam tett látogatásaidat és a jóvátételt illeti, el kell mondanom, hogy szeretetem Szentségében, melyet értetek alapítottam, továbbra is megteszem és elszenvedem mindazt, amit tettem és elszenvedtem harminchárom évnyi halandó életem alatt. Szeretek megszületni minden halandó szívében, ezért engedelmeskedem annak, aki a mennyből arra hív, hogy feláldozzam magam az oltáron. Alázatosan várom, hívom, tanítom és megvilágosítom azt, aki fel akar frissülni velem a Szentségben. Egyeseket megvigasztalok, másokat megerősítek, és kérem az Atyát, bocsásson meg nekik; egyeseket gazdaggá teszek, másokat feleségül veszek, mindenkiért virrasztok. Megvédem azokat, akik kérik a védelmemet, megszentelem, aki kéri; elkísérem azokat, akik szeretnék, hogy elkísérjem. Megsiratom az óvatlanokat és a vakmerőket. Örökre imádandóvá teszem magam, hogy helyreállítsam az egyetemes harmóniát és teljesítsem az isteni tervet, ami az Atya dicsőségére irányul, és az általa óhajtott tökéletes hódolatra. Ezt nem adja meg neki minden teremtmény, ezért költöztem a Szentségbe... Ezért kérem, hogy az emberiség iránt érzett végtelen Szeretetemért cserébe látogass meg naponta harmincháromszor, Emberségem köztetek és értetek eltöltött éveinek tiszteletére, értetek, legdrágább véremben újjászületett gyermekeimért, és kérem, hogy egyesülj velem ebben a Szentségben, mindig arra törekedve, hogy szándékaimat tedd, engesztelj, jóvá tégy, áldozd fel magad és örökösen imádj. Ezt a harminchárom látogatást mindig végezd el, minden időben, mindennap és bárhol is legyél, mert én úgy fogadom, mintha az Oltáriszentségben való jelenlétem előtt történt volna... Reggel az első gondolatod hozzám szálljon, a Szeretet Foglyához, hogy átadd Nekem első szeretet-köszöntésedet. Az első bizalmas látogatáson kölcsönösen megkérdezzük egymást, hogyan töltöttük az éjszakát, és bátorítjuk egymást. És így este az utolsó gondolatod, az utolsó szeretettel teli gesztusod Hozzám szóljon, hogy megáldhassalak, megpihenhess Bennem, Velem és Általam. Eközben elküldöd nekem a nap utolsó szeretetcsókját, a szentségi Jézussal való egyesülés ígéretével. A többi látogatást akkor tedd, amikor e legkedvezőbb alkalom kínálkozik erre, hogy belépj szeretetembe.” (1. kötet)**

(Nem tudjuk, írt-e Lujza harminchárom látogatási elmélkedést, amint Jézus kérte tőle, mi ezt a tizenhármat ismerjük.)

Első látogatás

Ó, Szeretettfogoly, aki egyedül és megvetetten vársz a világ minden templomában, imádlak, szeretlek, bánom bűneimet. Add, hogy szívem égő láng legyen, mely jelenléted előtt ég mindennap, minden órában, minden pillanatban az örökkévalóságig.

Örök Atyám, köszönöm neked a kegyelmeket, melyekkel megajándékoztad Szűzanyánkat, elsőszülött lányodat. Örök Fiú, köszönöm neked a kegyelmeket, melyekkel megajándékoztad Szűzanyánkat édesanyáddá választva őt. Örök Szentlélek, köszönöm kegyelmeid mélységeit, melyekkel betöltötted Szűz Máriát, és Szeplőtelen Menyasszonyoddá tetted őt. Legszentebb Szentháromság, irgalmazz nekem!

Órangyalom, őrizz engem! Szent József, segíts engem! Szent Mihály arkangyal, védj meg engem! Szent Rafael arkangyal, kísérj engem!

Második látogatás

Ó, Szeretettfogoly, elfáradtál és nyomaszt a sok szentségtörés, amit elkövetnek a szentmiseáldozat ünneplése során, különösen, amikor kénytelen vagy megannyi szentségtörő szívbe jönni... Ó, Jézusom, annyi jóvátételt akarok adni Neked a sok meggyalázott szentmiséért, ahány lépést, mozdulatot, szót és cselekedetet tettél halandó életed során. Gyászoló Szűzanyám, megcsókolom lábaidat; rendeld el minden szavamat és minden lépésemet.

Harmadik látogatás

Ó, Szeretettfogoly, itt vagy, és én imádlak Téged. Annyi imádást szeretnék neked adni, ahány csillag van az égen, ahány atom (létezik), és ahány madár repül az égen. Szeplőtelen Szűz Mária, megcsókolom lábadat; szabadíts meg az ördög fortélyaitól, és irányítsd a teremtmények minden lépését Jézushoz.

Negyedik látogatás

Ó, Szeretettfogoly, elhagyatottan és egyedül vagy, és eljöttem, hogy veled legyek. Míg a társaságodban vagyok, szeretni akarlak téged azokért, akik megbántanak téged, dicsérni azokért, akik megvetnek téged, hálát adok azokért, akik a kegyelmek kiadását nem köszönik meg, vigasztalni azokért, akik bántanak téged, jóvá akarok tenni minden sérelmet; egyszerűen, meg akarom adni neked mindazt, amit teremtmények kötelesek megadni neked, és amiért az Oltáriszentségben maradtál. Annyiszor akarom megismételni, ahány vízcsepp, ahány hal, ahány homokszem van a tengerben.

Ó, Szűzanyám, a Rózsafüzér királynője, megcsókolom kezedet; add, hogy Isten legnagyobb dicsőségére éljek, és anyai kezeddel vigyél el minden teremtményt az Oltáriszentségben lakó Jézushoz. (6. kötet, 1904. 08. 10.)

Ötödik látogatás

Ó, Szeretettfogoly, szegény és megalázott vagy, és a világ bővelkedik gazdagságban és élvezetekben, és Tőled, aki magad vagy a jóság, van bátorságuk megtagadni egy csepp olajat, egy csepp viaszt, sőt mi több, hiúsággal és olyan öltözködéssel járulnak eléd, mintha ők lennének az urak, Te pedig a szolga. Hogy jóvátegyek ezért a szegénységért, felajánlom Neked a mennyország gazdagságát, hogy jóvátegyek a sok csalódásért, felajánlom Neked az örömet, melyet az igazak szívében érzel, amikor elfogadják kegyelmedet. És annyiszor akarom megismételni ezeket a cselekedeteket, ahányat mozdulnak az angyali, emberi és ördögi lények. A megváltottak királynője, felajánlom neked Jézus minden csókját: gyönyörködtess engem szépségeddel, és gyönyörködtess minden teremtményt Jézus szépségével.

Hatodik látogatás

Ó, Szeretettfogoly, megsértettek és megbántottak, és én annyi jóvátételt akarok tenni, amennyi az elkövetett bűnök fajtája szentségi jelenléted előtt, és annyi bűnbáni cselekményt, a teremtmények által elkövetett minden bűnért, ahány dobbanása van szívemnek. Ó, Szentséges Szűz Mária, megcsókolom bal lábadat: egyenesítsd ki ferde lépteimet. Megcsókolom jobb lábadat: vezesd lépteimet a jóság felé. Megcsókolom bal kezedet: szabadíts meg az ördög rabságából. Megcsókolom jobb kezedet: fogadj be engem igaz híveid közé. Megcsókolom legtisztább Szívedet: temess el engem a te és szent Fiad Szívébe.

Hetedik látogatás

Ó, Szeretettfogoly, Te nemcsak börtönben sínylődsz, hanem láncokba kötve, és lázas buzgósággal várod, a teremtményi szíveket, hogy kiszabadítsanak; és a láncokkal, melyek rabul ejtettek, szeretetedhez akarod kötni lelküket. De szomorúsággal veszed tudomásul, hogy a teremtmények óriási közömbösséggel járulnak eléd, nem vágyva arra, hogy befogadjanak Téged, egyesek egyáltalán nem akarva Téged befogadni, mások, bár befogadnak, de szívük más szívekhez van kötözve, és tele van gonoszságokkal. Ezen lelkeknek úgy tűnik, hogy Te utasítod el őket. És Te, Életem, kiszorulsz ezekből a szívekből, ugyanúgy láncokban, ahogyan beléptél oda, mert nem adták meg Neked a szabadságot, hogy szeretetedhez köthessed őket, így aggodalmaikat sírásra változtatták.

Jézusom, engedd meg nekem, hogy letöröljem könnyeidet, és kérjem szereteted könnyeit. Jóvátételként, felajánlom neked az aggodalmakat, a sóhajokat, a

szenvedélyes vágyakat és örömet, melyeket a szentjeid hoztak eléd, drága Édesanyád, az Atya és a Szentlélek szeretetét; és én, magamévá téve mindezt, a szeretetet őreként állok az ajtóban, hogy jóvátegyek mindenért, és távol tartsam azokat a lelkeket, akik könnyeket fakasztanak szemeidben. Annyiszor akarom megismételni ezeket a cselekedeteket, ahány örömmel ajándékoztad meg a mennyország összes szentjét.

Királynő édesanyám, akit a Szentháromság minden kegyelemmel megkoronázott, trónodról szálljon alá minden kegyelem a nyomorult halandók javára, és ezek a kegyelmek legyenek létrák mindenki számára a mennyország felé.

Ó, drága édesanyám, őrizd meg érzéseimet, vágyaimat, szívdobbanásaimat, gondolataimat, és helyezd őket, mint megannyi mécsest, a tabernákulum ajtajához, hogy kedveskedjenek Jézusnak.

Nyolcadik látogatás

Ó, Szeretettfogoly, nyomorúságos és vigasztalhatatlan vagy, és eljöttem megvigasztalni Téged; de hogyan vigasztalhatnálak meg, ha tele vagyok nyomorúsággal és bűnnel? Fájdalmas Anya, hozzád fordulok, add nekem szívedet, hogy megvigasztaljam Fiadat.

Íme, Uram, elhozom neked édesanyád szívét, hogy megvigasztaljalak, a vértanúk kiontott vérével, a szeretetet, amely a Három Isteni Személy összekötő köteléke.

És neked, Fájdalmas édesanya, aki még mindig szenvedsz bűneink miatt, felajánlom Fiad szívét, hogy megvigasztalódj, minden szentek hódolatát, a Szentháromság szeretetét, amellyel a menny és a föld királynőjévé tett. Annyiszor ismétlem vigasztalásodra és a megkönnyebbülésedre, ahány fűszál, virág, növény sarjadt a földből.

Kilencedik látogatás

Ó, Szeretettfogoly, éhes és szomjas vagy, és bizonyos lelkek nem tesznek mást, mint undorító, hideg, langyos és állhatatlan táplálékkal látnak el Téged, noha ők Neked szentelt lelkek. Ó, Jézusom, annyi jóvátételt akarok nyújtani Neked, ahány szikrát tartalmaz a tűz, ahány fénysugarat tartalmaz a nap. Szépséges édesanyám, vigyázz rám mindig, és tarts meg engem szüntelenül oltalmad köpenye alatt.

Tizedik látogatás

Ó, Szeretettfogoly, alázatos vagy, és türelmes, mindig Atyád Akaratának szentelt. Annyiszor akarom felajánlani magam Szent Akaratod áldozati lelkének, ahányszor Te ajánlottad fel magad a türelmetlenségért, a haragért, az engedetlenségért, amelyeket az emberek megannyiszor elkövettek. Társmegváltó édesanyám, megcsókolom

fenséges homlokodat, vezesd gondolataimat, és elméd szentségéből szálljanak alá fénysugarak a teremtmények elméjébe, hogy megismerhessék Jézust.

Tizenegyedik látogatás

Ó, Szeretefogoly, milyen magányos és elhagyatott vagy! Szeretetre éhezel, a teremtményeid szeretetére, mi pedig olyan hidegek és szétesettek vagyunk! Szándékomban áll, Szerelmem, eléd hozni minden teremtmény szívét, és elmeríteni őket isteni szeretettedben és isteni szívedben, hogy lángoljanak és megtisztuljanak szereteted örök tűzében, Te pedig teljes jóvátételt kapj minden emberi hálátlanságért. Ó, Szeplőtelen Szűzanya Mária, mutasd be te ezt az áldozatot és jóvátételt Jézusnak, és téríts meg minden embert szeretetéhez.

Tizenkettedik látogatás

Ó, Szeretefogoly, gyermekeid részéről csak hálátlanságot, tiszteletlenséget és hűtlenséget kapsz, így én a hála, az azonosulás és a hűség megannyi cselekedetét szándékozom megtenni, mert a képmásodra teremtetél minket, és meg akarom köszönni mindazt a jót, amivel megajándékoztál minket. Egyesülni akarok veled, és bűnbánatot tartani minden sérelemért, ami a Passiód során ért Téged, és ami most ér az Oltáriszentségben lévő életedben. Felajánlom Neked az Egyház minden gyermekét, minden papot, a rokonaimat, a bűnösöket, az eretnekeket, a hitetleneket, a haldoklókat, hogy mindnyájan megfeleljenek Szentséges Szíved terveinek. Végül Neked ajánlom a tisztító tűzben levő összes lelket, hogy valamennyien a mennybe szálljanak kivétel nélkül és bármi áron. Annyiszor akarom megismételni ezeket a cselekedeteket, ahányszor hullámszik a tenger, és megrezzennek a fák lombjai. Édesanyánk, reménységünk, a bűnösök menedéke, rejts minket palástod alá és járj közben értünk.

Tizenharmadik látogatás

Ó, Szeretefogoly, repesve vágysz arra, hogy megismertesd Akaratodat mindenkivel! Szentségeid fátylaiból ragyogtasd fel sugaraidat és világíts be minden szívet közölve Akaratodat mindenkivel, hogy az uralkodjon és diadalmaskodjon az egész világon. Szeplőtelen Szűz, az Isteni FIAT királynője, kopogj be minden szívbe, és királynői hatalmaddal helyezd el bennük az Isteni Akarat Életét, vigasztalj és örvendeztess meg minket anyai áldásoddal.

A templomba való belépés előtt

Akaratodban eljövök meglátogatni Téged, Jézusom, hogy elhozzam vendégszeretetemet, tabernákulumomat és cibóriumomat.

Szentgyónás előtt

Jézusom, leborulok lábaid elé, mert nagy szükségét érzem annak, hogy belevessem magam karjaidba mint az Atya gyermeke. Tekints rám és könyörülj rajtam! Bűneim elfednek, mély sebeim rútítják szegény lelkemet. Jézusom, bocsásd meg, hogy volt bátorságom megbántani Téged, és ellened fordulni éppen akkor, amikor Te szeretted engem. Jézusom, teljes szívemből bánom, hogy megbántottalak Téged, de látom, hogy bánatom nem elégséges és nem is arányos bűneim súlyosságával. Ezért kérek Téged, én könyörgöm Hozzád, add meg nekem a Te bűnbánatodat, hogy ugyanazzal a fájdalommal bánkódjam, amivel bűneim miatt szenvedtél, olyan erősen és fájdalmasan, hogy élő vért izzadtál az Olajfák hegyének kertjében. Mennyei Édesanyám, jöjj Te is segítségemre, és lásd, mennyi seb borítja szegény lelkemet. Te vagy az én Édesanyám, takard el őket köpenyeddal, vezess engem bűnbánóan és alázattal a pap lábaihoz, hogy megvalljam minden vétkeimet, és szerezd meg számomra Jézusunktól a vágyott és üdvözítő bocsánatot.

Szentgyónás után

Hálát adok neked, keresztre feszített Jóm, a mérhetetlen jótéteményért, amellyel megajándékoztál e szentgyónás által. Hallom, hogy még egyszer elismétled nekem:

† „Gyermekem, én megbocsátok neked, de te ne vétkezz soha többé; ne tépd fel újra sebeimet, ne engedd többé az ellenséget lelkedbe. Ó, hányszor űztél ki Engem bűneiddel a szívedből! Szolgátsd vissza most a helyemet, légy szilárd és állhatatos, és többé ne bánts meg Engem.”

Jézusom, a legnagyobb határozottsággal ígérem, hogy soha többé nem vétkezem. Inkább meghalnék, mint hogy még egyszer megbántsalak téged.

Mennyei Édesanyám, jöjj, köszönjük meg együtt Jézusnak. Tudod, hogy mennyire száraz a szívem, és mennyire képtelen a nyelvem méltóképpen szólni Istenemhez; pótolod tehetetlenségemet. Dobbanjon szíved érte helyettem, és énekeld a hálaadás himnuszát. Jézus megbocsátott nekem, te pedig, édesanyám, erősítsd meg azt az én lelkemben anyai áldásoddal.

A szentmisén

Jézusom, szeretlek! Jöjj, Isteni Akarat, imádkozz bennem, és amint Akaratod a végtelenségig sokszorozza a cselekedeteket, így szándékozom megadni neked azt az elégtételt, mintha mindenki részt venne a szentmisén, és mindenkinek üdvösségére szét akarom osztani e szent áldozat gyümölcseit.

Felajánláskor

Szeplőtelen Szűz Mária, az eucharisztikus áldozattal egyesülve te magad ajánld fel Istennek emberi akaratom, és minden emberi akarat áldozatát cserébe az Isteni Akaratért.

A szentáldozás előtt

Ó, Jézusom, égesd el nyomorult akaratom és minden emberi akarat áldozatát, holokausztiáját Isteni Akaratod végtelen forróságú tűzében.

Átváltoztatáskor

Édes Megváltóm, Jézusom, aki ebben az órában átlényegültél a kenyérben és a borban, add, hogy életem minden pillanatában megismétlődjön bennem a Te átváltoztatásod, hogy a Te kis élő szentostyáddá váljak.

A szentostya felmutatása

Ó, Jézusom, imádom ebben az Oltáriszentségben a Te legszentebb Testedet, melyet keresztre feszítettek emberi akaratunk miatt a Golgotán.

A kehely felmutatása

Ó, Jézusom, imádom ebben a kehelyben a te legdrágább véredet! Add, hogy megtisztítsa lelkünket, megvilágosítsa értelmünket, lángra lobbantsa szívünket és megtörje emberi akaratunkat, hogy feltámadjunk és csak a te Isteni Akaratodban éljünk. Örök Atyám, felajánlom Neked Isteni Akaratodban Szűz Mária Szeplőtelen Szíve által Jézus Krisztus legdrágább vérét, jóvátételül minden emberi akarat által elkövetett cselekedetért a világ teremtése óta, és azokért, melyeket elkövetnek az idők végezetéig.

Szentáldozáskor

Jézusom, szeretlek! Jöjj, Isteni Akarat, ebbe a Veled való közösségbe; jöjj, mert én nemcsak a saját lelkemet akarom Neked adni, hanem minden olyan lelket, aki nem fogad be Téged, hogy bűneinkért jóvátegyek és dicsőséget szerezzek az Atyánknak.

A Mennyei királynőjével való készülés a szentáldozásra

Mennyei Édesanyám, anyai öledbe jövök, hogy segítséget és kegyelmet kérjek. Figyelj, legédesebb édesanyám, szentáldozáshoz akarok járulni, hogy befogadjam

Jézust a szentostyában, de annyira méltatlannak látom magam, telve nyomorúsággal és hidegséggel, hogy reszketek. Az én kis lelkemet sok bűn sebzi; sűrű sötétség borít el; hogyan leszek képes valaha is Jézushoz menni? Ő, belépve lelkembe, elborzadna bűneim láttán! Ennek ellenére, ha a szeretete kényszeríti, hogy birtokba vegye szegény szívemet, nem lesz boldog, és nem fogja megtalálni bennem az Ő isteni örömeit, mert nem fogja érezni jutalmát az éjszakai hosszú várakozásért, mely alatt sóhajtozott a pillanatért, amikor egyesülhet nyomorult teremtményével.

Szeretett Anyám, ki lesz képes valaha is felkészíteni engem arra a szent és nagyszerű cselekedetre, hogy befogadjam Jézust, az én Szerelmemet? Kire bízhatom magam, ha nem Rád, aki annyira szeretsz engem, és aki annyira kívánod, hogy az én Jézusom ne keserűséget találjon, hanem örömet, amikor leereszkedik a szívembe? Ezért a Te anyai szeretetedre bízom magam. Nézz rám, Anyám, és könnyörülj rajtam! Készíts fel engem Jézus befogadására: mielőtt leszállna. Látogasd meg lelkemet, vedd a kezédbe, anyai ujjaid érintésével gyógyítsd meg bűneim sebeit, áraszd ki bennem az Isteni Akarat Egét, és fénytől lángoló tekintetteddel üzd el a sötétséget.

Ne mondd nekem, Anyám, hogy túl sokat kérek; szeretném Jézust méltóan fogadni, örömet akarok szerezni Neki, és mindenekelőtt nem akarok még több keserűséget hozzáadni ahhoz, amit sajnos már így is elszenved.

Ezért kérlek, érintsd meg anyai kezeddal nyomorúságom és hidegségem mélységét, és irtsd ki ezeket a gonoszságokat, és helyüket pecsételd meg szent erényeid és szereteted rendjével. Te, aki az én legfőbb Jóm életének letéteményese vagy, helyezd el szívemben az Ő és a te érdemeidet, fájdalmait és a te fájdalmaidat, egyszóval mindent; így ha Jézus leszáll a szívembe, és ott találja a ti műveiteknek sokaságát, nagy öröm tölti majd el. Boldognak érezvén magát, örökre bennem marad, és soha többé nem kell nélküle léteznom.

Szűzanya, siess, hogy készíts elő engem, és vegyél karjaidba. Nem mehetek el nélküled; ezért kísérj el engem, mert Jézus már vár és hív engem... Jézus, itt vagyok Nálad! Itt vagyok édesanyánkkal; gyere, gyere!

Felkészülés a Jézussal való közös áldozásra (1)

Szívem, Jézusom, jöjj, szegény szívem nem tud nélküled élni, szívem dobbanásai felgyorsulnak, aggodalmaim hevesebbé válnak, és ismételt sóhajokkal kereslek Téged. Jöjj, Jézusom, hogy életet adj e szegény szívnek, mely éhezik Rád! Ó, mennyire vágyom a pillanatra, amikor magamhoz vehetek Téged, keblemre ölelhetlek, és szívtől szívig Veled lehetek karjaidban, édes nyugalomban!

Szívem szíved közelében oltja égető, gyötrő szomjúságát, és új életre születve, megízleli minden örömet. És ha a szeretet ezen ostyájában eljössz hozzám, a teremtmények bűneitől meggyötört és összezúzottan, én karjaimba veszek, hogy megpihenhess, és jóllakott szívem megvigasztal és felüdít Téged...

Életem, Jézusom! Jöjj gyorsan, ne várakoztass tovább! Miközben közeledem Hozzád, látom a nagy távolságot, mely köztem és közted tátong: a semmi át akarja ölelni a Mindent; a nyomorúság, a gyengeség, a csúfság át akarja ölelni a végtelen

Szépséget, mely magába zárja a mérhetetlen gazdagságot, erősséget, mindenhatóságot, a páratlan és elragadó tökéletességet, a Végtelent, a Mérhetetlent, az Örökkévalót. Szerelmem, reszketek, de nem hátrálok meg; vágyom rád és nem ijedek meg. Szerelmed bátorrá tesz és hozzád lendít...

Tudod, Jézus, nagyon vágyik rád a szívem. Neked kell mindent pótolnod, mert Te mindent megtehetsz, én pedig semmit, és aki megteheti, annak pótolni kell az helyett, aki nem tehet semmit. Szeretetteljes Jézusom, emlékszel-e, hogy mindazt, amit tettél és szenvedtél, ajándékba adtad nekem a szeretet Szentségében? Értem tettél mindent. Legszentebb Emberséged megnyitotta előttem az ajtókat, hogy befogadhassam Istent. Ezt a legszentebb Emberséget nekem adtad, és én magamévá teszem, átalakulok benne, azonosulok vele szentségeddel; magamévá teszem szenvedéseit, fájdalmait, műveit, lépéseit, minden jóvátételét, Szeretetét... Mi más tehetek, Jézus? Egyedül nem tudok eljönni. Neked kell mindenben pótolnod hiányosságaimat. De nem elég, túl kevésnek látom magam. Ezért belehelyezem magam Istenségedbe, és elmerülve Akaratod mérhetetlenségében bátorságot merítek, és könyörgöm, hogy öltöztess fel engem szépségedbe, hogy szüntelenül elkápráztassalak magamban; és te, szerelmes lévén, boldog álmoddá teszed e szegény szívemet...

Szentséged díszít, hatalmad megerősít, szereteted mérhetetlensége elrejt, hogy ne lássak mást, csak téged, és csak benned munkálkodjam. Hatalmaddal diadalmaskodom szíved felett, hogy könyörögjek mindenért, és a Te „Szomjazom” kiáltásoddal együtt harsogom minduntalan: „Lelkek, lelkek!” És semmi nem tud ellenállni hatalmadnak, így azzal meghódítok minden szívet, hogy elhozhassem őket Hozzád... Elmerülve Akaratodban, Igazságod lábai elé vetem magam, megsemmisítem ostorait, eloltom a tüzet, amely lángra lobbantja, és irgalmasságodhoz kötözöm, hogy egymással megbékülve megcsókoljanak minden teremtményt.

Jézusom, Akaratodban találok meg mindent, és abban akarlak befogadni megismételve a Te szentáldozásodat, hogy mindent neked adjak, teljes jóvátételt, mérhetetlen szeretetet, végtelen elégtételt. Szeretném, ó, Jézusom, megadni Neked mindazt az örömet, amit legszentebb Emberséged adott Neked, megismételni a Te szentáldozásodat, és megadni neked az elégtételt, mintha egyik isteni személy fogadná be a másik isteni személyt.

Királynő édesanyám, jöjj, segíts nekem befogadni Jézust. Vegyél karjaidba, tarts közel anyai szívedhez, melegíts fel szeretetteddel, tisztíts meg engem kedvességeddel, tégy alázatossá alázatoddal, boríts be tisztaságod fátylával, öltöztess fel engem lángoló vágyaiddal és mindazzal, amit Jézus befogadásakor tettél.

Angyalok, szentek, árásszátok rám fényeteket, koronázzatok meg, kísérjete el Jézushoz. Jézus, te hívsz s én jövök hozzád... Jöjj, én Jézusom, jöjj...!

Felkészülés Jézussal a szentáldozásra (2)

Jöjj, Jézusom, fogadd magadat bennem, és ajánld fel ezt a szentáldozást Magadnak, mintha én tenném, hogy megkapd az elégtételt szentségi életedért. Add meg, ó

Jézusom, hogy a szentostya akcidenseinek⁴ rövid körforgásában, melyben egyesíted magad velem, bezárhassam a teremtmények szívdobbanását minden kapcsolódó jóvátétellel; és Te, ó, Jézus, pecsételd meg ezeket a szíveket az általad végzett jóvátétellel és szeretettel, majd add át őket nekem, hogy én átadhassam Neked mint tulajdonodat. Ó, Jézus, helyezd el bennem szentségedet, hogy igazi tabernákulumod lehessen, és megpihenhess bennem. Öltöztess fel lelkemet szépségeddel, hogy belém szeress. Terjeszd ki bennem mérhetetlenségedet, mélységedet, magasságodat, hogy megtalálva bennem lényedet, együtt munkálkodhassunk isteni módon, és mindenkiére kiáradva, minden szívet egyesítsünk Benned.

Ó, Jézusom, gyenge vagyok; ezért, mielőtt (Te) eltöltenél engem, öltöztess fel erőddel, hogy hatalmad által együtt hatalmaskodjunk mindenki szíve felett, hogy valamennyit elvigyük Hozzád.

Ó, Jézusom, ha lelkembe jössz, és nem áradsz ki lelkembe, szűk lesz a helyed; ezért áraszd ki rám szereteted mérhetetlenségét, hogy újra elvégezhesd szívemben azt a munkát, amit a Szentségben végzel, azaz ragadj meg minden szívet, békítsd ki igazságosságodat irgalmasságoddal, hogy ez utóbbi lenyugtassa igazságosságodat, és a teremtményekre jótétemények és irgalom áradjon. Nem Te mondtad, Jézus, hogyha belém költözöl, én a tiéd leszek, és Te az enyém? Hogyan tudsz majd Istenként működni, ha nem helyezel mindent belém? Édesanyánk, Mária lesz a társunk, és megkoronázza lelkemet minden tulajdonságoddal, így, amint eljössz hozzám, Jézus, azt tehetsz, amit akarsz.

Felkészülés Jézussal a szentáldozásra (3)

Íme, Jézus eljött szegény szívembe. Légy üdvözölve, édes Szerelmem! Lásd, velünk van Édesanyánk, aki hogy boldoggá tegyen, nekem adja szeretetét, hogy szeresselek, gyengéd csókjait, hogy megcsókoljalak, anyai karjait, hogy átöleljelek. Azonosulva menyeyi édesanyánkkal, az ő hangjával, vele együtt mondom neked: *„Jézusom, szeretlek téged az ő és a Te szeretetteddel; oly nagyon akarlak szeretni, hogy a szeretet hatalmas tengereit alakítom köréd, melyek morajlásaikkal folyamatosan mondják neked: „Szeretlek!”, „Szeretlek!”, „Szeretlek!”*

Megcsókolak, drága Életem, édesanyád csókjaival, karjaimmal édes láncokat alkotok, hogy oly szorosan kösselek szegény szívemhez, hogy örökre el ne hagyj engem. Szuverén Jézusom, leborulok legszentebb lábaidhoz, és semmisségem mélységébe süllyedve, királynőnkkel együtt mélységesen imádlak Téged, szüntelenül hálát adok Neked... mert eljöttél hozzám, és örökké áldalak Téged megannyi jószágodért... De hallgass meg! Jézusom, mivel Te belém jöttél, és mivel édesanyánk bensőségesen egyesülve marad Veled, hogy szeressen Téged, és boldoggá tegyen a szívemben, kérlek, irgalmas tekintettel szemléld szegény lelkemet. Tekintetetek vessen véget hibáimnak, tompítsák szenvedélyeimet, tisztítsanak meg nyomorúságaimtól, tegyenek zsákmányotokká és győzedelmesen kössenek engem örökre szeretetetekhez...

⁴ Akcidents – külső látható jel; a szentostya esetében a kenyér és a bor.

Ó, Szerelmem, hányszor sírtál miattam! Hányszor sirattalak meg állhatatlanságommal és hibáimmal! Látom, hogy ezek a könnyek még mindig folynak arcodon és fejedet tövises övezik, mert oly sok elfojtott és elutasított kegyelem tanúja vagy. Szűzanya, szárítsuk fel együtt Jézus könnyeit, tépjünk le minden tövist! Ó, nem tudja elviselni szívem könnyektől áztatott orcád látványát! Igen, Jézusom, ígérem és esküszöm Neked, akár életem árán is, hogy inkább meghalok ezerszer és ezerszer, mintsem még egyszer fájdalmat okozzak Neked.

Győzz le engem gyöngédségeddel, hogy ne legyen több bűnöm, hanem alakuljak át szeretetté! Úgy tűnik, Jézus, rám tekintve, szólni akar: **† „Drága gyermekem, a te Jézusod kész megbocsátani neked; de ha véget akarsz vetni rosszaságaidnak, és boldoggá akarsz tenni Engem és magadat, szenteld nekem akaratodat, hogy cserébe én is adhassam az enyémet. Ó, mennyire teljessé válik akkor egyesülésünk és örömünk! Édesanyánkkal együtt gondoskodom arról, hogy kialakítsuk benned az Isteni Akarat országát, támaszod leszek, és vigyázni fogok minden lépésedre... Mondd, gyermekem, akarod, hogy ez legyen jövetelem gyümölcse benned...?**

Igen, legkedvesebb Jézusom, örökre és teljes szívemből átadom neked akaratomat; te pedig ígérd meg, hogy soha, de soha többé nem hagysz el engem. És most, Szerelmem, az egész világért kérlek Téged: add, hogy mindenki üdvözüljön, és senki se vesszen el. Könyörgök a halottakért, hogy szárnyra kelhessenek a mennyország felé; a papokért, hogy megadd nekik a kegyelmet, hogy életed megismétlői legyenek a földön. Szívednek és legkedvesebb édesanyánk szívének ajánlom az Isteni Akarat országát a földön. Rendeld el a teremtményeknek, hogy befogadják ezt az országot. Hódíts meg mindent szeretetteddel, és tedd egygé a Mennyei Akaratot a földi akarral. Végül, Jézusom, kérlek Téged, áldj meg engem mennyei áldásoddal, mint a bennem való maradásod zálogával: maradj mindig velem, és én soha-soha nem szakadok el Tőled! Szálljon le rám a Mindenható Isten, az Atya, a Fiú és a Szentlélek áldása, és maradjon velem örökké. Ámen.

Hálaadás a szentáldozás után (1)

Szívem és életem, Jézus, végre eljöttél! Már érzek a nyelvemen; érzem isteni tested érintését, mennyei illatod ízét, és nem tudom visszafogni magam, hogy újból és újból megcsókoljalak: de kérem a Te csókot is, erősítse és pecsételje meg a Veled való elválaszthatatlan egységünket.

Érzem, hogy vágyakozol szívem mélységeibe; ott megtalálod Akaratoddal egyesült Istenségedet, hozzád méltó tartalmakat.... Örülj mennyországgoddal telt szívemnek... És ahogy a szívedhez szorítasz, úgy tűnik, gyöngéden mondogd: **† „Szeretett gyermekem, örök szeretettel szeretlek, és miután megtaláltam benned Emberségemet, Akaratomat, Istenségemet, úgy szeretlek, mint önmagam, és ugyanazt az elégedettséget és örömet érzem, mint mikor közöltem Magamat. Akaratomban lévén, abban találok meg mindent, nincs olyan lélek, aki elkerülné figyelmemet. Szeretetem teljes kiáradása megtörténik, ha érzem tetteim megismétlését...”**

Miközben megcsókolsz és átölelsz, csendben vársz a viszonzásra. Jézusom, édes Szerelmem, mivel azt akarod, hogy utánozzalak, karjaimba zárlak, és elmerülve Akaratodban, megölellek téged mindenki karjaival és mindenki helyett, és szívem úszik szereteted mérhetetlenségében... Bár felséged előtt reszketve, én is megismétlem: „*Szeretlek. Szeretlek. Szeretlek. Szeretlek mérhetetlen szeretettel. Szeretlek, örök, végtelen, szeretettel...*” Akaratodban van minden jelen és eljövendő lélek, és én Neked akarom adni őket, hogy dicsőséget, örömet, szeretetet szerezzek neked, mintha valamennyien befogadtak volna. Akaratodban akarok jóvátenni mindenkiért, és amíg a földön létezni fog akár egy szív is, mely bántani akar Téged, gyógyulást akarok szerezni égő Szívednek, és lángjaiddal szeretetet adni mindenkinek, hogy szeretetet adjak Neked mindenki helyett.

Szerelmem, folyton keringeni akarok Akaratodban, hogy szívedhez vigyem mindenki gondolatait, tekintetét, szavait, cselekedeteit, lépéseit, szívét, hogy Te szeretetté alakítsd őket, és én leszek az őrszem, aki mindent jóvátesz. Szerelmem, elvettem Emberségedet önmagaddal együtt, hogy oly módon fogadjalak Téged, ahogyan Te áldoztattad meg magadat, és megismételjem szentáldozásodat.

Emberiességeddel egyesülve úgy akarok jóvátenni, ahogyan Te is jóvátetted a szentségtöréseket, a tiszteletlenséget, az elmúlt, a jelen és a jövő századok ridegségét. Saját szíveddel akarom jóvátenni mindazt, amit az jóvátett, és biztonságba zárni a szívedbe, hogy minden teremtményt bezárhass minden hibájával együtt, és megsemmisíthesd azokat szereteteddel, csak így leszel elégedett.

Most pedig arra kérlek Téged, vedd emberségemet, hogy mivel Te már nem tudsz szenvedni, mert dicsőséges vagy, szenvedhessek én helyetted. Ebben a szeretetostyában a passiód örök: hallom és látom a gúnyolódásokat, a káromlásokat, az ostorok ismételt csapásait, a töviskötegeket, a szögeket, a lándzsát..., és Te, a szeretettől lihegve nézed azokat, akik helyettesíteni akarják Emberségedet. Jézusom, itt vagyok: készen állok; fogadj el engem, tarts mindig magaddal Akaratodban, hogy egyetlen fájdalom se kerülhessen el engem, és óráról órára kövessem passiódat. A szeretetnek ezen Szentségében vigyázz rám, segíts engem, és soha ne engedd, hogy megbántsalak Téged.

Akaratodban imádlak Téged, Jézusom. Szeretném elporlasztani kis lényemet és szétterjeszteni Akaratod mérhetetlenségében; egyesíteni akarom az Eget és a földet, hogy leborulva előtted, különböző imádattal imádjanak Téged, és mindenki nevében teljes imádatot adjak Neked...

Legédesebb Életem, azt akarom tenni, amit Te tettél, amikor közölted Magadat: teljes cselekedeteket. Felajánlom szentáldozásomat Veled együtt, ahogyan Te ajánlottad fel azt az Atya teljes dicsőségére, teljes jóvátétel és elégtételként minden vétekért, kiesdve, hogy mindenki magához vehessen Téged, és mindenki részesülhessen isteni életedben, és dicsőséget szerezzen az Atyának, mintha mindenki áldozott volna.

És most, szerető Jézus, még egy szót akarok mondani neked. Hallom Akaratodban a tisztítóűzben sínylődő lelkek sóhajait, aggodalmukat, utánad való vágyakozásukat és ismétlődő halálukat a Tőled való megfosztásuk miatt. Ne rejtse el magad többé, mutasd meg nekik elragadó szépségedet és vonzd őket magadhoz! Szerető mosolyod boldoggá teszi őket, és a bánatukat örömmre változtatja; nyújtsd ki kezéd, hogy kihúzd

őket a lángokból, és érintésedre a lángok kialszanak, a megtisztult lelkek sírása örök örömmé változik és boldoggá válnak.

Könyörgöm, vess egy szerető pillantást küzdő Egyházadra is: gyűjtsd össze minden gyermekedet az Atya köré, aki a helytartó, a római pápa; hívd vissza a félrevezetetteket, zavard meg az ellenséget, és mindenkit Akaratodba zárva add, hogy egy akaratunk és egy szívünk legyen. Siess, parancsolj, és egyetlen intésedre a viharok elülnek, és az Egyház szebben fog ragyogni.

És most áldj meg engem, ó, Jézus, és velem együtt mindenkit: pecsételd meg Akaratoddal az értelmemet, ajkaimat, szívemet, egész énemet, hogy én is teljes cselekedeteket hozhassak eléd kielégítve szenvedélyes vágyaidat.

Azzal fejezem be, hogy köszönetet mondok Akaratodban, hogy így megtöltsen az Ég és a föld egész végtelenségét egy köszönetemmel. Ezek a „Köszönöm” szavak folytonos láncok legyenek, melyek köztünk az állandó jótéteményeket és megfelelést erősítsék.

Királynő édesanyám, mondj egy „Köszönöm”-öt helyettem Jézusnak, és ajánld fel értem a hálát, amit éreztél, mikor befogadtad Őt.

Jézusom, hadd öleljelek át Téged újra és szorítsalak szorosan a szívemhez, Te pedig csókolj meg és szoríts magadhoz: Te maradj bennem és én benned. Úgy legyen.

Hálaadás a szentáldozás után (2)

Jézusom, itt vagy bennem: csókolj meg, és nyújtsd ki isteni karjaidat, hogy magadhoz ölelj; és mivel mindent megtaláltál bennem, mondd, hogy szeretsz engem. Szeretetünk képezzen állandó hullámokat, melyek megvigasztalnak Téged, Te pedig mindig koronázd meg lelkemet szeretetteddel. Akaratod enyém, és hogy viszonzni tudjam mindazt, amit értem tétél, leereszkedtél a szívembe, sok „Köszönöm”-öt mondok Akaratodban, melyekkel betölthetem az Eget és a földet: „Köszönöm, Jézusom!” Ezek a „Köszönöm” szavak folyamatos láncok, melyek egyesítik szíveinket, szeretetünket. Ó, Jézusom, Akaratodban is ezt mondom: „Imádlak”, hogy odavonzzam az Eget és a földet köréd imádatommal.

És most, Jézusom, add, hogy miközben életed az enyémbe áramlik, tudd megtalálni bennem az összes örömet és elégedettséget, amit szereteted megkíván...

Eljöttél hozzám, Jézusom, és nem hagysz el soha többé. Életet adok Neked értelmemben, tekintetemben, szavamban, egész énemben; Én leszek a köntös, amely beföd Téged. Ezen a napon, Jézusom, dolgozzunk együtt, áradjunk ki mindenki javára, ügyelve arra, hogy a szeretet folyamatos láncait alkossuk a szívek körül, hogy mindenki szeressen Téged, és senki ne bántson többé meg Téged. A szívek körül munkálkodva legyen ez a mi szövetségünk, Jézusom, hogy mindenki üdvözljön. Akarásodban semmi sem kerüli el figyelmedet, és én befogadva Akaratodba, vigyázni fogok, hogy egyetlen lélek se meneküljön el Tőled.

Hálaadás a szentáldozás után (3)

- Jézusom, neked adom szeretetedet, hogy feledtessem keserűségedet.
- Neked adom Szívedet, hogy felmelegítselek hidegségünktől, óvjalak csapongásainktól, kíméljelek hálátlanságunktól és kevéske szeretetünktől.
- Neked adom harmóniáidat, hogy felfrissítsem hallásodat a káromlásoktól.
- Neked adom szépségedet, hogy eltereljem figyelmedet lelkünk csúfságáról, amikor beszenyezzük magunkat a bűnnel.
- Neked adom tisztaságodat, hogy felfrissítselek az egyenes szándék hiányától, a sártól és a lelkekben található rothadástól.
- Neked adom mérhetetlenségedet, hogy felfrissülj az önként vállalt szorításokból, melyekbe a lelkek magukat sodorják.
- Neked adom lángjaidat, hogy felégyess minden bűnt és minden szívet, hogy mindenki szeressen, és senki se bántsón többé Téged.
- Neked adom mindazt, ami vagy, hogy végtelen elégtételt adjak, örök és végtelen szeretetet.

A szentáldozásra való felkészülésről és a Hálaadásról
idéünk néhány fontosabb részletet Lujza írásaiból

Jézus mindig jön, most azonban az éjszaka nagy részét nélküle töltöttem. Mikor megérkezett, így szólt hozzám: † **„Leányom, mit szeretnél, hogy ilyen türelmetlenül vársz engem? Talán szükséged van valamire?”** Én pedig, mivel tudtam, hogy szentáldozáshoz kell járulnom, így szóltam: *„Uram, egész éjjel vártam rád, jobban, mint mikor szentáldozáshoz kellett járulnom. Attól tartok, hogy a szívem nem alkalmas arra, hogy befogadjon téged; ezért szükségem van arra, hogy a lelkemet megvizsgáld, hogy egyesülni tudjunk a szentáldozásban...”* (4. kötet, 1900. 09. 09.)

Miután szentáldozáshoz járultam, ezt mondtam: *„Uram, tarts engem mindig közel magadhoz, mert kicsi vagyok, és féltő, ha nem tartasz közel magadhoz, kicsi lévén eltévedek.”*

Ő pedig: † **„Meg akarom tanítani neked, hogyan kell Velem maradnod: Először is, be kell lépned Hozzám, át kell alakítanod magadat Bennem, és el kell fogadnod mindent, amit Bennem találsz. Másodszor: amikor már teljesen beteltél Velem, lépj ki, és munkálkodj együtt Velem, mintha te és Én egyek lennénk, oly módon, hogyha én mozdulok, te is mozdulj; ha gondolkodom, te is ugyanazt gondolod, mint én; egyszóval, amit Én teszek, azt te is teszed. Harmadszor: együtt végzett munkálkodásunk után távolodj el kissé tőlem, és menj a teremtmények közé, mindenkinek adva abból, amit együtt tettünk, azaz add nekik Istenségem életét, majd rögtön visszatérve hozzám, imádkozva,**

bocsánatot kérve, jóvátéve, szeretve add nekem mindenki nevében mindazt a dicsőséget, amivel Nekem tartoznak.

Ó, igen, szeress Engem mindenki helyett, árássz el szeretettel! Bennem nincsenek szenvedélyek, de ha lennének is, az egyetlen szenvedély a szeretet lenne. De a szeretet Bennem több mint szenvedély, sőt, ez az életem, és ha a szenvedélyeket el lehet pusztítani, az életet nem lehet. Látod, milyen szükségben vagyok? Szeretetre vágyom! Ezért szeress Engem, szeress Engem.” (8. kötet, 1908. 02. 09.)

Engedelmességből írok, de érzem, hogy meghasad a szívem a megtett erőfeszítéstől; de éljen az engedelmesség, éljen Isten Akarata! Reszketve írok, és magam sem tudom, mit mondok. Az engedelmesség megkívánja, hogy írjak pár szót arról, hogyan készülök a szentáldozásra, és hogyan köszönöm meg Jézusnak a szentáldozást. Nem tudok semmit mondani, mert az én édes Jézusom, látva tehetetlenségemet és azt, hogy semmire sem vagyok jó, Ő készíti fel a lelkemet, és Ő maga ad hálát, és én követem Őt. Nos, Jézus útja mindig hatalmas, és Jézussal együtt hatalmasnak érzem magam, mintha tudnék valamit tenni. De ha Jézus visszavonul, az a buta lány maradok, aki vagyok, a tudatlan lány, a rosszikó, és éppen ezért szeret engem Jézus, mert tudatlan és rossz vagyok, mert tudatlan vagyok, egy semmi vagyok, és semmit sem tudok tenni, csak azt tudom, hogy mindenáron magamhoz akarom venni Őt.

Hogy ne hozzak szégyent rá, mikor jön, hanem becsületére legyek, Ő maga készíti elő az én szegény lelkemet. Ő adja nekem a saját dolgait, az érdemeit, a ruháit, a műveit, a vágyait, egyszóval önmagát. Ha kell, még azt is, amit a szentek tettek, mert minden az övé; ha kell, még azt is, amit a Szűzanya tett, és én is mondhatom mindenkinek: „**Jézusom, Önmagad becsületére gyere hozzám; királynő édesanyám, ti szentek és angyalok mind, én szegény vagyok, szegény: minden a tiétek öntsétek szívembe, nem értem, hanem Jézus tiszteletére...**” Ilyenkor úgy érzem, az egész Mennysorság versenyez, hogy felkészítsen engem. És ezután jön Jézus... Úgy tűnik, mintha elégedett lenne, látva a tiszteletet saját dolgai részéről, néha így szól: † „**Ügyes vagy! Ügyes vagy, lányom! Mennyire boldog vagyok, mennyire örülök! Bárhová nézek, benned hozzám méltó dolgokra lelek; minden, ami az enyém, az a tied is. Mennyi szép dolgot találtam általad!**”

Én, tudva, hogy szegény vagyok, szegény, hogy semmit sem tettem és semmi sem az enyém, nevetek Jézus elégedettségén, és ezt gondolom: hála Istennek, hogy Jézus így gondolkodik; örülök, hogy eljött, és ez nekem elég. Nem baj, hogy az Ő dolgait használtam; a szegények a gazdagoktól kapnak.

Igaz, hogy marad bennem néhány villanás itt is, ott is abból, ahogyan Jézus megáldoztat, de ezeket a villanásokat nem tudom összegyűjteni, és felkészüléssé alakítani vagy hálaadássá... Nincs hozzá képességem; nekem úgy tűnik, hogy Jézusban készülök fel és magával Jézussal adok hálát”. (9. kötet, 1910. 04. 10.)

Szentáldozás után szorosan szívemhez szorítottam Jézust, és mondtam: „**Életem, mennyire szeretném azt tenni, amit Te magad tettél, amikor szentáldozáshoz járultál,**

hogy Te megtalálhasd bennem mindazt, ami benned volt, az imáidat, a jóvátételeidet!” Az én mindig kedves Jézusom ezt válaszolta: † „**Leányom, a szentostyának ebbe a rövid útjába zártam mindent. Azért akartam szentáldozáshoz járulni, hogy teljes tettekkel és méltóképpen dicsőíthessem meg az Atyát, mert a teremtmények magukhoz vettek egy Istent, és szentségi életem teljes gyümölcsét odaadtam nekik. Ha nem így lett volna, az Oltáriszentség nem lett volna teljes az Atya dicsőségére és a teremtmények javára. Ezért minden szentostyában ott vannak az imádságaim, a hálaadásom és minden egyéb, amit szükségeltetett az Atya megdicsőülése, és amivel a teremtmény tartozott nekem.**

Még ha a teremtmény hiányzik is, én minden szentostyában folytatom munkámat, mintha minden egyes lélekért egy másik magamat vehetném magamhoz. A lélek olyanná kell váljon, mint én, eggyé kell váljon velem. Magáévá kell tegye az életemet, az imáimat, a szeretetből fakadó nyöszörgésemet, szenvedéseimet, forró szívveréseimet, melyek égetni akarnak, de nem találhatnak senkit, aki átadná magát lángjaimnak. Ebben a szentostyában én újjászületek, élek és meghalok, odaadom magam, és nem találok olyant, aki értem adná oda magát. Ha a lélek megismétli azt, amit én teszek, megismétel engem, mintha újból szentáldozáshoz járultam volna, ekkor teljes dicsőséget, isteni tartalmakat, szeretetkiáradásokat kapok, amelyek egyenrangúak velem, és megadom a léleknek a kegyelmet, hogy belesimuljon az én érte történt odaadásomba.” (11. kötet, 1917. 02. 24.)

ESTI IMÁK

Lelki áldozás

Ó, Jézus, jöjj hozzám; karjaidba vetem magam! Zárj be engem szívedbe, kötd meg gondolataimat, vonzalmaimat, szívdobbanásaimat, vágyaimat, akaratomat, hogy mindig Veled egyesülve éljek és szüntelenül imádjalak benned és érted.

Esti búcsú az Oltáriszentségben levő Jézustól

Ó, Jézusom, mennyei fogoly, a nap már nyugovóban, és a sötétség elárasztja a földet, Te pedig egyedül maradsz a tabernákulumban, szeretetből... Úgy látom, szomorúsággal tölt el az est magánya. Nincs körülöttem gyermekeidnek és gyöngéd hitveseidnek füzére, akik általában társaságként Veled vannak az önként vállalt fogságodban. Ó, isteni foglyom, az én szívem is elszorul a Tőled való eltávolodásban, és kénytelen vagyok Isten veleddel búcsúzni Tőled... De mit mondok, ó, Jézus? Soha többé Isten veled! Nincs bátorságom egyedül hagyni Téged. Isten veled az ajkaimmal, de nem a szívemmel; a szívemet itt hagyom Veled a tabernákulumban. Befogadom szívverésedet és felelek egy szerető szívveréssel; megszámolom szomorú sóhajtásaidat, és hogy felfrissülj, karjaimban pihentetlek. Én leszek az éjszakai őr;

nagyon figyelmesen fürkészem, hogy valami elszomorít-e, fáj-e. Nemcsak azért, hogy sohase hagyjalak egyedül, hanem hogy részt vegyek minden fájdalmadban.

Ó, szívem Szíve! Ó, szerelmem Szerelme! Hagyd a szomorúságot, vigasztalódj meg; fáj a szívem szomorúnak látni Téged. Miközben az ajkaimmal elköszönök Tőled, itt hagyom minden egyes lélegzetvételemet, érzésemet, gondolatomat, vágyamat, mozdulatomat, hogy egymás körül gyűrűzve és Veled egyesülve szeretetből fakadó tetteket hajtsanak végre, koronáddá legyenek, és mindenki helyett szeressenek Téged. Ugye örülsz, Jézusom? Úgy tűnik, igennel válaszolsz.

Isten veled, ó, Fogoly kedvesem! De még nem fejeztem be. Mielőtt elmennék, itt akarom hagyni a testemet előtted. Húsomat és csontjaimat apró darabokba akarom szaggatni, hogy megannyi apró mécses legyen, ahány tabernákulum van a világon, és véremből megannyi láng, ami meggyújtsa a mécseseket. El akarom helyezni mécsesemet minden tabernákulumba, hogy egyesülve az örökmécses lángjával megvilágítsam neked az éjszakát, és mondjam: *„Szeretlek, imádlak, áldalak, engesztellek és hálát adok magamért és mindenkiért.”*

Isten veled, ó, Jézus... Figyelj még egy utolsó szavamra: kössünk egyezséget, hogy még jobban szeressük egymást! Szorítsuk meg jobban a szeretet kötelékeit! Csak akkor leszek boldog, ha megajándékozol szereteteddel, hogy igazán tudjalak szeretni...

Isten veled, ó, Jézusom! Áldj meg engem, és áldj meg mindenkit; szoríts a szívedhez, bőrtönözz be szeretetedbe, hogy csókot adhassak szívedre... Isten veled! Isten veled!

A 11. kötetben írja Lujza: „Miután leírtam a fenti imádságokat Jézus sugallatára, éjszaka, mikor megérkezett, megmutatta, hogy az *Esti búcsút* és a *Reggeli köszöntést* a szívébe zárta, és szolt: † **»Leányom, pontosan a szívemből jöttek ki. Akárki elmondja azzal a szándékkal, hogy Velem legyen, ahogy az ima szövegében áll, magamnál és bennem tartom őt, hogy azt tegyen, amit Én. És nemcsak felmelegítem szeretetemmel, de mindig növelem a szeretetemet a lélek iránt, befogadva őt az isteni léttel való egységbe és minden lelket megmentő vágyaimba.«**”

Imádság a nap végén

Szentháromság, mindenhatóságodban, bölcsességedben és jóságodban siettesd Isteni Akaratod és szereteted országát a földön! SZÁLLJ LE, Ó, LEGFŐBB AKARAT, ÉS URALKODJ A FÖLDÖN! Ó, mindenható Isten, aki az embert csak azért teremtetted, hogy azt az Akarást teljesítse, amit ő hálátlanul megszegett, amikor fellázadt ellened, siess, hogy újra összekösd a köteléket, az emberi akarat kötelékét, hogy az Ég és a föld újra belépjen az általad akart rendbe. Isteni Akarat királynője, zárd be lelkünkbe az Isteni Akaratot.

A halottakért

(Minden valószínűség szerint ez az ima nem Lujzától származik, bár a többi imája között találtuk rá.)

Ó, Istenem, aki a világegyetem minden teremtményének irgalmazol, mert Te vagy a leggyöngédebb Atya! Fordítsd könyörületes tekinteted a lelkekre, akik szeretnek Téged, kiknek legkegyetlenebb bánatuk, hogy elszakadnak Tőled. Emlékezz, Uram, hogy ők a Te lelked munkája, és isteni Fiad, Jézus munkájának, fájdalmainak, halálának és végtelen érdemeidnek az ára. Engedd meg, hogy nevedben könyörögjek, és ne foszd meg őket az örök boldogságtól, amire vágyva vágnak. Felajánlom neked az értük ontott isteni vért, Jézus áldozatát, Szűz Mária és a szentek hathatós közbenjárását, egyházad alázatos könyörgéseit, gyermekeinek érdemdús cselekedeteit és imáit. Erre támaszkodva oly sokat remélek irgalmasságotól, Istenem, azokért a lelkekért, akik kedvesek számodra, és akiket még mindig szeretsz.

Atyai gyöngédséged fegyverezze le igazságosságodat! Nyisd meg számukra öledet és kincseidet; mutasd meg nekik dicsőségedet, mutasd meg nekik magadat és öntsd szívükbe a kimondhatatlan kegyelmek áradatát, melynek választottaid számára Te leszel a bőséges és örök forrása.

Vetkőzés közben

Levetkőzőm Akaratodban, és Te, Uram, raktározd el bennem minden keserűségedet és sérelmedet, amely a teremtmények részéről érkezik Hozzád, hogy levegyem róluk a bűn köntösét. Ó, Jézusom, add meg mindenkinek a kegyelem köntösét, hogy szeretetük szüntelen éneke hozzád szálljon.

Elalváskor

Akaratodban akarok aludni, Jézusom, és gyere, aludj bennem. Találd meg bennem ágyadat és pihenésedet, és felüdítelek minden bántástól, amit a teremtmények részéről kaptál. Jézusom, miközben elmém Neked adja utolsó gondolatainak szikráját, Akaratodba helyezvén azt, segíts, hogy a teremtmények minden gondolatát beléd zárja, és megpecsételje kegyelmed fénye, hogy felébredve mindannyian felemelkedjenek a bűnből. Ó, Jézusom, mielőtt elalszom, minden gondolatomat Akaratodba helyezem, hogy megcsókolják gondolataidat és folytassák dolgukat a te értelmeddel, minden teremtmény javára áramolva. Gondolataim éljenek értelmedben, folyamatosan tevékenykedjenek elmédben, szüntelenül csókolgatva Téged, jóvátételeket nyújtva, ahogyan te teszed. Vágyaim, ó, Jézusom, csókolják meg vágyaidat; Akaratodra bízom őket, hogy vágyaiddal vágyakozzanak a te dicsőségedre és mindenki javára.

Akaratom csókolja meg Akaratodat, és benned maradva akarja, amit Te akarsz; és mivel Akaratod mindenki javára irányul, az enyém is áramoljon Benned azzal a szándékkal, hogy mindenkit átöleljek és minden teremtményt Akaratodba zárjak, hogy többé senki ne lépjen ki onnan.

Szeretetem csókoljon meg Akaratodban, és maradjon benned, úgy szeretve téged, ahogyan Te szeretsz; így, Téged szeretve, mindenkinek a szeretete leszek szívedben.

Szívem csókolja meg szívedet, és minden szívdobbanásod legyen folyamatos csóközön, mely megédesíti a teremtményektől kapott keserűségedet.
Jézusom, szeretlek! Jöjj, Isteni Akarat, pihenj meg pihenésemben!

Életünk felajánlása az Isteni Akaratnak a halál pillanatában

Édes Jézusom, Akaratodban akarok meghalni. Gyötrelmemet egyesítem a tiéddel, és a Te gyötrelmed legyen az én erőm, védelmem, fényem és megbocsátásod édes mosolya. Utolsó lélegzetemet a Te utolsó szavad lélegzetébe helyezem, amit értem leheltél ki a kereszten, hogy megállhassak előtted saját halálod érdemeivel. Jézusom, nyisd meg a mennyet és jöjj előmbe azzal a szeretettel, amellyel az Atya fogadott Téged, amikor a kereszten kilehelted utolsó leheletedet. Vezess be karodon, és én csókolni és áldani foglak Téged örökké.

Édesanyám, angyalok és szentek, jöjjetek a segítségemre, ahogyan Jézus halálakor segítettetek. Segítsetek, védjetek és vigyetek a mennybe. Úgy legyen.

Harmadik rész

LUJZA IMÁDSÁGA, avagy ima az Isteni Akaratban

† „Vesd egybe akármennyi szent életét vagy a tanító jellegű könyveket: egyikben sem találsz meg sem a teremtményben cselekvő akarásom csodáit, sem pedig az én akaratomban cselekvő teremtmény csodáit. Legfeljebb megtalálsz a belenyugvást, az akaratok egyesítését, de a benne cselekvő Isteni Akaratot és az övét bennem nem találsz meg egyben sem. Ez azt jelenti, hogy még nem jött el az ideje, hogy jószágom meghívhassa a teremtményt, hogy ebben a magasztos állapotban éljen. **Az imádság, amire tanítalak, sem hasonlít semmilyen más imára.**” (14. kötet, 1922. 10. 06.)

- Milyen ima ez? Mi ez az út?
- Milyen módon lehet ez valóság és nem illúzió, vagy csupán egy jámbor gyakorlat?
- Milyen lelki valóságon nyugszik? Mi a hiteles feltétele?
- Mi az eredete és mi a célja?
- Vannak-e előzményei a szent történelemben (azaz az isteni kinyilatkoztatásban és az Egyház lelkeségi tapasztalatában)?

Milyen ima ez? Mi ez az út?

Mindenekelőtt azt kell mondanunk, hogy Lujza tanúságtétele az írásaiban és a tanításaiban, melyeket az Úr adott neki, nemcsak rá vonatkozik, hanem mindenkire: **mindenkinek szólnak**. Megfigyelhetjük, végigolvasva írásait, hogy a megszokott imamódoktól fokozatosan egy új imamód felé haladunk. Ez az új imamód valójában egy új szellemiségnek, egy új tapasztalatnak felel meg, új istenélménynek, az Istennel való új kapcsolatnak: már nem a szolgák és Uruk közötti kapcsolatnak, hanem a gyermeké, sőt, maga a Fiú, Jézus Krisztus és az Atya kapcsolatának.

Először is, imádkoznunk kell, igen, de nem imákat kell mondanunk vagy végeznünk, **inkább imádsággá kell válnunk**, a szeretet élő kapcsolatává a Három Isteni Személlyel. Az első felfedezendő, megtapasztalandó kapcsolat Jézussal, az ő imádandó Emberségéhez kötődik, aki a legközelebb áll hozzánk. Ezután a Mennyei Atyával való kapcsolat csak akkor élhető meg, ha Jézus személyében élünk, Jézuson keresztül....

Egyesek meglepődnek, hogy a Szentlélekről alig esik szó Lujza írásaiban; van, aki azzal magyarázza, hogy az „Isteni Akarat” szó alatt a három isteni személy valósága rejlik, és ez valószínű, de az igazi magyarázat szerintem az, hogy a Szentlélek személye pontosan az Atya és a Fiú közötti szeretet és élet, tehát köztünk és az Atya között, valamint köztünk és a Fiú között.

Járjuk végig Lujza útvonalát:

Jézus rögtön az elején elmondja neki, hogy azt akarja, teljesen „egyesüljön” Vele: **† „Gyermeke, ma reggel teljesen hozzád akarlak igazítani. Azt akarom, hogy ugyanazzal az elmével gondolkodj, mint Én, ugyanazzal a szemmel nézz, mint Én, ugyanazzal a füllel hallgass, ugyanazzal a nyelvvel beszélj, mint Én, ugyanazzal a kézzel dolgozzál, ugyanazzal a lábbal járdál, mint Én, és ugyanazzal a szívvel szeressél Engem.”** (2. kötet, 1899. 08. 12.)

Ez az első alkalom, hogy Jézus a „Jézusban való elmerülés”-ről, az ő Legszentebb Emberségében való elmerülésről beszél, amelyet Lujza az előbb említett. Ezt fejezi ki a „Minden cselekedetünk behívása az Isteni Akaratba” ima („Jézus, szeretlek: jöjj, Isteni Akarat, gondolkodj elmémbe...” stb.). Így Lujza imádsággá vált, az imádság lett a saját természete. Látni fogjuk, hogyan válik az imádság egy teljesítendő feladatból megélt életté.

Milyen életről van itt szó? Jézus saját belső életéről!

Eleinte Jézussal együtt imádkozik, vele együtt végzi például a különböző jóvátételt és dicséretet, Őt figyelve, amint imádkozik. (Így, 1901. 01. 05.)

Számos példát találtunk, amelyben Lujza a megszokott mintát alkalmazza: a különféle képességeket, érzékeket és végtagokat követve. Ebbe a sémába egy másik is beleszővődik: a szándéké, azaz imádni, dicsérni, hálát adni, jóvátenni, szeretni stb. az Urat... Később még egy harmadik sémát is hozzáad: végigmenni minden sértésen és a teremtmények adósságain az Úrral szemben, hogy felajánlja az ellentétes cselekedetet és kielégítse Isten igazságosságát.

Fontos, amit 1902. augusztus 2-án a 4. kötetben mond: „Az Istenség irányította Jézus Emberségét mindvégig, és mivel az Istenség egy és ugyanazon pillanatban annyi cselekedetet tud tenni, amennyit csak akar egy egész életben, most, mivel Jézus Krisztus Emberiességében az Istenség munkálkodott, világosan megértettem, hogy áldott Jézusom egész életében folyamatosan jóvátett mindenkiért általában és mindenkiért külön-külön, megtette mindazt, amit minden egyes embernek kötelessége megtenni Isten előtt, azaz mindenki helyett imádta Istent, hálát adott neki, jóvátett, dicsőített, szenvedett, imádkozott. Ebből megértettem, hogy mindazt, amit mindenkinek meg kell tennie, már megtette korábban Jézus Szíve.”

A legjobban a *Szenvedések órája* című elmélkedéssorozatban látható. Ez Lujzának egy folyamatos szemlélődő imája az Úr szenvedéséről, amit folyamatosan végzett, egész életében, sok éven át, talán 17 éves kora óta (a „Karácsonyi kilenced” után, egy – nem Lujzától származó – jegyzetfüzet szerint, amely az Első kötetében található; 33 év után Szent Hannibál Di Francia atya kérte Lujzát, hogy írja le ezeket az imákat).

Ezen elmélkedések nem annyira Jézus szenvedésének részletes beszámoló, inkább egy szeretetteljes szemlélődés, a menyasszony, Lujza szemén keresztül, **aki egyesíteni akar minket, hogy vegyünk részt abban, amit Jézus belsőleg tett és megélt**. Olyan, mint egy edzőterem, ahol gyakorolhatjuk mindazt, amit Jézus tett.

Lemásoljuk, megismételjük magunkban Jézus belső életét, kezdve azzal, hogy részt veszünk a különböző belső cselekedeteiben, amelyeket Ő az Atya Akaratának végtelenségében végzett (ami természeténél fogva az Ő Akarata is).

Itt alapvető fordulóponthoz érkeztünk. Jézus itt egy újdonságot hoz az imamódba. Ha van újdonság, azt jelenti, van különbség is. Mi a különbség a mikrofon nélküli és a mikrofonnal való beszéd között? Jézus nagy tömegekhez beszélt, 5000 emberhez, a nőket és a gyerekeket leszámítva, mikrofon nélkül, és mindannyian minden alkalommal nagyon jól hallották Őt. Miért ez a csoda? Mert Jézus a valóságban mindig az Ő mindenütt jelen lévő és hatalmas Isteni Akaratának „mikrofonjával” beszélt... **A különbség abban van, hogy a saját kis emberi akaratunkkal beszélünk, imádkozunk stb., vagy mindezt az Isteni Akaratban tesszük, amelyben minden végtelenné, örökkévalóvá, istenivé válik.**

Az Úr most felajánlja nekünk az Ő Imádnivaló Akaratának „mikrofonját”, hogy – bekapcsolva azt a szándékunkkal, ahányszor csak akarjuk, a mi kis hangunk isteni tulajdonságokat nyerjen: végtelenné, örökkévalóvá, mindenhatóvá váljon, és visszhangozzon a mennyben és a földön, az egész világegyetemben, minden időben, minden teremtményben, minden gondolatban és szívdobbanásban, az élet minden lélegzetvételében, a létezés minden cselekedetében, minden szavában és lépésében. A „hangszórók” mindenütt ott vannak a földön, de a purgatóriumban is, sőt a mennyországban is. Még a Szentháromság Szívében is!

A „beüzemelés” megtörtént, ez Isten minden művének összessége: ez a teremtés, az Atya mérhetetlen csodálatos műve; ez a megváltás, Jézus Krisztus felbecsülhetetlen tette; és a Szentlélek legtitokzatosabb műve a megszentelés, melyet a lelkekben végez, hogy kialakítsa bennük Jézus életét, és így készítse elő Isten Országát. **Az Isteni Akarat végtelen ereje, a szeretet legapróbb cselekedetét, a legapróbb imádat, hálaadást stb. mindenható eljuttatja, és végtelenül felerősíti Isten hangjával!**

Hallgassuk meg az Ő szavait: † „*Leányom, az ima zene a hallásomnak, különösen, ha a lélek mindenben Akaratomhoz igazodik, úgy, hogy egész belsejében nincs más, mint folyamatos cselekvése az Isteni Akarat életének. Ez a lélek olyan, mintha egy másik Isten jött volna elő, és előadná nekem ezt a zenét. Ó, milyen elragadó! Aki hozzám hasonul, isteni tiszteletet nyújt Nekem.*

Csak aki Akaratomban él, képes ilyen sokat elérni, mert az összes többi lélek, még ha sokat tesznek és imádkoznak is, mindig emberi tetteket és imákat adnak át nekem, nem istenieket, ezért nem lesz olyan hatalma és vonzása hallásomra, mint az Akaratomban végzett imának.” (6. kötet, 1906. 01. 06.)

Jézus még azt is megtette, hogy hangosan imádkozott, Lujza belsejében, és mindent elmondott, amit Lujzának kellett mondani (9. kötet, 1909. 07. 24.). **Egyszóval az Úr azt akarja, hogy vele együtt imádkozzunk, úgy, mint Ő, az Ő Akaratában, ugyanazzal a szándékkal, jóvátétellel és szeretettel, mint Ő tette** (11. kötet, 1913. 09. 06.): † „*Leányom, igazán akarsz szeretni? Mondd ezt: »Jézusom, szeretlek a te Akaratoddal«; és mivel Akaratom betölti az eget és a földet, a te szereteted mindenhol körülvesz, és a te »Szeretlek« szavad bejárja az ég magaslatait és a*

mélységek fenekét. Ha ezt akarod mondani: »Áldalak, imádlak, dicsérlek, hálát adok«, Akaratommal egyesülve fogod kimondani, és megtöltöd az eget és a földet áldással, imádással, dicsérettel, hálaadással. Ezek egyszerű dolgok, könnyűek és hatalmasok.» (11. kötet, 2013. 10. 02.)

A Jézussal és az Ő Akaratával együtt végzett ima mindenkre kiterjed (1914. 09. 25.), ezért Jézus arra hív minket, hogy imádkozzunk, ahogyan Ő imádkozik, egyetemes imával, az Ő Akaratában, mint Jézusnak egy másik Embersége. Mit jelent az »egyetemes ima«?

† „Leányom, imádkozz, de úgy imádkozz, mint én, azaz add át magad teljesen Akaratomnak, és ebben megtalálod Istent és minden teremtményt. Magadévá téve a teremtmények minden dolgát, átadod őket Istennek, mintha egyetlen teremtmény lennének. Az Isteni Akarás mindenkinek az ura. Leteszel az Istenség lába elé minden jótettet, hogy dicsőséget adj neki, és minden gonoszsgot, hogy jóvátedd az isteni Akarat szentségével, erejével és mérhetetlenségével, mely elől semmi sem tud elmenekülni. Ez volt emberségem élete a földön. Bármennyire is szent volt, szükségem volt az Isteni Akarásra, hogy teljes elégtételt adjak Atyámnak, és felszabadítsam az emberi generációkat, mert csak ebben az Isteni Akarásban találtam meg minden emberi generációt, múlt-, jelen- és jövőbelit és azok minden gondolatát, szavát, tettét. És ebben a Szent Akarásban, anélkül, hogy valamit is elszalasztottam volna, befogadtam minden gondolatot az értelmembe, és külön mindenkiért a Legnagyobb Felség elé járultam, és jóvátételt adtam értük, és ugyanabban az Akaratban leszálltam minden teremtmény értelméhez, és elvittem nekik azt a jót, melyet értelmük kapott.

Tekintetemben egyesítettem minden teremtmény szemét, hangomban minden teremtmény hangját (...) Ez volt az emberségem élete a földön, megtestesülésem első pillanatától utolsó lélegzetemig, amit folytattam az Égben és a Legszentebb Oltáriszentségben. Miért nem tudod megtenni te is ugyanezt? Aki szeret engem, annak minden lehetséges velem együtt. Akaratomban imádkozz és vidd az Isteni Fenség elé minden gondolatodat; szemeidben mindenki tekintetét, szavaidban, mozdulataidban, érzéseidben, vágyaidban vidd elé a testvéreidet, hogy engesztelj értük, hogy kieszközöld számukra a fényt, a kegyelmeket és a szeretetet. Akaratomban bennem találod magad, és mindenkiben, az én életemet éled, velem imádkozol. Mennyei Atyám örülni fog, és az egész mennyország mondja majd: »Ki hív minket a földre? Ki az, aki magába akarja magába zárni ezt a Szent Akarást, magába zárva minket is vele?« Ó, mennyi jóban részesül a föld, ha az Ég lejön a földre!» (11. kötet, 1916. 05. 03).

Azzal, hogy belépünk az Isteni Akaratba, Jézusba burkolózva, teljes jóvátételt, hálaadást és szeretetet tudunk felajánlani mindenért és mindenkiért:

† „Leányom, add át magad Akaratomnak, hogy teljes jóvátételt adj nekem! Szeretetem ellenállhatatlan szükségét érez, a teremtmények megannyi sértése miatt. Szeretnék egyet, aki közém és a teremtmények közé áll, aki teljes jóvátételt és szeretetet ad mindenki helyett, és aki kiesd tőlem kegyelmeket mindenki számára. Ezt csak Akaratomban tudod megtenni, amiben megtalálasz engem és minden teremtményt. Ó, mekkora nyugtalansággal várom, hogy lépj be Akarásomba, hogy megtaláljam benned az örömet és jóvátételt mindenkiért! Csak Akaratomban találsz meg minden cselekvést, mert én motorja, nézője és szereplője vagyok mindennek.” Miközben ezeket mondta, beléptem Akaratába, de ki tudná elmesélni, mi mindent láttam? Minden teremtményi gondolattal kapcsolatba kerültem, melynek élete Istentől származott; és én Akarásában megsokszorozódtam és Akarásának szentségével mindent jóvátettem. Volt egy „köszönöm” szavam mindenki helyett. Így megsokszorozódtam a tekintetekben, a szavakban és minden másban... Ki tudná elmondani, mindez hogyan történt? Nincsenek szavaim hozzá, lehet, hogy még az angyalok nyelve is dadogás lenne ehhez képest, ezért pontot teszek. (11. kötet, 1916. 06. 05.)

„De ki tudja elmesélni, hogyan történt...?” Világos, hogy ez a csoda nem éri el az értelmet, csak a hitet. Az ember akkor jut el odáig, ha elhárítja az akadályokat, melyeket a saját akarata állít fel. És csak az egyszerűség, a szeretet és a jó szándék által jutunk el odáig. Világos, hogy ezeket a dolgokat az ember vagy hittel közelíti meg, vállalva annak minden következményét, vagy megtagadja azt, minden következményével együtt... Ha Isten kegyelméből elismerjük, hogy itt Jézus beszél, akkor nincs miről vitatkozni, mert Ő várja a személyes válaszungkat.

† „Jöjj Akaratomba, hogy azt tedd, amit én teszek, és Akaratomban dolgozhatsz minden teremtmény javára.” Lujza meghívást kapott, hogy tegye azt, amit Jézus tett Akaratában (12. kötet, 1917. 07. 25.).

És mit tett Jézus? Embersége nem volt nyugodt, és még álmában is szüntelenül és erőteljesen dolgozott, mivel mindenkinek életet kellett adnia, és mindent újra kellett teremtenie önmagában. † „**Most, mivel velem vagy Akaratomban, akarom látni folyamatos munkálkodásodat.**” (1917. 12. 28.).

† „Leányom, milyen édes számomra látni, érezni a lelket Akaratomban! Anélkül, hogy ennek tudatában lenne, cselekedeteim, imáim magasságában találja magát, abban, ahogyan én cselekedtem, amikor a földön voltam... Apró cselekedeteimbe minden múltbeli, jelenbeli és jövőbeli teremtményt bezártam, hogy teljes cselekedeteket ajánljak az Atyának minden teremtmény nevében. (...) Ezért Akaratom, szeretetem és hatalmam mérhetetlenségében mindent megtettem és mindenkiért tettem. Ezek után hogyan tetszhetnének más dolgok, bármennyire is szépek Akaratomon kívül? Ezek mindig kicsi, emberi és véges cselekedetek. Míg az Akaratomban lévő cselekedetek nemesek, isteniek, végtelenek, mint az Akaratom; hasonlóak az én cselekedeteimhez, és én ugyanazt az értéket, szeretetet és erőt adom nekik, mint saját cselekedeteimnek;

megsokszorozom őket mindenben, kiterjesztem őket minden nemzedékre és minden időre. Nem számít, hogy kicsik, mert az én tetteim ismétlődései, és ez elég nekem.” (12. kötet, 1917. 12. 06.).

„Anélkül, hogy tudatában lenne”: Én nem értek az elektromossághoz vagy az elektromos berendezésekhez; még azt sem tudom, hogyan működik az "internet" hálózata, csak azt tudom, hogy ha van egy „számítógépem”, és egyszerűen bekapcsolom egy ujjal, akkor csatlakozhatok a központi számítógéphez, és így az Univerzum összes „számítógépéhez”... Ez egy másik modern kép arról, amit az Úr felfedett Lujza előtt: A végtelen hatalommal rendelkező központi „számítógép” az Isteni Akarat; az én „személyi számítógépem” az én Akaratom; az energia, amely képes összekapcsolni őket az elektromosság, így az összes kis „számítógép” egybehangoltan tud működni, és hozzáfér a központi számítógép minden határtalan gazdagságához, ami az Isteni Akaratnak felel meg... Míg az én emberi akaratom olyan gyenge, hogy nem teszi lehetővé számomra a kapcsolódást, az ujjammal megnyomhatom a gombot és kezdeményezhetem a kapcsolatot: ez az én szándékom.

Lujza azt mondja Jézusnak: *„Jézusom, szeretlek, de az én szeretetem kicsi; ezért a Te Szeretetedben szeretlek Téged, hogy nagyá tedd. Szeretnélek imádni Téged a Te imádásodban, köszönetet mondani a Te hálaadásodban.”* És Ő így válaszol: ***† „Leányom, ahogyan szeretetedet az enyémbe helyezted, hogy szeress engem, szereteted szeretetemben maradt, meghosszabbodott és kiszélesedett benne, és azt éreztem, a teremtmény úgy szeret engem, ahogyan vágyom rá. És ahogyan imádtál imádásaimban, imádkoztál, hálát adtál, ez mind bennem maradt, és úgy éreztem, imádsz és hálát adsz nekem a saját imáimmal és hálaadásaimmal. Ó, leányom, nagy fokú önátadásra van szükség, és amint a Lélek átadja magát Bennem, úgy Én is átadom Magamat őbenne, és betöltöm önmagammal, és azt cselekszem, amit neki kéne megtennie értem.***” (12. kötet, 1918. 07. 04.)

„Nagy fokú önátadásra van szükség.” A gyermek egyszerűségével és bizalmával bízni az Úrban, és ne adni hozzá a saját „egyedül is meg tudom tenni” akarásunkat, hogy a Léleknek (ahogyan az Egyháznak is) már ne kelljen csónaknak lennie, amely az evezők erejével halad előre, hanem vitorlás hajónak, amely felhúzza a vitorláit, és a Lélek szele betöltve őt viszi, amerre akarja... ***† „Szeretett leányom, Életem gyermeke, lépj be Akaratomba, gyere és nézd, milyen sok cselekedetemet kell még helyettesíteni, melyek fel vannak függesztve, és még nem helyettesítette őket egyetlen teremtmény sem. Akaratomnak olyannak kell lennie benned, mint az óra első fogaskerekének: ha ez jár, az összes többi fogaskerék is jár, és az óra jelzi az időt, percet, így minden megegyezés az első fogaskerék mozgásától függ, és ha ez nem működik, az óra megáll. Így az első fogaskerék bennetek az én Akaratom, amely mozgást ad gondolataidnak, szívednek, vágyaidnak, mindennek. És mivel Akaratom létemnek, a teremtésnek és mindennek a központi fogaskereke, a te mozgásod ettől a központtól mozgatva helyettesíteni tud valamennyi teremtményt, megsokszorozódva mindenki mozgásában, mint***

központi mozgás eljön, hogy trónusom elé helyezze a teremtmények imádatát, mindenkit helyettesítve. Ezért légy figyelmes; küldetésed nagy és isteni.” (12. kötet, 1919. 02. 04.).

Most először Jézus azzal fejezi be: „Ezért légy figyelmes”, mert ennek az isteni életnek a fejlődésében eljött az idő, hogy elkezdjünk az Isteni Akaratban mindenki helyett cselekedni, ahogyan Ő maga tette. Ez azt jelenti, hogy ha a Jézusban vagy az Ő Akaratában való ELMERÜLÉSHEZ szükséges a szándék (és a szándék nem lusta vagy passzív), Vele és Hozzá hasonlóan MŰKÖDJÖN az Isteni Akaratban, és szükséges a figyelem is. „Kelj fel és járj”: az első dolog, amire szükség van, a szándék, a második a figyelem.

És Jézus maga javasolja a szavakat, amelyekkel imádkozzunk, és a cselekedeteket, amelyeket mindenki nevében végezzünk az Isteni Akaratban. Ha az ima hiteles, akkor bizonyára ugyanazokat a mintákat ismétli, de ugyanakkor mindig új lesz, új utakat jár be, új cselekedetekkel és új impulzusokkal: mint egy feltörő forrás. Mire figyeljünk hát? Mindarra, amit az Úr sugall lelkünknek, hogy segítsen:

† „Készítem tehát az Akarásomban való élet korszakát, és amit az elmúlt nemzedékek nem tettek és nem fognak megtenni, Akaratom ezen korszakában megteszik a jók, kiegészítve a teremtés szeretetét, dicsőségét, tiszteletét meglepő és hallatlan kegyelmek által, melyeket én adok nekik.

Íme, miért hívlak Akaratomba és suttogom füledbe: »Jézusom, lábaidhoz hozom az egész emberiség imádatát és hódolatát; szívedre helyezem mindenki csókját; ajkaidra nyomom mindenki csókját; ajkaidon megpecsételem ajkaimmal minden generáció csókját; átölellek karjaimmal, hogy minden ember karjával öleljelek, és elhozzam neked minden ember dicsőségét és mindenki tetteit«... És miért ne adnám neked azt a szeretetet, csókokat, kegyelmeket, melyet ezeknek kellene adnom?» (12. kötet, 1919. 05. 22.)

Nem tudom, hogyan, de az Isteni Akarat mérhetetlenségében találtam magam, Jézus karjaiban, és Ő suttogva beszélt, én pedig utána ismételtem (...) Emlékszem, hogy Jézus Akaratában láttam minden gondolatát, minden jót, amit az Ő értelmével tett, és elméje minden emberi értelemben életet fakasztott. De ó, Istenem, mennyi visszaélést, mennyi sérelmet követtek el vele! És azt mondtam: „Jézusom, megsokszorozom gondolataimat a Te Akaratodban, hogy minden gondolatodnak egy isteni gondolat csókját adjam, egy imádat, egy hálát, egy jóvátételt, egy isteni gondolat szeretetét, mintha egy másik Jézus tenné ezt; és ezt mindenkiért és minden múltbeli, jelenbeli és jövőbeli emberi gondolatért, és helyettesíteni akarom az elkárhozott lelkek értelmét is. Azt akarom, hogy a teremtmények részéről adott dicsőség teljes legyen, senki se hiányozzon, és amit nem tesznek meg ők, megteszem én Akaratodban, hogy isteni és teljes dicsóséget adjak Neked...” (12. kötet, 1919. 04. 07.)

Lujza írásaiban számtalan új ima található: az imája a saját természetévé vált. És így kell ez történni bennünk is: † „**Leányom, amikor a lélek Akaratomban cselekszik, tettét megerősítem, azaz ha Akaratomban imádkozik, megkapja az imádság életét, és nem kell többé erőltetnie az imát, hanem spontán erő lesz benne az imádságra, mintha Akaratomban rátalálna az ima életének forrására, és amint az egészséges szem nem erőlködik, hogy lásson, hanem természetesen szemléli a dolgokat, örül és élvezi azt, mert megvan a szeme fénye; de a beteg szem erőfeszítések árán sem lát és szenved!**” (12. kötet, 1920. 09. 21.).

Óriási hiba lenne úgy tenni, mint a szegény paraszt Indiában, aki sose látott autót, és egy nap kapott egyet ajándékba. Nagyon örült neki, tisztán tartotta, és mivel kerekei voltak, elindult megsétáltatni azt a faluban, boldogan tolva az autót... Igaz, hogy az autó mozgásban volt, és tette a köreit, de elfáradt és végül otthagyta valahol az autóját, mondván, hogy haszontalan. Nem értett meg semmit annak működéséből. Ugyanazt a hibát követné el az, aki egy gyönyörű repülőt szeretne vezetni és kínlódná vele, mint mikor a biciklit hajtod. Nemhiába mondta Jézus: „Az új bort új tömlőbe kell önteni, mert különben tönkremegy a tömlő és kárba vesz a bor.” Annak az autónak és a repülőnek működésbe lehet hozni a motorját, mielőtt az meg lenne építve és működőképes lenne vagy lenne benne üzemanyag?

Ezért kell sorban olvasnunk Lujza írásait, mert lelki útján fokozatok fedezhetők fel. Nincs bennük egyetlen fölösleges fejezet. Minden harmonikus, és jól illeszkedik egy egységes projektbe. Az Úr először a „motort” építette meg, azaz minden előkészületet megtett arra, hogy működjön, és végül beindította, hogy „megtegye köreit”.

Már láttuk az isteni pedagógiát Lujza írásaiban és az Isteni Akarás ajándékát. Emlékezzünk vissza, hogyan beszél Jézus az elején, kérve Lujzát, hogy „azonosuljon” vele, itt tehát a kölcsönös „birtoklás”-ról beszél, a kölcsönös „tükröződés”-ről. Majd többet is mond: „az Isteni Akarattal való tökéletes azonosulást” akarja elérni Lujzában (4. kötet, 1900. 05. 21.)

Majd elmeséli neki, hogy amit vele tett – belehelyezve Lujza szívét a sajátjába – azért volt, hogy átlépjen a „Jézussal való egyesülés” állapotából az „egységben való elhasználódásba”, mindennel együtt, ami ezzel jár. Az emberi akaratnak ez az elhasználódása az Isteni Akaratban azért szükséges, hogy élni tudjon Benne, és ennek első lépése a belenyugvás. Jézus így tudja a teremtményben kialakítani „egy másik Emberségét”. Tehát, elkezdett beszélni a „**Jézusban való elmerülésről**”, majd Jézussal együtt „**az Isteni Akaratban való elmerülésről**”...

Elérkezünk így a 12. kötetig, amikor például 1917. július 25-én Jézus ezt mondja Lujzának: † „**Jöjj az én Akaratomba, hogy azt tedd, amit én teszek.**” Ezen a ponton Lujzát meghívja úgy „**tevékenykedni**”, **amint Jézus teszi Akarásában**. Majd „megismételve” az Isteni Akarás tetteit, Jézus **azt kéri, hogy a teremtmény tevékenysége legyen folyamatos, hogy ne legyen többé „tett”, hanem „élet”(mód).** Az Úr tudja, hogy azt kéri a lélektől, cselekedjen isteni módon, és így szól: † „**Én is tudom, hogy nem vagy képes tökéletesen megtenni azt, amit kérek, de ahová te nem érsz el, helyettesítelek én; szükséges, hogy kecssegtesselek, és**

megértsd, mit kell tenned, és hogyha nem tudsz mindent megtenni, annyit tegyél meg, amennyit tudsz.” (12. kötet, 1921. 02. 22.)

Isten terve az ember teremtésekor – hogy mindenben Akaratát tegye – különböző fokozatokon át halad, hogy növekedhessen. Már láttuk, hogyha a Lélek megismétli Jézus tetteit az Isteni Akaratban, az Úr betölti életét az emberbe, és mivel mindenben hasonlónak találja, az Isteni Akarat Napja beszippantja Istenbe, amint két Nap egyé válik, és az Égbe viszi. (1920. 04. 03.)

Jézus elmagyarázza Lujzának ezeket a lépéseket a 12. kötet vége felé 1921. március 17-én, elmondja, hogy **eddig a pontig ugyanaz volt a dolga, mint Jézus Emberségének a földön, és mostantól az lesz a dolga, ami az Isteni Akarat dolga legszentebb Emberségében.**

1921. december 5-én, a 13. kötetben Jézus a következőket mondja: † ***„A munkát már elvégeztem, nincs más hátra, mint hogy ismertté tegyem, hogy ne csak egyedül te, hanem a többiek is részesüljenek ebben a nagy jóban.”***

Ez azt jelenti, hogy az Isteni Akarás ajándéka olyannyira kifejlődött Lujzában, hogy ezen a ponton már úgy tud cselekedni, mint Jézus Embersége: † ***„Innentől kezdve mindenkinek átadom tetteidet, melyeket Akarásomban végeztél, az élet keringésének erényét az egész Egyház misztikus teste számára. Amint a vér kering az emberi testben, Akarásomban kiterjesztett tetteid, szétáradnak mindenkire és elfödik, mint a bőr ezeket a tagokat, biztosítva nekik a növekedést.”*** (1922. 01. 11.)

1922. január 20-án Jézus magyarázza Lujzának, hogyan kell elérnie, hogy minden tette, gondolata, szava, cselekedete stb. az Isteni Akarásban járjon: † ***„Az utad nagyon hosszú, mert be kell járnod az egész örökkévalóságot.”***

1922. február 2-án letelik a tanulási időszak és egy új következik; itt az ideje megvalósítani (a tanultakat): † ***„Egyelőre a bevágás megtörtént, a pecsétet rátettem, majd gondoskodom róla, hogy megtörténjen, amit elkezdtem.”***

De mi lesz a célja ennek a hosszú lelki utazásnak, ennek a sok isteni tevékenységnek a Lélekben? † ***„Egyetlen Akaratunk a teremtéssel kapcsolatban az, hogy Akaratunk úgy cselekedjen a teremtményben, ahogyan az bennünk cselekszik. Szeretetünk ki akarja szabadítani keblünkől Akaratunkat, hogy a teremtménybe helyezze azt el, és elindul megkeresni azokat, akik erre nyitottak, meg akarják ismerni, értékelnék és hagyják végbevenni általa magukban, amit Bennünk cselekszik. Ezért kötődik annyi kegyelem, annyi megnyilvánulás Akaratomhoz; Akaratom szentsége megköveteli, hogy mielőtt a Lélekbe helyeződne, megismerjék, megszeressék és tiszteljék, hogy ki tudja bontakoztatni minden erényét és erejét, és körbevegyék a Lélek által kapott kegyelmek.”*** (14. kötet, 1922. 07. 14.)

Jézus arról is beszél, hogy Akaratában véghez vitt tetteinknek „keringeni” kell az örökkévalóság kerekében, hogy mindenki életévé, fényévé és melegévé váljanak, ezért mondja: † ***„Nem mondtad: minden kört, amit akaratod fogaskereke tesz az***

örökkévalóság nagy fogaskerekében.” Én pedig: „Hogyan mondhatnám, ha nem tudom?” Mire Ő: † „**Ahogy a lélek belép Akaratomba, még ha egyszerű ragaszkodásból vagy önátadásból is, biztosítom számára a keringés lehetőségét. És tudod, hány kört tesz meg? Ahány értelem gondolkodik, ahány tekintetet, ahány szó hagyja el a teremtmények ajkait, ahány cselekedetet és ahány lépést tesznek. Fordul minden isteni cselekedetre, minden mozdulatra, minden kegyelemre, ami a Mennyből száll alá... Egyszóval, mindennek, ami a Mennyben és a földön történik, kialakítja köreit. Ezen fogaskerekek forgása nagyon gyors, sebes, önmagában megszámlálhatatlan, de Én mindet megszámlálom; először is, hogy megkapjam a nekem járó dicsőséget, az örök szeretetet, majd hogy kiárasszak minden örök jót, hogy megadjam nekik a képességet, hogy mindent felülmúljanak, mindent átölelhessenek és mindennel megkoronázhassanak.”** (1922. 02. 04., a 13. kötet utolsó fejezete)

Összefoglalva: A lélek és Isten kapcsolatában korábban arról beszéltünk, hogy „hívni kell az Isteni Akaratot minden cselekedetünkbe”, „el kell merülnünk Jézusban”, tehát „tenni”, „munkálkodni az Isteni Akaratban”, „belépni”, „benne élni”; utóbb pedig arról, hogy „forogni” kell az örökkévalóság nagy kerekében, hogy részt vehessünk minden isteni műben és Isten életében, elkísérjük Őt és megadjuk Neki mindazt a hódolatot és szeretetet, ami minden teremtmény részéről megilleti Őt.

A 14. kötettel kezdve (1922-ben, amikor Lujza már 57 éves volt!) imája egyre inkább ezen az úton haladt, egyre szélesebb és gyorsabb körökben. Ez különösen a 16. és 17. kötetben látható, ahol található két hosszú fejezet (1925. május 10. és 17.), amelyekben elmagyaráz a gyóntatója parancsára valamit abból, ami történik vele, amikor „elmerül” az Isteni Akaratba, és mit tesz azért, hogy kibékítse és újraegyesítse az Isteni Akaratot és az emberi akaratot: mindenért imádja, áldja, hálát ad Istennek, és jóvátételt és dicsőséget szerez neki; minden dologban és mindenben szereti Istent; megbán minden bűnt és bánkodik a teremtés felett kiáltva: „Bocsánat!”, és hogyan kíséri az Isteni Akaratot, hogy életet és szeretetet vigyen mindennek..... Röviden, hogyan szereti és a szerez dicsőséget a Három Isteni Személynek azért a szeretetért és dicsőségért, amelyet műveikben (teremtés, megváltás és megszentelés) láthatunk.

Az Isteni Akaratban a léleknek végig kell járnia az évszázadok hosszú útját, és át kell haladnia az összes generáción, hogy velük együtt megérkezzen a kezdetéhez, Istenhez, az örökkévalóságnak ahhoz a pontjához, amikor megteremtette az embert; és meg kell adnia Istennek mindent, amivel mások tartoznak neki, és meg kell kapnia Istentől mindent, amit ő adni akart mindenkinek. (vö. 15. kötet, 1923. 05. 08.)

Ebből az időszakból való az egyik írása, amelyben utal a 17. kötetnek ezekre a fejezeteire. Ezekben „PRAKTIKUS ÉS HATÉKONY MÓDJÁT MUTATJA BE ANNAK, HOGYAN KELL ISTEN SZENTSÉGES AKARATÁBAN MEGTENNI KÖREINKET AHHOZ, HOGY LEKÉRJÜK AZ ISTENI AKARAT ORSZÁGÁT A FÖLDRE”. Ez a fejezet A lélek zárandoklata az Isteni Akaratban címmel ismert. Először Lujza

gyóntatója, P. Benedetto Calvi atya adta ki a „Szűz Mária az Isteni Akarat országában” harmadik kiadásának mellékleteként 1937-ben, *A lélek jámbor zarándoklata az Isteni Akaratban* címmel.

Most röviden válaszolhatunk a kiinduló kérdéseinkre:

– Milyen ima ez?

Ugyanaz az ima, amit Jézus is mondott, csak hogy a lélek folytatja és éli.

– Milyen módon kell ezt imádkozni?

Isteni, végtelen, örök és egyetemes módon, amely sajátja az Isteni Akaratnak.

– Hogyan lehet ez valóság, és nem illúzió, vagy redukálható jámbor gyakorlatra?
Milyen lelki valóságon nyugszik? Melyek a hitelesség feltételei?

Olyan mértékben hiteles, hatékony, amilyen mértékben a lélek kivetkőzik saját akaratából, és a szándéka és figyelme révén az Isteni Akarat válik az életévé, és „az Isteni Akaratban él”, ahogyan az Úr Jézus tanította Lujzának. Az ember annyiban birtokol egy dolgot, amennyiben ismeri azt.

– Milyen előzményeket találunk az imádságnak ezen módjára a történelemben, azaz az isteni kinyilatkoztatásban és az Egyház lelki élettel foglalkozó tapasztalatában?

Bizonyára egy prófétai precedenst láthatunk a *Három ifjú énekében*, Dániel társainak esetében, akiket beledobtak a tüzes kemencébe, amelyben minden teremtményt felszólítanak az Úr dicséretére. Ugyanezt találjuk az Isten dicséretéről szóló számos zsoltárban, valamint Szent Ferenc *A teremtmények éneke* című írásában.

Ebből a szempontból Jerikó városának elfoglalási módja Józsué általi tele van jelentéssel: hat napon át Isten népe „körbe-körbe” járta a várost, csendben követve „a Szövetség ládáját”, és a hetedik napon hét „kört” tett meg, mielőtt a harci és a diadalkiáltás elhangzott volna.

– Végül, mi az eredete és mi a célja?

Az eredete Isten csodálatos tervében van, amely szerint az ember azért teremtetett, hogy Isten fiává legyen, királlyá és pappá a teremtés felett. **A cél az, hogy az ember Krisztusban, az imádás, a dicsőítés, a hálaadás és a szeretet által visszaadja Istennek mindazt, ami elhagyta Istent az ember iránti szeretetében:** csak így lehet teljesnek és befejezettnek nyilvánítani Isten művét. Csak akkor zárulhat le a történelem, a világ csak akkor teljesíti be célját és idejét.

Függelék

Egyéb imádságok

Az itt következő imádságoknak egy részét Lujza fogalmazta meg, illetve az Isteni Akaratban élő imacsoportok.

Tartalom

Egyéb imádságok az Isteni Akaratban

Rövid fohászok a Szűzanyához

Teljes összeolvadás Jézussal

Jézus, egyesülök minden cselekedetteddel

Jézusom, Szeretlek a Te Akaratoddal

Jöjj, Isteni Akarat, Te lüktess a szívemben

A múlt jóvátétele

Lemondás és felajánlás

Jóvátétel a Szentháromság erényeivel

Jézusom, Akaratodban akarok imádkozni

Jézusom, akaratoddal akarlak szeretni

Jóvátétel Jézus tetteivel

Jézusom, fal akarok lenni

Jézus, megbánom bűneinket

Jézus, minden emberi generáció helyett szeretlek

Reggeli jóvátétel az Isteni Akaratban

Jézusom, akaratod legyen az életem

Imádkozz bennem, Jézus!

Lábaid elé teszem mindenki imádatát

Az angyalokkal élve az Isteni Akaratban

Jézusba öltözve imádni az Atyát

Jézusom, Akaratod egyetlen tettében akarok élni

A szenvedőkért

A lélek egyesülése Jézus legszentebb emberségével

Közbenjáró ima

Jöjj, Isteni Akarat, végy birtokodba engem

Ma mindent Érted, Általad és Benned teszek, Jézusom

Lujza hálaimája szentáldozás után

Szeretlek testem mozdulataival

Jézus emberségével élni Akaratában

Jóvátétel imája a Jézusban hagyott ürességekért

Esti közbenjáró ima

Áldás az Isteni Akaratban

Az Égi királynő áldása

Jézus fájdalmainak imádása

- Jézus legszentebb fejének imádása
- Jézus szent szemeinek imádása
- Jézus legszentebb hallásának imádása
- Jézus legszentebb arcának imádása
- Jézus legszentebb ajkainak imádása
- Jézus vállainak imádása
- Jézus legszentebb lábainak imádása
- Jézus legszentebb kezeinek imádása
- Jézus legszentebb szívének imádása

Rózsafüzérek

- Szent rózsafüzér az Isteni Akaratban
 - Örvendetes titkok
 - A világosság titkai
 - Fájdalmas titkok
 - Dicsőséges titkok
- Az Isteni Akarat rövid rózsafüzére
 - Örvendetes titkok
 - A világosság titkai
 - Fájdalmas titkok
 - Dicsőséges titkok
- Rózsafüzér elmélkedés a Szentírás szavaival

- Örvendetes titkok
 - A világosság titkai
 - Fájdalmas titkok
 - Dicsőséges titkok
- A keresztút

Egyéb imádságok az Isteni Akaratban⁵

Rövid fohászok a Szűzanyához⁶

Ajánlás:

A Szűzanya szavai: **„Ezek az imák nagyon erősek. Imádságunkra Isten fegyvertelenné válik és vonzódni fog az emberhez; ezzel siettetni lehet boldog országának eljövételét és velem együtt kérni, hogy az Isteni Akarat megvalósuljon a földön, amint a mennyben. Ez az Isteni Király óhaja.”**

Édesanyám, szeretlek, és Te szeretsz engem. Adj lelkemnek egy cseppet az Isten Akaratából! Áldj meg engem, hogy minden cselekedetemet a te anyai tekinteted előtt tudjam megtenni.

Édesanyám, a mai nappal kezdve a nap minden tetteiben kezeidbe helyezem akaratomat mondván: **„Édesanyám, zárd be az Isteni Akaratot a lelkembe, hogy kialakíthassa trónusát, lakást vegyen és elfoglalja első helyét benne!”**

Édesanyám, a tiszteletedre ma felülök háromszor az öledbe, és átadva neked akaratomat mondom: **„Édesanyám, neked adom az akaratomat, hogy te cseréld ki azt az Isteni Akaratra.”**

Édesanyám, ma a tiszteletedre felnézek az égre, a napra, körülnézek a földön, és mindennel egyesülve elmondom háromszor a Dicsőséget, hogy megköszönjem Istennek, hogy mindenek királynőjévé tett téged.

Édesanyám, a tiszteletedre ma háromszor beülök anyai öledbe és elhozom a testem és a lelkem minden fájdalmát. Kérlek, áldd meg azokat, hogy elteljenek erővel, fénnnyel és a szükséges kegyelmekkel.

Édesanyám, a tiszteletedre ma minden tettemben leteszem anyai kezedbe emberi akaratomat, és kérek, akaratom helyét töltsd be Isteni Akarattal.

Édesanyám, a tiszteletedre ma háromszor elimádkozom a Dicsőséget a Szentháromság iránti hálából, mert kialakította benned az Isteni Akarat országát, és

⁵ Ez a fejezet különböző imádságok gyűjteménye, melyek az Isteni Akarathoz kötődnek.

⁶ Fohászok a Szűz Mária az Isteni Akarat országában című könyvből.

minden Dicsőség végén Isten szavaival mondom: „*Ó, mily gyönyörű, szent és tiszta vagy, Édesanyám!*”

Édesanyám, a tiszteletedre a mai nap folyamán a palástod alatt maradok, hogy megtanuljak a te tekinteted alatt élni, és elimádkozva három Üdvözlégy Máriát kérem, ismertesd meg mindenki az Isteni Akaratot.

Édesanyám, a tiszteletedre ma meglátogatlak háromszor a bölcsődben, és minden alkalommal kérek: „*Égi gyermek, segíts megszületni veled együtt az Isteni Akarat életében!*”

Édesanyám, a te tiszteletedre ma háromszor imádom a Teremtőt, elmondva három Dicsőséget köszönetképpen azon sok alkalomért, amikor jelenlétében lehettél.

Édesanyám, ma a tiszteletedre neked adom minden cselekedetemet, hogy elkísérjelek gyermekkorodban, elmondva három köszönetet annak a három évnek az emlékére, melyeket Édesanyáddal, Szent Annával töltöttél:

- Édesanyám, szeretlek Jézus szeretetével,
- Édesanyám, dicsérlek az angyalokkal együtt,
- Édesanyám, szeretlek, köszönöm és megáldalak Jézus áldásával.

Édesanyám, ma meghívlak háromszor, látogasd meg lelkemet, és adj teljes szabadságot, hogy mindazt megtehessem benned, amit szeretnék.

Édesanyám, a tiszteletedre ma átadom minden cselekedetemet, mint az irántad való szeretetem zálogát, te pedig rejts el az Isteni Akaratban, és én minden alkalommal megvallom: „*Szeretlek, édesanyám!*”

Édesanyám, a tiszteletedre ma tizenkét szeretetből fakadó cselekedetet végzek, hogy tisztelegjek a templomban töltött 12 éved előtt, és add, hogy egységben lehessenek cselekedeteiddel.

- Szeretett édesanyám, szeretném megpecsételni testedet „*Szeretlek*” szavammal.
- Édesanyám, szeretlek, mert az én és mindenki édesanyja vagy.
- Édesanyám, szeretlek édesapáddal, Joakimmal és édesanyáddal, Annával együtt.
- Édesanyám, szeretlek az angyalokkal és a szentekkel.
- Édesanyám, „*Szeretlek*” vallomásaimmal megpecsételek minden cselekedetet, amit a templomban végeztem.
- Édesanyám, köszönöm, hogy példát mutattál a feletteseid iránti engedelmisséggel.
- Édesanyám, áldalak minden imádságért, amelyen elmélkedtél életed 12 éve alatt a templomban.

- Édesanyám, szeretlek minden szívdobbanásodért, lélegzetedért, gondolatodért, szavadért és cselekedetedért, melyet az Isteni Akaratban végeztél.
- Édesanyám, szeretlek minden teremtmény helyett, akik nem ismerik irántunk tanúsított szeretetedet.
- Édesanyám, bocsánatot kérek tőled, minden felszentelt személyért, akik nem szeretnek, és nem értékelik az irántuk való szeretetedet.
- Édesanyám, bocsánatot kérek mindazokért, akik nem akarnak tudni mindarról, amit te szeretettel kiesdettél számunkra a templomban töltött 12 év alatt.
- Édesanyám, köszönöm a mennyországgal együtt, hogy Istennek ajánlottad életedet, és általad Isten megkönyörült rajtunk, megadva nekünk a megváltás nagy csodáját.

Édesanyám, a tiszteletedre ma a kezedbe helyezek minden zaklatottságot, félelmet, bizalmatlanságot, hogy Isten Akaratává változtasd, háromszor mondván: *„Édesanyám, add, hogy az Isteni Akarat uralkodjon a lelkemben!”*

Édesanyám, a tiszteletedre ma felülök öledbe és elmondok 15 Dicsőséget köszönetül az Úrnak életed tizenegy éves koráig kapott minden kegyelemért, különösen, hogy ilyen szent embert helyezett melléd, mint Szent József.

Édesanyám, a tiszteletedre ma meglátogatlak a názáreti házában, hogy adj nekem minden cselekedetedet, hogy a tieddel egyesülve Isteni Akarattá válhassak.

Édesanyám, a tiszteletedre ma Jézusnak adom az első csókomat, és elmondom neki kilencszer, hogy az ő Akaratában akarok élni, te pedig ismételd meg Jézus fogantatásának csodáját a lelkemben.

Édesanyám, a tiszteletedre ma megköszönöm háromszor az Úrnak, mindenki nevében, hogy megtestesült és fogollyá vált a méhedben, megtisztelve téged azzal, hogy édesanyjává választott.

Édesanyám, a tiszteletedre ma jövők és megcsókolom a gyermek Jézus lábacskaát, és leteszem emberi akaratomat a kezecskéibe, hogy játszadozhasson és mosolyogjon!

Édesanyám, a tiszteletedre ma háromszor meglátogatom a kicsi Jézust, megcsókolom a kezecskéit, és őt szeretetből fakadó cselekedetet adok neki, a könnyei tiszteletére és sírásának vigasztalására!

- Kicsi Jézus, a saját szeretetteddel szeretlek az Isteni Akaratban.
- Kicsi Jézus, megcsókolom tiszta kezecskéidet édesanyád csókjaival.
- Jézusom, szeretlek az összes angyalokkal és szentekkel, hogy lecsendesítsem bűneink miatti sírásodat.

- Jézusom, szeretlek minden könnycseppért, melyet értünk ejtettél.
- Jézusom, imádlak a te imádásoddal, melyet Atyádnak ajánlottál helyettünk.

Édesanyám, a tiszteletedre ma eljövök karjaidba, hogy oltsd belém az égi gyermek első vércseppjeit, és ezáltal meggyógyuljak az emberi akarat okozta sebeimből. Mondok három imát szeretetem kifejezéséül, hogy enyhítsem a gyermek Jézus sebének fájdalmát!

Kicsi Jézuska, a körülmetélésed sebének fájdalmára mondom: Szeretlek, imádlak, áldalak minden elmúlt, jelenlegi és jövőbeli nemzedék helyett!

- Jézusom, szeretlek édesanyád és Szent József szeretetével.
- Jézusom, imádlak a mennyel és a teremtéssel együtt az Isteni Akaratban.
- Jézusom, köszönöm, hogy értünk szenvedtél, rosszaságaink jóvátételére.
- Jézusom áldalak, és kérek, önts rá véredet lelkeinkre és megholtak lelkeire, a megváltás jeleként.

Édesanyám, a tiszteletedre ma felajánlom cselekedeteimet egyesítve a tieiddel, hálaként a szent Gyermekeknek, megkérve Őt, hogy lépjen be szívem Egyiptomába, és alakítsa azt az Isteni Akarat szerint.

Édesanyám, a tiszteletedre ma meglátogatom háromszor a názáreti házat, hogy tiszteletemet tegyem a Szent Családnál, és elimádkozom egy Miatyánkot, Üdvözlégyet és Dicsőséget, kérve tőletek, hogy fogadjatok be magatok közé.

Édesanyám, a tiszteletedre ma átadom neked minden fájdalmamat, hogy társaid legyenek magányodban, és minden átadott fájdalomba elrejteek egy „Szeretlek” vallomást neked és Jézusnak, hogy jóvátehessek azok helyett, akik nem akarják meghallani Jézus tanítását.

Édesanyám, a tiszteletedre ma megcsókolom Jézus sebeit, elmondva Neki öt szeretetből fakadó imát, és kérek téged, fájdalmaiddal zárd be akaratomat Jézus nyitott mellkasának sebébe!

- Jézusom, szeretlek az értem és minden emberért kiontott véreddel.
- Jézusom, megcsókolom tested minden sebé, melyeket az én és a világ bűnei okoztak neked.
- Jézusom, megpecsételem „Szeretlek” vallomásommal oldalsebedet.
- Jézusom, szeretlek Akaratoddal, kérek, zárj be oldalsebedbe minden felszentelt személyt, hogy védelemben legyenek, és megadják a Neked járó dicsőséget.
- Jézusom, imádlak édesanyáddal együtt, és szentséges szívedbe helyezem minden imádatát.

Édesanyám, a tiszteletedre elmondom hétszer: „Ne az én akaratom, hanem a Tied legyen meg!”, és felajánlom fájdalmaimat, hogy az Isteni Akaratban éljek.

Édesanyám, a tiszteletedre ma háromszor felemelkedem guggolásból annak jelenként, hogy Fiad felment a mennybe, és kérem, hogy ismétlődjön meg ez velem is az Isteni Akaratban!

Édesanyám, tiszteletből ma elmondok hét Dicsőséget a Szentlélek tiszteletére, és kérem tőled, hogy újuljanak meg csodái az egész szent Egyházban!

Édesanyám, tiszteletedre ma elmondok három Dicsőséget a legszentebb Szentháromság tiszteletére, hogy a nevedben megköszönjem a dicsőséget, amivel megajándékozott a mennybevételkor, és kérlek, hogy halálom óráján légy velem!

Édesanyám, a tiszteletedre elmondom háromszor a *Magnificat*ot, köszönetképpen az Erzsébetnél tett látogatásodért.

Édesanyám, a tiszteletedre felajánlok öt szeretetcselekedetet Jézus legszentebb nevének, és sajnálom a fájdalmat, amit elszenvedtél Fiad körülmetélésekor:

- A Te legszentebb neved, Jézus, pecsételje meg elmémet, szememet, fületem, számat, kezemet, lábamat, szívemet, lélegzetemet, véretem, hogy szeretetedre a Te szeretetteddel válaszoljak.
- Ezzel a névvel: „Jézus” megpecsételem minden teremtmény szívét, hogy mindenki szeressen Téged, és ha elutasítanak, én akkor is szeretni foglak édesanyáddal együtt.
- Jézus, áldom legszentebb nevedet, amíg csak élek ezen a földön és az örökkévalóságban.
- Jézusom, imádom legszentebb nevedet édesanyáddal és Szent Józseffel együtt.
- Jézusom, szenvedéseid enyhítésére dicsérem nevedet a szentek és angyalok dicséretével, akik soha nem szűnnek meg téged dicsérni.

Édesanyám, a tiszteletedre eljövök háromszor és megcsókolom a kicsi Jézuskát, felajánlva neki akaratom aranyát, imádatom tömjénjét, fájdalmaim mirháját, és kérlek téged, édesanyám, zárd a szívembe Őt.

Édesanyám, a tiszteletedre eljövök a karjaidba, hogy Fiaddal együtt felajánljam magam a Mennyei Atyának, és elnyerjem az Isteni Akarat országát.

Édesanyám, a tiszteletedre elmondok három Üdvözlégy Máriát, együttérzésképpen a három napért, amikor Jézusod nélkül maradtál.

Minden tettünkben nagy figyelemmel hallgassuk Édesanyánkat, aki erre int minket: „*Tegyétek, amit Fiam mond*”, hogy mindent megtegyünk Isten Akaratának beteljesítéséért.

Teljes összeolvadás Jézussal

Jézusom, elmerülök teljesen Isteni Akaratodban, és felajánlom Neked emberi akaratomat, és cserébe tölts el Isteni Akaratoddal, hogy teljesen alá tudjam vetni magam isteni szeretetenednek. Ezért gondolataim a Te elméddel gondolkodjanak, szemem a Te szemeiddel nézzen, szám a Te nyelveddel beszéljen, fülem a Te füleddel hallgasson, szívverésem a Te szíveddel verjen, lélegzetem a Te lélegzetekkel lélegezzon, kezeim a Te kezeiddel dolgozzanak, lábaim a Te lábaiddal járjanak, vérem a Te véreddel folyjon, csontjaim a Te csontjaidba hatoljanak, testem minden sejtje egyesüljön a Te szent Tested minden sejtjével. Arra vágyom, hogy a Te szeretetteddel szeresselek Téged. Ámen.

Jézus, egyesülök minden cselekedetteddel

Jézus, elmerülök Isteni Akaratodban, és egyesülök minden cselekedetteddel, melyet végbevittél édesanyád méhében való megtestesülésedtől a mennybemeneteledig. Szeretném megpecsételni egy „*Szeretlek és imádlak*” vallomással minden tettetted, minden könnyedet, minden csepp véredet, minden imádat és minden szenvedésedet, halálodat, feltámadásodat és mennybemeneteledet, és köszönetet mondok Isteni Akaratoddal, minden múltbeli, jelenlegi és jövőbeli teremtmény nevében. Kérlek téged, Jézus, hogy imáidnak, a mennyország imáinak és imáimnak érdemei szálljanak le ránk, családjainkra, azokra, akik imáinkat kérték, a tisztítótűzben lévő lelkekre, különösen elhunyt családtagjainkra, azokra, akikért már senki sem imádkozik, azokra, akik a mélység mélyén vannak, és az egész világra. Ámen.

Jézusom, szeretlek a Te Akaratoddal

JÉZUS, szeretlek a Te Akaratoddal!

Jöjj, Isteni Akarat, imádkozz bennem, és ajánld fel ezt az imát magadnak, mint a sajátomat, hogy kiegészítsem mindenki imáját, és megadjam az Atyának azt a dicsőséget, amellyel minden teremtmény tartozik Neki.

JÉZUS, szeretlek a Te Akaratoddal!

Jöjj, Isteni Akarat, ölelj át bennem mindent, amit ma akarsz, hogy megtegyek; történjen minden a Te Isteni Akaratodban, hogy teljesen viszonzzam Neked a szeretetet, imádatot, dicsőséget, mintha a teremtmény reggeli első pillantásával adná Neked azt.

JÉZUS, szeretlek a Te Akaratoddal!

Jöjj, Isteni Akarat, gondolkodj elmémben.

Jöjj, Isteni Akarat, keringj a véremlben.

Jöjj, Isteni Akarat, nézz a szememmel.

Jöjj, Isteni Akarat, hallgass a fülemlben.

Jöjj, Isteni Akarat, beszélj a hangommal.

Jöjj, Isteni Akarat, lélegezz a lélegzetemmel.

Jöjj, Isteni Akarat, légy a szívem lüktetése.

Jöjj, Isteni Akarat, mozdulj a mozgásommal.

Jöjj, Isteni Akarat, járj a lépteimml, és felkutatva minden teremtményt, hívd őket hozzád.

Jöjj, Isteni Akarat, az írásommal, és írd törvényedet lelkemmel.

Jöjj, Isteni Akarat, az olvasásommal, és pecsételd be szívemmel Igazságaidat, hogy a szívem élete legyenek.

Jöjj, Isteni Akarat, munkálkodj a kezemmel.

Jöjj, Isteni Akarat, szenvedj a szenvedésemml, hogy az Akaratoddal egyesült lelkem legyen élő megfeszített áldozat az Atya dicsőségére.

Jöjj, Isteni Akarat, ajánld fel felajánlásomat, hogy bennem minden kérje az Atya dicsőségét és a lelkek megszentelését.

JÉZUS, szeretlek Akaratoddal!

Jöjj, Isteni Akarat, imádkozz bennem. És mivel a te Akaratod végtelenül megsokszorozza a cselekedeteket, ezért elégtételt akarok adni Neked, mintha mindenki részt vett volna a szentmisén a te Isteni Akaratodban; és mindenkinek el akarom juttatni e szent áldozat gyümölcsét, és megadni mindenkinek az üdvösséget és a megszentelődést az Isteni Akaratban.

JÉZUS, szeretlek a Te Akaratoddal!

Jöjj, Isteni Akarat, ebbe a Veled való közösségemmel; jöjj, mert nemcsak az én lelkemnek, hanem minden léleknek, oda akarlak adni, hogy jóvátegyük bűneinket és dicsőséget szerezzünk az Atyának.

Jöjj, Isteni Akarat, Te lüktess a szívemmel

Jézus, Te teremtetted irántam való szeretetből a szívemet, és mindenható Akaratoddal életben tartod.

De a Teremtés kezdetén, minden idők teremtményeinek minden cselekedetét Te teremtetted, és Te ismered mindet, szám szerint is. Te teremtetted tehát azt a cselekedetet is, amelyet szívem végez mindennap: Te akartad, hogy lüktessen; és Te tudod, hogy e lüktetések mind érted vagy a teremtményeidért vannak... És Te, a Te végtelen szeretettedben, mindenható és türelmes Akaratoddal továbbra is biztosítod a lélegzetet, szívem lüktetését, mozgásomat, beszédemet, táplálékomat...; Te továbbra is mozdulatlanul tartod a földet a lábam alatt, és megajándékozol a nap fényével... Akaratod pedig, amely királynő, szolgálja a szolgálakat, akik nem ismerik el, nem szeretik, nem imádják, nem viszonzák megfelelő, méltó és isteni módon szeretetét.

Ezért ma Neked akarom ajánlani szívemet, lüktetéseivel együtt, hogy legalább benne és általa soha többé ne hagyjalak éhezni. Ezért azt akarom, hogy szívem csak és kizárólag érted dobogjon. Jöjj, Uram Jézus, a Te Emberségeddel, rejtsd el szívedet az enyémbe, hogy én is a Te szíveddel dobbanjak, a Te leheleteddel lélegezzek és a Te szeretetteddel szeressek... És így szeretetet adjak szeretetért, lélegzetet lélegzetért, szívet szívért ... és mindez méltó lesz Hozzád, isteni, megfelelő, mert minden a Te Akaratodban és a Te szeretettedben történik; és így elégedettséggel gondolsz arra, hogy megteremtetted a szívemet, ami viszont szeret Téged. Szívemben érezni fogom, a Te szívedet, ami tartalmazza minden teremtmény szívét, és együtt fogunk jóvátenni minden méltatlan szívdobbanást és minden lélegzetvételt. Szívem a Te szívedben és szíveddel együtt mondja: Lelkek, szeretet!

Jöjj, Isteni Akarat, jöjj, hogy alakítsd ki bennem folyamatos életedet; jöjj, alakítsd ki szíved dobbanását, lélegzettedet, mozdulataidat; jöjj, keringj a véremben. Jöjj! Ámen.

A múlt jóvátétele

Ó, szeretett Jézusom, belépek Isteni Akaratodba, hogy felajánljam Neked minden cselekedetem, amelyet a múltban tettem; valamint a rossz cselekedeteimet, hogy jóvátegyem azokat a Te jóvátételeiddel, Isteni Akaratod szentségével, hatalmával és mérhetetlenségével. Felajánlom a jó cselekedeteimet, hogy hálát adjak, áldjalak, dicsérjelek, a Te hálaadásoddal, áldásoddal és dicséreteddel, és felajánlom őket Neked, a te legszentebb édesanyád kezei által, hogy egyesítsem Istenségeddel egyesült Emberiességeddel, és általad, Jézusom, felajánlom őket a Mennyei Atyának és a Szentléleknek, legnagyobb dicsőségekre. És mindezek a cselekedeteim, ó, Jézus, váljanak isteni cselekedetekké. Ámen.

Lemondás és felajánlás

Én ...(keresztnév)... megújítom keresztségi fogadalmamat, lemondok saját akaratomról, az Isteni Akaratért könyörgöm.

Gyűlölöm, irtózom, lemondok mindarról, ami létem első pillanatától kezdve halálos vagy bocsánatos bűn, hiúság stb. okozója volt, és az Isteni Akarat Legfőbb FIAT-jának hatalmával visszavonhatatlanul felajánlom földi létem egész idejét, az első lélegzetvételtől az utolsó leheletemig, ami Isten tiszta, tökéletes és önzetlen szeretetének cselekedete az Isteni Akaratban.

A legteljesebb mértékben lemondok mindenről, ami ebben akadályozott vagy meg fog akadályozni ezután engem.

Lemondásom és a teljes felajánlásom a Te kezedbe helyezem, legszentebb Szűz Mária, édesanyám, hogy megerősíts és rendelkez mindennel az Isteni Akaratban.

Te zárj be engem Jézus szeretett szívébe, az ő Isteni Akaratába.

Keresztelj meg újra az Ő Drága Vérében, és így boríts be engem az Ő végtelen érdemeivel, mutass be a Legszenetebb Szentháromságnak. Így legyen!

Jóvátétel a Szentháromság erényeivel

Legszenetebb Szentháromság, Atya, Fiú és Szentlélek! Elmerülök az Isteni Akaratban, és magamévá teszem hatalmad és bölcsességed mérhetetlenségét, végtelen, örök és legfőbb szereteted mérhetetlenségét, minden isteni tulajdonságoddal együtt, amelyet a teremtésben, a megváltásban és a megszentelésben megmutattál. Egyesítem őket mennyei édesanyánk, az összes szentek, angyalok és arkangyalok érdemeivel, és kérek Téged, Uram, hogy mindezek az érdemek szálljanak le ránk, családjainkra, a tisztító tűzben lévő lelkekre, a betegekre és haldoklókra, az elvetélt gyermekekre, minden megszentelt személyre és az egész világra....

Jézusom, Akaratodban akarok imádkozni

Jézusom, Akaratodban akarok imádkozni, és Isteni Felséged elé viszem gondolataimban mindenkinek a gondolatait; szememben mindenkinek a szemeit; szavaimban, mozdulataimban, érzelmeimben, vágyaimban, eléd viszem testvéreimét, hogy jóvátegyem őket, fényt, kegyelmeket és szeretetet kérve számukra.

Jézusom, Akaratoddal akarok szeretni

Jézusom, Akaratoddal akarok szeretni, mert a Te Akaratod betölti a mennyet és a földet, ezért szeretném, ha szeretetem mindenütt körülvenne Téged, hogy az irántad

érezte szeretetemet visszahasson a mennyre és a mélység mélyére. Ezért egyesítem imádatomat, áldásomat, hálaadásomat és dicséretemet a Te Akaratoddal, hogy betöltsen a mennyet és a földet minden elmúlt, jelenlegi és jövőbeli teremtmény nevében.

Jóvátétel Jézus tetteivel

Jézus, elmerülök Isteni Akaratodban, hogy szeretetet és teljes jóvátételt adjak Neked minden emberért. Mivel a te szereteted ellenállhatatlanul szükségét érzi annak, hogy legalább egy ember legyen közvetítő közted és az emberek között, aki eltávolítsa a Neked hozott sérelmeket, és kegyelmeket szerezzen Tőled mindenki számára. Ezért elmerülök Akaratodban, hogy mindent elvegyek Tőled, és Te megtalálj bennem minden elégtételt és jóvátételt, mert Te vagy mindenek mozgatója, szereplője és nézője.

Jézusom, fal akarok lenni

„Szeretett Jézusom! Felajánlom Neked szívemet elégtételként örök dicséretedre; felajánlom Neked egész lényemet, testem legapróbb részecskéivel, mintha azok sok előtted felállított fal lennének, hogy megakadályozzák minden sérelmet, amivel bántunk téged, magamra véve mindezt, ha lehetséges és Neked tetsző, az Ítélet napjáig.” [4. kötet].

Jézus, megbánom bűneinket

„Uram, bánom az általam és a föld minden teremtménye által elkövetett bűnöket. Bánom és sajnálom, mert megbántottunk Téged, Fenséges Jó, aki bár szeretetet érdemelsz, mégis bántani mertünk Téged.” (4. kötet, 1902. 04. 04.)

Jézus, minden emberi generáció helyett szeretlek

„Örök Felség, az egész emberi család nevében, az elmúlt, jelen és jövő nemzedékek nevében, az első embertől az utolsó emberig, lábadhoz borulva mélyen imádlak téged.

Eléd hozom mindenki imádatát. Jövök, hogy mindenki nevében elismerjelek mindenek Teremtőjének és feltétlen Urának; jövök, hogy szeresselek minden egyes ember helyett. Jövök, hogy viszonzzam mindenki szeretetét, minden teremtet dologért, amibe annyi szeretetet rejtettél, hogy a teremtmény soha nem talál elegendő szeretetet ahhoz, hogy viszonzni tudja neked. Én viszont Akaratodban megtalálom ezt a szeretetet, ezért jöttem Akaratodba, ahol minden hatalmas és örökkévaló, és ahol annyi szeretetet találok, hogy képes vagyok szeretni téged mindenki helyett. Ezért szeretlek téged minden teremtet csillagért, szeretlek a megannyi fénysugárért és a melegért, amit a napba rejtettél...” (12. kötet, 1920. 01. 09.)

Reggeli jóvátétel az Isteni Akaratban

Uram, nyisd meg ajkamat, hogy Akaratod imádkozzon és dicsőítsen bennem.

Ó, Atyám és Teremtőm, elmerülök a Te Legfőbb Akaratod mérhetetlen tengerében, és amint a szemem felnyitom a napfényre, egész lényemet felemelem a Te Akaratod végtelen és mérhetetlen fényébe. Egyedül benne akarok élni, gondolkodni, lélegezni és szeretni; végtelen határain akarok járni, hogy minden munkájában a társasága lehessen, és benne akarom Neked, Atyám, átadni „*Szeretlek*” vallomásomat! Atyám, akarom, hogy a mai nap első cselekedete egy szeretetcselekedet legyen Akaratodban. Találd meg első „*Szeretlek*” szavamat minden teremtet értelemben, a szem minden pillantásában, minden szóban, minden munkában, lépésben, szívdobbanásban és lélegzetvételben minden teremtmény részéről. Akaratod egyedülálló és örök cselekedetében eljövök Veled együtt az Édenbe, hogy összekapcsoljam szeretetből fakadó tetteimet és minden teremtmény szeretetét azokkal a tettekkel, amelyeket Ádám vitt végbe a Te szent Akaratodban és mindazokkal, amelyeket ezután fognak megtenni Akaratodban, a földön elvégzendő utolsó tettig.

Akaratod végtelen határain kísérvé Téged, kissé magasabbra emelkedem a teremtésben. Az ember iránti szeretetből, irántam való szeretetből teremtetél mindent, szétszórva mindenbe az irántam érzett szeretetedet: a napba, a csillagokba, a tengerbe, a földbe, a madárba, a virágba, mindenben ott van „*Szeretlek*” üzeneted. És íme, mindezt a szeretetet, amelyet rám fordítottál, magamévá teszem, és felajánlom Neked, mint a hódolat, a szeretet, az áldás, a dicséret, a hálaadás és a dicsőség megannyi cselekedetét, neked Atyám és Teremtőm.

És Akaratodban végezve köreimet még magasabbra emelkedem fel a Paradicsomba, és meglátogatva az összes angyalt és szentet, egyesülök az egész mennyei udvarral, hogy mindannyiuk helyett átadjam neked szeretetemet, „*Szeretlek*” vallomásomat neked, legfőbb Jóm, Jézus.

És a Mennyei Királynőjéhez, édesanyánkhöz lépve, elkérem tőle minden cselekedetének érdemét. Ő mindent nekem ad, én pedig egy kisgyermek bizalmával elfogadom mindazt, amit ő tett a szeplőtelen fogantatásától utolsó leheletéig, és mintha mindez az enyém lenne, felajánlom mindezt Neked, Legfőbb Felség, mint legszebb hódolatomat.

És eljövök Hozzád, emberségbe rejtőzött isteni Ige, hogy megkérjelek, tégy engem minden cselekedeted részesévé: fogantatásodnak, születésednek, Egyiptomba való menekülésednek, harmincévnyi rejtett életednek, hároméves nyilvános működésednek, passiódnak, véred minden cseppjének, halálodnak, feltámadásodnak és mennybemenetelednek részesévé. Mindent teremtményeidért tettél, mindent értem tettél, és mindent nekem adsz; és én mindezt átveszem, és mintha enyém lenne, felajánlom a legszentebb Szentháromságnak, a dicsőség, a hálaadás és a szeretet hódolataként.

Így, nyomorult teremtményként, aki vagyok, felajánlhatom Neked szeretetemet, amely így a legteljesebb és legszentebb cselekedet, mert semmit nem adok Neked, ami az enyém, hanem visszaadom Neked, Atyám, mindazt a dicsőséget, amely teremtésedből árad, azt a dicsőséget, amely egyedül Hozzád méltó, mert Te Isten vagy. Ezért Akaratodban szeretlek, Atyám! Akaratodban akarom viszonzni mindazt a szeretetet, amelyet a teremtésben, a megváltásban és a megszentelésben kiárasztottál rám; a Te Akaratodban akarom megadni Neked mindazt az isteni dicsőséget, amellyel tartozom Neked, és amelyet minden egyes teremtményedről elvársz. Akaratodban jövök, a magam és minden egyes teremtményed nevében, hogy üdvözljem mindazokat az isteni életeket, amelyeket a Te szereteted készített nekem és minden testvéremnek, és amit mi, hálátlanok nem fogadtunk el; íme, Atyám, azért jövök, hogy minden egyes életért szeretettel viszonzozzak.

Jézusom, Akaratod legyen az életem

Édes Jézusom, belépek Akaratod hatalmas tengerébe, akaratomat Akaratodhoz rögzítve kérem, hogy Akaratod legyen az életem, minden cselekedetem élete, legyen az belső, külső, önkéntes vagy önkéntelen tett. Uram, történjen minden a Te Isteni Akaratodban, hogy viszonzzam neked a szeretetet, imádatot, dicsőséget minden teremtmény helyett.

Imádkozz bennem, Jézus!

Ó, Jézusom, a Te hangoddal akarok imádkozni, és ahogy hangod áthatol az égig, és visszhangzik mindenki hangjában, úgy az én hangom is, a Te hangodat megtisztelve, áthatol az Égig, hogy dicsőséget és szeretetet adjon szavaidnak.

Jézus, imádkozz bennem! Imádkozzunk együtt Akaratodban legszentebb Emberséged imáival, melyeket magamévá teszek, és hálát adok mindenki helyett, hogy megadhassam az Atyának azt a dicsőséget, amellyel minden teremtmény tartozik Neki.

Lábaid elé teszem mindenki imádatát

Jézusom, lábad elé helyezem az egész emberi család imádatát, hódolatát, szívedre helyezem mindenki csókját, megcsókolom ajkaidat, hogy megpecsételjem minden nemzedék csókjával, karjaimmal átölellek, hogy átöleljelek mindenki ölelésével, hogy elhozzam Neked mindenki dicsőítését, minden teremtmény cselekedetét. [12. kötet, 1919. 05. 22.]

Az angyalokkal élve az Isteni Akaratban

Szent Atyám, legfőbb Akaratodba helyezem őrangyalomat és a mennyország összes angyalát. Atyám, add, hogy egyre több fénnel, dicsőséggel és boldogsággal legyenek körülveve az örökkévalóságig, és hogy mindezeket viszonzózzák neked sokszorosan. Ámen.

Uram, engedd, hogy őrangyalom legyen az Isteni Akarat fénylő csillaga lelkem számára, hogy együtt élve Akaratodban, örökké dicsőítsünk Téged ezen a földön és egy örökkévalóságig a mennyben.

Őrangyalom, kérlek, fogd tetteimet és vidd őket Isten elé.

Őrangyalom, segíts, hogy mindig Isten Akaratában éljek, ezért kérlek, őrizd meg bennem Isten Akaratát.

Jézusba öltözve imádni az Atyát

Jézusom, Szerelmem, szépíts meg engem és öltöztess önmagadba, hogy Emberségeddel együtt járulhassak az Örökkévaló Fenség elé. Elveszve az Atya fensége előtt, mely megközelíthetetlen fény, mérhetetlen, sokszínű és

elképzelhetetlen szépség, mindennek forrása, Veled együtt imádom a teremtetlen Hatalmat Akaratod mérhetetlenségében. Még ha kis teremtmény vagyok is, jövök, hogy Istenségeddel egyesülve imádjам minden nemzedék és korszak minden emberének nevében azt, aki mindent teremtett, és akiből minden ered. Veled imádkozom, Jézus, mert azt kívánom, hogy ezek az imádatok mindenki számára megsokszorozódjanak, és az Örökkévaló Trónja előtt védelmére legyenek azoknak, akik nem ismerik el az Örökkévaló Istent. Ez az imádat legyen mindenki javára, hogy mindenki számára ismertté tegye az egyetlen Legfőbb Felséget. [12. kötet, 1919. 02. 10.]

Jézusom, szeretlek Téged Akaratoddal; merítsd akaratomat a Te Akaratodba, és add, hogy az szerint éljek. [36. kötet, 1938. 07. 11.]

Jézusom, Akaratod egyetlen tettében akarok élni

Édes Jézusom, minden tettemet egységben akarom megélni Akaratod egyetlen tettevel, hogy elnyerjem az isteni tulajdonságokat, fényed pedig eljusson mindenkihez és ünnepelje az Istenséget. Elhozom ölemben az egész teremtet, hogy megajándékozzalak a teremtés örömeivel, és minden cselekedetért dicsőséggel és szeretettel ajándékozzalak meg. Isteni Felség, minden cselekedetemet a Te egyetlen tetedből merítem, hogy bennem minden dicsőséget szerezzen neked tetteid egyszerűségéért.

Jöjj, Isteni Akarat, és adj nekem egyszerű lelket, egyszerű tekintetet, beszédet, viselkedést, lépéseket: minden cselekedetemet pecsételd meg egyszerűségeddel. Jöjj el, Isteni Akarat, és uralkodj a földön a te cselekedeted egyszerűségében.

Jöjj és pusztíts el minden hazugságot és színlelést, mely minden rossznak eredete. Jöjj és tisztíts ki a teremtményekből mindazt, ami nem Tőled való; jöjj és tedd lelkemet és minden teremtmény lelkét a Te egyszerűséged hajlékává, amely minden igaz jónak forrása és országod megkülönböztető jegye. Jöjj!

(Vö. 23. kötet – 1927. 12. 30. és 27. kötet – 1929. 11. 06.)

Isteni Akarat, oltsd belém tökéletesen magadat, hogy én csakis és mindig belőled éljek, és így teljesen hozzád alakuljak.

A szenvedőkért

Jézusom, Akaratodban egyesítem szeretetemet a Te szerzetteddel, és szenvedésedet (X. Y.) szenvedésével, hogy Te saját szenvedésedre találj benne. Jézus, szeretlek a Te Akaratoddal!

Jöjj, Isteni Akarat, és szenvedj szenvedésemben, és lelkem a lelkeddel egyesülve legyen az Atya dicsőségére feláldozott élő kereszt.

Hozzád fordulok, fájdalmas édesanyám. Átszúrt szívedbe helyezem minden fájdalmamat – te tudod, mennyire fáj a szívem! Légy az én édesanyám, és öntsd szívembe fájdalmaid balzsamát, hogy én is érmékre tudjam váltani fájdalmaimat és elnyerhessem az Isteni Akarat országát.

(Vö. Szűz Mária az Isteni Akarat országában – 23. nap)

A lélek egyesülése az Isteni Akaratban Jézus legszentebb Emberségével

Jézusom, merüljünk el egymásban. Végezzünk mindent együtt, legyünk egyek akaratban, vágyban és szeretetben, hogy egyesülni tudjak minden teremtmény vágyaival, akaratával és szeretetével, és mindent megújítsak Akaratodban. Egyesítem minden kis sejtemet a Tieddel, hogy egyesülhessek a teremtmények minden sejtjével, hogy megadhassam Neked mindenki helyett azt a szeretetet, dicsőséget és megelégedést, amit mindenki megtagad Tőled. Kérlek, Jézusom, pecsételd meg a Te áldásoddal ezt a cselekedetemet saját javamra és mindenki javára.

Jézusom, Életem, egyesülök a Te legszentebb Istenségeddel és Emberségeddel, sejtről sejtre, mert Emberséged középpontja az Isteni Akarat, és mindaz, aki Benned él, fényt áraszt mindenre és mindenkire. Ezért, ó Jézusom, egyesítem értelmemet a Te értelmeddel, emlékezetemet a Te emlékezetteddel, akaratomat az Isteni Akarattal; tekintetemet a Te tekintetteddel, szaglásomat a Te szaglásoddal, hangomat a Te hangoddal, hallásomat a Te hallásoddal. Egyesítem kezemet és cselekedeteimet a Te kezeddal és cselekedeteiddal, szívverésemet és lélegzetemet a Te szívveréseddal és lélegzeteddal, és a vérem keringését a Te Véred keringésével, szeretett Jézusom. (Vö. 18. kötet, 1925. 10. 01.)

Közbenjáró ima

Az Isteni Akaratban átölelem és magamévá teszem [... .. személy neve] minden emberi cselekedetét, múltját, jelenét és jövőjét, és Jézusban felajánlom ezeket Neked, jó Atyám, hogy alakítsd át ezeket Akaratoddá, a Te nagyobb dicsőségedre. (Vö. 24. kötet, 1928. 09. 05.)

Jöjj, Isteni Akarat, végy birtokba engem

Jöjj Isteni Akaratoddal, és vedd birtokba lényemet, személyemet, életemet; ami vagyok, amim van, amit teszek; szellememet, lelkemet, testemet; érzéseimet, végtagjaimat; értelmemet, emlékezetemet, akaratomat; elmémet, szívemet, lélegzetemet; minden gondolatomat, szavamat; tekintetemet, hallásomat, hangomat; minden mozdulatomat, cselekedetemet, lépésemet; munkámat, fáradtságomat, pihenésemet; érzéseimet, bánataimat, örömeimet; szentmiséken való részvételemet, a felvett szentségeket, imádságomat; múltamat, jelenemet, jövőmet; életemet, halálomat és örökkévalóságomat, hogy mindezeket a Te dicsőséged, életed és akaratod diadalának tökéletes és egyetemes dicséretévé változtasd. Ámen.

Ma mindent Érted, Általad és Benned teszek, Jézusom

Minden pillanatban, minden órában, mindig szeretni akarok teljes szívemből. Életem minden lélegzetvételében lélegezve szeretlek. Szívem minden dobbanásában „Szeretlek, szeretlek”, ismétlem. Testem minden mozdulatában csak a szeretetet ölelem. Csak a szeretetről akarok beszélni, csak a szeretetet akarom látni, csak a szeretetről akarok hallgatni, csak a szeretetről akarok gondolkodni. Csak szeretetből akarok égni. Csak a szeretetet akarom megízlelni. Csak szeretettel akarok táplálkozni, csak a szeretetnek akarok megfelelni, csak szeretetből akarok élni és a szeretetben akarok meghalni. Minden pillanatban, minden órában, mindenkit a szeretethez akarok hívni. Mindig Jézussal és Jézusban akarok élni; az ő szívében akarok elmerülni. Jézussal és az ő szívével együtt, szeretni akarok, Szeretet. (10. kötet, 1910. 11. 28.)

Lujza hálaimája szentáldozás után

Jézusom, megajándékozlak szeretetteddel, hogy megédesítsem bánataidat. Megajándékozlak szíveddel, hogy megvigasztaljalak nemtörődöm, hálátlan viselkedésünk és a teremtmények részéről kapott kevéske szeretetünk miatt. Neked adom a mennyország harmóniáját, hogy megnyugtassa füleidet a sok süketítő átoktól.

Neked adom a Te szépségedet, hogy megvigasztaljon Téged lelkünk rútságától, amikor bűnökkel szennyezzük be magunkat. Neked adom a Te tisztaságodat, hogy megvigasztaljon Téged a hiányosságok, az igazságtalanság, a sár és a bűz miatt, amit oly sok lélekben találsz.

Neked adom mérhetetlenségedet, hogy megvigasztaljalak Téged azokban az akaratlagos szorult helyzetekben, amelyekben a lelkek vannak. Neked adom a Te lángolásodat, hogy felégeds minden szív minden bűnét, hogy mindenki szeressen Téged, és senki ne sebezzen meg többé.

Neked adom mindazt, ami Te vagy, hogy végtelen elégedettséget, örökké tartó, mérhetetlen és végtelen szeretetet adhassak Neked. Ámen.

Szeretlek testem mozdulataival

Legédesebb szerelmem, Neked ajánlom testem azon mozdulatait, amelyeket Te végzel bennem, és minden más mozdulatot, amit csak meg tudok tenni, kizárólag azért, hogy Neked örömet és dicsőséget szerezzek. Ó, szeretném, ha a szemhéjaim, szemeim, ajkaim és minden mozdulatom kizárólag azzal a céllal történne, hogy örömet szerezzenek egyedül Neked. Add, ó, jó Jézusom, hogy minden csontom, idegem rezonáljon egymással, és tiszta hangon tanúsítsa irántad való szeretetemet. (3. kötet, 1899. 11. 06.)

„Ó, Uram, annyi dicsőséget akarok adni Neked, ahány vércseppet és könnyet ontottál, ahány tövis szúrását érezted, ahány sebből véreztél, ahány dicsőséget kellene hozzon eléd az emberiség nagy családja, ha nem lenne a gőg bűne; és annyi kegyelmet akarok kérni minden teremtmény számára, hogy ez a bűn elpusztuljon”...

„Uram, mindazt a dicsőséget, amit a teremtmények a szájukkal kellene adjanak Neked, de nem teszik, én megadom mindenki helyett a saját számmal, és kérem, add meg nekik a kegyelmet, hogy jól és szent célokra használják a szájukat, mindig egyesülve Jézus szájával.” (4. kötet, 1901. 09. 9–10.)

Jézus emberségével élni Akaratában

Szeretett Jézusom, Veled akarok élni, a Te emberségedben, a Te Isteni Akaratod középpontjában; Veled akarok dolgozni, és Téged akarlak tükrözni jobbra és balra, előre és hátra, hogy végigutazva az évszázadokat, felajánljam minden cselekedetemet isteni módon, minden emberi cselekedetért, a Te Akaratodban.

Visszhangom a Te hangodban visszhangozzék, és a Te hangod az enyémben, és így eggyé váljunk. (14. kötet, 1922.10.1922)

Azt akarom tenni Veled, amit Akaratod tesz, mert nincs olyan jó, amit Akaratod ne tartalmazna, és ez a teremtmények minden jótettének az élete. Veled akarok dolgozni Akaratodban, mert tudom, hogy Akaratod munkájának egyetlen pillanata felülmúlja az összes teremtmény minden múltbeli, jelenlegi és jövőbeli munkáját. Tudom, hogy egyetlen pillanatnyi tett a Te Akaratodban többet ér, mint minden, amit egész életemben jól tudnék elvégezni. (11. kötet, 1914. 03. 08.)

Jézus, a Te akaratodban akarok élni, hogy megsokszorozzam az életedet, és a végtelenségig megismételjem mindazt a jót, amit az életed tartalmaz. Ezért belépek a Te Isteni Akaratodba, hogy mindenben és mindenre kiterjeszthessem magam: az elsőtől az utolsó gondolatig, az elsőtől az utolsó szóig, az elsőtől az utolsó cselekedetig és lépésig, ami megtörtént vagy ezután fog megtörténni. Mindent a Te Akaratoddal akarok megpecsételni, hogy megkaphasd, Legfőbb Felség, mindenki részéről szentséged, szereteted és hatalmad dicsőségét, és minden, ami emberi, maradjon elfedve, elrejtve, megpecsételve a Te Isteni Akaratod által, hogy semmi, de semmi ne maradjon az emberi akaratból, ami nem dicsóít téged. (13. kötet, 1921. 11. 08.)

Jézus, leborulok Legfőbb Fenséged előtt, hogy felajánljam Neked imádatomat, hódolatomat és dicséretemet mindenki nevében, a Te Akaratod erejével, a Te Legfőbb Bölcsességgeddel és Akaratoddal.

Mindig közel akarok lenni Hozzád, Jézusom: amikor szenvedek vagy amikor imádkozom, ha mozgok vagy ha lélegzem, ha dolgozom, ha eszem, ha alszom, mindent a Te emberségedben akarok tenni, azt akarom, hogy minden munkám Tőled származzon. Nem akarok más lenni, mint kéreg, mely mikor letörik, az isteni munka gyümölcsét találja alatta. És ezt az egész emberiség javára akarom tenni. Minden cselekedetem, még a legközömbösebb is, Tőled kapjon életet, és nyerje el Emberséged érdemeit. A bennem élő legszentebb Emberséged olyan legyen, mintha az emberek között élne. Magamba akarok zárni és át akarok ölelni Veled együtt minden teremtményt. Te, aki Isten és ember vagy, nemcsak a teremtmény leheletét hordod leheletedben, hanem mindent: minden mozdulatot, cselekedetet és gondolatot, azzal a céllal, hogy mindent megszentelj, istenivé tégy és megjavíts. Így munkálkodom én is a Te munkálkodásodban mindenki javára, Te pedig végy át tőlem mindent, szeretett Jóm. (7. kötet, 1906. 11. 28.)

Ezért szorosabban át akarlak ölelni Téged a teljes azonosulásig; szeretném elveszíteni lényemet Benned, és átvenni a Tiédet, amíg egybe nem olvadunk. Szeretném átvenni mindazt, ami a Tiéd, és elhagyni mindazt, ami az enyém. És ezért

benned hagyom elmémet, és átveszem a Te isteni elmédet, hogy csak szent dolgokra gondoljak, és csak Isten dicsőségével foglalkozzam. Benned hagyom szememet, számat, szívemet, kezemet és lépteimet... Ó, milyen boldog leszek ezentúl! A Te elmédvel fogok gondolkodni, a Te szemeddel fogok nézni, a Te száddal fogok beszélni, a Te Szíveddel foglak szeretni, a Te kezeiddel fogok dolgozni, a Te lábaiddal fogok járni; irántad való szeretetből mindig jól akarok beszélni és dolgozni. Így a helyes és szent utakon fogok járni; és a Te Szívedet magamhoz véve, egyedül és a Te Szereteteddel foglak szeretni Téged... Ennél szorosabb egységet nem tudok elképzelni Veled! Ó, milyen boldog a lelkem! Ó, Jézusom, még a Te boldogságodat is magamévá akarom tenni! (8. kötet, 1909. 01. 08. és 9. kötet, 1909. 11. 04.)

Jóvátétel imája a Jézusban hagyott ürességekért

Jézusom, belépek szent Akaratodba, mert benne találom meg a Szentháromságot, és egyesülök szeretetével, mennyei édesanyám szeretetével, a szentek, angyalok és arkangyalok szeretetével, hogy megtöltsék minden ürességet, amit jómagam és elhunyt testvéreim, élő és születendő teremtményed hagytak benned. Jézusom, a jelenben történő cselekedetem szolgáljon jóvátételként minden generáció helyett.

Gondolataimat egyesítem minden elhunyt, élő és születendő teremtményed gondolatával, és elhozom őket trónod zsámolya elé, hogy folyamatos, teljes és isteni jóvátételt adjak magunkért, és betöltssem azt az ürességet, amit benned hagytunk, amikor gondolataink nem a Te dicséreted, dicsőséged, szereteted, imádásod és a hála felé fordultak.

Szemeimben egyesítem minden elhunyt, élő és születendő teremtményed pillantását, hogy jóvátégyek értük és megtöltssem az ürességet, amit akkor hagytunk, mikor nem arra használtuk pillantásainkat, hogy Téged dicsérjünk, hálát adjunk, magasztaljunk, imádjunk és áldjunk.

Füleimet és hallásomat egyesítem minden elhunyt, élő és születendő teremtményed hallásával, hogy jóvátégyek értük és magamért, és betöltssem azt az ürességet, amit akkor hagytunk benned, amikor a füleinket és hallásunkat nem arra használtuk, hogy áldjunk, magasztaljunk, imádjunk és hálát adjunk neked.

Számat egyesítem minden elhunyt, élő és születendő teremtményed szájával, hogy jóvátégyek értük és magamért, és betöltssem azt az ürességet, amit akkor hagytunk benned, amikor a száunkat nem arra használtuk, hogy áldjunk, magasztaljunk, hálát adjunk és imádjunk Téged.

Kezeimet egyesítem minden elhunyt, élő és születendő teremtményed kezeivel, hogy jóvátételt nyújtsak értük és magamért, és betöltssem azt az ürességet, amit akkor hagytunk benned, amikor a kezeinket nem arra használtuk, hogy áldjunk, magasztaljunk, hálát adjunk Neked és imádjunk Téged.

Lábaimat egyesítem minden elhunyt, élő és születendő teremtményed lábaival, hogy jóvátételt nyújtsak értük és magamért, és betöltsem azt az ürességet, amit akkor hagytunk benned, amikor a lábainkat nem arra használtuk, hogy áldjunk, magasztaljunk, hálát adjunk és imádjunk Téged lépteinkkel.

Szívemet és minden szívdobbanásomat egyesítem minden elhunyt, élő és születendő teremtményed szívével és szívdobbanásával, hogy jóvátételt nyújtsak értük és magamért, és betöltsem azt az ürességet, amit akkor hagytunk benned, amikor a szíveinket és annak dobbanásait nem arra irányítottuk, hogy áldjunk, magasztaljunk, hálát adjunk és imádjunk Téged.

Lélegzetemet egyesítem minden elhunyt, élő és születendő teremtményed lélegzetével, hogy jóvátételt nyújtsak értük és magamért, és betöltsem azt az ürességet, amit akkor hagytunk benned, amikor a lélegzetünket nem arra irányítottuk, hogy áldjunk, magasztaljunk, hálát adjunk és imádjunk Téged.

Minden sejteimből, vércseppemből, csontomból, belső szervemből és minden elhunyt, élő és születendő teremtményed részéről szálljon fel hozzád, Jézusom, egy folyamatos és végtelen hála, imádás, szeretet, dicsérethimnusz, szerezzon Neked dicsőséget és tölts be azt az űrt, amit én és az elhunyt, élő és születendő generációk hagytunk benned. Ámen.

Esti közbenjáró ima

Jézusom, Isteni Akaratodba helyezem magam, és kérlek, jöjj, vezess engem a mai nap és az éjszaka minden pillanatában. Egyesülök minden tettel, amit a földön cselekedtél, és Neked adom minden szeretetemet, imáadásomat, hálámat és dicséretemet. Mennyei édesanyám kezei által ajánlom fel Neked, hogy istenségeddel egyesített emberségedbe helyezze azokat, majd Jézus által felajánlom Neked, a Szentlélekkel egységben élő Mennyei Atyám, a Te legnagyobb dicsőségedre. Imádságom minden érdeme szálljon le rám, családomra, csoportunkra, a világ minden imacsoportjára (a mindenkori diákjaimra), a tisztítótűzben szenvedő lelkekre, az elhajtott magzatokra és szüleikre, falvainkra, városainkra, országunkra és az egész világra. Imádságom érdemei szálljanak le minden elmúlt, jelenlegi és a jövőben élő teremtményre.

Kérlek téged, Jézusom, imádságom érdemei által, jöjjön el minél előbb a te isteni FIAT-od országa a földre. Ámen.

Áldás az Isteni Akaratban

(Lujza írásaiból, 14. kötet, 1922. 07. 06. és 12. kötet, 1920. 11. 28., átdolgozással)

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

...név ..., megáldalak téged azzal az áldással, amellyel Jézus megáldotta édesanyját, Máriát, mielőtt elkezdődött volna szenvedése. A Boldogságos Szűz Máriának, az isteni akarat királynőjének közbenjárására megáldalak téged, megpecsétellek a három isteni személy áldásával, hogy hanyatlásod véget érjen és az Isteni Akaratban élj.

Ez az áldás:

- Az Atya nevében † pecsételje meg akaratodat az Ő erejével, és tegye úrrá mindened felett.
- A Fiú, Jézus nevében † pecsételje meg értelmeket bölcsességével.
- A Szentlélek nevében † pecsételje meg emlékezetet szeretetével.

Az Úr adja vissza tested és lelked erejét. Gyógyítson meg minden szellemi és testi betegségtől, és gazdagítsa lelkedet javaival és erényeivel.

Hogy védelemben légy a démonok, a világ és a test kísértésétől, Jézussal együtt megáldok körülötted mindent, hogy minden áldva érkezzon meg hozzád. Megáldom a fényt, † a levegőt, a vizet, a tüzet, az élelmet, mindent, hogy ezen áldás földjén be téged. Jézussal együtt megáldom a szívedet, az elmédet, a szemeidet, füleidet, a lélegzetet, a szádat, a kezeidet, a lábaidat, a testedet, belső szerveidet, mozgásszerveidet, mindent. Megáldalak, hogy segítsék; megáldalak, hogy védelem alatt légy; megáldalak, hogy megbocsássak neked; megáldalak, hogy megszabadítsalak minden rossztól; megáldalak, hogy megvigasztalódj; megáldalak, hogy szentté válj.

Megáldalak tehát az Atya, † a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Az Égi királynő áldása

Égi királynő, az Isteni Akaratban kérem magamra és mindenkire a te áldásodat. Ez az áldás szálljon le, mint a harmat a bűnösökre és hozza el a megtérést, a szenvedőknek hozzon vigasztalást, a világot változtassa jóvá, és a tisztító tűz lángjait oltsa ki. Anyai áldásod legyen az örök üdvösség biztosítása minden lélek számára! Az Isteni Akaratban áldjon meg a boldogságos Szűz Mária, őrizzen meg a rossztól és lehelje belénk **FIAT** szavát! Jézusom, rejtsd el akaratomat a tiedben és add nekem Akaratodat, hogy éljek!

Jézus fájdalmainak imádása⁷

Jézus legszentebb fejének imádása

Drága Jézus, megköszönöm neked a töviseket, amelyek imádott fejedbe fúródtak, és az ütések, amelyek miatt a koronád ékei még mélyebb sebeket okoztak neked, vércseppjeidet, amelyek kifolytak, és a hajadat, amelyet kitéptek. Köszönöm neked mindazt a jót, amit tettél és kisedtél az emberek számára, a sugallatokat, amelyeket adtál nekünk, és minden alkalmat, amikor megbocsátottál gondolati bűneinkért, büszkeségünkért, önteltségünkért és önimádatunkért. Mindenki nevében könyörgök most a megbocsátásodért, ó, Jézus, minden alkalomért, amikor tövissel koronáztunk téged, minden csepp véredért, amelyet legszentebb fejedből ontottál miattunk, és minden alkalomért, amikor nem működtünk együtt a sugallataiddal. Az értünk elszenvedett kínokért kérlek, ó, Jézus, hogy esdekeld ki számunkra a kegyelmet, hogy soha többé ne kövessünk el gondolati bűnt. Szeretnék mindent felajánlani neked, amit csak legszentebb fejedben elszenvedtél, hogy ezáltal megadhassam minden ember nevében a Téged megillető dicsőséget, amelyet megkaptál volna, ha az értelmünkkel a világosság szolgálatában álltunk volna.

Jézus szent szemeinek imádása

Ó, Jézusom, imádattal hódolok legszentebb szemeid előtt, és köszönök neked minden könnyet és vért, amelyet kiontottál, az éles tövisszúrásokat, a bántalmakat, a megvetést és a gúnyolódást, amelyeket elviseltél passiód során. Bocsánatot kérek mindazok nevében, akik szemüket arra használják, hogy megbántsanak téged, és a legszentebb szemeidnek kínjaira kérlek, add meg nekünk a kegyelmet, hogy soha többé ne okozhassunk fájdalmat neked gonosz tekintetünkkel. Fel akarom neked ajánlani mindazt, amit csak elszenvedtél legszentebb szemeidben, hogy megadhassam minden teremtny részéről a téged megillető dicsőséget, amelyet megkaptál volna tőlünk, ha tekintetünk az égre és Istenre szegeződött volna.

Jézus legszentebb hallásának imádása

Jézusom, imádom legszentebb hallásodat és megköszönöm neked mindazt, szeretett Jézusom, amit elszenvedtél, mialatt azok a gonosz emberek a kálvárián megsüketítettek téged kiabálásaikkal és gúnyszavaikkal. Bocsánatodat kérem mindnyájuk nevében minden gonosz beszédért, és imádkozom, hogy minden ember füle megnyíljon az örök igazságokra, a kegyelem hangjára, és senki, soha többé ne bántson meg a hallás érzéke által. Fel akarom neked ajánlani mindazt, amit csak elszenvedtél legszentebb füleidben, hogy megadhassam minden teremtmény részéről a téged megillető dicsőséget, amelyet megkaptál volna tőlünk, ha szent módon használtuk volna ezt az érzékszervünket.

⁷ Luisa Piccarreta: *A mi Urunk, Jézus Krisztus szenvedéseinek 24 órája*. Veszprém, 2017, 20. óra, 184–188.

Jézus legszentebb arcának imádása

Ó, Jézusom, imádom legszentebb arcodat, és köszönöm, hogy vállaltál minden szenvedést, amit a köpések, a pofonok és a gúnyszavak okoztak neked, és minden alkalmat, amikor megengedted, hogy ellenségeid lábukkal tapossanak rajtad. Megbocsátásodért esedezem mindnyájunk nevében a téged ért bántások, ütések és köpések miatt, és mindezek elviseléséből fakadó érdemeidre kérlek, hogy engedd felismerni Istenségedet, hogy ezáltal minden ember téged imádjon és dicsőítsen. Szeretnék az egész világon végigmenni keletről nyugatra, délről északra, hogy a teremtmények hangját egyesítsem, és átváltoztassam az Isten felé forduló imádás, szeretet és dicséret aktusaivá. Mindezekon kívül szeretnék, ó, Jézus, minden ember szívébe elvinni téged, hogy fellobbantsd bennük a fény, az igazság, a szeretet és isteni személyed iránti részvét üdvös lángját. Miután pedig mindenkinek megbocsátottál, kérve kérlek, a vértanúságom árán is, hogy senkinek, soha többé ne engedd, hogy megbánthasson téged. Végül pedig szeretnék felajánlani neked mindent, amit csak legszentebb arcod szenvedett, hogy megadhassam minden teremtmény részéről a téged megillető dicsőséget, amelytől az elkövetett bűnök tengere megfosztott.

Jézus legszentebb ajkainak imádása

Imádom legszentebb ajkadat, és köszönöm első gögicséléseidet; a tejet, amelyet szoptál; az első szavakat, melyeket kimondtál; az égő csókokat, melyekkel a legszentebb édesanyádat illeted; a táplálékot, amelyet magadhoz vettél; az epe keserűségét és az égő szomjúságot, amelytől a kereszten szenvedtél, és imáidat, melyeket az Atyához intéztél. Kérlek, bocsáss meg a pletykáért, a teremtmények minden gonosz és világias cselekvéséért és téged káromló szaváért. Szeretném felajánlani szent szavaidat engesztelésül az ő gonosz beszédükért, étvágyad megfékezéséért engesztelésül az ő torkosságukért és minden bántalomért, amelyet nyelvükkel követtek el ellened. Szeretnék mindent felajánlani neked, amit csak legszentebb ajkad elszenvedett, hogy megadhassam minden teremtmény részéről a téged megillető dicsőséged, amelytől azzal fosztottak meg téged, hogy az ízelelési és nyelvi képességeikkel vétkeztek.

Jézus vállainak imádása

Köszönöm neked, megbocsátó Jézus, mindazt, amit legszentebb vállaid szenvedtek, minden ütést, minden sebet, amelyet legszentebb testeden nyitottak, és minden csepp kiontott véredet. Megbocsátásodért esedezem mindnyájunk nevében azokért az alkalmakért, amikor a kényelem iránti szeretetből megbántottunk téged törvénytelen és gonosz élvezetekkel. Felajánlom neked fájdalmas megostorozásodat, hogy jóvátételt nyújtsak az érzékek által elkövetett vétkekért, a saját igényeinkhez való ragaszkodásért, az érzéki örömekért, a saját, bűnre hajló természetünkért és minden isteni természettől idegen örömszerzésért. Felajánlok neked mindent, amit csak legszentebb vállaid szenvedtek, hogy megadhassam minden teremtmény részéről a

téged megillető dicsőséget, amelyet megkaptál volna tőlünk, ha csak a te kedvedet kerestük volna mindenben, és megmaradtunk volna isteni védelmedben.

Jézus legszentebb lábainak imádása

Jézusom, csókkal illetem bal lábadat, és megköszönöm neked minden lépésedet, amelyet halandó életedben megtettél, minden alkalmat, amikor szegény tagjaid elgyengültek az emberek keresésében, akiket a szívedhez kívántál vezetni. Ezért, ó, Jézus, felajánlom neked minden cselekvésemet, lépésemet és mozdulatomat, hogy engeszteljelek mindenért és mindenkiért. Megbocsátásodat kérem mindazok számára, akik nem jó szándékból vezetve cselekszenek, a tetteimet a tieiddel egyesítem, és felajánlom neked mindazt a művet, amelyet legszentebb emberséged véghez vitt, hogy megadhassam minden teremtmény részéről a téged megillető dicsőséget, amelyet megkaptál volna tőlünk, ha szentül és tiszta szándéktól vezérelve jártunk volna el.

Ó, Jézusom, csókkal illetem jobb lábadat, és megköszönöm neked mindazt, amit szenvedtél értem, kiváltképp ebben az órában, amikor a kereszten függsz. Köszönöm neked a kegyetlen lyukakat, amelyeket a szögek vertek a sebeidbe, amely szögek legszentebb tested húsát jobban szétnyitották. Bocsánatot kérek a teremtmények minden lázadásáért s engedetlenségéért, és felajánlom neked legszentebb lábaid kínjait, hogy engeszteljelek ezekért a vétkekért, és megadhassam minden teremtmény részéről a téged megillető dicsőséget, amelyet megkaptál volna tőlünk, ha mindenben alávetettük volna magunkat neked.

Jézus legszentebb kezeinek imádása

Irgalmas szívű Jézusom, csókkal illetem bal kezedet, és megköszönöm mindazt, amit elszenvedtél értem, minden alkalmat, amikor tompítottad az isteni igazságosság élett, és hogy minden bűnért kiengesztelődést szerezteél. Csókkal illetem jobb kezedet, és megköszönöm mindazt a jót, amit tettél és teszel mindenkiért, legfőképpen a teremtés, a megváltás és a megszentelődés műveit. Bocsánatot kérek mindannyiunk nevében azokért az alkalmakért, amikor hálátlanul viselkedtünk jótéteményeid iránt, és amikor jó szándék hiányában cselekedtünk. Engesztelve ezekért a vétkekért, felajánlom neked műveid tökéletességét és szentségét, hogy megadhassam minden teremtmény részéről a téged megillető dicsőséget, amelyet megkaptál volna tőlünk, ha együttműködtünk volna jótéteményeiddel.

Jézus legszentebb szívének imádása

Ó, Jézusom, csókkal illetem legszentebb szívedet, és megköszönök neked mindent, amit csak elszenvedtél, vágytál és óhajtottál minden egyes ember iránti szeretetedből. Kérlek, bocsásd meg a sok gonosz vágyat, a helytelen vonzalmakat és hajlamokat, bocsáss meg, ó, Jézus azoknak, akiknek fontosabb a teremtmények szeretete a te szeretetednél! És hogy megadhassam neked mindazt a dicsőséget, amelyet ők megtagadtak tőled, felajánlok neked mindent, amit imádandó szíved tett értünk, és nem szűnik meg tenni az örökkévalóságig.

Rózsafüzérek

Szent rózsafüzér az Isteni Akaratban

AZ ÖRVENDETES TITKOK

Nyisd meg, Uram, ajkamat, hogy Akaratod imádkozzon és dicsőítsen bennem.

Jézusom, elmerülök a Te legfőbb Akaratod mérhetetlen tengerében, rögzítem akaratomat a Tiedben, és kérem Akaratodat, hogy legyen az életem, legyen minden belső és külső, akart vagy akaratlan tettem élete. Történjen minden Akaratodban, Uram, hogy viszonzni tudjam a szeretetet, imádást, dicsőséget, mintha minden teremtmény eléd járulna.

Jézusom, szeretlek Téged a Te Akaratoddal!

Jöjj el, Isteni Akarat, hogy imádkozz bennem, és ajánld fel ezt az imát magadnak, mint sajátomat, hogy jóvátégy mindenki imájáért, és megadhassam az Atyának azt a dicsőséget, mellyel minden teremtmény tartozik Neki.

Te pedig, Szent Édesanyám, nyújtsd ki kezedet kislányodnak, és segíts át szereteted tengerén, hogy szeretetteddel könnyebben kérhessem az Isteni FIAT országának eljövételét. Egyesülök imádásoddal, mellyel a Teremtő felé fordulsz; magamévá teszem imáidat, könyörgéseidet és sóhajaidat, hogy az Isteni FIAT uralmát kérjem általuk.

Édesanyám, amint lehívtad az Igét a mennyből, hogy méhedben legyen lakása, úgy mozdítsd ki a Legfőbb FIAT-ot mennyei székhelyéről, hogy jöjjön el uralkodni a földön minden teremtmény életében.

„Jöjj, ó, Legfőbb Akarat, uralkodj a földön! Járj át minden nemzedéket! Győzz le és hódíts meg minden szívet!”

– Istenem, jöjj és uralkodj bennünk!

– Uram, jöjjön el minél előbb Akaratod országa!

Jézusom, hiszek az irántam érzett Szeretetedben. Mindent és mindenkit a Te Akaratodba fogadok, mert szeretlek Téged; és szeretni akarlak, dicsérni, dicsőíteni, köszönetet mondani Neked, áldani Téged, jóvátenni, imádni, magamért és mindenkiért Akaratodban, a Te nagyobb dicsőségedre.

Akit te, Szent Szűz, a Szentlélektől fogantál

Gábiel angyal látogatása Szűz Máriánál

Követlek, Isteni Akarat, az Ige fogantatásának titkában, és benned társasága leszek a kis fogolynak, Jézusnak.

A Megváltás FIAT-jához fordulva felfedezzük, mennyire fontos mindannyiunk számára, hogy az Isteni Akarat szerint cselekedjünk és éljünk.

„Hadd mondjam ki FIAT-om a lelkedre – kéri tőlünk Szűz Mária. – De ehhez szükségem van a te »FIAT-odra«. A legnagyobb műveket mindig ketten végzik. Maga Isten sem egyedül, hanem velem együtt akarta végbevinni a megtestesülés nagy csodáját, így az én FIAT-om és a Szentháromság FIAT-ja kialakította az istenember életét, az emberi nem sorsa rendeződött, az Ég nem volt többé bezárva, és minden jót a két 'FIAT' közé zárt. Ezért mondjuk ki őket együtt: »FIAT! FIAT!«, és anyai szeretetemmel beléd rejtem az Isteni Akarat életét.”

Szent Édesanyám, íme, itt ülök újból öledben. A leányod vagyok, aki édes szavaid eledelének táplálékára vágyik, melyek balzsamként gyógyítják az emberi akarat okozta sebeit. Édesanyám, beszélj hozzám, szálljanak szívembe a te erős szavaid, és alakítsanak ki ott egy új teremtetést, melyben kialakulhat az Isteni Akarat csírája! Figyelmesen hallgatok anyai tanításodra.

*„Leányom, hallgass rám! Folytattam a názáreti életemet. Az Isteni **FIAT** folyamatosan tágította bennem uralmát, és felhasználta a legkisebb és legközbömbösebb cselekedeteimet: mint a takarítást a kicsi házunkban, a tűzgyújtást, a sepregetést és minden olyan szolgálatot, amit a családokban tesznek, hogy érezzem az Ő életének lüktetését a tűzben, a vízben, az eledelben, a belélegzett levegőben, mindenben. Ezekből az apró tettekből a fény, a kegyelem, a szentség tengereit formálta, mert ahol az Isteni Akarat uralkodik, megvan hozzá az ereje, hogy a kicsi semmiből is kápráztató szépségű egeket teremtsen. Ő, hatalmas lévén, nem tud kis tetteket cselekedni, de erejével a semmit is felértékeli, és a legnagyobb dolgokat képezi belőle, megalapozza az eget és a földet. Minden szent, minden szent annak, aki az Isteni Akaratban él.*

Láttam a megnyílt eget és az Isteni Ige Napját, amint nézte, kire szálljon alá, hogy égi foglya lehessen egy teremtménynek. Ó, milyen szép volt látni Őt az Ég kapujában, amint kémleli a szerencsés teremtményt, aki szállást adott Teremtőjének! A Legszentebb Szentháromság nézte a földet, ami többé nem volt idegen Tőle, mert ott volt a kicsi Mária, aki az Isteni Akarat uralmában lévén megalkotta az isteni országot, ahová biztonságban alászállhatott, mint a saját lakásába. Az Istenség túlcsoordult szeretetében, és levetette az Igazságosság köpenyét, melyet sok évszázada magára öltött a teremtményekkel szemben, és az Irgalmasság köpenyével vállán elrendelte az Ige alászállását és az idő beteljesedését. Erre a hírre az Ég és a föld ámulatba esett, mindenki figyelt, mert tanúja akart lenni ennek a mérhetetlen szeretettúlcsoordulásnak, mely hallatlan csodát eredményezett.

Édesanyádban fellobbant a szeretet, és visszhangozva Teremtőm szeretetét, egy szeretettengert akartam kialakítani, amelybe alászállhatott az Ige a földre. Az imáim végeláthatatlanok voltak, és miközben imádkoztam kicsiny szobámban, egy angyal jelent meg, mint a nagy Király küldötte, leborult előttem mondván: »Üdvözlég,

Mária, Királynőnk, az Isteni FIAT kegyelmével teljes.« A FIAT már kimondta, hogy alá szeretne szállni, itt van a hátamnál, de szüksége van a te FIAT-odra, hogy beteljesedjen az Övé.

Erre a hírre, amire annyira vágytam, de sose gondoltam volna, hogy én vagyok a választottja, meglepődtem és haboztam egy pillanatig, de az Úr angyala szólt: »Ne félj, Királynőnk, kegyelmet találtál Istennél, meggyőzted Teremtődet; győzelmed beteljesülése érdekében mondd ki a FIAT-odat.«

Én kimondtam a FIAT-ot. Ó, csodálat, a két FIAT egyesült, és az Isteni Ige belém költözött! A FIAT-om, melynek az Isteni FIAT adott értéket, emberségemből formálta azt a piciny emberséget, mely magába zárta az Igét, és megtörtént a megtestesülés csodája.

Ó, ereje az Isteni FIAT-nak, te annyira felmagasztaltál, hogy erőt kaptam az Örök Igét magába záró emberség megteremtésére, melyet az Ég és a föld nem tudott magába zárni. Az Egek megremegtek, és az egész teremtés ünnepelt és ujjongva örült a názáreti házikonk fölött, hogy tiszteletüket tegyék az emberré vált Teremtőnek, és a maguk néma nyelvén mondták: „Ó, csodák csodája, amit csak egy Isten hozhatott létre! A Hatalmasság picinnyé vált, az Erő erőtlenné, elérhetetlen magassága alászállt egy Szűz méhének mélyére, és ugyanakkor piciny maradt, és hatalmas, hatalmas és erőtlén, erős és gyenge.”

Szent édesanyám, cselekedeteiddel egyesítem saját tetteimet, hogy eggyé váljanak, és Veled együtt kérjem az Isteni Akarat országának eljövételét.

Miközben az Ige fogantatására gondolok, elrejttem méhedben az irántad érzett szüntelen szeretetemet és minden fájdalmamat, hogy lángoló hódolattal adózzak Isten Fiának. Ugyanazzal a határtalan szeretettel, amely Őt a mennyből a te méhed kis börtönébe szállította, felajánlva Neki minden cselekedetét az enyémmel egyesítve, kérem Tőle, hogy sürgősen hozza el az Isteni Akarat országát.

Isteni Akarat Királynője, vegyél engem anyai öledbe, és taníts meg, hogy csak az Isteni Akaratban éljek!

„Mennyi meglepetés van ebben a Szent Akaratban! Sőt mi több, várja a teremtményt, hogy bemutassa neki műveit, hogy tudassa vele, mennyire szereti, és hogy megajándékozza azzal, amit ő tesz.”

Miatyánk, 10 Üdvözlégy, Dicsőség

Akit te Szent Szűz Erzsébetet látogatván méhedben hordoztál

Az Erzsébetnél tett látogatás

Benned maradva, Isteni Akarat, követem Szűz Máriát, aki Jézus édesanyjának érezvén magát, megszentelendő szívek keresésére indul. Jelen vagyok az Erzsébettel való találkozáskor, amikor a kicsi János megszentelődik édesanyja méhében.

A Boldogságos Szűz azért tudott annyi csodát tenni idős rokonával, Erzsébettel való találkozása során, mert az Isteni Akarat királyi helyet foglalt el benne. Az Isteni Akarat nagyszerű és hallatlan dolgokat tesz ott, ahol uralkodik.

„Ha te is – hív bennünket az édesanya – megengeded, hogy az Isteni Akarat uralkodjék a lelkedben, te is Jézus hordozójává válsz a teremtmények számára, te is érezni fogod az ellenállhatatlan igényt, hogy mindenkinek átadd Őt!”

Szűzanya, figyelemmel kísérem történetedet.

„Leányom, elhagytam tehát Názáretet Szent József társaságában, pusztaságon és hegyeken kelve át, hogy meglátogassam Júdeában Erzsébetet, aki előrehaladott kora ellenére anyává vált.

Pár nap elteltével végre elértük Júdeát, és Erzsébet házához siettem. Ő ünnepélyesen elém jött. A köszöntésemre csodás dolgok történtek: kicsi Jézusom felujjongott méhemből, és Istenségének fényét a kicsi Jánosra árasztva megszentelte, megáldotta az értelem lelkével, és felismertette vele, hogy Ő az Isten Fia. János erre oly nagy szeretettel és örömmel ujjongott fel, hogy Erzsébet beleremegett. Megérintődve Fiam isteni fényétől, felismerte, hogy én lettem az Isten Fiának anyja, és szeretetének nyomatékaként, hálától remegve kiáltott fel: »Hogyan lehetséges az, hogy Uramnak anyja látogat meg engem?»

Én nem tagadtam az isteni titkot, sőt megosztottam vele alázatban, Magnificatót énekelve Istennek, mely által az egyház folyamatosan tisztel engem.

Ki tudná valaha megmondani, mennyi kegyelem áradt Jánosra és a háztartásra az Erzsébetnél tett látogatásom alkalmával? Mindenki megszentelődött, vidámsággal telt el, örömben élt, hallatlan dolgokat értett meg, és János minden kegyelmet megkapott, hogy Fiam hírnökévé váljon.”

Édesanyám, szeretnék bezárkózni méhedbe, hogy az én Jézuskámmal maradhassak magányában. De látom, hogy az én Kicsikém máris annyi gyötrelmet és annyi halált kezd elszenvetni a Te méhedben, ahány elutasítást tanúsít az ember az Isteni Akarattal szemben, és látom, hogy Te, legédesebb anyám, azonnal magadra vennéd mindezen halálokat, hogy a Legfelsőbb Akaratnak eleget tegyél.

Ó, Jézusom, megszakad a szívem gyötrődésed láttán, még mindig olyan kicsi vagy, ezért, gyöngéd Gyermeke, annyi FIAT-ot akarok adni lelkemben Akaratodnak, ahányszor a teremtmények elutasították, és annyszor hagyni meghalni akaratomat, ahányszor életre keltették saját akaratukat. Igen, azt akarom, hogy saját Isteni Akaratod áradata a Te kis Emberségedbe áramoljon, hogy a gyötrelmem és a halál fájdalma, amelyet elszenvedsz, kevésbé legyen gyötrelmes. Szeretném szemlélni minden fájdalmadat, hogy megpecsételjem őket a 'szeretlek, áldalak, hála legyen' szavaimmal.

Drága kicsi Jézuskám, be akarom hozni Akaratod életét az első földi tartózkodásod szűk börtönébe, hogy eloszlassam a sötétséget, amelyben élsz. Megcsókolom szeretetből mozdulatlanságra kényszerített gyöngéd végtagjaidat,

kérve Tőled, hogy saját szenvedéseid érdemei által Isteni Akaratod kezdjen el munkálkodni a teremtményekben, és fénye oszlassa el az emberi akarat éjszakáját, és alakítsa ki a Te FIAT-od örök napját. Szándékom eléréséhez segítségül hívom Isteni Akaratod minden cselekedetét, hívom az Eget a Téged körülvevő csillagok seregével, hívom a Napot fényének és melegének erejével, a szelet birodalmának lendületével, a tengert dörgő hullámaival, hívom az egész teremtést; minden dolgot megmozdítva hangommal felajánlom Neked mindenki nevében az Isteni FIAT-od országát.

Miatyánk, 10 Üdvözlégy, Dicsőség

Akit te, Szent Szűz, a világra szültél

Jézus születése a betlehemi barlangban

Egyesülve a Szűzanyával és Égi Gyermekeivel én is elmerülök, Isteni Akarat, végtelen fénytengereidbe, hogy gyönyörködjem a nagy csodában: az Isteni Ige születésében.

Az Isteni Akarat igényes és mindent akar, még a legszentebb dolgokról való lemondást is, adott esetben a Jézusról való lemondás áldozatát, mindezt azért, hogy kiterjessze az Országát és megsokszorozza Jézus életét, mert amikor a teremtmény az iránta való szeretetből megfosztja magát Tőle, akkor olyan hősiesség és áldozatvállalás ez, amely meg tudja teremteni Jézus egy újabb életét, mely egy újabb lakóhelyet igényel Jézus számára. Ezért hív minket a Boldogságos Szűz: „Légy figyelmes, és soha ne tagadj meg semmit az Isteni Akarattól.”

Egyesülök Veled, kis Jézus, hogy meghallgassam az édesanyád beszámolóját.

„A kicsi Jézus, szeretettől szenvedve, éppen ki akar lépni a Nap fényére. Édesanyád úgy érezte, nem tudja ennél tovább magában tartani. Fény- és szeretettengerek árasztottak el, és amint egy fénytengerben fogantam meg, ugyanúgy egy fénytengerben született a világra. Annak, aki az Isteni Akaratban él, minden fénné és világossá válik. Ebben a fényben elragadtatva arra vártam, hogy karjaimba tarthassam a kicsi Jézust, és amint megszületett, hallottam szeretetteljes nyögéseit. Az Úr anyaga karjaimba tette, én a szívemhez szorítottam erősen, és megkapta első csókját; akkor a kicsi Jézus viszonzta azt nekem.

Éjfél volt, amikor az újszülött kicsi király megszületett, de az éjszaka nappallá változott. Ő, aki a fény királya, megfutamította az emberi akarat sötétségét, az éjszaka

sötétségét, minden bűn éjszakáját. Minden teremtetett dolog szaladt, hogy dicsőítse kis Emberségben a Teremtőjét. A Nap, a szél, az ég, a föld, a tenger... Minden teremtetett dolog felismerte, hogy a Teremtőjük közöttük van, és mindenki versenyezve dicsőítette. Még az angyalok is, fénykört alkottak a levegőben, és dallamos hangon énekelték, hogy mindenki hallja: „Dicsőség a magasságban Istennek és a földön békeesség a jóakarátú embereknek!”

Amikor kezembe kaptam és ráleheltem első csókomat, szükségét éreztem, hogy tápláljam Fiamat bőséges tejjel, mely az isteni **FIAT** és az én személyem teje volt; ezzel tápláltuk a kicsi királyt, Jézust. De ki tudná elmondani, mit éreztem eközben, és ki tudna mesélni a kegyelem-, a szeretet- és a szentségtengerekről, melyeket cserébe kaptam Fiamtól? Betakartam szegényes, de tiszta pólyába, és befektettem a jászolba; ez volt az Akarata, és én nem tehettem mást, mint hogy követem. De mielőtt ezt megtettem volna, Szent József karjaiba tettem. Ó, mennyire örült, szívéhez szorította, és az édes Gyermekek kegyelemtengereket árasztott szívébe! Szent Józseffel együtt kicsit megigazítottuk a szénát a jászolban, és belefektettük. Édesanyád, elragadtatva az isteni gyermek szépségétől, az idő nagy részében Előtte térdelt; minden szeretettengeremet mozgásba hoztam, melyeket az Isteni Akarás alakított bennem, hogy szeressem, imádjam és hálát adjak.

Mit csinált a jászolban az égi Csecsemő? Mennyei Atyánk Akaratát folytatta, mely az Övé is volt, és nyögdecselt, sóhajtozott, sírt és hívott mindenkit, mondván: »Gyertek, gyermekeim; irántatok érzett szeretetemben megszülettem a fájdalomra és a könnyekre. Gyertek mindnyájan, ismerjétek meg szeretetem túlcsondulását, csináljatok kis helyet a szíveitekben!« És a pásztorok jöttek, mentek, és mindenkire édesen nézett, és szeretettel mosolygott a könnyei között.

Minden örömöm abban volt, hogy a méhemben hordhattam édes Fiamat, Jézust, de az Isteni Akarat megértette velem, hogy azért kellett a jászolba tennem, hogy mindenki hozzáférjen, hogy bárki szeretné, tudja dédelgetni, megcsókolni és ölbe venni, mintha a sajátja lenne. Mindenki kicsi Királya volt, ezért joguk volt hozzájutni szeretetük zálogához. Én, hogy teljesítsem az Isteni Akaratot, lemondtam ártatlan örömről, és tettekkkel meg lemondásokkal kezdtem anyai szerepemet, mindenki rendelkezésére bocsátva Jézust.”

Gyöngéd kis Gyermekek, amint megszületettél, remegve menekültél édesanyád karjaiba, aki a keblére ölelt, megcsókol, felmelegített, tejjével táplált és könnyeivel nyugtatott Téged. Én is, kicsi Jézuska, be akarok ülni édesanyád ölébe, és az ő csókjára akarom helyezni az enyémet; az ő szűzi tejében akarom áramoltatni irántad érzett szeretetemet, hogy szeretetemmel táplálhassalak Téged. Mindazt, amit ő tett veled, én is meg akarom tenni veled.

Gyöngéd Gyermekek, szeretném, hogy mikor kinyitod kicsi szemed a fényre, lásd műveid töredékét, és mindenik velem együtt mondja Neked: „Szeretlek, szeretlek, szeretlek, áldalak, hála legyen, imádlak!”, és valamennyivel együtt szeretném ajkadra lehelni első csókomat.

Lásd, ó, szeretett Gyermeke, hogy nem vagyok egyedül, minden itt van velem: itt van a Nap, hogy felmelegítsen Téged és felszárítsa könnyeidet, itt van minden műved. Te sírdogálsz és zokogsz, mert nem látod, hogy szeretnek; de én szeretetemben olyan altatót énekelek Neked, amely megbékíti álmodat, és megnyugtat, ébredésedkor könnyebb lesz kérni Tőled Isteni FIAT-od országának eljövételét.

Miatyánk, 10 Üdvözlégy, Dicsőség

Akit te, Szent Szűz, a templomba bemutatnál

Jézus bemutatása a templomban

Elmerülve benned, Isteni Akarat, látom, hogy a Mennyei Királynőt arra a hősies áldozatra hívtad, hogy felajánlja a Gyermeke Jézust az emberiség üdvösségeért.

Az Isteni Akaratnak annyira tetszik az általa kívánt áldozat, melyet a teremtmény megtesz, hogy átengedi neki a jogait, és megteszi az áldozat királynőjévé a teremtmények között.

Kicsi Jézusom, Benned egyesülve követem édesanyád történetét:

„Elragadtatással láttam, hogy az én édes Jézusom minden bánatában, könnyében és mozdulatában az édesanyját kereste és hívta, mint cselekedeteinek és életének drága menedékét. Tetteinek ismételése velem együtt, könnyei, fájdalmai, szeretete, mintha összeolvadtak volna, és amit Ő tett, azt én is tettem.

Már betelt Jézus születésének negyvenedik napja, és az Isteni **FIAT** arra hívott, hogy mutassuk be a Fiamat. Felmentünk a templomba; ez volt az első alkalom, hogy kiléptem a barlangból édes Fiammal. Fájdalom járta át a szívemet, mentem, hogy ajánljam fel áldozatként mindenki megváltására.

Amikor a negyven nap végéhez közeledett, a drága Gyermeke, aki minden eddiginél jobban fulladozott szeretetében, engedelmeskedni akart a törvénynek, és meg akarta mutatni magát a templomban, hogy felajánlja magát mindenki üdvösségére. Ez volt az Isteni Akarat, amely a nagy áldozatra hívott bennünket, és mi engedelmeskedtünk. Ez az isteni FIAT, amikor megtalálja a készséget arra, hogy megtegye, amit Ő akar, a teremtmény rendelkezésére bocsátja isteni erejét, szentségét, teremtő erejét, hogy megsokszorozza az adott cselekedetet, áldozatot minden egyes emberért, az adott áldozatba végtelen értékű érmét helyez, amellyel lehet fizetni és jóvátenni mindenki javára.

Amikor megérkeztünk a templomba, leborultunk és imádtuk a Legfőbb Fenséget, majd a kisded Jézust a pap karjaiba helyeztük, aki Simeon volt. Felajánlotta Őt az Örök Atyának mindenki üdvösségeért. A felajánlás alatt, Istentől ihletve felismerte az isteni Igét, és mérhetetlen örömmel ujjongva imádkozott és köszöntötte a drága Kisdedet, majd a szertartás után prófétai szóval beszélt minden bánatomról. De

legjobban a próféta szavai sebeztek meg a lelkemet: „Ez a drága gyermek sokak romlása és sokak feltámadása lesz, az ellentmondások jele.” Ha az Isteni Akarás nem tartott volna meg akkor, holtan estem volna össze a fájdalomtól. Erőt adott és kialakította bennem a fájdalom uralmát saját Akaratának uralmán belül. Így, anyai jogomon túl, melyet megkaptam mindenki fölött, megkaptam a fájdalom anyja és királynéja jogot is. Fájdalmaimmal szereztem azon érdemet, melyekkel megfizethettem gyermekeim adósságait, még a hálátlan gyermekeimét is.”

A fájdalmaidban, a fájdalmas találkozásokban, amikor feleszmélsz, hogy az Isteni Akarat lemondást kér tőled, soha ne csüggedj el, azonnal mondd édes szavakkal: 'FIAT', azaz 'történjen velem akaratod szerint', és hősi szeretettel engedd, hogy az Isteni Akarás helyet találjon magának a szenvedésedben, így végtelen értékű érmékké változtassa, melyekkel meg tudod fizetni testvéreid adósságát, felszabadíthatod őket a saját akaratuk rabságából, hogy beléphessenek az Isteni FIAT országának szabad fiai sorába.”

Szerető Gyermeke, látom, hogy az emberi akarat üldözi az Isteni Akaratot, mert nem akarja annak uralkodását, de én szeretném, ha 'szeretlek' vallomásom, csókjaim és akaratom átfolya bánatodon, hogy megbékítsem az Isteni és az emberi akaratot, és hogy mindkettőt egyé tegye. A Te FIAT-odat kérve szüntelenül követem édesanyámat, aki karjaiban hordoz Téged. Miközben ő sétál, szeretném, ha hallanád az én 'szeretlek, imádlak, áldalak, köszönöm' szavaim édes morajlását; ezért lépésről lépésre belevésem a föld minden atomjában, minden fűszálban, amelyeket szent lábai érintenek. Szeretlek, áldalak, hála legyen szavaim bárhová követnek Téged, és kéri a FIAT-odat. Szíved minden lüktetésébe és lélegzetvételébe, nyelvedre, szemed pillantásába, Véred minden cseppjébe, kis emberségedbe, minden szent gondolatodba szeretném belevésni csókommal 'szeretlek' szavamat. Vágyva arra, hogy te megtaláld ezt a 'szeretlek'-et abban az ölelésben, amelyet a mennyei édesanyád és Szent József nyújt Neked, karjaikba helyezem, és ahogyan Te felajánlod Magadat, hogy életet adj nekem, úgy akarom felajánlani létemet, hogy megvédjem a Te létedet, és kérjem a Te akaratod diadalát.

Miatyánk, 10 Üdvözlégy, Dicsőség

Akit Te, Szent Szűz, a templomban megtaláltál

A gyermek Jézus megtalálása a templom tanítói között

Tizenkét éves Jézusom, egyesülök az Isteni Akaratodban édesanyáddal és kedves Szent Józseffel, hogy elkísérjelek a jeruzsálemi templomba tett látogatásodra.

A Legszentebb Mária rendelkezésünkre bocsátja kimondhatatlan fájdalmát tizenkét éves Fiának a templomban való elvesztése miatt, hogy nekünk is – hozzá

haszonlóan – legyen erőnk a megfelelő pillanatban mindent feláldozni az Isteni Akaratnak. Amikor elvesztette Jézust, előre látva, hogy mi is tévútra fogunk tévedni az Isteni Akarattól való elfordulással, úgy érezte, hogy megfosztották Fiától és valamennyi gyermekétől, és így anyasága kettős csapást szenvedett. Ezért szólít fel mindannyiunkat:

„Amikor Isten Akarata helyett a saját akaratodat akarod cselekedni, gondold arra, hogy az Isteni Akarat elhagyásával elveszíted Jézust és engem, és a nyomorúság és a bűn birodalmába zuhansz. Ezért maradj elválaszthatatlanul egyesülve velem, és én megadom neked azt a kegyelmet, hogy soha többé ne engedj meg akaratodnak az uralkodást, hanem kizárólag az Isteni Akaratnak.”

Édesanyám meséli: *„Folytattuk nyugodt kis életünket Názáretben, és Fiam növekedett kedvességben és bölcsességben. Nemrég töltötte be a tizenkét évet, amikor elindultunk Jeruzsálembe, hogy szokás szerint ünnepeljük meg a húsvétot. Jeruzsálemben azonnal a templomba mentünk, és amikor sorra kerültünk, arccal a földre borultunk, tiszta szívünkben imádtuk Istent, és hosszasan imádkoztunk. Imánk annyira szenvedélyes volt, hogy megnyitotta az Egeket, és a Mennyei Atya figyelmét ránk fordította, s ez gyorsította a kiengesztelődést az emberekkel. Ó, mennyi büntetéstől kímélné meg magát a világ, és változna áldássá, ha a lelkek követnék a példánkat! Csak az az imádság van hatással Isten szívére, melyet olyan lélek mond, akiben az Isten Akarata él. Ez az ima annyira erős, hogy meggyőzi Istent, és azonnal megadja a lehető legtöbb kegyelmet. Figyeld tehát arra, hogy az Isteni Akaratban élő és szerető édesanyád imáidra átadja neked az erős közbenjárási jogát.*

Miután teljesítettük kötelességünket a templomban, és megünnepeltük a húsvétot, készülődtünk a hazaútra. A tömegben elvesztettük egymást; én az asszonyokkal maradtam, és József a férfiakkal. Körülnéztem, hogy lássam, a Fiam velem jön-e, de nem láttam. Gondoltam, hogy Józseffel van. Mekkora volt a meglepetés és az ijedség, amikor elértük azt a helyet, ahol újból találkozhattunk, és nem volt Józseffel! Nem tudván, mi történt, annyira megijedtünk, és annyira fájt, hogy némán álltunk egymással szemben. Visszasiettünk. Fáradásaink hiábavalónak bizonyultak, senki sem látta Őt. Fájdalmamban keservesen sírtam, és lelkemben újabb és újabb mélységes sebek jelentek meg, melyek halálosan fájtak.

Habár Jézus az én Fiam volt, Ő Isten Fia is volt. Fájdalmam az Isteni Akaratban olyan erős volt, hogy felülmúlt minden lehetséges gyötrődést együttvéve. Ha a FIAT ne tartott volna meg folyamatos isteni erejével, én félelmemben meghaltam volna. Mindeközben hiábavaló volt minden keresés, visszatértünk Jeruzsálembe. Három nap keserű sóhajtozás, könnyek, nyugtalanság és félelem után beléptünk a templomba. Én kerestem Őt tekintetemmel, mikor végre megpillantottam, ujjongva láttam, hogy a törvénytudók között volt. Akkora bölcsességgel és hatalommal beszélt, hogy mindenki ámulva és meglepetten hallgatta. Csupán a látvány hatására már visszatért belém az élet, és azonnal megértettem elvesztésének titkos okát.

Ebben a titokban a Fiam meg szeretne értetni velem és veled valamit. Lehet, hogy azt gondolod, nem törődött könnyeimmel? Teljesen másról van szó, mert a könnyek, a keresés, a kemény és erőteljes fájdalom visszhangzott az Ő szívében is. Mégis, azon fájdalmas órák alatt Ő áldozatul adta Isteni Akaratának édesanyját, akit Ő annyira szeretett, hogy megértesse velem, eljön egy nap, amikor nekem is fel kell áldoznom Őt az Isteni Akaratnak.”

Isteni Jézusom, nem lennék boldog, ha nem tudnálak követni mindenben, és folyton énekelni neked: „Szeretlek, imádlak, áldalak, hála legyen!” Ezért követlek Téged tizenkét évesen a templomba, amikor eltávolodsz édesanyádtól, elvesztésed keserű fájdalmát okozván neki. Édesanyád megdöbbenésébe és gyötrelmes veszteségedbe árasztom szeretetemet kérve Tőled, hogy vesszen el örökre az emberi akarat, és a teremtmények döntsenek amellett, hogy állandóan az Isteni Akaratban élnek. Végül, elhelyezem 'Szeretlek' szavam abban az örömben, amelyet mindketten megtapasztaltatok, amikor megtalált Téged, kérve Tőled: ó, Jézusom, add, hogy a teremtmények szerezzenek Neked tiszta örömöket és kimondhatatlan elégtételt, amelyek elhozzák az Isteni FIAT boldog uralmát a földre.

Életem, Jézusom, Veled maradok, hogy a „Szeretlek, imádlak, áldalak, köszönöm” szavammal megpecsételjem minden cselekedetedet, és hogy szüntelenül kérjem Akaratod országát. Az ételbe, amit magadhoz veszel, belevésem szeretetemet, kérve Tőled Akaratod táplálékát minden teremtmény számára; a vízbe, amit megiszol, belevésem szeretetemet, kérve Tőled, hogy a Te Akaratod tiszta vize folyjon át ereinkben, és ott alakítsa ki életét. Ez a szeretetem mindenhová követ Téged: amikor szögeket és kalapácsokat veszel kezédbé az asztalosmunkádhoz, kérlek Téged, szögezz oda minden emberi akaratot, és add meg az élet szabadságát Akaratodnak. Amikor visszavonulsz kis szobádba imádkozni vagy aludni, nem akarlak egyedül hagyni Téged; melléd ülve, ha nem tudok mást mondani Neked, szüntelenül súgom a füledbe: Szeretlek, imádlak! A saját imáiddal és alvásoddal kérem a FIAT-od országát, altasd el az emberi akaratot, hogy ne legyen többé élete bennünk.

Miatyánk, 10 Üdvözlégy, Dicsőség

A VILÁGOSSÁG TITKAI

Nyisd meg, Uram, ajkamat, hogy Akaratod imádkozzon és dicsőítsen bennem.

Jézusom, elmerülök a Te legfőbb Akaratod mérhetetlen tengerében, rögzítem akaratomat a Tiedben, és kérem Akaratodat, hogy legyen az életem, legyen minden belső és külső, akart vagy akaratlan tettem élete. Történjen minden Akaratodban, Uram, hogy viszonzni tudjam a szeretetet, imádást, dicsőséget, mintha minden teremtmény eléd járulna.

Jézusom, szeretlek Téged a Te Akaratoddal!

Jöjj el, Isteni Akarat, imádkozz bennem, és ajánld fel ezt az imát Magadnak, mint sajátomat, hogy jóvá tégy mindenki imájáért, és megadhassam az Atyának azt a dicsőséget, mellyel minden teremtmény tartozik neki.

Te pedig, szent édesanyám, nyújtsd ki kezedet kislányodnak, és segíts át szereteted tengerén, hogy szeretetteddel könnyebben kérhessem az Isteni FIAT országának eljövételét. Egyesülök imádásoddal, mellyel a Teremtő felé fordulsz; magamévá teszem imáidat, könyörgéseidet és sóhajaidat, hogy az Isteni FIAT uralmát kérjem általuk.

Édesanyám, nyújtsd ki kezéd kicsi leányodnak és vigyél át szereteted tengerén, hogy a te szeretetteddel kérjem a FIAT országának eljövételét. Magamévá teszem a Teremtőmhöz intézett imádatodat; magamévá teszem imáidat, könyörgéseidet és sóhajaidat, hogy az Isteni FIAT uralmát kérjem rajtuk keresztül.

Édesanyám, ahogyan Te az Igét a mennyből méhedben lehoztad a földre, úgy mozdítsd meg a Legfelsőbb FIAT-ot mennyei székhelyéről, hogy eljöjjön uralkodni a földön minden teremtményben.

„Jöjj, ó, Legfőbb Akarat, uralkodj a földön! Járj át minden nemzedéket! Győzz le és hódíts meg minden szívet!”

– Istenem, jöjj és uralkodj bennünk!

– Uram, jöjjön el minél előbb Akaratod!

Jézusom, hiszek az irántam érzett Szeretetedben. Mindent és mindenkit a Te Akaratodba fogadok, mert szeretlek Téged; és szeretni akarlak, dicsérni, dicsőíteni, köszönetet mondani Neked, áldani Téged, jóvátenni, imádni, magamért és mindenkiért Akaratodban, a Te nagyobb dicsőségedre.

Aki a Jordán vizében megkeresztelkedett

Követlek Téged, Jézus, amint elmerülsz a Jordán vizében, és kérem Tőled, a magam és mindenki számára a Te Isteni Akaratod üdvözítő keresztségét.

Amikor az Isteni Akarat úgy uralkodik a lélekben, mintha az a saját élete lenne, megkeresztelve lényének minden porcikáját, a lélek birtokolni fogja ugyanazt a kegyelem forrást és az isteni életet; és ugyanaz az Isteni Akarat, melynek hatalma van tisztítani, keresztelni és isteni életet teremteni, a lélek akaratává válik.

Hallgatom, Jézus, a te tanításodat:

† **„A születés keresztsége vízkeresztség, ezért tisztít, de nem törli el a hajlamokat, szenvedélyeket. Az áldozat keresztsége tűzkeresztség, ezért tisztít, és felemészt minden szenvedélyt és rossz hajlamot. Ezeket a lelkeket én magam keresztelek meg lépésről lépésre: a gondolatom megkereszteli a lélek gondolatát, szívemnek lüktetése a lüktetését, vágyam a vágyát, és így tovább.**

Ez a keresztség köztem és a lélek között zajlik, aszerint, ahogyan a lélek átadja magát Nekem, és többé nem veszi vissza azt, amit Nekem adott.”

† „Ajánlom, hogy ne hagyd el Akaratomat, mert olyan erőt tartalmaz, amely új keresztség a lélek számára, többet, mint maga a keresztség, mert a szentségek birtokolják kegyelemem egy részét, Akaratom azonban a kegyelem egész teljességét; a keresztségben az eredendő bűn feltja eltűnik, de a szenvedélyek, a gyengeségek megmaradnak; az én Akaratomban a lélek saját akaratának megsemmisítésével a szenvedélyeket, a gyengeségeket és mindent, ami emberi, megsemmisíti, és az erényekből, a szilárdságból és az összes isteni tulajdonságból él.”

Életem, Jézus, amíg a Jordánhoz érsz, elmerítem a vízben 'szeretlek' vallomásomat, hogy amint Szent János a fejedre önti azt a kereszteléskor, érezd, hogy szeretetem folyama átáramlik rajta, megidézve minden teremtmény számára az Isteni Akarat keresztségi vizét és országod eljövételét.

Kedvesem, keresztelésed eme ünnepélyes tettében olyan kegyelmet kérek tőled, amelyet biztosan nem tagadsz meg tőlem: könyörgök, hogy saját szent kezeddel tisztítsd meg kis lelkemet az Isteni Akaratod életadó és teremtvő vizével, hogy ne halljak semmit, ne lássak semmit és ne tudjak semmit, csak egyedül a te FIAT-od életét. Add, hogy létem ne legyen más, mint Akaratod szüntelen cselekedete!

Jézusom, Életem, betakarlak 'szeretlek', 'imádlak', 'áldalak' szavaimmal, és Veled egyesülve elkísérem az Isteni Akaratot, részt vállalva a lelkek megtisztításának, megváltásának és megszentelésének munkájában, megkapva először János megtisztító keresztségét, majd a kegyelem szentségi keresztségét, végül pedig a Te Isteni Akaratod megszentelő keresztségét.

Miatyánk, 10 Üdvözlégy, Dicsőség

Aki a kánai menyegzőn megmutatta isteni erejét

Jézusom, Isteni Akaratodat követve kísérek Téged a kánai menyegzőre, és arra kérlek, hogy változtasd át az emberi akarat vizét Isteni Akaratod drága borává.

Az Isteni Akarat ajándéka a legdrágább és legízletesebb bor, amelyet a ház Ura, a mi Istenünk és Atyánk utoljára tart a Bárány menyegzőjére meghívott gyermekei csodálatára és örömére. Ez a legnagyobb csoda a mennyben és a földön, ez a csodák csodája: az Isteni Akarat Napja, Nappá alakítva az emberi akaratot, tevékenykedik benne, mint saját középpontjában. És ahogyan Jézus első kánai csodáját Mária, az Isteni Akarat anyja és királynője által érte el, ugyanúgy a legnagyobb csodát, ami a teremtmény élete az Isteni Akaratban, általa fogja megadni az, aki lelkében megalapozta az Isteni Akarat országának alapjait.

Jézusom, szívemet szívedbe helyezem, hogy szeretetteddel hallgassam édesanyánk szavait:

„Fiam visszatért a sivatagból, és készült nyilvános működésére, de előtte részt akart venni ezen a házasságkötésen, és meghívták. Elmentünk, de nem ünnepelni, hanem hogy nagy dolgokat vigyünk végbe az emberi nemzedékek javára. Fiam elfoglalta az apa és a király helyét a családokban; én az anya és a királynő helyén voltam. Jelenlétünkkel megújítottuk a házasság szentségét, szépségét, rendjét, melyet Isten alakított ki a földi Paradicsomban; Ádámra és Évára gondolok, akiket Isten egymásnak adott, hogy benépesítsék a földet, és sokasodjanak. A házasság az a lényeg, ahol a nemzedékek élete forrásozik, nevezhetjük törzsnek is, amely benépesíti a földet. A papok és a szerzetesek ágak; ha nincs törzs, nincsenek ágak. A bűnnel, az Isteni Akaratból való kilépésükkel Ádám és Éva elvesztették a szentséget, a szépséget, a család rendjét. Én, a te édesanyád, az új ártatlan Éva, elmentem Fiammal visszaállítani azt a rendet, melyet Isten elgondolt a Paradicsomban. A családok királynőjeként lekértem a kegyelmet, hogy az Isteni FIAT uralkodjon a családokban, hogy ezek a családok hozzám tartozzanak.

De ez még nem minden, leányom. Szeretetünk lángolt, és tudtukra akartuk hozni, mennyire szeretjük őket. És íme, megtörtént, hogy a legszebb ebéden elfogyott a bor, és szívem lángoló szeretetében segíteni akart. Tudva, hogy Fiam bármit meg tud tenni, és kérve, annak tudatában, hogy biztosan meghallgat, szóltam neki: *„Fiam, elfogyott a boruk.”* Erre Ő válaszolt: *„Még nem jött el az időm, hogy csodákat tegyek.”*

Én biztosan tudván, hogy nem utasítja el, amit édesanyja kér tőle, utasítottam a felszolgálókat: *„Tegyetek meg mindent, amit Fiam mond, és meglesz, amire szükségetek van, sőt még annál is több, bőségben lesz.”*

Ebben a pár szóban én a leghasznosabb és legmagasztosabb tanítást adtam a teremtményeknek. Anyai szívvel beszéltem, mondván: *„Gyermekeim, szentek akartok lenni? Tegyétek meg Fiam Akaratát! Ne térjete el attól, amit mond nektek, és hozzá hasonlókává váltok; az Ő szentsége a ti erőtök. Akarjátok, hogy minden rossz elmúljon? Tegyétek, amit a Fiam mond! Kegyelemre van szükségetek, különleges kegyelemre? Tegyétek meg, amit akar és mond! Szükségetek van dolgokra az élethez? Tegyétek, amit Fiam mond, mert a szavaiban, abban, amit mond, és amit akar, benne van az erő; szavába rejti azt, aki kér, és megadja lelketekbe azokat a kegyelmeket, melyekre szükségetek van.”* Hányan vannak szenvedélybetegek, gyengék, szerencsétlenek, nyomorultak, és kérnek, kérnek, de nem teszik azt, amit Fiam mond, és nem tudnak előrelépni, úgy tűnik, az Ég bezáródott felettük. Ez nagyon fáj nekem, mert azt látom, miközben kérnek, eltávolodnak minden javak forrásától, ami a Fiam Akarata.

A felszolgálók mindent megtettek, amit a Fiam mondott nekik: *„Töltsétek meg a korsókat vízzel, merítsetek és vigyétek az asztalra!”* Fiam megáldotta a vizet, és az páratlan ízű borrá változott. Ő, ezerszer legyen áldott, aki megteszi mindazt, amit Ő mond! Fiam megadta nekem a legnagyobb tiszteletet, és a csodák királynőjének tett meg, mert szükség volt az én kérésemre és imámra, hogy megtegye az első csodáját. Nagyon szeret engem, olyannyira, hogy az első helyet a csodákban is nekem tartotta

fenn, és tetteikkel mutatta meg, nem szavakkal: *„Ha kegyelmekre, csodákra van szükségetek, gyertek Édesanyámhoz, én nem tagadok meg soha semmit tőle.”*

Én tekintettel voltam az elkövetkező századokra. Láttam az Isteni Akaratot a földön, néztem a családokat, és azt kívántam, bárcsak a Szentháromság szeretetét jelenítenék meg, hogy uralma teljes legyen; majd anyai és királynői jogomnál fogva magamhoz öleltem az Isteni Akarat országát. Mivel birtokoltam a forrást, a teremtmények rendelkezésére bocsátottam minden kegyelmet, segítséget, szentséget, melyekre szükség volt, hogy ebben a szent országban éljenek. Ezért ismétlem: *„Tegyétek, amit Fiam mond!”*

Szerelmem és életem, Jézus, látom, hogy mielőtt elkezdted volna nyilvános életedet, égő szíved szeretete arra készítetted, hogy édesanyáddal együtt részt vegyél a kánai menyegzőn, és én is követlek téged az irántad érzett szeretetemmel. Érzem, hogy szíved gyengédségtől és bánattól dobog, mert arra emlékezik, hogy megáldottál más esküvőket is az Édenben, az ártatlan Ádám és Éva esküvőjét. Valóban, az esküvő, amelynek akkor tanúja voltál, kettős volt: esküvő a Te Isteni Akaratod és az emberi akarat között, esküvő férfi és nő között, akiknek hozományul adtad az egész teremtetést és mindenekelőtt a szívükben és minden teremtetett dologban tapintható Isteni Akaratodat.

Ó, Jézusom, melletted akarok lenni, hogy édes tekintetedet, dallamos hangodat, bájos útjaidat a *„szeretlek, imádlak, áldalak, köszönöm”* szavaimmal kísérem. Arra a szeretetre, amely arra készítetted Téged, hogy engedj az uralkodó királynő könyörgésének, és a vizet borrá változtasd, kérlek Téged, tedd meg azt a nagy csodát, hogy az emberi akaratot változtasd Isteni Akarattá, hogy kiterjessze uralmát a földön, amint a mennyben van.

Szűzanya, te, aki a segítségükre siettél a kánai házastársaknak, most ugyanígy gondoskodj arról, hogy Isten Szent Akarata uralkodjék a földön!

Az én *„szeretlek és köszönöm”* szavaimmal kísérek Téged, Jézus, első nyilvános kinyilatkoztatásod minden cselekedetében. Meg akarom ismételni minden egyes cselekedetedet a bensőmben, hogy mindenki nevében megköszönjem Neked a megváltás ajándékát, és minden egyes léleknek kérem e cselekedetek teljes gyümölcsét.

Miatyánk, 10 Üdvözlégy, Dicsőség

Aki meghirdette Isten országát

Elkísérlek Isteni Akaratodban, Jézus, az Atya országának hirdetése alatt, és elfogadom – magam és mindenki számára – a megtérésre való meghívásodat.

A Mennyei Atya, hogy helyreállítsa királyságát a földön, Igéje által apránként közli az emberekkel az Édenben elutasított Akaratát. Először megadja törvényeit, majd a megváltás örömhírét, az Ige megtestesülése és áldozata által, az Igével, aki az Atya

és az Ő Akaratának kinyilatkoztatója az emberiség számára. Hogy beteljesítse földre jövetelének célját, az emberiség teljes megváltását, Jézus most átadja nekünk az „Isteni Akaratban való életről” szóló tanítást, az országára vonatkozó szavakat „*amint a mennyben, úgy a földön is*”, és amelyek, akárcsak a Teremtő FIAT, rendelkeznek azzal az erénnyel, hogy a bennük foglalt jót közlik azokkal, akik be akarják fogadni.

Jézusom, lábunk együtt járjon Palesztina útjain, miközben hallgatom hangod édes és dallamos csengését:

† „Azért jöttem a földre, hogy kinyilvánítsam mennyei tanításomat, hogy megismertessem Emberségemet, hazámat és azt a rendet, amelyet a teremtménynek be kell tartania ahhoz, hogy elérje a Mennyet, egyszóval az Evangéliumot. De Akaratomról szinte semmit vagy nagyon keveset mondtam, szinte figyelmen kívül hagytam, érthetővé téve, hogy ami számomra a legfontosabb, az Atyám Akarata. Érdeméről, magasságáról és nagyságáról, a nagy javakról, amelyeket a teremtmény az én Akaratomban élve megszerezhet, szinte semmit sem mondtam, mert a teremtmény túlságosan gyermek volt a mennyei dolgokban, nem értette volna meg, így csak arra tanítottam meg, hogy kérje imában: »Legyen meg a te Akaratod, amint a Mennyben, úgy a földön is», hogy megismerje Akaratomat, hogy szeresse és megtegye azt, és így megkapja a benne rejlő javakat.

Amikor Ádám vétkezett, Isten ígéretet tett neki a jövőbeli Megváltóról; évszázadok teltek el, és az ígéret nem hiúsult meg, a nemzedékek részesültek a megváltás örömeiben. Amint a Mennyből eljőve megalakítottam a megváltás országát, mielőtt a Mennybe távoztam volna, tettem egy másik, ünnepélyesebb ígéretet, az Akaratom országára vonatkozóan, és ezt a Miatyánkba foglaltam. Hogy növeljem értékét, és hogy gyorsabban megkapjam, megfogalmaztam ezt a hivatalos ígéretet ünnepélyes imámban, kérve az Atyát, hogy hozza el országát és az Isteni Akaratot, amint a Mennyben van, úgy a földön is. Ennek az imának az élére én álltam, tudván, hogy ez az Ő Akarata, és ha én kérem, nem tagadja meg tőlem, annál is inkább, mert az Ő saját Akaratával kértem valamit, amit Atyám is kíván. Megfogalmazva ezt az imát Mennyei Atyám előtt, abban a bizonyosságban, hogy Isteni Akaratom országát meg fogja kapni a föld, megtanítottam apostolaimnak. Ők pedig megtanították az egész világnak, hogy egy legyen mindenki kiáltása: »Legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is.« Ennél biztosabb és ünnepélyesebb ígéretet nem is adhattam volna; az évszázadok számunkra egy ponton állnak, szavaink és tetteink megvalósult tettek.

A saját imádságom Mennyei Atyámhoz: »Jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is«, azt jelentette, hogy a földre érkezésemmel az én akaratom országa nem jött létre a teremtmények között, különben azt mondtam volna: »Atyám, erősödjék meg az általam már a földön létrehozott országunk, és uralkodjék Akaratunk.« Ehelyett azt mondtam: »Jöjjön«, ami azt jelentette, hogy el kell jönnie, és a teremtményeknek azzal a

bizonyossággal kell várniuk, amellyel a jövőendő Megváltót várták, mert Isteni Akaratom a Miatyánk ezen szavaihoz van kötve beteljesülésre várva. Amikor Akaratom valamihez kötődik, több mint biztos, hogy amit ígér, beteljesül.

A Legfőbb FIAT országának fontossága felettébb jelentős, és annyira szeretem, hogy többet teszek, mint egy új teremtés és megváltás, mert a teremtésben csak hatszor hangzott el mindenható FIAT-om, hogy rendelkezzen és mindent rendbe hozzon, a megváltásban beszéltem, de mivel nem beszéltem Akaratom országáról, amely végtelen tudást és mérhetetlen javakat tartalmaz, ezért nem volt sok mondanivalóm. Mert minden, amit tanítottam, korlátozott természetű volt, és néhány szóval megismertettem őket. Ezzel szemben ahhoz, hogy megismertessem Akaratomat, nagyon sok mindenre van szükség, története nagyon hosszú, egy örökkévalóságot tartalmaz, kezdet és vég nélküli, ezért mindig van mondanivalóm, ezért sokkal többet mondok! Mivel mindennél fontosabb, több tudást, több fényt, több nagyságot, több csodát tartalmaz, ezért több szóra van szükség. Minél többet közlök róla, annál inkább tágítom országom határait, hogy átadjam azt a gyermekeimnek, akik majd birtokba veszik. Ezért minden, amit Akaratomból ismertté teszek, egy új teremtés, amelyet országomban hozok létre, hogy azok élvezhessék és birtokolhassák, akik megismerik azt. És ezért nagy gondosságra van szükség a kinyilatkoztatásuk során.”

Elmerülök Benned, Jézusom, szavaddal, amely az én szavaim élete, imádom és megköszönöm a Legfőbb Felségnek minden teremtmény nevében, hogy kinyilvánította és közölte Isteni Akaratát az emberiséggel: először, mint Törvényt és parancsolatokat, aztán mint minden rossz ellenszerét és üdvösséget az Evangélium által, és végül, mint az élet teljességét a teremtmény számára az Isteni Akatról szóló tanítás és élet által.

Miatyánk, 10 Üdvözlég, Dicsőség

Aki a Táborhegyen megmutatta isteni dicsőségét

Miközben Téged szemléllek, Jézus, Isteni Nap, a Táborhegyen történt színeváltozásodban, arra kérlek, hogy ömleszd át mindenki emberi akaratán Isteni Akaratod tündöklő sugarait.

Az Isteni Akaratban való életről szóló ismeretekkel és igazságokkal Jézus kinyilvánítja isteniségét: kinyilvánítja, hogyan működött együtt Isteni Akarata emberi akaratával; kinyilvánítja a megtestesült Ige belső életét; átlényegül a lélek előtt, hogy az részesüljön isteniségében, hogy átalakítsa azt önmagává. És az Isteni Akaratban élő lélek nem fél, minden apró cselekedetében Krisztus Istenségét hirdeti és árasztja; maga a lénye az a sátor, amelyet állandó lakhelyül készít Jézusnak és az egész mennyei udvarnak.

Jézusom, megsokszorozom „szeretlek és imádlak” szavaimat akaratodban, hogy ugyanazzal a Háromságos Szeretettel hallgassam isteni cselekedeteid titkait:

† **„Az a szokásom, hogy először a kisebb dolgokat teszem meg, a nagyobb dolgok előkészítéseként, és ezeket a kisebb dolgok koronájaként. Ezt a rendet tartottam be a Megváltásban is: születésem minden felhajtás nélkül történt; gyermekkorom, az emberek előtt a nagy dolgok ragyogása nélküli; názáreti életem annyira rejtett volt, hogy életemet mindenki figyelmen kívül hagyta; a nyilvános életben volt valami nagyszerű, de ki tudott Istenségemről? Úgy jártam-keltem a tömegek között, mint egy másik ember.”**

De ezek azok az idők, Jézus, amikor az Isteni Akarat működésének eddig rejtett ragyogását a te Legszenőbb Emberségedben nyilvánítod ki:

† **„Az én szeretetem ki akar áradni és meg akarja ismertetni annak túlcsondulását, amelyet Istenségem a teremtmények javára vitt végbe Emberségemben, és amelyek messze meghaladják azokat a túlzásokat, amelyeket Emberségem külsőleg hajtott végre. Ezért is beszélek nektek gyakran arról, hogy Akaratomban éljetelek, amit eddig még senkinek sem nyilvánítottam ki. Legfeljebb az Akaratom árnyékát ismerték, a kegyelmet, az édességet, amit Akaratom gyakorlása tartalmaz, de belépni, átölelni mérhetetlenséget, megsokszorozódni Velem és eljutni mindenhová, még a földön élve, vagy a Mennyben és a szívekben is, elhagyni az emberi utakat és isteni módon cselekedni, ez még nem ismert, olyannyira, hogy sokak számára furcsa lesz, és azok, akik nem tartják nyitva elméjüket az igazság fénye előtt, semmit sem fognak érteni belőle. De apránként megmutatom az utat azáltal, hogy hol az egyik, hol a másik igazságot nyilvánítom ki az Akaratomban való életről, amit végül meg fognak érteni.**

Nos, az első gyűrű, amely az Akaratomban való igazi életet egyesítette Emberségem volt. Az Istenségemmel azonosult Emberségem az örökkévaló Akaratban úszott, és a teremtmények minden cselekedetét nyomon követte, hogy a magáévá tegye azokat, és a teremtmények részéről az Atyának isteni dicsőséget adjon, és a teremtmények minden cselekedetének az örökkévaló Akarat értékét, szeretetét, csókját adja. Az örökkévaló Akaratnak ebben a légkörében láttam a teremtmények minden cselekedetét, amelyet meg lehetett volna tenni, de nem cselekedtek; a jó cselekedeteket, amelyeket rosszul végeztek el, és én megtettem mindazt, ami nem volt megcselekedve, és újra elvégeztem azokat, melyeket rosszul végeztek el. Most ezek, az emberek által az el nem végzett és csak általam elvégzett cselekedetek mind az én Akaratomban vannak felfüggesztve, és várom a teremtményeket, akik eljönnek Akaratomban élni és megismételni Akaratomban mindazt, amit én tettem.

Először is meg kellett ismertetnem, mit tett és szenvedett Emberségem kívülről, hogy a lelkek megismerjék, mit tett Istenségem belülről; a teremtmény képtelen megérteni minden cselekedetemet, ezért fokozatosan nyilvánítom ki

magamat. Idővel lelkek sokasága él majd Akaratomban újra elvégezve a teremtmények minden cselekedetét, és megannyi felfüggesztett, csak általam végzett cselekedet dicsőségét fogom élvezni, a szüzek, papok, világiak részéről, hivataluknak megfelelően, akik többé nem fognak emberi módon cselekedni, hanem belépve Akaratomba, megsokszorozódva mindenki helyett, isteni módon cselekszenek. Én pedig isteni dicsőséget kapok a teremtmények részéről minden szentségért, melyet emberi módon vettek fel vagy szolgáltatottak ki, minden szentségtörésért, minden érdekből kiszolgáltatott szentségért, és minden jócselekedetért, amelyek inkább megbecstelenítenek, mint dicsőséget szereznek nekem. Oly sokat sóhajtozom ilyenkor, és te imádkozz és sóhajtozz Velem együtt.”

Ó, én Napom, én gyönyörűségem! Nagyon szeretnék belépni a középpontba, hogy ebben a legtisztább fényben fürödhessenek. Ó, isteni Nap, hadd járjon előttem ez a fény, kövessen, vegyen körül mindenütt, hatoljon be bensőm meghitt rejtekébe, hogy miután felemésztetted földi lényemet, mindent átalakíthass Isteni Lényeddé.

Ó, én mindenem és gyönyörű Jézusom! Ha néhány pillanatra, amíg ebben az életben megnyilvánulsz, olyan békét közvetítesz, hogy az ember a legtökéletesebb nyugalommal el tudja szenvedni a legfájdalmasabb vértanúságokat, a legmegalázóbb fájdalmakat – nekem úgy tűnik, hogy ez a béke és a fájdalom keveréke –, milyen lesz a Paradicsomban? Ó, milyen gyönyörű vagy, csupa gyönyörűség, édes Jézusom!

Még egyszer, Életem, Jézusom, elmerülök Legszentebb Emberségedbe és Istenségedbe, részről részre, mert az Isteni Akarat Emberséged középpontjában van, és aki benne él, az ebben a középpontban él, és ebből árad a fény mindenhová és mindenkihez. Ezért, Jézus, egyesítem elmémet a te elméddel, emlékezetemet a te emlékezetekkel, akaratomat az Isteni Akarattal; tekintetemet a te tekintetekkel, szaglásomat a te szaglásoddal, hangomat a te hangoddal, hallásomat a te hallásoddal. Kezeimet és munkámat egyesítem a te kezeiddel és munkáiddal, lüktetésemet és lélegzetemet a te szíved lüktetésével és lélegzetekkel, és vérem keringését a te Véred keringésével, ó, szeretett Jézusom.

Miatyánk, 10 Üdvözlégy, Dicsőség!

Aki az Eucharishtiában nekünk adta önmagát

Belépek az Isteni Akaratba, ó, Jézus, a Legszentebb Eucharisztia megalapításának pillanatába, és egyesülök, Életem, az egész mennyei udvarral, amely elragadtatott, mélységes imádatban szemléli alázatos, isteni megsemmisülésedet abban a kis kenyérben és kis borban.

A Legszentebb Eucharisztia titka abban áll, hogy eggyé válsz az élő szentostyával, mindig és folyamatosan, hogy az Isteni Akarat uralkodjon benne, amely a szentségek forrása. Amint a lélek elmerül az Isteni Akaratban, benne él és munkálkodik, cselekvésben találja benne Jézus azon tettét, amellyel megalapítja az Eucharishtiát

és a lelkekkel közli önmagát. A lélek vesz részt ebben a cselekedetben, mintha a sajátja lenne, Jézussal együtt önmagát adja mindenkinek, és egyúttal az Ő szentségi életének letéteményesévé válik, méltóképpen befogadva Őt minden szentáldozáshoz járuló személyért és azokért is, akik nem járulnak szentáldozáshoz, ugyanúgy, ahogyan Jézus is szentáldozásban magához vette önmagát minden lélekben. És mindezt a lélek a benne uralkodó Isteni Akarat túláradó szeretetének túláradása által képes megtenni.

Édes Jézusom, miután megmostad az apostolok lábát, szomorúan felállsz, és szinte rohansz az oltárhoz, ahol készen áll a kenyér és a bor az átváltoztatáshoz. Látom, édes Szívem, amint teljesen új és eddig nem ismert külsőt öltesz. Isteni személyed gyöngéd, kedves, szeretetteljes: szemed jobban fénylik, mintha nem lenne más fényforrás; rózsás arcod ragyogó, ajkaid mosolygósak és szeretettől lángolóak; teremő kezeid gesztusai alapján teremteni készülsz. Látom, Szerelmem, teljesen átlényegültél: Istenséged mintha kiáradna Emberségedből.

Szívem és Életem, Jézusom, ez az eddig nem látott kifejezése arcodnak magára vonja minden apostol figyelmét: édes varázslatba esnek, és még lélegezni sem mernek. Édesanyád lélekben az oltár lábához siet, hogy megcsodálja szereteted csodáit. Az angyalok alászállnak a mennyből, és egymástól kérdezik: „Mi történik? Mi történik? Ez valóságos örölség, valóságos túlzás: egy Isten, aki nem eget vagy földet teremt, hanem önmagát! És miben? Egy piciny kenyér és egy kis bor közönséges anyagában!”

De miközben mindannyian körülöttes vannak, ó, csillapíthatatlan Szeretet, látom, hogy kezvedbe veszed a kenyeret, felajánlod az Atyának, és hallom legédesebb hangodat, amint mondd:

† „Szent Atyám, hála legyen Neked, mert mindig meghallgatod Fiadat. Szent Atyám, kössünk szövetséget egymással. Te egy napon elküldtél engem az Égből a földre, megtestesültem édesanyám méhében, hogy megmentsem gyermekeinket; most engedd meg, hogy megtestesüljek minden egyes szentostyában, hogy folytassam megváltásukat, és minden egyes gyermekem élete legyen. Látod, Atyám, kevés óra van még hátra életemből: kinek volna szíve árván és egyedül hagyni gyermekeimet? Sok az ellenségük, a sötétség, a szenvedélyek, a gyengeségek, amelyeknek alá vannak vetve; ki segít rajtuk? Kérlek Téged, hadd maradhassak minden szentostyában, hadd legyen mindenki élete, üzd el az ellenségeket, és légy a világosságuk, az erejük, a segítségük mindenben. Különben hová mehetnének? Ki segít rajtuk? A mi műveink örökkévalóak, szeretetem ellenállhatatlan, nem tudom és nem is akarom itthagyni gyermekeimet.”

Az Atya meghatódik a Fiú gyöngéd és szeretetteljes szavain. Leszáll a mennyből, már ott van az oltáron, és a Szentlélekkel egyesülve szövetségre lép a Fiúval. Jézus mély és megindult hangon kimondja az átváltoztatás szavait, és anélkül, hogy eltávozna önmagától, megteremti önmagát a kenyérben és borban.

† „Szeretném megismertetni veled az okot, amiért magam is megáldoztam az Oltáriszentség megalapításakor. A csoda nagy és felfoghatatlan volt az emberi elme számára: a teremtmény, befogadott egy Embert és Istent, a véges lény magába zárta a Végtelent, és ennek a Végtelen Lénynek isteni dicsőséget és hozzá méltó lakhelyet adott! Annyira képtelen és érthetetlen volt ez a misztérium, hogy maguk az apostolok, bár könnyen hittek a megtestesülésben és annyi más misztériumban, de ez előtt zavartan álltak, és értelmük ellenállt annak, hogy elhiggyék. Többszöri ismételésre volt szükség, hogy elhiggyék. Mit kellett volna tennem? Nekem, aki megalapítottam, mindenre gondolnom kellett, mert míg a teremtménynek be kellett fogadnia engem, az Istenségnek nem hiányozhatott a tisztelet, az isteni dicsőség, az Istenhez méltó lakhely. Ezért, miközben megalapítottam az Oltáriszentséget, Örökkévaló Akaratom egyesülve emberi akaratommal jelenvalóvá tette az összes ostyát, amelyet az idők végezetéig átváltoztatnak, és én egyenként rájuk néztem és elfogyasztottam őket, látva szentségi életemet minden egyes szentostyában, amint lüktetve át akarta adni magát a teremtményeknek. Emberségem az egész emberi család nevében vállalta mindenkiért, hogy lakhelyet ad önmagában minden egyes szentostya számára, Istenségem pedig – amely elválaszthatatlan volt Tőlem – minden egyes szentostyát tisztelettel, dicsérettel és isteni áldással vett körül, hogy méltó módon magasztalja a Felségemet. Így minden egyes szentostya helyet kapott Bennem, és tartalmazta Emberségem lakhelyét és Istenségem tiszteletét; máskülönben hogyan szállhattam volna le a teremtménybe? És csak ezért türtem el a szentségtöréseket, a ridegséget, a tiszteletlenséget, a hálátlanságot, lévén, hogy magamhoz vettem magam, biztosítottam a tiszteletet, a magasztalást és a lakhelyet, amelyet saját személyem szükségeltetett. Ha nem fogadtam volna be önmagam, nem tudtam volna leereszkedni hozzájuk, és ők nem találták volna meg az utat, az ajtót, az eszközöket, hogy befogadjanak Engem.

Ez a módszerem minden tettemben: egyszer elvégzem, hogy életet adjak az összes többi alkalomnak, amikor pedig megismétlődik, egyesítem őket az első cselekedettel, mintha az az egy cselekedet lenne. Így Akaratom hatalma, mérhetetlensége, mindentudása lehetővé tette számomra, hogy átöllejem az összes századokat, jelenvalóvá tett minden szentáldozáshoz járulót és az összes szentostyát, és oly sokszor megáldoztam, hogy magamat átadhassam minden teremtménynek. Ahhoz, hogy alászálljak a teremtmények szívébe, be kellett fogadnom önmagam, hogy biztosítsam az isteni jogokat, és ne csak magamat, hanem a tetteimet is befogadhassák, melyeket azért tettem, hogy befogadjanak, és így elrendeljem és megkapják a jogot, hogy magukhoz vehessenek engem.

Most el akarom mesélni szeretetem másik túlcsondulását: Aki az én Akaratomat teljesíti és benne él, az átöleli Emberségem művét, mert annyira szeretem, hogy a teremtmény hozzám hasonlatossá teszi magát, és mivel az én Akaratom és az övé egy, Akaratom örömét leli benne, és gyönyörködve benne,

letétbe helyezi a teremtményben mindazt a jót, amit én tartalmazok, így a szentostyákat is. Akaratom biztosítja számára a kellő dicsőséget, hódolatot és isteni tiszteletet, és én mindent rábízok, mert biztos vagyok abban, hogy művem biztonságban van, mert az én Akaratom cselekvője, nézője és őrzője minden javamnak, művemnek és magának az Életemnek."

Ó, édes Szeretet, te ebben az órában átváltoztattad önmagadat kenyérré és borrá. Add, Jézusom, hogy minden, amit mondok és teszek, legyen a Te folyamatos átváltoztatásod bennem és a lelkekben. Édes Életem, amikor belém lépsz, add, hogy minden lüktetésem, minden vágyam, minden vonzalmam, minden gondolatom, minden szavam érezze a szentségi átváltoztatás erejét, hogy egész kis átváltoztatott lényem váljak megannyi szentostyává, amit a lelkeknek adsz. Ó, Jézusom, édes Szerelmem, legyek a te kis szentostyád, hogy élő szentostyaként magamba zárjam egész lényedet.

Életem, Jézusom, körbejárva minden cselekedetedet azt akarom tenni, amit Te teszel, és hogy hasonlóvá tegyem magam Hozzád, ahogyan Te elrejtetted magad a szentostyában, hogy életet adj mindenkinek, én is elrejttem egész lényemet Benned, és Veled egyesült imádságaimmal és jóvátételeimmel életet akarok adni mindenkinek. Ezért elrejttem benned gondolataimat, pillantásaimat, szavaimat, szívdobbanásaimat, vonzalmaimat, vágyaimat, lépteimet, cselekedeteimet, imáimat... és ahogyan Te, szerető Jézus, az Eucharishtiában átöleled az összes századokat, úgy én is átölelem őket Veled együtt, és Hozzád szorítva akarok minden elme gondolata, minden nyelv szava, minden szív vágya, minden láb lépése, minden kar cselekedete lenni.... Így, édes Jézusom, el akarom fordítani a Te Szívedtől azt a rosszat, amit a teremtmények ellened tesznek, és mindezt a rosszat helyettesíteni akarom mindazzal a jóval, ami az Isteni Akaratodban rendelkezésemre áll. Ezekkel az isteni zálogokkal a kezemben egyesülök Veled, hogy az Örök Atyától üdvösséget, szentséget és szeretetet kérjek minden lélek számára.

Az Égi Édesanya vezetésével elkísérlek Téged, szeretett Jézusom, hálaadásommal, jóvátételeimmel, szentségi életed örömeibe és fájdalmaiba. Részt veszek a legszentebb Eucharisztia átváltoztatásának tettében, és letétbe helyezem szentségi életedet; részt veszek önmagad megáldoztatásában, hogy én magam is befogadjalak Emberséged méltó lakhelyén, és istenséged dicsőítésével és tiszteletével ugyanezt tehessem minden lélekért. Szerelmem, viszonzlak mindenki helyett isteni szeretetteddel; jóváteszem az Oltáriszentség ellen elkövetett bűnöket és szentségtöréseket; imádkozom, hogy mindenki hajlandó legyen Téged befogadni, és mindenkinek átadom a Szentség teljes gyümölcsét. Ezért az egész teremtmést köréd hívom, Jézusom, hogy dicsérjen és dicsőítsen Téged a te műveiddel, és az összes angyalokat és szenteket is köréd hívom, hogy imádjanak Téged. Végül megújítom és megerősítem vágyamat, hogy örök közösségben éljek veled, Életem, a te Isteni Akaratod egységében.

Miatyánk, 10 Üdvözlégy, Dicsőség

A FÁJDALMAS TITKOK

Nyisd meg, Uram, ajkamat, hogy Akaratod imádkozzon és dicsőítsen bennem.

Jézusom, elmerülök a Te legfőbb Akaratod mérhetetlen tengerében, rögzítem akaratomat a Tiedben és kérem Akaratodat, hogy legyen az életem, legyen minden belső és külső, akart vagy akaratlan tettem élete. Történjen minden Akaratodban, Uram, hogy viszonzni tudjam a szeretetet, imádást, dicsőséget, mintha minden teremtmény eléd járulna.

Jézusom, szeretlek Téged a Te Akaratoddal!

Jöjj el, Isteni Akarat, hogy imádkozz bennem, és ajánld fel ezt az imát magadnak, mint sajátomat, hogy jóvátégy mindenki imájáért, és általa megadhassam az Atyának azt a dicsőséget, mellyel minden teremtmény tartozik neki.

Te pedig, szent édesanyám, nyújtsd ki kezedet kislányodnak, és segíts át szereteted tengerén, hogy szeretetteddel könnyebben kérhessem az Isteni FIAT országának eljövételét. Egyesülök imádásoddal, mellyel a Teremtő felé fordulsz; magamévá teszem imáidat, könyörgéseidet és sóhajaidat, hogy az Isteni FIAT uralmát kérjem általuk.

Édesanyám, ahogyan a Mennyből méhedben hoztad le az Igét a földre, úgy mozdítsd meg a Legfőbb FIAT-ot mennyei székhelyéről, hogy eljöjjön uralkodni a földön minden teremtményben.

„Jöjj, ó, Legfőbb Akarat, uralkodj a földön! Járj át minden nemzedéket! Győzz le és hódíts meg minden szívet!”

– Istenem, jöjj és uralkodj bennünk!

– Uram, jöjjön el minél előbb Akaratod!

Jézusom, hiszek az irántam érzett szeretettedben. Mindent és mindenkit a Te Akaratodba fogadok, mert szeretlek Téged; és szeretni akarlak, dicsérni, dicsőíteni, köszönetet mondani Neked, áldani Téged, jóvátenni, imádni, magamért és mindenkiért Akaratodban, a Te nagyobb dicsőségedre.

Aki érettünk vérrel verítékezett

Elmerülve Isteni Akaratodban követlek Téged, ó, Jézus, a Getszemáni kertbe, hogy társaságodban legyek és megvigasztaljalak fájdalmas magányodban.

Jézust, az Olajfák hegyén, minden időkben – a múltban, a jelenben elkövetett és a jövőben elkövetendő – bűnök törték meg. Ezen fájdalmában egy angyal vigasztalta. Mi is viselkedhetünk angyalként Jézus számára – abban a megaláztatásban, amelybe az emberiség bűnei juttatták –, ha köré állunk, és vigasztalva őt, részt veszünk keserűségében. De ahhoz, hogy angyalként cselekedhessünk, szükséges, hogy fogjuk fájdalmakkal átitatott földi életünket, úgy vegyük, mintha Ő küldte volna azokat nekünk, tehát mint isteni fájdalmakat, és ezzel merjük vigasztalni a keserűségekkel nyomasztott Istent. Ellenkező esetben, ha a bánatokat emberi értelemben vesszük, nem tudjuk felhasználni őket az istenember vigasztalására. A fájdalmakban, amelyeket Jézus enged meg nekünk, úgy tűnik, elküldi a kelyhet is, amelybe mi bele kell tegyük saját fájdalmaink gyümölcseit; és ezek a szeretettel és lemondással elszenvedett fájdalmak édes nektárrá változnak Jézus számára.

Ezért minden szomorúságban azt mondjuk: „Jézus arra hív minket, hogy angyalok legyünk körülötte; a mi vigasztalásainkat várja, ezért részeseivé tesz minket az Ő szomorúságának.” Adjuk hát Jézusnak lelkünk bánatát jóvátételként és megkönnyebbülésként, hogy képesek legyünk Őt teljesen leutánozni magunkban. Álljunk bátran Jézus lábaihoz, adjuk át neki mindazt, amit szenvedünk, hogy Jézus megtalálja bennünk Emberségét.

Tegyük fel magunknak a kérdést: „Vajon mi tudunk-e emberség lenni Jézus számára?” Mit tett Jézus Embersége? Megdicsőítette Atyját; vezekelt; üdvösséget adott a lelkeknek. És vajon mi magunkba zárjuk-e minden cselekedetünkben Jézus e három szándékát, hogy elmondhassuk, hogy magunkba zárjuk Jézus Krisztus egész Emberségét?

Szenvedő Jézusom, úgy érzem, vonz ez a kert. Te hívsz, én pedig szaladok, és arra gondolok magamban: „Talán az én üldözött Jézusom olyan keserű állapotban van, hogy szükségét érzi a társaságomnak.” De minden csak rémület, minden csak félelem és mélységes csend. Hallgatózom; ziháló lélegzetet hallok, és Jézus az, akit megtalálok. De micsoda változás! Halálosan szomorú, és ez eltorzítja természetes szépségét. Már gyötrődik. Megölelem lábait; közel húzódok a karjaihoz, kezemet homlokára helyezem, hogy megtámasszam, és suttogva szólítom: „Jézus, Jézus!” Ő pedig, hangomtól megrázkódva, rám néz, és azt mondja:

† „Gyermelem, hát itt vagy? Vártalak, és ez volt az a szomorúság, amely a leginkább nyomasztott: a teljes elhagyatottság. Ezért vártalak, hogy szemlélhesd fájdalmaimat, és igyál velem együtt a keserűség kelyhéből, amelyet Mennyei Atyám rövidesen elküld nekem az angyallal. Együtt fogunk belekortyolni, mert ez nem a vigasztalás kelyhe lesz, hanem az átható keserűségé, és szükségét érzem, hogy néhány szerető lélek legalább néhány cseppet megigyon belőle. Ezért hívtalak téged, hogy fogadd el, és osztozz velem bánatomban, és biztosíts engem arról, hogy nem hagysz magamra ilyen elhagyatottságban!

Gyermekem, akarod tudni, mi okoz neked több gyötrelmet még a saját kivégzőímnél is? Az általuk okozott kínok mind eltörpülnek ez mellett! A mindenben elsőbbséget kívánó örök Szeretet az, amely egyszerre és mindenhol uralkodik mindenek felett, fölöttem és bennem. Elszenveteti velem minden sejtemben mindazt, amit a hóhérok részéről apránként fogok kapni. Ó, gyermekem, a szeretet uralkodik felettem és bennem! A szeretet a szög, a szeretet az ostor, a szeretet a töviskorona, a szeretet a minden; a szeretet az én örök szenvedélyem, míg az embereké az idő. Gyermekem, lépj be szívembe, gyere és merülj el szeretetemben, és csak szeretetemben fogod megérteni, mennyit szenvedtem és mennyire szerettelek téged, így megtanulsz szeretni engem és csak a szeretetért szenvedni.”

Gyötrődő Jézusom, hogy sajnálkozva képes legyek felemelni Téged abból a keserűségből, amelyben vagy, fölmegegyek az Égbe, és magamévá teszem istenségedet, és köréd helyezve azt, el akarom távolítani tőled a teremtmények minden bűnét. Felajánlom neked szépségedet, hogy száműzze tőled a bűn rútságát; a te szentségedet, hogy száműzze mindazoknak a lelkeknek a borzalmát, akik annyira taszítanak téged, mert halottak a kegyelem számára; a te békédet, hogy száműzze tőled minden teremtmény viszálykodását, lázadását; a te harmóniáidat, hogy felfrissítsék hallásodat a sok gonosz hang hullámaintól. Jézusom, annyi isteni jóvátételt akarok neked felajánlani, amennyi sérelem nehezedik rád, hogy halálra nyomjon, és a te cselekedeteiddel akarok életet adni neked. És aztán, ó, Jézusom, ki szeretném terjeszteni istenséged hullámain minden teremtményre, hogy a te isteni érintésedre többé ne merjenek téged megbántani.

Szeretett Jóm, Életem, szegény szívem nem bírja elviselni, hogy a földre zuhanva saját véredben lásson téged. Vértanúságod érdemeire kérek, hogy Isteni Akaratod terjessze ki országát a földön, és isteni fegyvereivel hozzon halált az emberi akaratra, elfoglalva minden szívben a maga szükséges helyét.

Szeretnék megkönnyebbülést hozni számodra, én Jézusom, azzal, hogy „Szeretlek, imádlak, áldlak” szavaim végigfolynak minden csepp véredben, amit ontottál, minden egyes fájdalmadban, sóhajtásodban; szeretetemmel nagyon magas felhőket szeretnék formálni, amelyek elrejtik elborzadt tekinteted előtt a számtalan bűn borzalmas látványát. Ó, Jézusom, ha a Te Isteni Akaratod uralkodna, nem lennél ekkora fájdalomban, és nem szenvednél ilyen kínokat; ezért biztosíts engem arról, hogy Isteni Akaratod diadala nem fog sokáig késni!

Miatyánk, 10 Üdvözlégy, Dicsőség

Akit érettünk megostoroztak

Akaratodban követlek, Jézusom, szenvedésed minden fájdalmában. Testem lesz a pajzs, mely megvéd a kegyetlen megostorozástól.

A megostorozott Jézust az oszlophoz kötözték, míg mi bűneinkkel és szenvedélyeinkkel – még ha azok önmagukban közömbös vagy jó dolgok is – újabb köteleket adunk hozzá, hogy még szorosabban megkössék. Ha fel akarjuk emelni a meggyötört Jézust, először saját béklyóinkat kell leráznunk, hogy aztán képesek legyünk levenni a többi teremtmény láncait is. Ezek a mi kis láncaink gyakran nem mások, mint a saját akaratunkhoz való ragaszkodásunk, sértődött önszeretetünk, kis hiúságaink, melyek egymásba fonódva fájdalmasan megkötözik a szeretetre méltó Jézust.

Merüljünk el egész lényünkkel megtört Jézusunkban, és elménkben, tekintetünkben, szavainkban, érzelmeinkben tisztán élve – hogy ne bántsuk az ártatlan Testet – legyünk készek megvédeni Őt, amikor a teremtmények sértései bántják Őt, és Vele együtt tegyünk jóvá minden szerénység elleni bűnt. És amikor a szerető Jézus, hogy hasonlóvá tegyen önmagához, lelkünket szárazsággal, nyomorúsággal, fájdalmakkal és minden más megaláztatással köti meg, akkor ezeket a fájdalmakat ajándékként helyezzük köré, hogy eltávolítsuk Tőle azt a fájdalmat, amit azok a lelkek okoznak Neki, akik Jézus szeretetláncából kiszabadulva, elfordulnak Tőle.

Megkötözött Jézusom, láncaid legyenek az enyéme is, hogy mindig érezzelek önmagamban, és te mindig érezz engem magadban.

Megostorozott Jézusom, szereteted túlzásból túlzásba esik. Látom, hogy a hóhérok fogják a köteleket és kegyetlenül ütlegelnek, olyannyira, hogy Legszentebb Testedet teljesen megtörik akkora kegyetlenséggel, hogy belefáradtak; de ekkor két másik is odalép, tüskés rudakat vesznek és úgy ütnek Téged, hogy Legszentebb Testedből azonnal patakokban kezd folyni a Vér, aztán barázdásan sebekkel töltik meg. De ez még nem elég, két másik jön, és kampós vasláncokkal folytatják a fájdalmas gyalázatot. Az első csapásoknál a feltépett húsdarabok még jobban felszakadnak és foszlányokban hullanak a földre, a csontok szabadon látszanak, és véred előnti az oszlop körüli helyet, vértócsát alakítva.

Jézusom, meztelen Szerelmem, amíg Te a csapások e viharában vagy, átölelem lábadat, hogy részesüljek fájdalmaidból, és legdrágább véred beborítson engem is. Hallom, hogy nyögések között mondod:

† „Mindannyian, akik szerettek Engem, jöjjetek és tanuljátok meg az igaz szeretet hősiességét! Jöjjetek és oltsátok véremmel szenvedélyeitek, becsvágyatok, élvezeteitek, az érzékiségetek szomját! Véremben megtaláljátok az orvosságot minden bajotokra.”

Jézusom, sóhajtásaid továbbra is azt mondják:

† „Nézz le rám, Atyám, mennyire sebzett vagyok az ütések ezen viharában, de nem elég, annyi sebet akarok Testemben, hogy elegendő hely legyen Emberségem Mennysorságában minden lélek számára, hogy kialakíthassam magamban üdvösségüket, és átvezessem őket Istenségem

Mennyországába. Atyám, ezen ostromlás minden egyes csapása tegye jóvá előtted a bűn minden fajtáját egyenként, és amint Engem sújtanak, úgy bocsáss meg azoknak, akik elkövetik azokat. Ezek az ostromcsapások érintsék meg a teremtmények szívét, és beszéljenek szeretetemről, hogy kénytelenek legyenek átadni magukat Nekem.”

Elkísérve Téged szenvedésed keserves fájdalmaiban, felfedezem, ó, Jézusom, hogy milyen tüzes szeretettől szenvedsz, olyantól, ami képes elpusztítani minden bűnt, még az elképzelhető és a lehetséges bűnöket is, és képes vagy lángra lobbantani szeretetteddel minden teremtményt, millió és millió világokét is.

Életem, én is e végtelen szeretetedből akarok élni, ezért elmerülök benned, ó, Jézusom, egész bensődben, Legszentebb Emberiességed legbelsőbb rostjaiban, szívednek tűzzel teli dobbanásaiban, értelmekben, amely mintha lángra lobbanna, elveszem ezt a szeretetet, és belülről és kívülről felöltözöm abba a tűzbe, mely Benned ég. Ezután kilépek belőled, és Akaratodba öntözve megtalállok minden teremtményt. Valamennyit megajándékozom szeretetteddel, ó, Jézus, és megérintve szívüket, elméjüket ezzel a szeretettel, igyekszem mindannyiukat szeretetté alakítani. Majd vágyaiddal, Jézusom, szívdobogásoddal, gondolataiddal, minden cselekedetteddel Téged formállok, Jézusom, minden egyes teremtmény szívében. Elhozva minden teremtményt, aki szívébe fogadott Téged, köréd helyezem őket, hogy felüdülést és vigasztalást adjanak Neked. Nincs más módom arra, hogy megkönnyebbülést és felüdülést adjak szeretettednek, minthogy elhozok szívedbe, Jézusom minden teremtményt.

Megostorozott Szerelmem, még látlak a hóhérok kegyetlen csapásai alatt: már felismerhetetlen vagy; szívem nem bír elviselni ennyi kínt, de ellenségeid még nem elégedtek meg! Szeretnék megmenteni a „szeretlek, imádlak, áldalak, hálát adok” szavaimmal és kiragadni azokból a gonosz kezekből! Gyötrődő Jézusom, átölelem isteni lábadat, és minden egyes csapásnál, amit rád mérnek, „Szeretlek”, kiáltom; minden egyes húsdarabra, amit letépnek rólad, minden egyes sebre, ami testeden keletkezett, „Szeretlek”, és kérek, vetköztess ki minket az emberi akarat köntöséből, és boríts be az Isteni Akarat köntösével.

Miatyánk, 10 Üdvözlég, Dicsőség

Akit érettünk tövissel megkoronáztak

Jézusom, Isteni Királyom, szeretném levenni a fejedről azt a borzalmas töviskoronát, és enyhíteni sebeid fájdalmát „Szeretlek és áldalak” szavaimmal.

† „Mindenkinek kell törekednie egy királyság felé, és az örök királyság elnyeréséhez szükséges, hogy az ember megszerezze az uralmat önmaga és a szenvedélyei fölött. Az egyetlen eszköz a szenvedés, mert szenvedni annyi, mint uralkodni; vagyis türelemmel az ember rendet tesz önmagában, önmagán uralkodva királya lesz önmagának és az örök királyságnak.”

Jézusom, végtelen Szeretet, a hóhérok talpadra állítanak Téged, és mikor elengednek, újra véredbe zuhansz; erre ők, bosszankodva, rúgásokkal és lökésekkel irányítanak Téged a megkoronázás helyére.

Szeretett Jézusom, így szólsz hozzám:

† „Fiam, ne hagyj figyelmen kívül semmit abból, amit szenvedtem; légy figyelmes tanításaimra. Mindenben újra kell teremtenem az embert. A büntudat elvette a koronáját, és gyalázattal és zűrzavarral koronázta meg, úgyhogy Felségem előtt nem jelenhet meg; a büntudat meggyalázta őt, ami miatt elvesztette minden jogát a tisztességre és dicsőségre. Ezért kívánom, hogy tövissel koronázzanak meg, hogy az ember homlokára helyezzem a koronát, és visszaadjak neki minden jogot minden tiszteletre és dicsőségre. Töviseim Atyám előtt a jóvátétel és a felmentés hangjai lesznek a sok gondolati bűnért, különösen a büszkeségért, és minden teremtett elme számára a fény és a könnyörgés hangjai lesznek, hogy ne bántsanak meg engem. Ezért csatlakozzatok Hozzám, és imádkozz és tégy jóvá Velem együtt.”

Megkoronázott Jézusom, kegyetlen ellenségeid leültetnek Téged, bíborszínű palásttal terítenek le, elveszik a töviskoronát, és pokoli dühvel imádott fejedre helyezik. Aztán botjaikkal homlokodba verik a töviseket, és némelyik átszúrja a szemedet, a füledet, a koponyádat, sőt még a tarkódat is. A vér lefolyik az arcodon, nem látni Téged, csak vért; de a tövises és a vér alatt édességtől, békétől és szeretettől ragyogó legszentebb arcodat pillantom meg. A hóhérok pedig, hogy véget vessenek a tragédiának, bekötik a szemedet, kezvedbe jogarként nádszálat tesznek, és elkezdik a gúnyolódást. Üdvözlnek: a zsidók királyának nevezvén Téged; ráütnek a koronádra, arcul csapnak kérdezvén: „*Találd ki, ki ütött meg?*” Te pedig hallgatsz és válaszként jóvátessel azokért, akik királyságokra, méltóságokra, kitüntetésekre törekszenek, és azokért, akik ilyen hatalmi pozíciókban lévén viselkedésükkel a rájuk bízott lelkek kárára vannak, és rossz példájukkal a lelkek vesztét okozzák. Ezzel a nádszállal, amelyet kezvedben tartasz, sok jó cselekedetért teszel jóvá, de ezek hiányolják a lelket, és gonosz szándékkal követték el őket. A sértésekben és szemfényvesztésben jóvátessel azokért, akik kigúnyolják a legszentebb dolgokat, hiteltelenítve és meggyalázva azokat, valamint azokért is, akik bekötik az értelem szemét, hogy ne lássák az Igazság fényét. A szemedre kötött kendő által elrendeled számunkra, hogy váljunk szabaddá a szenvedélyek, a gazdagság és az élvezetek kötéseitől.

Jézusom, Te hívsz engem mondván:

† „Gyermekek, ezek a tövises azt mondják, hogy minden szív királyává akarok válni; minden uralom az enyém. Fogd ezeket a töviseket, és szúrd át a szívedet, hogy minden kijöjjön belőle, ami nem Hozzám tartozik, majd hagyj benne egy tövist pecsétként, hogy Én vagyok a Királyod, és hogy ezután megakadályozd, hogy bármi más belépjen. Ezután járj körbe minden szívet, és szúrd át őket is, űzd ki a büszkeség füstjét és a bennük lévő rothadást, és tégy Engem mindenek Királyává.”

Átszúrt Jézusom, fejemet a Te fejedbe helyezem, hogy minden bánatodban kísérjelek, és kikiáltalak minden szív igaz Isteni Királyává; magamra veszem kegyetlen szenvedéseidet, és körbejárva minden tövisért, mely királyi fejedet koronázza, enyhítem sebeid fájdalmát a „Szeretlek, köszönöm, jóváteszek” szavaimmal, és drága véred minden cseppjére, mely imádott arcodon folyt végig, kérem a Te FIAT-od országát a földre, amint a Mennyben, úgy a földön is, a Legfőbb Fenség dicsőségére!

Meggyötört Jézusom, Életem, „Szeretlek” szavam változtasson gyönggyé minden tövist, mely fejedet szúrja, és édesítse meg gyötrelmes fájdalmadat. Te pedig vedd le rólunk a gúny koronáját, melyet az emberi akarat helyezett fejünkre, vedd le bíborvörös rongyainkat, és vedd ki kezünkből a sok üres cselekedet nádszálát. Add nekünk Isteni Akaratod koronáját, öltöztess fel királyi bíborba, mely igaz gyermekeiddé tesz minket, és engedd, hogy FIAT-od jogara uralkodjon és kormányozza lelkünket.

Jézusom, Királyom, irántad való szeretetem áthatja a véréhes csöcselék kiáltását, és megmutatkozik, abban a pillanatban, amikor a Te füledben felhangzik az igazságtalan halálos ítélet: „Feszítsd meg! Feszítsd meg!” Én is hangosan kiáltok, és minden hangban, minden teremtmény ajkán elhelyezem „Szeretlek” vallomásom. Ó, Jézusom, bárcsak az emberi akarat lenne keresztre feszítve, és a Te akaratod uralkodna! A fájdalomért, amelyet a halálra ítéledés váltott ki, szabadíts meg minket attól a haláltól, amelyre a FIAT-odat ítéljük, add, hogy akaratunk meghaljon önmagának, és a Te Isteni Akaratod emelkedjen uralkodóvá, és alakítsa ki a Te Országodat minden cselekedetünkben.

Miatyánk, 10 Üdvözlégy, Dicsőség

Aki érettünk a nehéz keresztet hordozta

A Fájdalmas Szűzanyával együtt kísérlek Téged, Jézusom, a Golgota fájdalmas útján, és hogy fenntartsalak Téged, vállamra veszem nehéz keresztedet.

Megtört Jóságom, Veled együtt jóváteszek és szenvedek; de látom, hogy ellenségeid már készítik Neked a keresztet, és te szeretettel nézel rá, és határozott léptekkel közeledsz hozzá, hogy átöleld; de előbb megcsókolod mondván:

† „Szeretett Kereszt, végre átölelhetlek, eddig késlekedtél, míg lépteim mindig feléd irányultak. Szent kereszt, te voltál vágyaim célja, földi létem értelme; benned összpontosítom egész Lényemet, benned helyezem el minden gyermekemet, és te leszel életük és világosságuk, védelmük, védelmezőjük, gyámolítójuk, erejük; te fogod őket mindenben legyőzni, és dicsőségesen vezeted őket hozzám a Mennybe. Ó, kereszt, a Bölcsesség széke, egyedül te tanítod az igazi szentséget, egyedül te formálsz a hőseket, az atlétákat, a vértanúkat, a szenteket. Ó, gyönyörű kereszt, te vagy az én trónom, és miután

eltávozom a földről, te maradsz helyettem; neked adok minden lelket hozományul: őrizd meg őket, mentsd meg őket, rád bízom őket!"

Szenvedő Jézusom, ahogy elnézek a nehéz kereszt alatt, görnyedten, látom, hogy a kereszt súlyával egyesül a bűneink súlya, amely óriási és hatalmas, mint az égbolt kiterjedése; és Te, szenvedő Jóságom, úgy érzed, összeroppansz megannyi bűn súlya alatt; Lelked elborzad ezek láttán, és érzi minden bűn fájdalmát; Szentséged megborzong ennyi rútság előtt, ezért meginogsz, erőlködsz, és Legszentebb Emberségedből halálos verítéket láttat.

Szerelmem, nem hagyhatlak egyedül, meg akarom osztani Veled a kereszt terhét. Minden teremtmény nevében szeretetet akarok adni Neked azokért, akik nem szeretnek Téged, dicséretet azokért, akik megvetnek Téged, áldást, hálaadást, engedelmisséget mindenkiért. Bármilyen sérelem ér majd Téged, egész személyemet felajánlom Neked, hogy jóvátegyelek Téged, hogy a teremtmények által Neked okozott sérelmek ellenkezőjét tegyem, és hogy csókjaimmal és folyamatos szeretetteljes cselekedeteimmel megvigasztaljalak Téged.

De látom, hogy túlságosan nyomorult vagyok, szükségem van Rád ahhoz, hogy valóban jóvátegyek. Ezért egyesítem szememet a Te szemeddel, hogy jóvátegyek a gonosz tekintetekért; egyesítem számat a Te száddal, hogy jóvátegyek a káromlásokért és a gonosz beszédért; szívemet a Te szíveddel, hogy jóvátegyek a gonosz hajlamokért, vágyakért és vonzalmakért; jóvá akarok tenni mindent, ami kiengeszteli legszentebb Emberségedet; egyesülök a Te mindenki iránt érzett szereteted mérhetetlenségével és azzal a mérhetetlen jóval, amit Te teszel mindenkivel. Egyesülök Istenségeddel, és ezzel a semmimmal elmerülök Benned, így adva Neked mindent. Türelmes Jézusom, egyesítem lépteimet a Te lépteiddel, és amikor Te a kereszt hatalmas súlya alatt, gyengén, ájultan és ingadozva, elesni készülsz, én ott leszek melletted, hogy támogassalak, vállamat alá tegyem, hogy megosszam veled a súlyát. Ó, Jézusom, Te rám nézel, és látom, hogy jóváteszel azokért, akik nem viselik lemondással a keresztjüket, hanem inkább káromkodnak, dühösek lesznek, öngyilkosságot és gyilkosságot követnek el; Te pedig mindenkinek megadod a szeretet és lemondás kegyelmét a keresztviseléshez.

Szerelmem, úgy érzed magad, a kereszt súlya összezúz, és alá zuhansz; esésedben a kövekbe ütközöl; a tövisek egyre jobban belefúródnak fejedbe, miközben megkeményednek és véred pirossága újra megmutatkozik. Ellenségeid rúgásokkal és lökésekkel igyekeznek Téged lábadra állítani.

Elesett Szerelmem, hadd segítsek Neked talpadra állni, hadd csókoljalak meg, töröljem le véredet, és Veled együtt jóvátegyek azokért, akik tudatlanságból, gyarlóságból és gyengeségből vétkeznek; és kérlek, segítsd ezeket a lelkeket. Ó, én Jézusom, eséseiddal jóváteszel a bűnbe való ismételt esésekért, a súlyos bűnökért, melyeket elkövet az emberek minden osztálya, és imádkozol a megrögzött bűnösökért, az ő megtérésükért.

Életem, Jézusom, édesanyád még egy utolsó szót szeretne szólni hozzád, de a katonák megakadályozzák, hogy anya és fia végső búcsút vegyen egymástól. Ekkor a Te fájdalmas édesanyád megteszi lelkében azt, amit testében nem tud, mert akadályoztatva van: elmerül benned, magáévá teszi az Örökkévaló Akaratát, és társulva minden fájdalmaddal, elvégzi anyai teendőit, megcsókol, jóvátesz, megnyugtat, és fájdalmas szeretetének balzsamját önti minden sebedbe!

Fájdalmas Jézusom, én is egyesülök az átdöfött szívű édesanyával; magamévá teszem minden fájdalmadat, és minden csepp véredben, minden sebben a Te édesanyád akarok lenni, és vele és Veled együtt jóvá akarok tenni minden veszélyes találkozásért és azokért, akik kiteszik magukat a bűnös lehetőségeknek.

Ellenségeid kötéllel rángatnak, lökdösnek, hajadnál fogva felemelnek, rugdosnak, és szinte vonszolva a Golgota hegyére vezetnek.

Szerelmem, Jézusom, kereszted egész felületét be akarom borítani a „Szeretlek, imádlak, áldalak” szavaimmal, és arra kérlek, hogy ennek jóvoltából minden fájdalmad árássa ki FIAT-od erényét a teremtményekre, és rendelkezzen uralmad befogadására. Szeretném kiáltani minden fájdalmadba, amit elszenvedsz, minden csepp véredbe, minden esésbe, minden vércseppbe, csapzott hajad minden tincsébe, minden lökésbe: „Jöjjön, jöjjön el a Te akaratod országa!”

Miatyánk, 10 Üdvözlégy, Dicsőség

Akit érettünk keresztre feszítettek

Elmerülve Isteni Akaratodban, belépek legszentebb Emberségedbe, ó megfeszített Királyom, és a Te imádatodat magamévá téve, isteni imádással imádlak, miközben vigasztalom a Fájdalmas Szűzanyát.

Jézusom, feltekintesz a keresztre, melyet ellenségeid készítenek Neked; hallod a kalapácsütéseket, amelyekkel hóhéraid a lyukakat fúrják, amelyekbe a szögeket verik, hogy keresztre feszítsenek, és azt mondd:

† „Ó, Kereszt, igaz, hogy te vagy a vértanúságom, de nemsokára te leszel az én győzelmem és legteljesebb diadalom is, és általad bőséges örökséget, győzelmeket, diadalokat és koronákat adok gyermekeimnek.”

És amikor a katonák parancsolják, hogy feküdj rá, Te, készségesen engedelmeskedve, jóváteszed engedetlenségünket.

Megfeszített Szerelmem, miközben Veled együtt felajánlom magam az Örök Atyának, azonosulva a Te Akaratoddal, a Te szíveddel, a Te jóvátételeddel és minden fájdalmaddal, úgy tűnik, hogy ezt mondd nekem:

† „Gyermekeim, Akarom, hogy mindazok, akik szeretnek Engem, Velem együtt keresztre feszíttessenek. Igen, gyere és feküdj le velem a keresztre, életet adok neked az én életemmel, megtartalak téged mint szívem szerelmesét.”

Ó, Jézusom, nem akarlak elhagyni Téged. Jövök Veled, hogy felfeküdjek a keresztre, és ott maradjak Veled felszögezve. Az igazi szeretet nem bírja az elválást. A Fájdalmas Anya, Magdolna, János, mindannyian azt mondjuk Neked, hogy elviselhetőbb Veled a kereszten, mint egyedül látni Téged megfeszítve!

Közben látom, hogy a hóhérok embertelen kegyetlenséggel megragadják jobb kezedet, tenyeredbe helyezik a szöveget, és erős kalapácsütésekkel átütik a túloldalra. Aztán hallatlan kegyetlenséggel megfogják a bal kezedet, oly erőszakkal húzzák a megjelölt lyukig, hogy a karod és a vállad ízületei mind kifícamodnak, és a fájdalomtól még a lábaid izmai is összehúzódnak és megrándulnak. Ördögi vadsággal megragadják szent lábaidat, és úgy meghúzzák, hogy térded, bordáid és mellkasod minden csontja elmozdul helyéről. Egyik lábadat a másikra helyezik, és egy fej nélküli szöggel rögzítik.

Ó, megfeszített Jézusom, teljesen elborított a vér, mintha vérfürdőben úsznál, amely folyamatosan lelkekért kiált. Ezen vér erejével kérek Téged, ó, Jézus, hogy többé ne meneküljön el tőled senki!

Jézusom, átölellek, megcsókollak, szánlak, imádlak és hálát adok Neked magamért és mindenkiért.

Jézusom, a Te szívedre akarom hajtani fejemet, és érzem, hogy minden kalapácsütés visszhangzik benne. És ha nem a lándzsa, a Te szereteted lángjai szakítanák szét azt. Ezek a lángok hívják a szerető lelkeket, hogy boldog lakhelyre találjanak szívedben, és én, ó, Jézus, legdrágább véred által kérem Tőled e lelkek szentségét: soha ne engedd, hogy elhagyják a Te szívedet, és kegyelmed által kelts minél több áldozati hivatást, hogy ők folytassák életedet a földön.

Szerelmem, ellenségeid felemelik a keresztet, és Te, ég és föld között függve, az Atyához fordulsz:

† „Szent Atyám, tekints reám, aki magamra vettem a világ minden bűnét; nincs olyan bűn, melyet nem vettem volna magamra, ezért ne az embereket sújtsa többé isteni igazságosságod ostora, hanem engem, a Te Fiadat. Ó, Atyám, engedd meg Nekem, hogy minden lelket ehhez a kereszthez kössek, és vérem és sebeim hangján bocsánatot kérjek helyettük. Ó, Atyám, látod, mivé tettek engem? A kereszt és e fájdalom által adj mindenkinek igazi megtérést, békét, megbocsátást és szentséget. Állítsd le haragodat a szegény emberiség, gyermekeim ellen; ők vakok és nem tudják, mit tesznek; nézz rám, mivé lettem: ha nem sajnálsz meg őket, legalább tekints arcomra, melyet köpés és vér takar, sápadt és duzzadt a sok pofontól és ütéstől. Irgalom, irgalom, Atyám! Ne a teremtmények hangját hallgasd, hanem az enyémet! Én vagyok az, aki mindenért elégtételt adok, ezért kérek, nézz a teremtményre, de bennem nézd őt. Könyörülj meg szegényen; epétől megkeseredett, szomjúságtól kiszáradt, szeretettől megperzselt és kiszikkadt nyelvemmel felelek érte.”

Megfeszített Jézusom, Te szenvedsz és gyötrödsz a kereszten. „Szeretlek” vallomásom pecsételje meg gyötrődésedet, szíved fájdalmas lüktetését, lángokat, melyek elemésztik azt; legyen ez felüdülés számodra, oltsa égető szomjadat, és pecsételje meg mindazokat a szavakat, melyeket a kereszten mondtál. „Szeretlek” szavamba zárva utolsó leheletedet, kérlek, a kereszten elszenvedett gyötrő fájdalmaidra adj nekünk lángoló vágyat arra, hogy Isteni Akaratodban éljünk. Haláloed hozzon halált a mi akaratunknak és életet a Te FIAT-odnak, hogy az diadalmasan és győzedelmesen terjedjen szét az egész emberiség fölött, és uralkodjék, amint a mennyben, úgy a földön is.

Jézusom, egy katona, hogy halálodról megbizonyosodjon, lándzsával átszúrja szívedet, mély sebet nyitva azon; és Te, Szerelmem, kiürítéd véred és tested vizének utolsó cseppjeit, melyeket a Te szerelmes szíved tartalmaz. Mennyi mindent elárul ez a szeretet által felnyitott seb! Hallom, amint szíved beszél hozzám:

† „Gyermekem, miután mindent odaadtam, azt akartam, hogy ez a lándzsa nyújtson menedéket szívemben minden lélek számára. Ez, megnyitva, folyamatosan kiáltani fog mindenkinek: »Jöjjetek hozzám, ha üdvözülni akartok. Ebben a szívben megtaláljátok a szentséget és szentté váltok, enyhülést találtok a nyomorúságban, erőt a gyengeségben, békét a kétségekben, társat az elhagyatottságban. Ó, lelkek, akik szerettek engem, ha igazán akartok szeretni, jöjjetek és lakjatok mindig ebben a szívben; itt találjátok meg az igaz szeretetet, hogy szeressetek engem, és az égő lángokat, hogy égjetek és elemésszen benneteket a szeretet. Minden ebben a szívben összpontosul: benne vannak a szentségek, az Egyházam és minden lélek élete. Ebben érzem az Egyházam ellen elkövetett gyalázkodásokat és az ellenségek cselszövéseit, nyilait, amelyeket gyermekeim lőnek ki, mert nincs az a bántás, amit szívem ne érezne. Ezért, gyermekem, életedet helyezd a szívembe; védj meg, tégy jóvá, vezess be mindenkit abba!”

Szerelmem, ha egy lándzsa megsebezte szívedet miattam, akkor kérlek, hogy Te is kezded sebezni meg szívemet, vonzalmaimat, vágyaimat, egész éneket; ne legyen bennem semmi, amit ne sebezne meg szereteted. Mindent egyesíték a mi drága édesanyánk fájdalmaival, az első jóvátételeket nyújtó teremtménnyel, szívednek királynőjével, aki közted és a teremtmények között van. Édesanyáddal együtt szívedbe költözök, hogy halljam, hogyan tesz jóvá, és megismételjem jóvátételét minden sértésért, amit kapsz.

Ó, Jézusom, sebzett szívedben találom meg életemet; hogy bármit is kell tennem, mindig belőle merítsem. Többé nem keltem életre gondolataimat, de ha azok életre vágnak, tőled veszem azokat; többé nem keltem életre akaratomat, de ha az életre vágyik, a te legszentebb Akaratodat veszem el; többé nem keltem életre szeretetemet, de ha az életre vágyik, a te szeretetteddel szeretek. Ó, én Jézusom, az egész életed az enyém, ez a Te Akaratod, ezt akarom én is.

A fájdalmas anya imája

„Ó, kereszt, kegyetlen, de szent, mert Fiam érintése istenivé tett és megszentelt! A kegyetlenséget, melyet Vele alkalmaztál, fordítsd irgalommá a nyomorult halandók iránt, és a fájdalmakért, melyeket rajtad szenvedett, adj kegyelmet és erőt a szenvedő lelkeknek, hogy senki se vesszen el a megpróbáltatások és keresztek súlya alatt. Túl sokba kerülnek nekem a lelkek: egy Fiúisten életébe kerültek, és én, mint Társmegváltó és anya, hozzád kötözöm őket, ó, kereszt.”

A Fájdalmas Anya tanítása a kereszt alatt

„Leányom, tudnod kell, hogy drága Fiam minden bánata fájdalmak tengerét nyitotta meg átszúrt szívemben. Ezért figyelj rám: emberi akaratod súlyos gonoszságairól akarok beszélni neked.

Nézz Fiam szétszaggatott testére karjaimban, mennyire eltorzult! Ő a valós képe azon gonoszságoknak, amelyeket az emberi akarat tesz szegény teremtményekkel. És drága Fiam megannyi fájdalmat akart elszenvetni, hogy felemelje ezt az akaratot, amely minden nyomorúságok legmélyére süllyedt; és Jézus minden egyes fájdalma és az én fájdalmaim arra hívják, hogy támadjon fel újra az Isteni Akaratban.

Olyan nagy volt szeretetünk és vágyunk az emberi akarat biztonságba való helyezése iránt, hogy eltöltöttük fájdalmainkkal, míg végül meg nem fojtottuk és bezártuk az én és szeretett Fiam fájdalmainak mérhetetlen tengerébe. Ezért cserébe add nekem akaratodat, hogy Jézus vérző sebeibe zárjam, mint szenvedésének és halálának legszebb győzelmét és mint legkeservesebb fájdalmaim diadalát.”

Fájdalmas édesanyám, az én lázadó akaratom hozott rád ennyi szenvedést. Ezért kérek, zárd be azt Jézus sebeibe.

Fájdalmas édesanyám, drága leányod enyhülést akar adni neked minden fájdalomra. Bárcsak Jézus helyében lennék, hogy megadhassam neked mindazt a szeretetet, mindazt a vigaszt, enyhülést és szájalmat, amit maga Jézus adott volna neked a keserű elhagyatottság eme állapotában. Ezért helyezz engem az Ő helyére anyai szívedben.

„Drága leányom, szeretném, ha benned az Isteni Akarat munkálkodna, mely nem enged meg akaratodnak még egy leheletnyi életet sem. Akkor majd felcseréllek Fiammal, Jézussal, mivel Akarata benned él, Jézust fogom érezni a szívedben, és bánataim öröökké, fájdalmaim pedig győzelmekké válnak.”

Jézus sebei és mennyei édesanyám fájdalmai adják meg nekem a kegyelmet, hogy akaratom Isten Akaratában támadjon fel.

Miatyánk, 10 Üdvözlégy, Dicsőség

DICSŐSÉGES TITKOK

Nyisd meg, Uram, ajkamat, hogy Akaratod imádkozzon és dicsőítsen bennem.

Jézusom, elmerülök Legfőbb Akaratod mérhetetlen tengerében, rögzítem akaratomat a Tiedben, és kérem Akaratodat, hogy legyen az életem, legyen minden belső és külső, akart vagy akaratlan tettem élete. Történjen minden Akaratodban, Uram, hogy viszonzni tudjam a szeretetet, imádást, dicsőséget, mintha minden teremtmény eléd járulna.

Jézusom, szeretlek Téged a Te Akaratoddal!

Jöjj el, Isteni Akarat, hogy imádkozz bennem, és ajánld fel ezt az imát magadnak mint sajátomat, hogy jóvátégy mindenki imájáért, és megadhassam az Atyának azt a dicsőséget, mellyel minden teremtmény tartozik neki.

Te pedig, szent édesanyám, nyújtsd ki kezedet kislányodnak, és segíts át szereteted tengerén, hogy szeretetteddel könnyebben kérhessem az Isteni FIAT országának eljövételét. Egyesülök imádásoddal, mellyel a Teremtő felé fordulsz; magamévá teszem imáidat, könyörgéseidet és sóhajaidat, hogy az Isteni FIAT uralmát kérjem általuk.

Édesanyám, ahogyan lehívtad az Igét a Mennyből, hogy méhedben legyen lakása, úgy mozdítsd ki a Legfőbb FIAT-ot mennyei székhelyéről, hogy jöjjön el uralkodni a földön minden teremtmény életében.

„Jöjj, ó, Legfőbb Akarat, uralkodj a földön! Járj át minden nemzedéket! Győzz le és hódíts meg minden szívet!”

– Istenem, jöjj és uralkodj bennünk!

– Uram, jöjjön el minél előbb Akaratod!

Jézusom, hiszek az irántam érzett szeretettedben. Mindent és mindenkit a Te Akaratodba fogadok, mert szeretlek Téged; és szeretni akarlak, dicsérni, dicsőíteni, köszönetet mondani Neked, áldani Téged, jóvátenni, imádni, magamért és mindenkiért Akaratodban, a Te nagyobb dicsőségedre.

Aki halottaiból feltámadt

Folytatom köreimet az Isteni Akarat cselekedeteiben, hogy elkísérjelek téged, Jézusom, én Uram, a halálból való feltámadásod dicsőséges pillanataiban.

Jézus és a Szűzanya minden szenvedésében az Isteni Akarat működött. Ő volt szenvedéseik éltetője, és Ők diadalmasnak és győzedelmesnek érezték magukat, olyannyira, hogy magát a halált is életté változtatták; az eljövendő jót látva önként szenvedtek. Így lesz ez a megváltott gyermekek esetében is: ha életük és szenvedéseik középpontjában az Isteni Akarat áll, az édes Jézus felhasználja őket és

szenvédéseiket, hogy segítséget, világosságot és kegyelmet adjon az egész világegyetem számára.

Az Isteni Akarat tudja, hogyan kell nagy dolgokat tenni ott, ahol Ő uralkodik! Minden körülmények között tükröződjünk a Megtestesült Ige legszentebb Emberségében és édesanyjában, lépteinket az Ő lépéseikbe helyezve és szándékaikat magunkévá téve, bátran folytassuk utunkat a halál és az élet útján, minden lépésnél kérve a FIAT Országát a földre, amint az a mennyben van, és a mennyei Örökös lesz a mi bizonyosságunk.

Csodálatos édesanyám, zárd be lelkembe Jézus feltámadásának magvát, hogy ennek köszönhetően teljesen feltámadhassak az Isteni Akaratban, és mindig egyesülve éljek veled és az édes Jézussal.

Jézusom, figyelmemet a Te figyelmedbe helyezem, hogy ugyanilyen szeretettel hallgassam édesanyánk elbeszélését:

„Alighogy édes Fiam kilehelte lelkét, győzedelmesen alászállt a poklokra. Én elválaszthatatlan voltam Fiamtól, még a halál sem tudta elvenni tőlem, fájdalmaimban követtem Őt arra a helyre, és tanúja voltam az ünnepnek meg a hálának, amellyel Fiamat fogadta az emberek sokasága. Ez annak szimbóluma, hogy amint a teremtmény az Isteni Akarattal egységben eltünteti emberi akaratát, elkezdődnek a győzelmek az isteni rendben, a dicsőség, az öröm, még a legnagyobb fájdalmak között is.

Drága Fiam, a boldogok seregének kíséretében, diadalmasan feljött a Limbusból, és a sírhoz ment. A harmadik nap hajnalán történt.

Feltámadásában Fiam csupa fenség volt! Lelkével egyesült Istensége varázslatos fény és szépség tengereit hozta létre, hogy betöltse a mennyet és a földet, és mint diadalmas, hatalmát felhasználva megparancsolta halott Emberségének, hogy fogadja be újra lelkét, hogy diadalmasan és dicsőségesen támadjon fel a halhatatlan életre. Micsoda ünnepélyes cselekedet! Az én drága Jézusom diadalmaskodott a halál felett, mondván: »Halál, te többé nem leszel halál, hanem élet!« Ezzel a diadalmas cselekedettel bizonyította, hogy Ő Isten és Ember egy személyben, és feltámadásával megerősítette tanítását, csodáit, a szentségeket és az Egyház életét. Megadta a diadal lehetőségét az emberi akarat felett, mely gyenge volt a jóra, hogy elhozza annak az Isteni Akaratnak az életét, mely a szentsége és minden jó teljességét hozta volna el a teremtménynek; és ugyanakkor az ő feltámadása révén elvetette a testekbe a romolhatatlan dicsőségre való feltámadás csíráját. Fiam Feltámadása mindent magában foglal, és a legünnepélyesebb cselekedet, amelyet a teremtmények iránti szeretetből tett.”

Diadalmas Uram, az Isteni Akarat kicsi leánya, Lujza, szintén ezt írja naplójában: Folytattam köreimet mindabban, amit Urunk a földön tett, és megálltam a Feltámadás cselekedeténél. Micsoda diadal! Micsoda dicsőség! A Mennysorság

kiáradt a földre, hogy ily nagy dicsőségnek lehetek a szemlélője! És az én szeretett Jézusom folytatta:

† „Leányom, feltámadásom megalapozta a jogot arra, hogy bennem új életre támadjon [minden teremtmény]; ez volt egész életem, műveim, szavaim megerősítése, megpecsételése, és azért jöttem a földre, hogy önmagamot adjam mindenkinek, azt az életet, mely mindenkit megillet. Feltámadásom mindenki diadala volt, és a nyereség, amelyhez mindenki hozzájutott az által, aki meghalt mindenkiért, hogy életet adjon, és feltámassza őket az én feltámadásomban.

De szeretnéd tudni, hogy a teremtmény igazi feltámadása mikor történik, nem az idők végén, hanem még a földi életében?

Aki Akaratomban él, az feltámad a fényre, és mondhatja: »Megszűnt a sötétségem«; feltámad a Teremtője szeretetében, és nem létezik többé számára a hideg s a hó, hanem érzi az égi tavasz mosolyát; feltámad az életszentségre, mely elűzi a gyengeségeket, nyomorúságokat és szenvedélyeket; feltámad mindarra, ami az Ég, és ha a földre, az égre, a Napra tekint, azért van, hogy megtalálja Teremtője műveit, és alkalmat nyíljon beszélni neki dicsőségéről és szeretetének hosszú történetéről. Ezért aki Akaratomban él, mondhatja, amint az angyal a jámbor asszonyoknak, amikor a sírhoz értek: »Nincsen itt, feltámadott!«; aki Akarásomban él, ugyanezt mondhatja: »Az én Akaratom nincs többé, feltámadt a Fiatban.« És ha az élet körülményei, az alkalmak, a fájdalmak előntik a teremtményt, mintha akaratát keresnék, ezt válaszolhatja: »Akaratom feltámadt, már nincs a hatalmam fölötte, az Isteni Akaratot birtoklom helyette, és ennek fényével akarok betölteni mindent, ami körülvesz: a körülményeket, a fájdalmakat, hogy sok isteni győzelemmé formáljam.« Aki Akaratunkban él, Jézus cselekedeteiben találja életét, és győzedelmes és diadalmas, munkálkodó Akaratunk mindig benne kering, olyan dicsőséget adva nekünk, amelyet a Mennyország nem tud befogadni! Tehát, mindig élj Akarásunkban, soha ne hagyd el azt, ha diadalmas és dicsőséges akarsz lenni!”

Dicsőséges Megváltóm, elkápráztatva vakító fényedtől és diadalodtól, csatlakozom a boldog lelkek hangjához, akik a poklokról kísérik Téged a dicsőségbe.

Édes Megváltónk, hálát adunk Neked mindazért, amit értünk tettél és szenvedtél! De most, hogy megváltottál minket, tedd teljessé művedet: add, hogy Isteni Akaratod úgy uralkodjék a földön, amint a mennyben!

Győztes Jézusom, hogy elérjem Isteni Akaratod feltámadását minden teremtményben, mindenhová elrejttem szeretetemet: a sírba, feltámadások cselekedetébe, a Téged körülvevő dicsőséges fénybe. Lépésről lépésre követlek Téged szeretetemmel, amint feltámadásod után megjelenysz édesanyádnak, és arra az öröme, melyet mindketten éreztetek, kérem a FIAT-od országát.

Szeretetem elkísér Téged, amint megjelenysz Magdolnának, az apostoloknak, és kérem, hogy Isteni Akaratodat tedd ismertté különösen a papok előtt, akik mint új apostolok megismertetik azt az egész világgal. Kérlek Téged, Szerelmem, hogy e jubileumi napon temesd el emberi akaratunkat, és támaszd fel győzedelmesen bennünk Akaratodat!

Miatyánk, 10 Üdvözlégy, Dicsőség

Aki a mennybe fölment

Isteni Akaratodban keringve kísérlek Téged, Jézusom, a feltámadásodat követő negyven napban, és elmerülve Benned, követlek a mennybe való fölemelkedésedig, minden cselekedetedre rálehelve „szeretlek, imádlak, áldlak, köszönöm” szavaimat.

Az Isteni Akarat élete cselekvő élet, mert mindenki rendelkezik vele, de a legtöbbben elfojtva és saját kényük szolgálatába állítják. És bár a szentség, a kegyelem és a hatalmához méltó művek csodáit tudná művelni, a teremtmények arra kényszerítik, hogy tétlenül álljon, anélkül, hogy erejét kibontakoztathatná. Legyünk tehát figyelmesek, hogy az Isteni Akarat mennyországa kiterjedjen bennünk, és hatalmával azt és úgy munkálja, amit és ahogyan Jézus akarja. Jézusom, Isteni Akaratodban szívem és füleim a te isteni szavaidra figyelnek:

† „Áldott leányom, nincs olyan része az életemnek, amely ne jelképezné Isteni Akaratom országát. Mennybemenetelem napján győztesnek és diadalmasnak éreztem magam, fájdalmaim véget értek, sőt, elszenvedett fájdalmaimat a földön hagyott gyermekeim között hagytam, segítségként, erőként és támogatásként, melyekbe mint menedékbe meghúzódhatnak, hogy vértanúságukban hősiességemből meríthessenek. Mondhatom, hogy fájdalmaimat, példáimat és saját életemet magként hagytam hátra, amely érlelődve és növekedve Isteni Akaratom országát fogja teremni.

Ezért mentem és maradtam. Maradtam fájdalmaim érdemeiben; maradtam a szívükben, hogy szeressenek Engem. Miután legszentebb Emberségem fölemelkedett a mennybe, szorosabbnak éreztem az emberi család kötelékét, ezért fájt volna a földön maradt gyermekeim és testvéreim szeretetének hiánya. Maradtam az Oltáriszentségben, hogy folyamatosan adjam magam nekik, ők pedig nekem: hogy pihenést, felüdülést és minden szükségükre orvosságot találjanak. Műveink nincsenek alávetve a változékonyságnak; amit egyszer teszünk, azt mindig megismételjük.

Ezenkívül, mennybemenetelem napján két koronát viseltem: azon gyermekeim koronáját, akik velem jöttek a Mennyei Hazába, és azon gyermekeim koronáját, akiket a földön hagytam, jelképpül azon kevesek számára, akik Isteni Akaratom országának kezdetét fogják jelenteni. Mindazok, akik láttak

engem a mennybe fölemelkedni, annyi kegyelmet kaptak, hogy később mindannyian életüket adták a Megváltás országának megismertetéséért. Ezzel letették Egyházam megalapításának alapköveit, hogy minden emberi nemzedéket összegyűjtsön anyai méhében; így Akaratom országának első gyermekei kevesen lesznek, de oly sok lesz a kegyelem, amellyel fel lesznek ruházva, hogy életüket teszik arra, hogy mindenkit meghívjanak ebbe a szent országba.

Fényesség vett körül, amely elrejtett a tanítványok szeme elől, akik szoborként bámulták személyemet, mert szépségem olyannyira elbűvölte szemüket, hogy nem tudták elfordítani arcukat, ezért szükség volt egy angyalra, aki felrázza őket, és visszaküldje őket a cönákulumba. Ez is Akaratom országának szimbóluma: oly szép és erős a fény, mellyel felruhazza első gyermekeit, akik Isteni FIAT-om szépségét, varázsát, békéjét fogják hozni, hogy a teremtmények könnyen átadják magukat annak, hogy megismerjenek és szeressenek egy ilyen nagy jót.

Most a tanítványok között ott volt az én édesanyám, aki figyelte a mennyországba való távozásomat: ez a legszebb szimbólum. Ő az Egyházam királynője, aki segíti, védi, óvja azt; így Akaratom gyermekei között fog élni, ő lesz a mozgatója, az élete, az útmutatója, a tökéletes modellje az isteni FIAT országának, ami oly közel áll szívéhez. Az ő aggodalmaival, lángoló vágyaival, az anyai szeretetének túlcsoordulásával akarja gyermekeinek belépését a földön abba az országba, amelyben ő élt. Nem elégszik meg azzal, hogy gyermekeit csak a mennyben uralkodó Isteni Akarat országába vigye, hanem már a földön is azt akarja, úgy érzi, hogy az Istentől kapott feladata, melyet anyaként és királynőként kapott, még nem teljesült: küldetése addig nem fejeződik be, amíg az Isteni Akarat nem uralkodik a földön a teremtmények között. Azt akarja, hogy gyermekei hasonlítsanak hozzá, és birtokolják édesanyjuk örökségét.”

Édesanyám meséli:

„Jézus negyven napig maradt feltámadt testében a földön. Gyakran megjelent az apostoloknak és a tanítványoknak, hogy megerősítse őket feltámadásának hitében és bizonyosságában, és amikor nem volt az apostolokkal, akkor édesanyjával volt a cönákulumban, körülvéve a boldogok seregétől. Amikor a negyven nap véget ért, a szeretett Jézus utasította az apostolokat, édesanyját vezetőnek és tanítónak hagyva köztük, megígérte nekik a Szentlélek kiáradását; és mindannyiunkat megáldva felszállt a mennyek boltozatára, a boldogok seregével együtt. Mindazok, akik ott álltak – és nagy számban voltak! –, látták őt fölemelkedni, és amikor elérte a magasságot, egy fényfelhő eltüntette őt a szemük elől.

Édesanyád követte Őt a mennybe, és tanúja volt a mennybemenetel nagy ünnepének. A mennyország nem volt idegen számomra, és nélkülem nem lett volna teljes Fiam mennybemenetelének ünnepe. Mindez nem volt más, mint az Isteni Akarat munkálkodó ereje bennem és Fiamban.”

Jézusom, amint Te a Paradicsomba való diadalmas bevonulásoddal megnyitod a szegény emberiség előtt az oly sok évszázadon át bezárt ajtókat, én az örök ajtókra helyezem irántad érzett szeretetemet, és kérek Téged, hogy ugyanazzal az áldással, amellyel megáldottad mennybemeneteled ünnepén az összes tanítványodat, áldj meg minden emberi akaratot, hogy megismerje és értékelje az Akaratodban való élet ajándékát. A nagy szeretetért, amellyel megnyitottad előttünk a mennyország kapuit, kérek Téged, dicsőséges Jézusom, hogy Isteni Akaratod szálljon le ugyanezen kapukból, hogy úgy uralkodjék a földön, amint a mennyben.

Szerelmem, Te már az Atya jobbján ülsz: elmerülve az én szegény kis semmisségemben, imádlak Téged, áldalak Téged, hálát adok Neked, és irántad való szeretetemmel folyamatosan hosszú láncokat szövök, amelyek egyesítik a földet a mennyországgal. Hagyd mindig nyitva a mennyei lakhely ajtaját, hogy szüntelenül a Te lábadohoz járulhassak, karjaidba emelkedhessek, hogy szüntelenül ismételgessem Neked szeretetem énekét: *„Küldd el nekünk szent Akaratod országát, és Isteni Akaratod úgy uralkodjon a földön, amint a mennyben.”*

Miatyánk, 10 Üdvözlégy, Dicsőség

Aki nekünk a Szentlelket elküldötte

Akaratodban róva köreimet, ó, Jézusom, egyesülök a Szűzanya és az apostolok imájával, akik a születő Egyház magjaként várták a cönakulumban a Szentlélek kiáradását.

† „Az Akaratomban való 'elmerüléshez' egy másik felhívásra is szükség van, a kegyelem rendjében való 'elmerülésre', mindarra, amit a Megszentelő, aki a Szentlélek, tett és tenni fog a megszentelendőkkel. Ha a teremtest az Atyának tulajdonítjuk – miközben a Három Isteni Személy egységben munkálkodik – és a megváltást a Fiúnak, a »Fiat Voluntas Tua«-t (Legyen meg a te akaratod – a ford.) a Szentléleknek kell tulajdonítani; és pontosan a »Fiat Voluntas Tua« az, amiben az isteni Lélek megmutatja munkáját. Ezt teszitek, amikor a legfőbb Felség elé lépve azt mondjátok: »Azért jövök, hogy szeretetben viszonzom mindazt, amit a Megszentelő tesz a megszenteltekkel; azért jövök, hogy belépjek a kegyelem rendjébe, hogy megadjam Neked a dicsőséget és a szeretetet, mintha mindenki szentté vált volna, és hogy jóvátegyem az összes ellentétet, a kegyelemben való következetlenséget.«

És amennyire rajtad áll, keresd Akaratunkban a megszentelő Lélek kegyelmének cselekedeteit, hogy egyesülhess szomorúságával, titkos sóhajaival, a szívek mélyéről jövő fájdalmaival nem megfelelő fogadtatása végett; és mivel az első cselekedetével megragadja Akaratunkat a teremtmények megszentelődése érdekében, az elutasításkor kimondhatatlan sóhajtozásokat hallat. Te pedig gyermeki egyszerűséggedben így szólsz hozzá: »Megszentelő Lélek, siess, könyörgöm, kérek; tedd ismertté Akaratodat mindenki előtt, hogy megismerve azt, szeressék és elfogadják a Te első

cselekedetedet teljes megszentelődésük érdekében, amely a Te Szent Akaratod!«”

Szent édesanyám, ne hagyj magamra, add, hogy a Szentlélek kiáradjon rám, és elégessen mindent, ami nem az Isteni Akarathoz tartozik.

„Áldott leányom, kegyelmek tengerével öntöm beléd magamat, és mindig veled leszek, hogy minden cselekedetedben, szavadban és lüktetésedben az Isteni Akarat táplálékát adjam neked.

Tudnod kell, hogy amikor Fiam fölment a mennybe, én továbbra is az apostolokkal voltam a cönákulumban, és vártam a Szentlelket. Mindannyian körém gyűltek, együtt imádkoztunk; ők semmit sem tettek a tanácsom nélkül. És amikor átvettem a szót, hogy tanítsam őket, és elmeséljek egy-egy történetet Fiam életéből, figyelmesen hallgattak engem, és csodálkozva hallgatták a sok tanítást, amit Tőle kaptam, és hallaniuk kellett, mert Fiam keveset vagy semmit sem beszélt magáról az apostoloknak, ezzel nekem tartva fenn azt a feladatot, hogy megismertessem velük, mennyire szerette őket, és beszéljek arról, amit csak az Ő édesanyja ismert.

Apostolaim számára több voltam, mint a napfény; horgony, a kormánylapát, és csónak, amelyben menedéket találtak. Ezért mondhatom, hogy saját anyai ölemből szültem meg a fiatal Egyházat, és karjaim voltak a csónak, amellyel biztonságos kikötőbe vezettem azt akkor, és vezetem ma is.

Eljött a nap, amikor a Fiam által megígért Szentlélek betöltötte a cönákulumot. Micsoda átalakulás! Amint kiáradt, új tudásra, legyőzhetetlen erőre, lángoló szeretetre tettek szert; új élet áradt beléjük, amely félelmet nem ismerő bátor tanítványokká tette őket, hogy elmenjenek az egész világra, megismertessék a megváltás hírét és életüket adják mesterükért.

Én továbbra is folytatom tanítói feladatomat az Egyházban: nincs semmi, ami ne tőlem származna. Ezekben az időkben azzal mutatom meg szeretetemet, hogy tudtokra hozom, hogyan alakult az egész életem az Isteni Akarat országában. Ezért térdeimre hívlak benneteket: gyertek és éljeteztek ebben az oly szent országban! Adjátok át nekem akaratotokat, és én kiárasztom lelketekre a Szentlelket, hogy égessen ki mindent, ami emberi, és hűsítő lehetetével uralkodják rajtatok, és erősítsen meg az Isteni Akaratban.”

Szentlélek, az Atya és a Fiú szeplőtelen szeretete, Te, aki egy bizonyos Akarat jóvoltából testet öltöttél édesanyámban, jöjj el szívünkbe, és tölts el minket Isteni Szereteteddel. Lényeged a szeretet, mert Te vagy a valódi Lényeg, amely a szeretetre vezet minket.

Te tartalmazod Isten időzítését és útjait: taníts minket, és vezess, hogy olyanok legyünk, mint Te vagy: egy a szeretet és egy az Akarat, ami egységgé és háromsággá tesz Titeket, tárd fel előttünk lényegedet. Törj ki, drága Szentlélek, Szeretet Lelke, törj ki a magas egekből, és végy lakást szívünkben. Mindig mutasd meg nekünk az igazságot, és tégy minket nyitottá arra, amit fokozatosan felfedsz előttünk. Drága

Szentlélek, a Szeretet Lelke, egy és mindenható Úr, ajándékozz meg az Atya Lelkével, és erősíts meg a Fiú szeretetében. Te, aki a Háromság felbonthatatlan Egysége vagy, és a magasztos királyi csoda, jöjj el a földre és egyesíts minket egy lélekben.

Feloldhatatlan Szeretet, ajándékozott Szeretet, válj bennünk ajándékozó szeretetté minden egyes gyermeked számára. Nem kérjük többé a hét ajándékodat, hanem a bennünk való jelenlétedre vágyakozunk.

Tiszta Szeretet lepecsételt forrása, jöjj és nyisd meg szívünk gátjait, hogy örökké áradhass benne. Szentlélek, szeretet Lelke, add nekünk a fényedet, békédet és az erődöt. Ámen!

Legszentebb Atyám, újítsd meg a Szentlélek ajándékát, mint egykor pünkösdkor, hogy Fiad, Jézus és az Ő legszentebb édesanyja által, aki az Egyház anyja, hogy az Isteni Akarat fénye legyen szent egyházad, a szentatya, a püspökök, a papok élete és mindazoké, akik osztoznak a felelősségükben. Legszentebb Szentháromság, ajándékozd meg az Isteni Akarat kenyerével az egész emberiséget!

Miatyánk, 10 Üdvözlégy, Dicsőség

Aki téged, Szent Szűz, a mennybe felvett

Jézusom, elmerülök Akaratodban, ahol mindent cselekvés közben találok és Veled akarok lenni, amikor karjaid közé fogadod édesanyádat, hogy a mennybe emeld őt.

† „Nagyboldogasszony ünnepe a legszebb, legmagasztosabb, legnagyobb ünnep, amelyen a legtöbb dicsőséget, szeretetet és tiszteletet kapjuk. Az Ég és a föld különös, soha nem látott fényben ragyog; az angyalok és a szentek új örömelelnek, és új éneket énekelnek a Királynőnek, amelynek szépsége mindenkit magával ragad és új örömet fakaszt a szívekben. Szűz Mária mennybemenetelének ünnepe az ünnepek ünnepe, egyetlen és új esemény, amelyet soha nem ismételt meg. Ekkor ünnepelték először a Királynőben cselekvő Isteni Akaratot.”

A Szűzanya meséli:

*„Mennybemenetelemtől szeretnék mesélni neked, arról a napról, amikor megszűntem az Isteni Akaratot élni a földön, mert már nem volt bennem lélegzet, szívdobbanás, semmi, amit ne az Isteni **FIAT** cselekedett volna, és ez volt a szépségem, a gazdagságom, a szentségem az angyalok csodálkozására.*

Tudnod kell, hogy elkezdtem érezni magamban a szeretet vértanúságát, forró vággyal készültem a Fiammal való találkozásra, olyannyira, hogy betege lettem a szeretetnek, és lázálmaim voltak a szeretet emésztő tüzétől. Én sosem ismertem a betegséget, még a legenyhébbet sem, bűn nélkül fogantatott és az Isteni Akaratban élő emberi természetemet nem érinthette természetes betegség. Minden

szenvedésem természetfeletti volt, és ezek a szenvedések égi édesanyádnak győzelmek voltak, melyek gyümölcsözővé tették anyaságomat gyermekeim javára. Látod, leányom, mit jelent az Isteni Akaratban élni? Elosztatni a természetes betegségek csíráit, melyekből nem tisztelet és győzelem származik, hanem gyengeség, nyomor és veszteségek.

Hallgass meg, leányom! Már betege voltam a szeretetnek. Az Isteni **FIAT** az apostolok vigasztalására csodás módon megengedte, hogy egy kivételével minden apostol megkoronázza mennybemeneteletem. Valamennyien érezték a szív szorítását, és keservesen sírtak. Mindenkit megvigasztaltam, figyelmükbe ajánlottam a születendő szent Egyházat, és mindenkit megáldottam anyai áldásommal, szívükbe rejtve annak kegyelmeit. Fiam nem tett mást, mint jött-ment Ég és föld között, nem tudott többé édesanyja nélkül létezni, és az Isteni Akarat végtelenségében szeretetből kiadott utolsó leheletem megszűntével Fiam karjaiba vett, és föl vitt a mennybe, az angyali karok közé, akik himnuszokat énekeltek királynőjüknek. Mondhatnám, hogy az Ég kiürült, mert mindenki elém jött, ünnepeltek, gyönyörködtek és kérdezték: „Ki ez, aki a száműzetésből jön Urára támaszkodva, szép és szent, királynői jogarral? Olyan nagy Ő, hogy az Ég leereszkedett, hogy befogadhassa. Még egyetlen teremtmény sem jött be az égi hazába ilyen díszesen és ekkora tisztelettel övezve, ekkora erővel és hatalommal.” Én voltam az egyetlen teremtmény, aki kialakította magában az Isteni Akarat országát.”

Jézusom, te szeretnél beszélni édesanyád dicsőséges bevonulásáról a mennyei hazába?

† „Ezen ünnep igazi neve a következő kellene legyen: Az »ISTENI AKARAT ÜNNEPE«, mert ezen ünnep igazi oka a cselekvő, örök és beteljesedett Akarat, aki oly csodákat tett Égi édesanyámban, hogy a menny és a föld csodájára járt, aki eloldhatatlan kötelékekkel láncolta hozzá az Örök Istent és elrejtette méhében az Igét. Maguk az angyalok ismételték egymás között: »Honnan van ennyi dicsőség, tisztelet, ekkora nagyság és soha nem látott csodák ebben a kiváló teremtményben? Ráadásul a száműzetésből jön!« És megütközve ismertek rá Teremtőjük Akaratára, aki ezen teremtmény élete és cselekvője volt. Így szóltak: »Szent, szent, szent! Tisztelet és dicsőség Mindenható Istenünk Akaratának! Dicsőség Máriának, mert háromszor szent ő, aki hagyta cselekedni önmagában a legfőbb Akaratot!«

Akaratom az, amelyet ünnepelnek édesanyám mennybemenetelének napján. Ó, mennyire magasztalta, áldotta, dicsérte az egész Ég az örökkévaló Akaratot, amikor látták, hogy ez a fenséges Királynő belép a Birodalomba, a mennyei udvar közepén, körülvéve a legfőbb Akarat örökkévaló Napjától! Látták, hogy teljes ragyogását a legfőbb FIAT erejétől kapta, és hogy nem volt benne egyetlen lüktetés sem, amelyen ne lett volna meg a FIAT pecsétje, és megdöbbenve nézett rá az összes mennyei lélek, és azt mondták neki: »Emelkedj, emelkedj feljebb! Illendő, hogy aki annyira tisztelte a legfőbb FIAT-

ot, és aki által mi is beléphettünk az égi hazába, a legmagasabb trónt foglalja el, és legyen a Királynőnk!« Habár a mennyországot Én nyitottam meg, és sok szent már birtokában volt a mennyei hazának, amikor a mennyei Királynőt fölemelték – mivel ő volt a mennyországnak elsődleges oka, aki a Legfőbb Akaratot mindenben teljesítette – ő maga is várta, hogy elsőik között ünnepelje a Legfőbb Akaratot. Így a legnagyobb megtiszteltetés, amit édesanyám kapott, az volt, hogy az Isteni Akarat megdicsőült benne.”

Szeplőtelen Királynő, mennyei Édesanyám, anyai térdeidhez járulok, hogy mint kedves gyermeked, karjaidba vessem magam, és a leghevesebb sóhajokkal kérjem tőled a legnagyobb kegyelmet, amelyet meg tudsz adni nekem. Szent édesanyám, aki az Isteni Akarat országának királynője vagy, engedd meg, hogy gyermekedként én is benne éljek, és hogy ez az ország mostantól kezdve ne legyen többé elhagyatott, hanem népesüljön be gyermekeiddel.

Királynőm, rád bízom magam, hogy vezesd lépteimet ebbe a szent országba: szorosan fogva anyai kezedet add, hogy egész lényem az Isteni Akaratban éljen örök életet. Te leszel az én édesanyám, és én átadom neked akaratomat, hogy cseréld ki azt az Isteni Akarattal. Ezért világosítsd meg elmémet és segíts, hogy jól megértsem, mi az Isten Szent Akarata.

Királynő édesanyám, mondd ki bennem FIAT-odat, hogy az Isteni Akarat élhessen bennem.

Miatyánk, 10 Üdvözlégy, Dicsőség

Aki téged, Szent Szűz, a mennyben megkoronázott

Veled együtt örülök, Jézusom, a csodáknak, melyeket Isteni Akaratod alázatos édesanyádban, a mennyek uralkodó és hatalmas királynőjében véghez vitt.

† „Ez a teremtmény, mindenki Királynője, azáltal, hogy mindig és mindenben az Örökkévaló Akaratát cselekedte – sőt, azt lehet mondani, hogy élete egyedül az Isteni Akarat volt! – megnyitotta a mennyországot, összekötötte magát az Örökkévalóval, és a teremtménnyel együtt visszahozta az ünnepeket az Égbe; minden cselekedete, amelyet a legfőbb Akaratban végzett, egy ünnep volt, amely az Égben kezdődött, Napok voltak, melyeket ő formált, hogy az ünnepet díszítse, dallamok voltak, melyeket ő küldött, hogy megörvendeztesse az Égi Jeruzsálemet.”

Jézusom, Isteni Akaratodban magamévá teszem érzéseidet, hogy minden szavadban felfedezzem az isteni anya iránti végtelen szeretetedet. Fületem és figyelmemet a tiédbe helyezve és a te figyelmeddel az enyémmé téve hallgatom isteni tanításaidat, hogy tanuljak belőlük:

† „A csodák varázslatosak a felséges Királynő minden cselekedetében, még a lélegzetében, a mozgásában is; látszik a megannyi isteni élet, mely cselekedeteiben áramlik, és amelyek ragyogó Napoknál is jobban beborítják, körülveszik, megszépítik oly gyönyörűvé téve őt, hogy még a mennyei régiók is csodájára járnak. Kevésnek tűnik-e neked, hogy minden lélegzetvételt, mozdulatát, munkáját és bánatát isteni életünk járta át? Éppen ez a nagy csodája Akaratom munkájának a teremtményben: annyi isteni életet formálni meg, ahányszor beléphet a teremtmény mozgásaiba, cselekedeteibe; és mivel az én FIAT-om rendelkezik a bilokáció és az ismétlés erényével, és mindig szünet nélkül megismétli, amit tesz, ezért érzi magában a Nagyboldogasszony ezeknek az Isteni életeknek a megsokszorozódását, amelyek nem tesznek mást, mint egyre jobban és jobban kiterjesztik a szeretet, szépség, erő és végtelen Bölcsesség tengereit. Tudnod kell, hogy olyan sok isteni élet van a birtokában, hogy amint belépett a mennyországba, benépesítette az egész Égi területet. Mivel ez nem tudta ezen életeket befogadni, megtöltötték az egész teremtest. Ezért nincs olyan pont, ahonnan ne áradnának szeretetének, hatalmának és oly sok életünknek a tengerei, amelyeknek ő a birtokosa és királynője. Mondhatjuk, hogy Ő ural minket és mi uraljuk Őt. Beöltözött a mi mérhetetlenségünkbe, hatalmunkba és szeretetünkbe, minden tulajdonságunkba benépesítve mindent cselekedeteivel és megannyi isteni életünkkel. Így mindenhol érezzük, hogy szeretve, dicsőítve vagyunk, istenségünkben és istenségünkön kívül, a teremtet dolgok belsejéből, a legtávolabbi rejtkehelyeken, ezen mennyei teremtmény és a saját isteni életeink által, melyeket FIAT-unk alakított ki benne.

Ó, Akaratunk ereje! Egyedül Te vagy képes arra a csodára, hogy annyi Életünket hozd létre azokban, akik Téged tesznek uralkodóvá életükben, hogy úgy szeressenek és dicsőítsenek bennünket, ahogyan megérdemljük és vágyunk rá! Íme, ezért tud mindenkit megajándékozni Istenével, mert birtokolja Őt. Sőt, anélkül, hogy elveszítené bármelyik isteni életünket, amint látja, hogy a teremtmény hajlandó befogadni az életünket, úgy rendelkezik azzal az erénnyel, hogy a mi életünkből egy másik isteni életünket sokszorozza, hogy odaadja azt azoknak, akik vágnak ránk.

Ez a szűz királynő egy állandó csoda: amit a földön tett, azt folytatja a mennyben, mert a mi Akaratunk működése a teremtményben és bennünk soha nem ér véget, és amíg a királynőben marad, mindenki kiárad. Ezért a királynő dicsősége felülmúlhatatlan, mert birtokában van munkálkodó Akaratunk, amelynek megvan az az erénye, hogy örök és végtelen cselekedeteket formál a teremtményben. Ő soha nem szűnik meg szeretni minket saját életünkkel, amelyet birtokol; szeret bennünket a mi szeretetünkkel, szeret bennünket mindenhol. Az ő szeretete betölti az Eget és a földet, és isteni ölünkbe szalad, hogy túlcsorduljon, és mi annyira szeretjük, hogy nem tudjuk nem szeretni. És miközben szeret minket, mindenkit szeret, és mindenkit megszerettet velünk. Ki tud ellenállni neki, és ki tudná visszautasítani azt, amit kér Tőlünk? Sőt mi több,

a saját Akaratunk az, ami kér általa, és mivel Akaratunk örök kötelékeivel köt össze minket, nem tagadhatunk meg tőle semmit.

Leányom, az égi Királynő szépsége elragadó, elbűvölő, lenyűgöző, hódító; szeretete olyan nagy, hogy mindenkit elér, mindenkit szeret, és a szeretet tengerét hagyja maga után. A szeretet királynőjének, a szeretet hódítójának nevezhető, aki annyira szeretett, hogy szeretetével meghódította Istenét.

Tudnod kell, hogy az ember az ő akaratának teljesítésével felbontotta kötelékét Teremtőjével és minden teremtetett dologgal. Ez az égi királynő a mi FIAT-unk hatalmával kötötte össze Teremtőjét a teremtményekkel; összekötött minden lényt, egyesítette, újrarendezte őket, és szeretetével új életet adott az emberi nemzedékeknek. Olyan nagy volt a szeretete, hogy szeretetének tengerében elfedte és elrejtette a gyengeségeket, a gonoszságokat, a bűnöket és magukat a teremtményeket is. Ó! Ha ez a Szent Szűz nem rendelkezne ekkora szeretettel, nehéz lenne nekünk lenézni a földre; de az ő szeretete nemcsak arra készítet minket, hogy lenézzünk, hanem arra is, hogy Akaratunkat uralkodóvá tegyük a teremtmények között, mert ő így akarja: át akarja adni gyermekeinek azt, amivel ő rendelkezik, és szeretetével legyőz minket és gyermekeit.

Egyedül Akaratom volt az, ami édesanyámat oly magasra emelte, hogy az megkülönböztette őt mindenki mástól. Akaratom adta neki az isteni termékenységet, és tette őt az Ige anyjává. Akaratom volt az, amely egyszerre megmutatott neki minden teremtményt, akiket magához ölelt, mindenki édesanyjává válva, és mindenkit az isteni anyaság szeretetével szeretve mindenek királynőjévé és uralkodóvá téve őt. Ezért azon a napon (Nagyboldogasszony ünnepén) Akaratom kapta az első tiszteletet, dicsőséget és munkájának bőséges gyümölcsét a teremtésben végzett munkájáért, és elkezdődött a soha el nem múló ünnep, szeretett édesanyámban végzett munkájának megdicsőítésére.”

Édes Jézusom, szeretném tanúsítani szeretetemet, hálámat és mindazt, amit a teremtmény köteles megtenni, amiért megteremtetted Szeplőtelen királynőnket, a legszebbet, a legszentebbet, a kegyelem hordozóját, minden ajándékkal gazdagítva, és a mi édesanyánkká téve őt. És ezt teszem a múltbeli, jelenbeli és jövőbeli teremtmények nevében; minden egyes teremtmény cselekedetét, szavát, gondolatát, lüktetését, lépését megragadom, és mindenik szájával mondom: »Szeretlek, áldalak, imádlak mindazért, amit tettél a Te és az én mennyei édesanyámért.«

KIRÁLYNŐ ÉDESANYÁM!

Add, hogy az Isteni Akarat FIAT-jában éljek és haljak meg! Visszavonhatatlanul lemondok magamról, újra neked szentelem magam! Meríts el engem szereteted, bánatod és erényeid tengerében, melyet értünk érdemeltél ki. Újíts meg, foganj meg és táplálj engem! Tégy engem a te Jézusoddá. Köss magadhoz az isteni FIAT fonálával, hogy én is átöllejem veled együtt az egész teremtést, és egyesítsem minden elhunyt, élő és jövőbeli teremtmény minden cselekedetét. Merítsük el őket először

tengereidben és Jézus vérének érdemeiben a szeretet cselekedeteivé alakítva őket, az Isteni Akarat generációjává, hogy megadjuk azt a szeretetet és dicsőséget, amely a Szentháromságot megilleti. Az Isteni Akarat fonálával – amely összeköt engem, téged és Jézusodat – összekötöm ezeket a cselekedeteket is egyetlen, felbonthatatlan isteni fonallá. Anyai kezeiddel sződd meg ebből Jézus tunikáját, bezárva és megpecsételve benne minden lelket, kivétel nélkül. Zárd be a pokol kapuit! Az igazságosság nyerjen kielégülést! Győzzön az irgalom! Jöjjön el, jöjjön el a te győzelmed az Isteni Akarat és az isteni szeretet országával!

A Szentlélek tisztítson meg, lobbantson lángra és szenteljen meg minden szívet!

Jézus, Mária, értékesítsétek és tegyétek magatokévá mindenemet!

Királynő édesanyám, zárj be engem és az egész világot az Isteni Akarat FIAT-jába!

Égi édesanyám, királynőm, zárd be akaratomat a te szívedbe, és hagyd meg lelkemben az Isteni Akarat Napját!

Miatyánk, 10 Üdvözlégy, Dicsőség, Salve Regina (Üdvözlégy királynő)

AZ ISTENI AKARAT RÖVID RÓZSAFÜZÉRE

Örvendetes titkok

1. Akit te, Szent Szűz, a Szentlélektől fogantál

Az Úr angyala köszönti a Boldogságos Szűz Máriát és ő méhében foganá Szentlélektől szent Fiát.

És én is ott voltam, mert fogantatásakor Jézus megfogant engem és minden lelket, elsősorban legszentebb édesanyját. És ott voltam, hogy kimondjam „FIAT”-mat Jézussal és Máriával.

2. Akit te, Szent Szűz, Erzsébetet látogatván méhedben hordoztál

A Szűzanya méhében hordja Jézusát, hogy elvigye Őt az emberekhez. Erzsébet házában megtörténnek Jézus csodáinak első jelei. Jézus felszenteli előfutárát.

És én is ott voltam Jézussal, Mária szívében, hogy megtanuljam tőle, hogyan kell Jézus-hordozóvá válni és elvinni Őt másokhoz.

3. Akit te, Szent Szűz, a világra szültél

A királyok királya úgy jelenik meg, mint a szegények szegénye. Egy napon azt fogja mondani Pilátusnak: „Az én országom nem ebből a világból való... Te mondod, hogy király vagyok; arra születtem, s azért jöttem a világba...” (Jn 18,36-37) Isten országa

teljesen megtalálható ebben az újszülöttnben, de ki kell jönnie belőle, hogy az embereké legyen és meghódítsa a világot.

És én is ott voltam, mert én voltam az istállója, én voltam a ráhagyatkozása, én voltam a hideg, én voltam az éjszaka, én voltam a pókháló, én voltam az állatok, én voltam a padlótrágya, én voltam a szegénység, én voltam a nyögdécselése és a könnyei..., én vagyok életének célja, én vagyok a hódítása! Én vagyok az Ő megígért királysága!

4. Akit te, Szent Szűz, a templomban bemutatnál

Mária elviszi fiát első útjára a templomba, hogy bemutassa Őt az Atyának: „Íme, jövök, Istenem, hogy teljesítsem akaratodat.” (Zsid 10,7)

És én is ott voltam, Jézus képviselőjében és Jézus által bemutatva az Atyának, hogy ugyanazzal az örömmel fogadjon, amellyel Őt magát fogadja...

5. Akit te, Szent Szűz, a templomban megtaláltál

Mária nem találta isteni Fiát. Jézus eltűnt, mert akarata eltűnt a földről: ez a megváltás ára. Az elvesztésben a fájdalom, a keresésben a szeretet, megtalálásban az öröm... „Aki elveszíti életét érettem, megtalálja azt.” Az utolsó szó a „Feltámadásé”.

És én is ott voltam... az elvesztésben, és ott akarok lenni a keresésben is, hogy meglegyem a csodálatos egymásra találását az Isten Akaratának és az ember akaratának.

A világosság titkai

1. Aki a Jordán vizében megkeresztelkedett – Az Atya tanúskodik a Fiúról

Hangja kijelenti a jelenlévőknek, hogy Jézus, aki úgy állt ott, mint egy bűnös a bűnösök között a bűnbánat keresztségére várva, az Ő szeretett Fia. Itt most először mutatkozik a Három Isteni Személy.

És én is ott voltam...hogy elmerüljek Jézus szentségében és az Atya kimondja rólam: „ez az én szeretett gyermekem”.

2. Aki a kánai menyegzőn megmutatta isteni erejét – Az anya tanúskodik Fiáról, a Fiú tanúskodik anyjáról

Mária bemutatja isteni Fiát az embereknek. „*Tegyétek azt, amit Ő mond*” (Jn 2,5), Jézus pedig bemutatja édesanyját az embereknek mint közbenjárót és minden kegyelem közvetítőjét. Ez Jézus első jele vagy „csodája”. A csoda a Megváltó jelenlétének jele, akinek megváltó munkája Isten családjának az újraszervezésével indul, amint az a Teremtéskor volt. Megáldja a családot a házasság szentségében.

És én is ott voltam... a szolgák között, hogy megtanuljam Máriától azt akarni, amit Fia akar, és megtenni azt, hogy 'Fiává' lehessek.

3. Aki meghirdette Isten országát – Jézus tanúsága az Atyáról

„De hogyan hívhatják segítségül, amíg nem hisznek benne? S hogyan higgyenek abban, akiről nem hallottak? S hogyan halljanak róla, ha nincs, aki hirdesse?” (Róm 10,14)

És én is ott voltam... mert minden generáció jelen volt számára, amikor a betegeket gyógyította, amikor a bűnösöket fogadta, amikor megmutatta irgalmasságát, AMIKOR AZ ATYÁRÓL BESZÉLT, ÉS MEGHIRDETTE ORSZÁGÁT...

4. Aki a Táborhegyen megmutatta isteni dicsőségét – Az Atya tanúsága a Fiúról és Vele együtt az Ó- és az Újszövetségről

Jézus magával visz három apostolt egy magas hegyre, a Táborhegyre, ahol Embersége megváltozik színében és megmutatkozik Istensége: jele annak a színeváltozásnak, amit számunkra készített. Az Atya újra bemutatja nekünk a Fiút.

És én is ott voltam... hogy megtanuljak csak Jézusra tekinteni, mert ha én a negatív pólus vagyok, Jézus a pozitív pólus, Ő az, akit az Atya örökké szeret bennem.

5. Aki az Eucharishtiában nekünk adta önmagát – Jézus tanúságot tesz szeretetéről

Jézus eltűnik érzékeink elől, mérhetetlen kicsinnyé és szegénnyé válva az Oltáriszentségben. „*Én veletek vagyok mindennap a világ végezetéig*” (Mt 28,20). Jézus elrejtette országát és dicsőségét az Oltáriszentségben, azzal a céllal, hogy így kialakíthassa azt bennünk.

És én is ott voltam... hogy okkal fogadjam a kenyér és a bor átváltoztatását.

A fájdalmas titkok

1. Aki érettünk vérrel verítékezett

Az Úr angyala hozza a hírt Jézusnak, hogy az Isteni Akaratban a Fiú áldozata által történik meg a megváltás, és Jézus szívében megfogant egy új világ, ahol nem teremtményei, hanem gyermekei vagyunk az Atyának.

És én is ott voltam... hogy Jézussal együtt átvegyem az Atya által felajánlott „egységet”, Akaratának egységét, amely által az Atya megerősítette a Fiút, hogy beteljesítse akaratát.

2. Akit érettünk megostoroztak

Az eltorzított Jézusról elmélkedünk, aki tele van sebekkel, az emberiség sebeivel, melyek Benne összpontosulnak: „Ecce homo!” / Íme, az ember! (Jn 19.5)

És én is ott voltam...mert gyalázata vagyok isteni szépségének és tökéletességének, amint az a leplen is látszik, és Ő az én színeváltozásom.

3. Akit érettünk megkoronáztak

Pilátus mondja a zsidóknak: „Íme, a királyotok!” (Jn 19.14). Jézus elfogadja az ember szégyenének és fájdalmának koronáját, hogy visszaadja neki a bűn által elvesztett dicsőséges koronát.

És én is ott voltam...és Ő a szemembe nézett mondván, bármibe is kerül, a királyom akar lenni.

4. Aki érettünk a nehéz keresztet hordozta

Egy újabb hegy, egy újabb kapaszkodás. Jézus viszi keresztjét és benne minden megváltott embert, mint a jó pásztor vezeti nyáját, hogy biztonságban tudja őket. Mielőtt mi átváltoztunk volna dicsőségében, ő magára vette a mi bűneinket és fájdalmainkat: mint győzelmének és dicsőségének negatív oldalát.

És én is ott voltam... mert a keresztútja az én életem története, és ha Vele haladok, számomra dicsőségessé válik ez az út...

5. Akit keresztre feszítettek

A Nap elsötétedett. Jézus eltűnt a halálba és a sírba, mert így rendelkezett az Atya: ez az ára megváltásunknak.

És én is ott voltam...még ha nem is tetszik, még ha nem is szeretek. Mert ő „szeretett engem és feláldozta magát értem” (Gal 2, 20), hogy elmondja: a mai fájdalmat felcseréli a harmadnapi öröm. A kereszt kudarca isten országának győzelme. Jézus mondja: „Beteljesedett!” (Jn 19,30). Az utolsó szó a „Feltámadás”. Dicsőség!

A dicsőséges titkok

1. Aki halottaiból feltámadt

Az angyalok hírül adták (az üres sír előtt) az asszonyoknak, hogy Jézus feltámadt, akik elvitték a hírt a tanítványoknak.

És én is ott voltam... hogy magamba fogadjam Krisztus feltámadását, az Isteni Akarat dicsőséges feltámadását.

2. Aki a mennybe felment

Jézus szemmel láthatóan megjelent feltámadt és dicsőséges testében, hogy elmondja: „*Én veletek leszek mindennap a világ végezetéig!*” (Jn 28,20). „*Nem hagylak magatokra*” (Jn 14,18), és itt hagyta édesanyját mint az Egyház anyját, ami az egység jele.

És én is ott voltam... a földön és az Égben, láthatóan és láthatatlanul, a világban és az Atyával, hogy előkészítsük a dicsőséges pillanatot, amelyben ami természetes, természetfelettivé válik, és ami természetfeletti, természetessé válik számunkra az egységben.

3. Aki nekünk a Szentlelket elküldte

Jézus mondta: „*ő majd elvezet benneteket a teljes igazságra...*” (Jn 16.13). Az igazság erejével készíti elő országát. Az igazság életté válik, és kialakítja bennünk Jézus életét. A Szentlélek Isten országának megvalósítója.

És én is ott voltam... mert ott volt minden idők Egyháza, hogy megkaphassa az isteni termékenységet és átváltozzon a szeretetben.

4. Aki téged, Szent Szűz, a mennybe felvett

Egy újabb felemelkedés, ezúttal a mennybe. Mária az, a Szeplőtelen, a szent, aki Isten Fia testben és lélekben, felvitt a mennybe.

És én is ott voltam... mert édesanyánk utolsó szeretetgesztusa felénk az volt, hogy felvitte szívébe írva a mennybe nevünket és arcunk mását.

5. Aki téged, Szent Szűz, a mennyben megkoronázott

„*Aki mindent odaad, annak mindent odaadnak.*” Annak, aki semmit sem tagadott meg Istentől, Isten nem tud semmit sem visszautasítani. Aki Isten Akaratát hagyta uralkodni magában, Isten Akarata uralkodóvá teszi maga mellé. Máriában az Isteni Akarat győzedelmeskedett!

És ha én is azt teszem, mint ő, ott leszek vele...

RÓZSAFÜZÉR - ELMÉLKEDÉS

A SZENTÍRÁS SZAVAIVAL

Örvendetes titkok

1. Akit te, Szent Szűz, a Szentlélektől fogantál

- 1) Isten elküldte Gábor angyalt egy szűzhöz, akit Máriának hívtak. (Lk 1,26-27)
- 2) „*Üdvözlégy, kegyelemmel teljes! Veled van az Úr!*” (Lk 1,28)

- 3) E szavak hallatára Mária zavarba jött, és gondolkozni kezdett rajta, miféle köszöntés ez. (Lk 1,29)
- 4) Az angyal ezt mondta: *„Ne félj, Mária! Kegyelmet találtál Istennél.”* (Lk 1,30)
- 5) *„Gyermekeket fogansz, fiút szülsz, és Jézusnak fogod elnevezni.”* (Lk 1,32-33)
- 6) *„Nagy lesz ő, és a Magasságbeli Fiának fogják hívni, uralkodni fog Jákob házán örökké, s országának nem lesz vége.”* (Lk 1,32-33)
- 7) Mária megkérdezte az angyalt: *„Hogyan válik ez valóra, amikor férfit nem ismerek?”* (Lk 1,34)
- 8) *„A Szentlélek száll rád, s a Magasságbeli ereje borít be árnyékával.”* (Lk 1,35)
- 9) *„Ezért a születendő Szentet is az Isten Fiának fogják hívni.”* (Lk 1,35)
- 10) Mária így válaszolt: *„Íme, az Úr szolgálója vagyok, legyen nekem a te igéd szerint.”* (Lk 1,38)

2. Akit te, Szent Szűz, Erzsébetet látogatván méhedben hordoztál

- 1) Mária még ezekben a napokban útnak indult, és a hegyekbe sietett. Zakariás házába tért be és üdvözölte Erzsébetet. (Lk 1,39-40)
- 2) Amikor Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, örömeben megmozdult méhében a gyermek, maga Erzsébet pedig eltelt Szentlélekkel. (Lk 1,41)
- 3) Nagy szóval felkiáltott: *„Áldott vagy az asszonyok között, és áldott a te méhed gyümölcse!”* (Lk 1,42)
- 4) *„Hogy lehet az, hogy Uramnak anyja jön hozzám?”* (Lk 1,43)
- 5) *„Boldog, aki hitt annak a beteljesedésében, amit az Úr mondott neki!”* (Lk 1,45)
- 6) Mária így szólt: *„Lelkem magasztalja az Urat, és szívem ujjong megváltó Istenemben, mert rátekintett szolgálója alázatosságára.”* (Lk 1,46-48)
- 7) Íme, mostantól fogva boldognak hirdet minden nemzedék, mert nagyot tett velem a Hatalmas, és Szent az ő neve.” (Lk 1,48-49)
- 8) „Irgalma nemzedékről nemzedékre az istenfőikkel marad.” (Lk 1,49-50)
- 9) „Letaszította trónjukról a hatalmasokat, az alázatosakat pedig fölemelte. Az éhezőket javakkal töltötte el, de a gazdagokat üres kézzel küldte el.” (Lk 1,52-53)
- 10) „Amint atyáinknak, Ábrahámnak és utódainak örökre megígért.” (Lk 1,55)

3. Akit te, Szent Szűz, a világra szültél

- 1) Ott-tartózkodásuk alatt elérkezett a szülés ideje. (Lk 2,6)
- 2) Mária megszülte elsőszülött fiát, bepólyálta. (Lk 2,7)
- 3) Jászolba fektette, mert nem jutott nekik hely a szálláson. (Lk 2,7)
- 4) Pásztorok tanyáztak a vidéken, egyszerre csak ott állt előttük az Úr anygala. (Lk 2,8-9)
- 5) *„Ne féljete! Íme, nagy örömet adok tudtul nektek, és az lesz majd az egész népnek.”* (Lk 2,10)
- 6) *„Ma megszületett a Megváltó nektek, Krisztus, az Úr, Dávid városában.”* (Lk 2,11)
- 7) „Dicsőség a magasságban Istennek és béke a földön a jóakarató embereknek!” (Lk 2,14)

- 8) Bölcsék jöttek napkeletről ... Bementek a házba, és meglátták a gyermeket anyjával, Máriával, leborultak és hódoltak. (Mt 2,1,11)
- 9) Majd elővették kincseiket, s ajándékot adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. (Mt 2,11)
- 10) Mária meg mind emlékezetébe véste szavaikat, és szívében egyeztette. (Lk 2,19)

4. Akit te, Szent Szűz, a templomba bemutatnál

- 1) Felvitték Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak, ahogy az Úr törvényében elő volt írva. (Lk 2,22)
- 2) Íme, volt Jeruzsálemben egy Simeon nevű igaz és istenfélő ember. (Lk 2,25)
- 3) Kinyilatkoztatást kapott a Szentlélektől, hogy addig nem hal meg, amíg meg nem látja az Úr Fölkentjét. (Lk 2,26)
- 4) Amikor a szülők a gyermek Jézust bevitték, hogy a törvény előírásának eleget tegyenek, karjába vette és áldotta az Istent. (Lk 2,27-28)
- 5) *„Most bocsásd el, Uram, szolgádat, szavaid szerint békében.”* (Lk 2,29)
- 6) *„Mert látta szemem üdvösségedet, melyet minden nép színe előtt készítettél.”* (Lk 2,30-31)
- 7) *„Világossággul a pogányok megvilágosítására és dicsőségül népednek, Izraelnek.”* (Lk 2,32)
- 8) Így szólt anyjához, Máriához: *„Íme, ő sokak romlására és sokak feltámadására lesz Izraelben, jel lesz, amelynek ellene mondanak.”* (Lk 2,34)
- 9) *„Hogy kiderüljenek sok szív titkos gondolatai, a te lelkedet is tör járja át.”* (Lk 2,35)
- 10) Lementek galileai városukba, Názáretbe. A gyermek pedig nőtt és erősödött, bölcsesség töltötte be, és az Isten kegyelme volt rajta. (Lk 2,39-40)

5. Akit te, Szent Szűz, a templomban megtalálnál

- 1) Amikor tizenkét éves lett, szintén fölmentek, az ünnepi szokás szerint. (Lk 2,42)
- 2) Az ünnepnapok elteltével hazafelé indultak. A gyermek Jézus azonban Jeruzsálemben maradt anélkül, hogy szülei tudták volna. (Lk 2,43)
- 3) Visszafordultak Jeruzsálembe, hogy keressék. Három nap múlva akadtak rá a templomban. (Lk 2,45-46)
- 4) Ott ült a tanítók közt, hallgatta és kérdezgette őket. (Lk 2,46)
- 5) Akik csak hallgatták, mind csodálkoztak okosságán és feleletein. (Lk 2,47)
- 6) *„Gyermekem, miért tetted ezt velünk? Íme, atyád és én szomorúan kerestünk.”* (Lk 2,48)
- 7) Ám ők nem értették meg ezeket a hozzájuk intézett szavakat. (Lk 2,50)
- 8) Velük ment hát, lement Názáretbe, és engedelmeskedett nekik. (Lk 2,51)
- 9) Szavait anyja mind megőrizte szívében. (Lk 2,51)
- 10) Jézus meg gyarapodott bölcsességben, korban s kedvességben Isten és az emberek előtt. (Lk 2,52)

A világosság titkai

1. Aki a Jordán vizében megkeresztelkedett

- 1) Akkor Jézus Galileából elment Jánoshoz a Jordán mellé, hogy megkeresztelkedjék. (Mt 3,13)
- 2) János igyekezett visszatartani: „*Nekem van szükségem a te keresztségedre, s te jössz hozzám?*” (Mt 3,14)
- 3) Jézus ezt mondta: „*Hagyd ezt most! Illő, hogy mindent megtegyünk, ami elő van írva.*” (Mt 3,15)
- 4) Megkeresztelkedése után Jézus nyomban feljött a vízből. Akkor megnyílt az ég, és látta, hogy az Isten Lelke mint galamb leszállt és föléje ereszkedett. (Mt 3,16)
- 5) Az égből szózat hallatszott: „*Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik.*” (Mt 3,17)
- 6) (Az Ige) volt az igazi világosság, amely minden embert megvilágosít. (Jn 1,9)
- 7) Láttuk dicsőségét, az Atya Egyszülöttének dicsőségét. (Jn 1,14)
- 8) János tanúbizonyságot tett róla, amikor azt mondta: „*Ez az, akiről hirdettem: Aki nyomomba lép, nagyobb nálam, mert előbb volt, mint én.*” (Jn 1,15)
- 9) Benne az élet volt, s az élet volt az emberek világossága. (Jn 1,4)
- 10) A világosság világít a sötétségben, de a sötétség nem fogta fel. (Jn 1,5)

2. Aki a kánai menyegzőn kinyilvánította isteni erejét

- 1) Harmadnap menyegzőt tartottak a galileai Kánában, amelyen Jézus anyja is ott volt. (Jn 2,1)
- 2) Amikor fogytán volt a bor, Jézus anyja megjegyezte: „*Nincs több boruk.*” (Jn 2,3)
- 3) Jézus azt felelte: „*Mit akarsz tőlem, asszony! Még nem jött el az én óráim.*” (Jn 2,4)
- 4) Erre anyja szólt a szolgáltnak: „*Tegyetek meg mindent, amit csak mond!*” (Jn 2,5)
- 5) Jézus szólt nekik: „*Töltsétek meg a korsókat vízzel!*” Meg is töltötték azokat színültig. (Jn 2,7)
- 6) „*Most merítsetek belőle, és vigyétek oda a násznagynak.*” Odavitték. (Jn 2,8)
- 7) Amikor a násznagy megízlelte a borrá vált vizet, szemére vetette a vőlegénynek: „*Mostanáig tartogattad a jó bort.*” (Jn 2,9-10)
- 8) Kinyilatkoztatta dicsőségét, s tanítványai hittek benne.
- 9) A Seregek Ura minden nemzetnek bőséges lakomát rendez e hegyen. Lakomát, ahol lesz finom bor, zsíros, legjava falat és erős színbor. (Iz 25,6)
- 10) Számomra asztalt terítettél, fejemet megkentéd olajjal, s a poharam színültig töltötted. (Zsolt 23,5)

3. Aki meghirdette Isten országát

- 1) János elfogatása után Jézus Galileába ment, s ott hirdette az Isten evangéliumát, és mondta: „*Beteljesedett az idő, és már közel van az Isten országa. Tartsatok bűnbánatot.*” (Mk 1,14-15)
- 2) Szombaton mindjárt elment a zsinagógába és tanított. Tanításával ámulatba ejtett mindenkit, mert úgy tanított, mint akinek hatalma van. (Mk 1,21-22)
- 3) Sok beteget meggyógyított különféle betegségekből, és sok ördögöt kiűzött. (Mk 1,34)
- 4) Jézus a városon kívül volt, mégis mindenünnen jöttek hozzá. (Mk 1,45)

- 5) Sok vámos és bűnös is ott ült együtt Jézussal és tanítványaival az asztalnál. (Mk 2,15)
- 6) Jézus mondta: *„Nem az egészségeseknek kell az orvos, hanem a betegeknek.”* (Mk 2,17)
- 7) Ezután fölment a hegyre, és magához hívta azokat, akiket akart. Tizenkettőt rendelt, akiket apostoloknak nevezett, hogy vele legyenek, s hogy elküldje őket hirdetni az igét. (Mk 3,13-14)
- 8) Aztán végighordozta tekintetét a körülötte ülőkön, s csak ennyit mondott: *„Aki teljesíti az Isten akaratát, az az én testvérem, nővérem és anyám.”* (Mk 3,34-35)
- 9) Megint tanítani kezdett a tó partján. Példabeszédekben tanította őket sok mindenre. (Mk 4,1-2)
- 10) *„Atyám, kinyilatkoztattam nevedet az embereknek, akiket a világból nekem adtál.”* (Jn 17,6)

4. Aki a Tábor hegyén megmutatta isteni dicsőségét

- 1) Jézus mondta: „Némelyek azok közül, akik itt állnak, nem halnak meg, míg meg nem látják az Isten országát.” (Lk 9,27)
- 2) Kiválasztotta Pétert, Jánost és Jakabot, és fölment velük a hegyre imádkozni. (Lk 9,28)
- 3) Míg imádkozott, külseje teljesen átváltozott, ruhája fehér lett, és ragyogó. (Lk 9,29)
- 4) És íme, két férfi beszélgetett vele: Mózes és Illés, a haláláról beszélgettek, amelyet Jeruzsálemben kell majd elszenvednie. (Lk 9,30-31)
- 5) Pétert és társait elnyomta az álom. Amikor fölébredtek, látták dicsőségét. (Lk 9,32)
- 6) Péter így szólt Jézushoz: „Mester, jó nekünk itt lenni!” (Lk 9,33)
- 7) Felhő támadt és elborította őket. Féltek, amikor a felhőbe jutottak. (Lk 9,34)
- 8) A felhőből szózat hallatszott: „Ez az én választott Fiam, őt hallgassátok!” (Lk 9,35)
- 9) Ezt az égből jövő szózatot mi is hallottuk, amikor ott voltunk vele a szent hegyen. (2Pét 1,18)
- 10) Jézus mondta: „Hát még azok milyen boldogok, akik hallgatják az Isten szavát, és meg is tartják!” (Lk 11,27)

5. Aki az Eucharishtiában nekünk adta önmagát

- 1) Húsvét ünnepe előtt Jézus tudta, hogy elérkezett az óra, amikor a világból vissza kell térnie az Atyához, mivel szerette övéit, akik a világban maradtak, mindvégig szerette. (Jn 13,1)
- 2) Jézus tudván, hogy Atyja mindent a kezébe tett, fölkelt a vacsora mellől, levetette felsőruháját, fogott egy vászonkendőt, és maga elé kötötte. (Jn 13,4)
- 3) Aztán vizet öntött egy mosdótálba, majd hozzáfogott, hogy sorra megmossa, s a derekára kötött kendővel megtörölje tanítványainak a lábát. „Példát adtam, hogy amit én tettem, ti is tegyétek meg.” (Jn 13,5.15)
- 4) Vacsora közben Jézus kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte s odanyújtotta tanítványainak, ezekkel a szavakkal: *„Vegyétek és egyétek, ez az én testem!”* (Mt 26,26)

- 5) Aztán fogta a kelyhet, hálát adott, és ezekkel a szavakkal nyújtotta nekik: „*Igyatok ebből mindnyájan, mert ez az én vérem, a szövetségé, amelyet sokakért kiontanak a bűnök bocsánatára.*” (Mt 26,27-28)
- 6) „*Ti kitartottatok velem megpróbáltatásaimban. Ezért adom át nektek az országot, mint ahogy Atyám nekem átadta.*” (Lk 22,28-29)
- 7) „*Hogy majd asztalomnál egyetek és igyatok országomban, és trónon ülve ítélkezzetek Izrael tizenkét törzse fölött.*” (Lk 22,30)
- 8) „*Én vagyok a szőlőtő, ti vagytok a szőlővessző. Aki bennem marad, és én őbenne, bő termést hoz, mert nélkülem semmit sem tehettek.*” (Jn 15,5)
- 9) „*Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást! Amint én szerettelek benneteket, úgy szeressétek ti is egymást.*” (Jn 13,34)
- 10) „*Szent Atyám, tartsd meg őket a nevedben, akiket nekem adtál, hogy egyik legyenek, mint mi.*” (Jn 17,11)

Fájdalmas titkok

1. Aki érettünk vérrel verítékezett

- 1) Közben odaért velük a Getszemáni nevű majorba. Egyszerre szomorúság fogta el, és gyötrődni kezdett. (Mt 26,36-37)
- 2) „*Halálosan szomorú a lelkem – mondta nekik. – Maradjatok itt és virrasszatok velem!*” (Mt 26,38)
- 3) Aztán odébb ment, úgy egy kőhajításnyira, és térdre borulva imádkozott. (Lk 22,41)
- 4) „*Atyám, ha akarod, kerüldjön el ez a hely! De ne az én akaratom teljesüljön, hanem a tied!*” (Lk 22,42)
- 5) Megjelent neki az égből egy angyal, és megerősítette. (Lk 22,43)
- 6) Halálfélelem kerítette hatalmába, és még buzgóbban imádkozott. (Lk 22,43)
- 7) Verejtéke, mint megannyi vércsepp, hullott a földre. (Lk 22,44)
- 8) Aztán visszament tanítványaihoz, de alva találta őket. Szemére vetette Péternek: „*Még egy órát sem tudtok velem virrasztani?*” (Mt 26,40)
- 9) „*Virrasszatok és imádkozzatok, nehogy kísértésbe essetek.*” (Mt 26,41)
- 10) „*A lélek ugyan készséges, a test azonban erőtlenséges.*” (Mt 26,41)

2. Akit érettünk megostoroztak

- 1) Jézust pedig megkötözve elvitték és átadták Pilátusnak. Pilátus megkérdezte: „*Te vagy-e a zsidók királya?*” (Mk 15,1-2)
- 2) Jézus így válaszolt: „*Az én országom nem ebből a világból való. Te mondod, hogy király vagyok.*” (Jn 18,36-37)
- 3) „*Arra születtem, s azért jöttem a világba, hogy tanúságot tegyek az igazságról. Aki az igazságból való, hallgat szavamra.*” (Jn 18,37)
- 4) Pilátus ezt mondta: „*Mi az igazság?*” E szavakkal újra kiment a zsidókhoz, és kijelentette: „*Én nem találom semmiben bűnösnek.*”

- 5) „De az a szokás nálatok, hogy húsvétkor valakit szabadon bocsássak. Akarjátok, hogy szabadon bocsássam a zsidók királyát?” Erre újra kiabálni kezdtek: „Ne őt, hanem Barabást!” (Jn 18,39-40)
- 6) Erre Pilátus előhozatta Jézust és megostoroztatta. (Jn 19,1)
- 7) Megkínozták, s ő alázattal elviselte, nem nyitotta ki a száját, mint a juh, amelyet leöltni visznek. (Iz 53,7)
- 8) A mi bűneinkért szúrták át, a mi gonoszságainkért törték össze. (Iz 53,5)
- 9) Bár a mi betegségeinket viselte, és a mi fájdalmaink nehezedtek rá. (Iz 53,4)
- 10) A mi békességünkért érte utol a büntetés, az ő sebei szereztek nekünk gyógyulást. (Iz 53,5)

3. Akit érettünk tövissel koronáztak

- 1) A helytartó katonái bevitték Jézust a helytartóságra, megfosztották ruhájától, bíborszínű köntöst adtak rá. (Mt 27,27-28)
- 2) Tövusből koszorút fontak, fejére tették, jobb kezébe pedig nádszálat adtak. (Mt 27,29)
- 3) Aztán térdet hajtottak előtte, és így gúnyolták: „*Üdvözlégy, zsidók királya!*” (Mt 27,29)
- 4) Közben leköpdösték, fogták a nádat, s verték a fejét. (Mt 27,30)
- 5) Jézus töviskoronával, bíborpalástban jött ki. (Jn 19,5)
- 6) Pilátus rámutatott: „*Íme, az ember!*” Mihelyt meglátták, a zsidók és a szolgák elkezdtek kiabálni: „*Keresztre vele, keresztre vele!*” (Jn 19,6)
- 7) Így szólt a zsidókhoz: „*Nézzétek, a királyotok!*” De újra elkezdtek ordítani: „*Halál rá! Halál rá, keresztre vele!*” (Jn 19,14-15)
- 8) Pilátus megkérdezte: „*Keresztre feszíttessem a királyotokat?*” De a főpapok tiltakoztak: „*Nincs királyunk, csak császáruunk!*” (Jn 19,15)
- 9) Pilátus vizet hozatott, s a nép szeme láttára megmosta kezét: „*Ennek az igaz embernek vére ontásában én ártatlan vagyok – mondta. – Ti lássátok!*” (Mt 27,24)
- 10) Erre kiszolgáltatta nekik, hogy feszítsék keresztre. (Jn 19,16)

4. Aki érettünk a keresztet hordozta

- 1) „Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét mindennap és úgy kövessen.” (Lk 9,23)
- 2) Jézus is a kapun kívül szenvedett, hogy vérével megszentelje a népet. (Zsid 13,12)
- 3) Maga vitte keresztjét, míg oda nem ért az úgynevezett Koponyák helyére, amelyet héberül Golgotának hívnak. (Jn 19,17)
- 4) Az egyik arra menő embert, a cirenei Simont, kényszerítették, hogy vigye a keresztjét. (Mk 15,21)
- 5) „Vegyétek magatokra igámat, és tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok, és alázatos szívű, s megtaláljátok lelketek nyugalmát.” (Mt 11,29)
- 6) „Az én igám édes, és az én terhem könnyű.” (Mt 11,30)
- 7) Bár a mi betegségeinket viselte, és a mi fájdalmaink nehezedtek rá, mégis (Istentől) megvertnek néztük, olyannak, akire lesújtott az Isten, és akit megalázott. (Iz 53,4)
- 8) Nagy tömeg követte, asszonyok is, akik jajgattak és sírtak miatta. (Lk 23,27)

- 9) Jézus hozzájuk fordult: „Jeruzsálem leányai – mondta nekik –, ne engem sirassatok. Inkább magatokat és gyermekeiteket sirassátok. (Lk 23,27)
- 10) Két kivégzésre ítélt gonosztevőt is vittek vele. (Lk 23,32)

5. Akit érettünk keresztre feszítettek

- 1) Amikor odaértek arra a helyre, amelyet Koponya-helynek hívtak, ott fölfeszítették, s a gonosztevőket is vele, egyiküket jobbról, másikat balról. (Lk 23,33)
- 2) Jézus pedig mondta: *„Atyám, bocsáss meg nekik, hisz nem tudják, mit tesznek.”* (Lk 23,34)
- 3) Aztán hozzá fordult: *„Jézus, emlékezzél meg rólam országodban.”* Ezt válaszolta neki: *„Bizony mondom neked, még ma velem leszel a paradicsomban.”* (Lk 23,39.42-43)
- 4) Amikor Jézus látta, hogy ott áll az anyja és szeretett tanítványa, így szólt anyjához: „Asszony, nézd, a fiad!” Aztán a tanítványhoz fordult: „Nézd, az anyád!” (Jn 19,26-27)
- 5) Jézus hangosan felkiáltott: „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?” (Mk 15,34)
- 6) Jézus megszólalt: *„Szomjazom!”* Belemártottak egy szivacsot, izsópra tűzték és a szájához emelték. (Jn 19,28-29)
- 7) Amint Jézus megízlelte az ecetet, így szólt: „Beteljesedett!” (Jn 19,30)
- 8) Jézus ekkor hangosan felkiáltott: *„Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet.”* E szavakkal kilehelte lelkét. (Lk 23,46)
- 9) Amikor azonban Jézushoz értek, látták, hogy már meghalt. Ezért nem törték meg a lábszárát, hanem az egyik katona oldalába döfte a lándzsáját. Nyomban vér és víz folyt belőle. (Jn 19,33-34)
- 10) A szeretetet arról ismerjük fel, hogy ő életét adta értünk. Nekünk is kötelességünk életünket adni testvéreinkért. (1Jn 3,16)

Dicsőséges titkok

1. Aki a halálból feltámadt

- 1) „Ti sírtok majd, és jajgattok – mondta Jézus –, de szomorúságotok örömmé változik. (Jn 16,20)
- 2) „Így most ti is szomorúak vagytok. De viszontlátlak benneteket, s akkor majd örül a szívetek, és örömtöket nem veheti el tőletek senki.” (Jn 16,22-23)
- 3) A hét első napján kora hajnalban kimentek a sírhoz, s magukkal vitték az előkészített illatszereket is. (Lk 24,1)
- 4) Az Úr angyala ugyanis leszállt az égből, odament, elhengerítette a követ és ráült. (Mt 28,2)
- 5) Felszólította az asszonyokat: *„Ne féljete! Tudom, hogy ti Jézust keresitek, akit keresztre feszítettek. Nincs itt.”* (Mt 28,5)
- 6) *„Feltámadt, ahogy előre megmondta. Gyertek, nézzétek meg a helyet, ahol nyugodott!”* (Mt 28,6)
- 7) *„Aztán siessetek, vigyétek hírül tanítványainak: Feltámadt a halálból, elöttetek meggy Galileába. Ott viszontlátjátok.”* (Mt 28,7)

- 8) Ha tehát száddal vallod, hogy Jézus az Úr, és szívedben hiszed, hogy Isten feltámasztotta a halálból, üdvözülsz. (Róm 10,9)
- 9) *„Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meghal is, élni fog.”* (Jn 11,25)
- 10) Ezért tekintsétek magatokat is úgy, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek Jézus Krisztusban. (Róm 6,11)

2. Aki a mennybe felment

- 1) Ezután kivezette őket Betánia közelébe, és kezét kitérve megáldotta őket. (Lk 24,50)
- 2) Jézus odalépett hozzájuk, és így szólt: *„Én kaptam minden hatalmat égen és földön.”* (Mt 28,18)
- 3) *„Menjetek tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket! Kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevére, és tanítsátok meg őket mindannak a megtartására, amit parancsoltam nektek.”* (Mt 28,19-20)
- 4) *„Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözül, aki nem hisz, az elkárhozik.”* (Mk 16,16)
- 5) *„Én veletek vagyok mindennap, a világ végéig.”* (Mt 28,20)
- 6) Azután, hogy ezeket mondta, a szemük láttára fölemelkedett, és felhő takarta el szemük elől. (ApCsel 1,9)
- 7) Ha tehát Krisztussal feltámadtatok, keressétek, ami fönt van, ahol Krisztus ül az Isten jobbján. (Kol 3,1)
- 8) Akit az égnek kell befogadnia egészen a mindenség megújulása idejéig. (ApCsel 3,21)
- 9) A mi hazánk azonban a mennyben van. Onnan várjuk az Üdvözítőt is, Urunkat, Jézus Krisztust. Ő átalakítja gyarló testünket, és hasonlóvá teszi megdicsőült testéhez. (Fil 3,20-21)
- 10) Amikor majd Krisztus, a mi életünk megjelenik, vele együtt ti is megjelentek dicsőségesen. (Kol 3,4)

3. Aki nekünk a Szentlelket elküldte

- 1) Mindannyian egy szívvel, egy lélekkel állhatatosan imádkoztak az asszonyokkal, Máriával, Jézus anyjával és testvéreivel együtt. (ApCsel 1,14)
- 2) Egyszerre olyan zúgás támadt az égből, mintha csak heves szélvész közeledett volna, és egészen betöltötte a házat, ahol ültek. (ApCsel 2,2)
- 3) Majd lángnyelvek jelentek meg nekik szétoszolva, és leereszkedtek mindegyikükre. (ApCsel 2,3)
- 4) Mindannyiukat eltöltötte a Szentlélek, és különböző nyelveken kezdtek beszélni, úgy, ahogy a Lélek szólásra indította őket. (ApCsel 2,4)
- 5) Ez idő tájt vallásos férfiak tartózkodtak Jeruzsálemben, az ég alatt minden népből. (ApCsel 2,5)
- 6) Péter a többi tizeneggyel előlépett, és zengő hangon beszédet intézett hozzájuk. (ApCsel 2,14)

- 7) „Térjete meg – felelte Péter –, és keresztelkedjék meg mindegyiktek Jézus Krisztus nevében bűnei bocsánatára. És megkapjátok a Szentlélek ajándékát. (ApCsel 2,38)
- 8) *„Új szívet adok nektek és új lelket oltok belétek, az én lelkemet oltom belétek.”* (Ez 36, 26-27)
- 9) A remény pedig nem csal meg, mert a nekünk ajándékozott Szentlélekkel kiáradt szívünkbe az Isten szeretete. (Róm 5,5)
- 10) Nem tudjátok, hogy testetek a bennetek lakó Szentlélek temploma, akit Istentől kaptatok, és hogy nem vagytok a magatokéi? (1Kor 6,19)

4. Aki téged, Szent Szűz, a mennybe fölvelt

- 1) „Ne legyen nyugtalan a szívetek! Higgyetek az Istenben, és bennem is higgyetek!” (Jn 14,1)
- 2) *„Atyám házában sok hely van, nem hagylak árván benneteket, elmegyek, helyet készítek nektek.”* (Jn 14,2 és 18)
- 3) *„Ha aztán elmegyek, és helyet készítek nektek, újra eljövök, és magammal viszlek benneteket, hogy ti is ott legyetek, ahol én vagyok.”* (Jn 14,3)
- 4) Fiaim, újra a szülés fájdalmait szenvedem értetek, amíg Krisztus ki nem alakul bennetek. (Gal 4,19)
- 5) Jeruzsálem lányai, kérlek benneteket, hogyha rátaláltok az én szerelmemre... Mit mondjatok neki? Hogy a szerelembe belebetegedtem. (Én 5,8)
- 6) Aztán köszön, s így szól szerelmesem: Kelj föl, kedvesem, gyere, szépségem! (Én 2,10)
- 7) Nézd, elmúlt a tél, elállt az eső, elvonult, és gerlice hangja hallatszik földünkön. (Én 2,11-12)
- 8) Ki az, aki úgy ragyog, mint a hajnal píra, s szép, mint a telihold, világos, mint a nap, és oly félelmetes, mint a zászlós hadak? (Én 6,10)
- 9) Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem fogta, amit Isten azoknak készített, akik őt szeretik. (1Kor 2,9)
- 10) Gyűjtsen lelketekben világosságot, hogy megértsétek, milyen reményre hívott meg benneteket, milyen gazdag az a felséges örökség. (Ef 1,18)

5. Aki téged, Szent Szűz, a mennyben megkoronázott

- 1) Megnyílt az égben az Isten temploma, és láthatóvá vált a szövetség ládája a templomban. (Jel 11,19)
- 2) Az égen nagy jel tűnt fel: egy asszony; öltözete a Nap. (Jel 12,1)
- 3) Lába alatt a Hold, fején tizenkét csillagból korona. (Jel 12,1)
- 4) Ekkor harsány hangot hallottam az égen: „Eljött Istenünk üdvössége, ereje és országa, és az ő Fölkentjének uralma. (Jel 12,10)
- 5) Így szólt: „Én kaptam minden hatalmat égen és földön.” (Mt 28,18)
- 6) Királylányok vannak szeretteid között, jobboldon a királynő áll, Ofir aranyával ékesítve. (Zsolt 44,10)
- 7) Ne felejtsd, hogy Jézus Krisztus feltámadt a halálból, ha tűrünk vele, uralkodni is fogunk vele. (2Tim 2,8 és 12)

8) És megmutatta nekem a mennyből, az Istentől alászállt szent várost, Jeruzsálemet. Isten dicsőségét sugározta. (Jel 21,10-11)

9) Nos hát, fiaim, hallgassatok rám! Jól járnak, akik megtartják útjaimat. Boldog ember, aki hallgat rám. (Péld 8,32-34)

10) Aki megtalál, az életet talál, és elnyeri az Úrnak tetszését. (Péld 8,35)

AZ ISTENI AKARAT RÓZSAFÜZÉRE

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Jöjj, Isteni Akarat, imádkozzál bennem, és ajánld fel ezt az imádságot magadnak, mint sajátomat, hogy jóvátételt kapj mindenki imádságáért, és megadd az Atyának azt a dicsőséget, amellyel a teremtmények tartoznak neki.

Miatyánk... Üdvözlégy... Dicsőség...

Nagy szemekre: Dicsőség az Atyának...

(vagy latinul: *Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto, Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.*)

Kis szemekre: Legyen meg a te akaratod, amint a Mennyben, úgy a földön is. Ámen.
(vagy latinul: *Fiat Voluntas tua sicut in Coelo et in terra. Amen.*)

A végén: Dicsőség... Uram Jézus, dicsérünk, szeretünk, magasztalunk Téged, és hálát adunk Neked az Atyával és a Szentlélekkel, örök, szent, Isteni Akaratodban. Ámen.

Litánia az Isteni Akarat tiszteletére

Atyám, Akaratodban – világosíts meg minket,

Istennek Fia, Akaratodban – alakíts át minket,

Szentlélek, Akaratodban – szentelj meg minket,

Isteni Akarat, Atyánk fényes jelzőfénye – Jöjjön el a te országod,

Isteni Akarat, a Fiú megváltó jelzőfénye – Jöjjön el a te országod,

Isteni Akarat, a Szentlélek megszentelő jelzőfénye – Jöjjön el a te országod,

Teremtő FIAT, a teremtés fenntartója – Jöjjön el a Te országod,

Megváltó FIAT Jézusban, a mi üdvösségünk – Jöjjön el a te országod,

Megszentelő FIAT, aki a Szentháromság szentségére alakít minket – Jöjjön el a te országod,

Legfőbb FIAT, aki az emberit istenivé változtatod – Jöjjön el a te országod,

Győzedelmes FIAT, aki elragadod az emberi akaratot – Jöjjön el a te országod,

Isteni FIAT, aki helyreállítod az Isten és ember közötti kapcsolatot – *Jöjjön el a te országod,*
Isteni Akarat, a szívek átalakítója – *Jöjjön el a te országod,*
Isteni Akarat, az isteni akarat letéteményese a lelkekben – *Jöjjön el a te országod,*
Isteni Akarat, legyőzhetetlen erő – *Jöjjön el a te országod,*
Isteni Akarat, az emberiség világossága – *Jöjjön el a te országod,*
Isteni Akarat, a Szentháromság cselekvője – *Jöjjön el a te országod,*
Isteni Akarat, az Istent tükröző csillag – *Jöjjön el a te országod,*
Isteni FIAT, a teremtés rendje – *Jöjjön el a te országod,*
Uralkodó FIAT a békés lelkek ura vagy – *Jöjjön el a Te országod,*
Mégváltó FIAT, akinek hatására az Ige alászállt – *Jöjjön el a Te országod,*
Diadalmas FIAT, aki Szűz Máriában diadalmaskodtál – *Jöjjön el a Te országod,*
Kimondott FIAT, aki a teremtésben mutatkozott meg – *Jöjjön el a Te országod,*
Munkálkodó FIAT, aki a szívek csendjében cselekszik – *Jöjjön el a Te országod,*
Isteni Akarat, az Istenség Csillaga – *Jöjjön el a te országod,*
Isteni Akarat, a Legfőbb Létező mása – *Jöjjön el a te országod,*
Isteni Akarat, az isteni tulajdonságok osztogatója – *Jöjjön el a te országod,*
Isteni Akarat, a teremtés isteni visszhangja – *Jöjjön el a te országod,*
Isteni Akarat, Mária legszentebb tabernákuluma – *Jöjjön el a te országod,*
Isteni Akarat, az Isten szentségének tükre – *Jöjjön el a te országod,*
Szentháromság, az egység forrása – *Jöjjön el a te országod,*
Szentháromság, a szentség lényege – *Jöjjön el a te országod,*
Szentháromság, az Akarat tökéletes egysége – *Jöjjön el a te országod,*
Imádkozz értünk Isteni Akarat királynője: *hogy az Isteni Akarat uralkodjék a földön, amint a mennyben.*

† „*Akaratomban van a teremtő erő: egyetlen FIAT-ból csillagok ezrei és milliárdjai jöttek létre; édesanyám »Legyen«-jéből, amelyből a Mégváltás ered, kegyelmi cselekedetek ezrei és milliárdjai születtek, a lelkek javára; a harmadik FIAT-nak is együtt kell haladnia a másik két FIAT-tal, végtelenül meg kell sokszorozódnia, és minden pillanatban annyi cselekedetet kell adnia, ahány kegyelmi cselekedet sugárzik szívemből. A te cselekedeteid meg fogják tölteni a mennyet és a földet, meg fognak sokszorozódni a teremtés és a megváltás cselekedeteivel, és egyetlen cselekedetté válnak.*”

A KERESZTÚT

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.

Jézusom, irántunk való szeretetedből kifolyólag lemondtdál isteni dicsőségedről és méltóságodról, mint Isten és mint ember, hogy magadra vedd bűneinket és fájdalmainkat. Te vagy az ártatlan Bárány, a Szentek Szentje. Magadra vetted minden

bűnünket és lázadásunkat. Magadba zártad a keserűségünket, a fájdalmainkat és a halálunkat mint akaratumk gyümölcseit. Engedd meg nekünk, hogy a Fájdalmas édesanyával kövessünk keresztutadon, mellyel megváltottad a világot. A szenvedésed folytatódik az Egyházban. Minden embernek találkoznia kell veled a keresztúton: a régieknek és a jelenlévőknek, a jóknak és a rosszaknak, a barátoknak és az ellenségeknek.

Szeretünk, Uram, és megköszönjük a fájdalmaidat, véredet, könnyeidet, szívfájdalmadat. Köszönjük, hogy megfizetted végtelen adósságunkat saját igazságosságoddal; és a Szűzanyával együtt, minden teremtmény nevében IMÁDUNK, KRISZTUSOM, ÉS ÁLDUNK TÉGED, MERT TE SZENT KERESZTED ÁLTAL MEGVÁLTOTTAD A VILÁGOT.

Örök Atya, felajánlom neked, szeretett Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus testét és véré, lelkét és istenségét, engesztelésül bűneinkért és az egész világ bűneiért.

Jézus fájdalmas szenvedéseieért irgalmaz nekünk és az egész világnak.

* * *

ELSŐ ÁLLOMÁS: JÉZUST HALÁLRA ÍTÉLIK

- Imádunk téged Krisztus és áldunk téged,
- Mert te a szent kereszted által megváltottad a világot.

Jézus töviskoronával, bíborpalástban jött ki. Pilátus rámutatott: „Íme, az ember!” Mihelyt meglátták, a zsidók és a szolgák elkezdtek kiabálni: „Keresztre vele, keresztre vele!” Pilátus ismét szabadkozott: „Vigyétek el és feszítsétek meg ti! Én nem találom bűnösnek.” De a zsidók nem tágítottak: „Nekünk törvényünk van, s e törvény szerint meg kell halnia, mert Isten Fiává tette magát!” ... Húsvét előkészületi napja volt, a hatodik óra körül járt. Így szólt a zsidókhoz: „Nézzétek, a királyotok!” De újra elkezdtek ordítani: „Halál rá! Halál rá, keresztre vele!” Pilátus megkérdezte: „Keresztre feszíttessen a királyotokat?” De a főpapok tiltakoztak: „Nincs királyunk, csak császáruk!” Erre kiszolgáltatta nekik, hogy feszítsék keresztre. (Jn 19,5-7, 14-16)

† „Gyermekem, öleld meg szorosan szívemet és vegyél részt fájdalmaimban és jóvátételeimben... A pillanat ünnepélyes; dönten i kell a saját halálom és a teremtmények halála között. Ebben a pillanatban két áramlás önti el szívemet: egyikben megtalálok minden lelket, akik ha holtan akarnak látni engem, azért van, mert meg akarják találni bennem az Életet; és így ha elvállalom értük a halált, megnyílnak számukra az Ég kapui. A más i kban azok a

lelkek vannak, akik gyűlöletből akarnak engem megölni. A szívem meghasad, mert érzi mindannyiuk halálát és a pokol kínjait. Szívem nem bírja elviselni ezeket a keserű fájdalmakat, érzem a halált minden szívdobbanásomban és lélegzetvételemben és ismételve: miért ontani ennyi vért hiába? Fájdalmaim miért értéktelenek sokak számára? Ó, gyermekem, tarts meg engem, mert nem bírom tovább! Lépj be fájdalmaimba; életed legyen egy folyamatos felajánlás a lelkek megmentésére és fájdalmaim csillapítására...”

„Elítélt Jézusom, a te ítéleted legyen az enyém, melyet elfogadok irántad való szeretetből; hogy megvigasztaljalak, minduntalan átadom magam Neked, így elvihetlek minden teremtmény szívébe, megismertethetlek mindenkivel és mindenkit megajándékozhatok életeddel.” (Luisa Piccarreta: A szenvedések órája)

Hints meg izsóppal, és megtisztulok, moss meg, és a hónál fehérebb leszek!

Irgalmazz nekem, Istenem, nagy szeretettedben, töröld el bűneimet és mosd le minden bűnömet.

Uram, aki elviselted a legszörnyűbb igazságtalanságot – Bocsáss meg nekünk, Uram!

Uram, aki nem azért jöttél, hogy megítélj, hanem hogy megmentes – Bocsáss meg nekünk, Uram!

Uram, aki ugyanazzal a mércével mérsz minket, amivel mi mérjük a felebarátainkat – Bocsáss meg nekünk, Uram!

Örök Atya, felajánlom neked, szeretett Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus testét és véré, lelkét és istenségét, engesztelésül bűneinkért és az egész világ bűneiért. Jézus fájdalmas szenvedéseire irgalmazz nekünk és az egész világnak.

* * *

MÁSODIK ÁLLOMÁS: JÉZUS VÁLLÁRA VESZI A KERESZTET

– Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged,

– Mert te a szent kereszted által megváltottad a világot.

Ezzel átvették Jézust. Maga vitte keresztjét, míg oda nem ért az úgynevezett Koponyák helyére, amelyet héberül Golgotának hívnak. (Jn 19,16-17)

„Jézusom, rám nézel, és látom, hogy jóváteszel azokért, akik nem szívesen hordják keresztjüket, hanem átkozódnak, mérgelődnek, gyilkosságot vagy öngyilkosságot követnek el; és te kieszközlöd mindenki számára a saját keresztjének az elfogadását ...” (A szenvedések órája)

„Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztyét mindennap, és úgy kövessen. Mert aki életét meg akarja menteni, elveszíti. Aki meg elveszíti értem az életét, az megmenti. Mert mi haszna van belőle az embernek, ha megszerzi akár az egész világot is, de maga elpusztul vagy súlyos kárt szenved?” (Lk 9,23-25).

† „Szeretett kereszty, végre átölellek. Te voltál szívem sóhaja, szeretetem vértanúsága, de ó, kereszty, késlekedtél, míg lépteim mindig feléd irányultak. Szent kereszty, te voltál vágyaim célja és létem értelme itt a földön. Benned összpontosítom egész léteimet; beléd helyezem minden gyermekemet, és te leszel életük és világosságuk, védelmük, gyámjuk, erejük; te fogod őket uralni és dicsőségesen elvezetni hozzám, a mennybe. Ó, kereszty, a bölcsesség széke, egyedül te tanítod az igazi szentséget, egyedül te formálsz a hősöket, az atlétákat, a vértanúkat, a szenteket. Szép kereszty, te vagy az én trónom, és miután el kell hagynom a földet, te maradsz itt helyettem. Neked adom minden lélek hozományát: őrizd meg őket, mentsd meg őket, rád bízom őket!” (A szenvedések órája)

„Hiszen – mint már többször mondtam, most meg könnyek közt mondom – sokan úgy élnek, mint Krisztus keresztyének ellenségei. Végük a pusztulás, istenük a hasuk, azzal dicsekszenek, ami gyalázatukra válik, s eszüket földi dolgokon járatják.” (Fil 3,18-19).

„A keresztről szóló tanítás azoknak, akik elvesznek, balgaság ugyan, de nekünk, akik üdvözlünk, Isten ereje. Hiszen az Írás így szól: Lerontom a bölcsök bölcsességét, s az okosak okosságát megghiúsítom. Hol marad a bölcs? Hol az írástudó? Hol az e világi tudás szószólója? Nem megmutatta Isten, hogy a világ bölcsessége balgaság? Mivel a világ a maga bölcsességével nem ismerte fel Istent isteni bölcsességében, úgy tetszett Istennek, hogy balgaságnak látszó igehirdetéssel üdvöztse a hívőket. A zsidók csodajeleket kívánnak, a görögök bölcsességet követelnek, mi azonban a megfeszített Krisztust hirdetjük. Ő a zsidóknak ugyan botrány, a pogányoknak meg balgaság, a meghívottaknak azonban, akár zsidók, akár görögök: Krisztus Isten ereje és Isten bölcsessége...” (1Kor 1,18-24).

Köszöntelek, szent kereszty, aki a Megváltót tartottad, dicsőséget, áldást, tiszteletet énekel neked minden nyelv és szív. Te vagy Krisztus dicsőséges zászlaja, Te vagy a hívő nép üdvössége, ártatlan vért csepegtetsz a szomorúakra, kik kegyetlen vértanúságot kívántak neked.

Uram, te vagy a jó pásztor, válladon hordozod juhaidat – **Köszönöm, Uram!**

Uram, te vagy a mi orvosunk, és a Te kereszted a mi gyógyszerünk – **Köszönöm, Uram!**

Uram, Te vagy a mi királyunk, aki a győzelem fegyverével előttünk jársz – **Köszönöm, Uram!**

Örök Atya, felajánlom neked szeretett Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus testét és vérét, lelkét és istenségét, engesztelésül bűneinkért és az egész világ bűneiért. Jézus fájdalmas szenvedéseiért irgalmazz nekünk és az egész világnak.

* * *

HARMADIK ÁLLOMÁS: JÉZUS ELŐSZÖR ESIK EL A KERESZT SÚLYA ALATT

- Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged,
- mert te a szent kereszted által megváltottad a világot.

„Isten, az Úr nyitotta meg a fülemet. S én nem álltam ellen, és nem hátráltam meg. Hátamat odaadtam azoknak, akik vertek, arcomat meg, akik tépáztak. Nem rejtettem el arcomat azok elől, akik gyaláztak és leköpdöstek. Isten, az Úr megsegít, ezért nem vallok szégyent. Arcomat megkeményítem, mint a kőszikla, s tudom, hogy nem kell szégyenkeznem.” (Iz 50,5-7).

„A gonoszság immár egész kimerített, hisz egész sereg volt, ami nekem esett. Terhelő tanúként lép most föl ellenem, minden válaszában gyaláz szemtől szemben. Haragja marcangol, s harcban áll ellenem, vicsorgatja fogát, rám, az ellenségre, szemét összehúzza szúrósan tekint rám. És ellenem újra kitátják szájukat, majd megszegyenítve verik az arcomat, mindnyájan szövetkeztek ellenem. Isten kiszolgáltat a gonosztevőknek, a bűnösök kezébe hagy esnem. Boldogan éltem, s akkor darabokra tört, megfogta nyakamat és összezúzott, aztán céltáblának tett ki maga elé. Csak úgy sisteregnek nyilai köröttem, és irgalmatlanul átfúrja a vesém, az epémet meg kiontja a földre. Réseket üt rajtam egyre-másra, mint valami harcos, úgy támad rám. Gyász jeléül ruhát varrtam a bőrömre, a szarvamat meg befúrtam a porba. A sírástól vörös lett az arcom, halálnak árnyéka ül a pillámon...” (Jób 16,7-16).

„Elestél szerelmem, hadd segítselek felállni, csókoljalak meg, töröljem le véred és Veled együtt jóvátégyek azok helyett, akik tudatlanságból, gyarlóságból és gyengeségből vétkeznek; és kérlek, segítsd ezeket a lelkeket.” (A szenvedések órája)

Tisztíts meg engem, Uram, és fehérebb leszek minden hónál. Teremts bennem, Istenem, tiszta szívet, és újítsd meg bennem az erős lelket; Ne űzz el engem arcodtól, ne vedd el tőlem szentséged Lelkét.

A gyermekekért, akik megnyílnak az életre – **Uram, Hozzád imádkozunk!**

A fiatalokért, akik ilyen ellenséges világgal néznek szembe – **Uram, Hozzád imádkozunk!**

A családokért, ahol a szeretet és az önzés küzd egymással – **Uram, Hozzád imádkozunk!**

Örök Atya, felajánlom neked szeretett Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus testét és véré, lelkét és istenségét, engesztelésül bűneinkért és az egész világ bűneiért. Jézus fájdalmas szenvedéseire irgalmaz nekünk és az egész világnak.

* * *

NEGYEDIK ÁLLOMÁS: JÉZUS TALÁLKOZIK ÉDESANYJÁVAL

– Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged.

– Mert te a szent kereszted által megváltottad a világot.

„Simeon megáldotta őket, és így szólt anyjához, Máriához: »Íme, ő sokak romlására és sokak feltámadására lesz Izraelben, jel lesz, amelynek ellene mondanak – a te lelkedet is tör járja át –, hogy kiderüljenek sok szív titkos gondolatai.«” (Lk 2,34-35).

† „Ebben a legfájdalmasabb találkozásban édesanyám nem tett mást, mint hogy mélyen és egyszerűen imádott, és mivel minél egyszerűbb egy tett, annál könnyebben egyesül Istennel és a Lélekkel, ezért ebben a tettben egyesült velem, és folytatta azt, amit én is megtettem. Ez jobban tetszett Nekem, mint ha valami nagyot tett volna, mert az imádás igazi szelleme ebben áll, hogy a teremtmény elveszíti önmagát és az isteni környezetben van, imádja mindazt, amit Isten tesz, és egyesül vele.” (1903. 12. 17.)

„Ó, Jézus és Mária fájdalmas szíve! Jönnek a katonák és ütésekkel és lökésekkel megakadályozzák, hogy anya és fia végső búcsút vegyen egymástól. Mily nagy a gyötrelem mindkettőben, hogy édesanyád dermedten áll a bánattól bénítva, majd összeesik. Fájdalmas Jézusom, én is egyesülök szenvedő édesanyáddal; magamévá teszem minden fájdalmadat, és minden csepp véredben, minden sebedben édesanyád akarok lenni; és veletek együtt jóváteszek minden veszélyes találkozásért és azokért, akik kitéve magukat a bűnös alkalmaknak, akár szükségből elmerülnek a bűnben.” (A szenvedések órája)

Szűzanyám, nagyon szeretnék elbeszélgetni veled arról a Fiúról, akit szeretted; szeretném hallani tőled, hogy mit gondoltál, amikor meghallottad, hogy nem leszel többé az önmagadé, és ez a Fiú, akire nem számítottál, nem a tied.

Üdvözlégy Mária! Üdvözlégy Mária!

Szűzanyám, nagyon szeretném megtudni, hogy mikor még gyermek volt, elmagaráztad-e Neki, hogy mi történik vele, és hányszor sírtál titokban, mikor érezted, hogy hamarosan megölik Őt értünk.

Örök Atya, felajánlom neked szeretett Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus testét és véré, lelkét és istenségét, engesztelésül bűneinkért és az egész világ bűneiért.

Jézus fájdalmas szenvedéseiért irgalmazz nekünk és az egész világnak.

* * *

ÖTÖDIK ÁLLOMÁS: CIRENEI SIMON SEGÍT JÉZUSNAK VINNI A KERESZTET

– Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged,

– mert te a szent kereszted által megváltottad a világot.

„Ahogy elvezették, megállítottak egy cirenei embert, Simont, aki éppen a mezőről tartott hazafelé. Vállára adták a keresztet, hogy vigye Jézus után.” (Lk 23,26).

„Ellenségeid, attól félve, hogy a kereszttel kell meghalnod, kényszerítik Cirenseit, hogy segítsen Neked azt vinni, és ő, akaratlanul és morgolódva, nem szeretetből, hanem erőszakkal segít Neked; a Te szívedben ekkor visszhangzik a szenvedők minden panasza, a lemondás hiánya, a szenvedésben való harag és megvetés hangja. De még inkább fáj, amikor azt látod, hogy a Neked szentelt lelkek, akik társaid és segítőd bánatodban, elmenekülnek előled, és ha a bánatban magadhoz szorítod őket, kiszabadulnak karjaidból, hogy élvezeteket keressenek, és így egyedül hagynak téged szenvedni.” (A szenvedések órája)

„...Jézus is a kapun kívül szenvedett, hogy vérével megszentelje a népet. Menjünk ki tehát hozzá a táboron kívülre, és vállaljuk gyalázatát, ...” (Zsid 13,12-13).

„Aki nem veszi vállára a keresztyét, s nem követ, nem méltó hozzám. Aki meg akarja találni életét, elveszíti; aki azonban elveszíti értem életét, az megtalálja.” (Mt 10,38-39).

„Gyertek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok, s akik terhet hordoztok – én megkönnyítlek titeket. Vegyétek magatokra igámat, és tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok, és alázatos szívű, s megtaláljátok lelketek nyugalma. Az én igám édes, és az én terhem könnyű.” (Mt 11,28-30)

Nem vagyok méltó arra, amit értem teszel, * Te, aki oly nagyon szeretsz egy olyant, mint én.

Látod, nincs mit adnom Neked, * de ha akarod, válassz engem.

Olyan vagyok, mint a por, melyet felemel a szél, * olyan vagyok, mint az eső, mely az égből hullott,

Olyan vagyok, mint a nádszál, melyet az orkán összetör, * ha Te, Uram, nem vagy velem.

Hogy minden ember testvért lásson a másokban – **Kérünk Téged, hallgass meg minket!**

Azokért, akikkel életünk útján találkozunk – **Kérünk Téged, hallgass meg minket!**

Azokért, akik kimerültek a szenvedés súlya alatt – **Kérünk Téged, hallgass meg minket!**

Örök Atya, felajánlom neked szeretett Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus testét és véré, lelkét és istenségét, engesztelésül bűneinkért és az egész világ bűneiért. Jézus fájdalmas szenvedéseire irgalmaz nekünk és az egész világnak.

* * *

HATODIK ÁLLOMÁS: VERONIKA KENDŐJÉT NYÚJTJA JÉZUSNAK

– Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged,

– mert te a szent kereszted által megváltottad a világot.

„Uram, halld meg hozzád kiáltó szavam, könyörülj rajtam és hallgass meg engem! Szívem ezt sugallta: »Keresd tekintetét!«, Uram, a te arcodat akarom keresni.” (Zsolt 27,7-8).

„Nézzétek, szolgám diadalmaskodik, fönséges lesz, és felmagasztalják, és nagy dicsőségre emelkedik. Amint sokan megborzadtak láttán – hiszen oly dicstelennek látszott, és alig volt emberi ábrázata –, úgy fog majd sok nemzet ámulni rajta, és királyok némulnak el színe előtt. Mert olyasmit fognak látni, amelyet még soha nem hirdettek nekik; és olyan dolognak lesznek tanúi, amelyről addig soha nem hallottak. Ki hitt abban, amit hallottunk, és az Úr karja ki előtt nyilvánult meg? Úgy nőtt fel előttünk, mint a hajtás, és mint a gyökér a szomszéd földből. Nem volt sem szép, sem ékes [hiszen láttuk], a külsejére nézve nem volt vonzó. ³Megvetett volt, utolsó az emberek között, a fájdalmak férfja, aki tudta, mi a szenvedés; olyan, aki elől iszonyattal eltakarjuk arcunkat, megvetett, akit bizony nem becsültünk sokra. ” (Iz 52,13– 53,3)

„Ó, Jézus, ha Veronika felajánlotta Neked a kendőt, én nem kendőket szándékozom adni Neked, hogy letöröljem a véredet, hanem a szívemet, az állandó szívverésem, minden szeretetemet, a kis értelmemet, a lélegzetemet, a vérkeringésemet, a mozdulataimat, az egész lényemet, hogy letöröljem véredet; és

nemcsak az arcodat, hanem az egész áldott Emberségedet. És tudod-e, ó, Jézusom, milyen jutalmat akarok? Hogy lényem minden részecskéjét, a legkisebben is, pecsételd meg arcod képével és szeretetteddel.” (L. Piccarreta: Az ég könyve, 1910. 11. 12.)

Lelkem szomjazza az élő Istent: * mikor láthatom meg az ő Arcát?
Mint a szarvas vágyakozik a hús vizek után, * úgy vágyakozik lelkem utánad, Istenem.

Könyörgünk Hozzád azokért, akik vágyakoznak utánad, keresve az Igazságot:
Erősítsd meg őket, Uram, a Te szeretettedben!

Könyörgünk Hozzád azokért, akik vigasztalják és gyógyítják a testben szenvedőket:
Erősítsd meg őket, Uram, a Te Szeretetedben!

Könyörgünk azokért a papokért, akik gondozzák és gyógyítják a lélek sebeit: **Erősítsd meg őket, Uram, a Te Szeretetedben!**

Könyörgünk azokért, akik tanúságot tesznek rólad a világban: **Erősítsd meg őket, Uram, a Te Szeretetedben!**

Örök Atya, felajánlom neked szeretett Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus testét és véré, lelkét és istenségét, engesztelésül bűneinkért és az egész világ bűneiért. Jézus fájdalmas szenvedéseire irgalmazz nekünk és az egész világnak.

* * *

HETEDIK ÁLLOMÁS: JÉZUS MÁSODSZOR ESIK EL A KERESZT SÚLYA ALATT

- Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged,
- mert te a szent kereszted által megváltottad a világot.

„És ezeknek lettem most én gúnydalává, ezeknek szolgállok beszédjük tárgyául. Undorodnak tőlem, és távol maradnak, és nem átallanak arcomba köpködni. Mert fellazította íjam, s meghajlított, kivetik szájukból (menten) a zabolát. Jobb oldalam felől áll föl ez a fajzat, kövekkel dobálnak, ez a lövedékük, és utakat törnek, hogy tönkretéhesse nek. Minden kivezető utamat elzárják, nekem esnek, és nincs, aki tiltaná nekik. ...” (Jób 30,9-13)

„Ki gyöngö, hogy én ne volnék gyöngö? Ki botránkozik meg, hogy én ne égnék? Ha dicsekednem kell, gyöngöségeimmel dicsekszem.” (2 Kor 11,29-30).

„Így teszel jóvá a súlyos bűnökbe visszaesőkért, mely minden társadalmi réteget átölel, és imádkozol a bűnben makacsul kitartó bűnösökért, véres könnyekkel siratva megterésüket...” (A szenvedések órája)

Tisztíts meg engem, Uram, * fehérebb leszek, mint a hó.

Bűneimet elismerem, * bűnöm mindig előttem lebeg;

Ellened, egyedül ellened vétkeztem, * ami gonosz a Te szemedben, azt tettem.

Uram, kábulatunk a gőg és önhittség: **Ha Te akarod, meggyógyíthatsz minket!**

Uram, kábulatunk az önzés és az önzés: **Ha Te akarod, meg tudsz gyógyítani minket!**

Uram, kábulatunk minden szenvedély kielégítése: **Ha Te akarod, meggyógyíthatsz minket!**

Örök Atya, felajánlom neked szeretett Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus testét és véré, lelkét és istenségét, engesztelésül bűneinkért és az egész világ bűneiért. Jézus fájdalmas szenvedéseire irgalmaz nekünk és az egész világnak.

* * *

NYOLCADIK ÁLLOMÁS: JÉZUS VIGASZTALJA A SIRÁNKOZÓ ASSZONYOKAT

– Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged,

– mert te a szent kereszted által megváltottad a világot.

„Nagy tömeg követte, asszonyok is, akik jajgattak és sírtak miatta. Jézus hozzájuk fordult: „Jeruzsálem leányai – mondta nekik –, ne engem sirassatok. Inkább magatokat és gyermekeiteket sirassátok, mert jönnek majd napok, amikor azt fogják mondani: Boldogok a meddők, akik nem szültek, nem szoptattak. Akkor majd unszolni kezdik a hegyeket: Omoljatok ránk! És a dombokat: Takarjatok el! Mert ha a zöldellő fával így tesznek, mi lesz a sorsa a kiszáradt fának?” (Lk 23,27-31).

„Jézusra gondoltam, aki a Golgotán hordozta a keresztet, és amikor találkozott az asszonyokkal, megfélekezett a saját bánatáról, és gondoskodott azokról vigasztalva és tanítva a szegény asszonyokat... Jézusban csak szeretet volt! Szüksége volt arra, hogy vigasztalják, és ehelyett Ő vigasztalt. És milyen állapotban vigasztalt? Egész testét sebek borították, fejét szúrós tövises szúrták át, lihegett és majdnem haldoklott a kereszt alatt... és Ő vigasztalt másokat! Micsoda példa! Micsoda szégyen nekünk, akiknek csak egy kis keresztre van szükségünk, hogy elfeledjük azt a kötelességünket, hogy másokat vigasztaljunk!” (L. Piccarreta: Az ég könyve, 1910. 09. 02.).

Nem vagyok méltó arra, amit értem teszel, * Te, aki oly nagyon szeretsz egy olyant, mint én.

Lásd, nincs mit adnom Neked, * de ha akarod, válassz engem.

Uram, tégy engem a te békéd eszközévé, ahol gyűlölet lakik, oda szeretetet vigyek, ahol sértés, oda megbocsátást, ahol széthúzás, oda egyetértést, ahol tévedés, oda igazságot, ahol kétely, oda hitet, ahol kétségbeesés, oda reményt, ahol szomorúság, oda örömet.

Uram, add, hogy inkább én igyekezzem vigasztalni, mint hogy vigaszt várjak. Inkább én törekedjek másokat megérteni, mint hogy megértést óhajtsak. Inkább szeressek, mint hogy szeretetet igényeljek.

Mert önmagunkat elfelejtve találjuk meg magunkat. Ha megbocsátunk, akkor nyerünk bocsánatot. Ha meghalunk, akkor ébredünk az örök életre. Ámen. (Assisi Szent Ferenc imája)

Örök Atya, felajánlom neked szeretett Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus testét és véré, lelkét és istenségét, engesztelésül bűneinkért és az egész világ bűneiért. Jézus fájdalmas szenvedéseire irgalmaz nekünk és az egész világnak.

* * *

KILENCEDIK ÁLLOMÁS: JÉZUS HARMADSZOR ESIK EL A KERESZT SÚLYA ALATT

– Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged,

– mert te a szent kereszted által megváltottad a világot.

„Ne fenyíts meg, Uram, haragodban, ne büntess engem felindulásodban! Mert nyilaid belém hatolnak, és kezéd rám nehezedik. Nincs erő testemben, mivel haragszol rám, s mert vétkeztem, nincs épség csontomban. Fejem fölött túllontúl összecsapott a bűn, és hatalmas teherként rám nehezedik. Sebeim mérgesek, üszkösek balgaságom miatt. Törődött vagyok, meggörnyedtem, s naphosszat szomorúan járok. Ágyékomban emészt a gyulladás, testemben semmi sem ép többé. Elgyöngültem és levert vagyok, szívem fájdalomában felzokogok. Uram, kívánságom világos előtted, sóhajtásaim nem maradnak rejtve. Szívem remeg, erőm elhagy, szememből kialszik a fény. Barátaim, rokonaim elfordulnak nyomorúságomtól, s akik közel voltak, távol maradnak.” (Zsolt 37,2-12)

„Hadd támogassalak és oltalmazzam kezeimmel áldott arcodat... Jézusom, micsoda fájdalom! Megszakad a szívem a fájdalomtól..., és érzem, hogy jóvátessed a Neked szentelt lelkek minden sértését, akik olyan nagy bánatot okoznak Neked, hogy bármennyire is igyekszel felállni, nem sikerül.” (A szenvedések órája)

Tisztíts meg engem, Uram, * fehérebb leszek, mint a hó.

Könyörülj rajtam, Istenem, szeretetedben töröld el bűneimet, és moss meg minden bűnömöt, tisztíts meg minden hibámtól.

Uram, a szenvedő fájdalma mind a te bánatodban van – **Érte könyörgünk Hozzád, irgalmazz!**

Uram, a kétségbeesett ember kínja a Te szíved gyötrelmében van – **Érte könyörgünk Hozzád: irgalmazz!**

Uram, a megtérni nem akaró elutasítása, a Te gyengeségedben van – **Érte könyörgünk Hozzád: irgalmazz!**

Örök Atya, felajánlom neked szeretett Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus testét és véré, lelkét és istenségét, engesztelésül bűneinkért és az egész világ bűneiért. Jézus fájdalmas szenvedése miatt irgalmazz nekünk és az egész világnak.

* * *

TIZEDIK ÁLLOMÁS: JÉZUS MEGFOSZTJÁK RUHÁITÓL

– Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged,

– mert te a szent kereszted által megváltottad a világot.

„Ugyanazt a lelkiületet ápoljátok magatokban, amely Krisztus Jézusban volt. Ő Isten formájában volt, és az Istennel való egyenlőséget nem tartotta olyan dolognak, amelyhez föltétlenül ragaszkodnia kell, hanem kiüresítette magát, szolgai alakot öltött, és hasonló lett az emberekhez. Külsejét tekintve olyan lett, mint egy ember. Megalázta magát és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig.” (Fil 2,5-8).

„Amikor a katonák fölfeszítették Jézust, fogták ruhadarabjait és négy részre osztották, minden katonának egy-egy részt, majd a köntösét is. A köntöse varratlan volt, egy darabból szöve. Ezért megegyeztek egymás közt: „Ne hasítsuk szét, hanem vessünk rá sorsot, hogy kié legyen.” Így teljesedett be az Írás: Ruhámon megosztottak egymás közt, és köntösömre sorsot vetettek. A katonák valóban így tettek.” (Jn 19,23-24)

† „Testem a bűnt elkövető ember igazi képe. A bűn megfosztja őt kegyelmem ruháitól, és én, hogy visszaadjam neki, megfosztom magam ruháimtól. A bűn eltorzítja őt, és miközben ő a legszebb teremtmény, amely kezeim közül származik, ő maga teszi önmagát a legrondábbá és legundorítóbbá. Én voltam a legszebb az emberek között, és hogy visszaadjam az ember szépségét, Emberi mivoltomat hagytam megtöretni. Nézz rám, milyen förtelmes vagyok...! Felhasították a bőrömet korbáccsal, hogy nem ismertem

többé magamra. A bűn nemcsak a szépséget veszi el, hanem mély, gennyes, üszkös sebeket képez, amelyek a legbelsőbb részeinket rágják, felemésztik az élet nedveit, így minden, amit tesz, halott, csontvázszerű cselekedetek, melyek elszakítják származásának nemességétől, értelmének fényétől, és az embert vakká teszik; én pedig, hogy betöltssem sebei mélységét, széttéptem ruháimat, egyetlen sebbé tettem magam, és véremmel életnedveket áramoltattam lelkébe, hogy újra életet adjak neki.” (1922. 09. 02.).

† „Gyermekem, meztelenségemmel jóváteszek azokért, akik fényűző és illetlen ruhákat viselnek; azokért, akik vétkeznek a szerénység ellen, és akik annyira ragaszkodnak a gazdagsághoz, a kitüntetésekhez és az élvezetekhez, hogy bálványt emelnek ezeknek szívükben...” (A szenvedések órája)

„Meztelen Jóságom, míg veled jóváteszek, kérlek, hogy legszentebb kezeddel mindenből vetköztess ki engem, és ne engeddd, hogy gonosz vonzalom eljusson a szívembe.” (A szenvedések órája)

Jézus, Jézus, Jézus, Jézus, * megbocsátott nekem, megbocsátott nekem,
Jézus, Jézus, Jézus, * megbocsátott nekem.
Jézus, Jézus, Jézus, Jézus, * meghalt értem, meghalt értem,
Jézus, Jézus, Jézus, * meghalt értem.

Passiód és szent kereszted által – **szabadíts meg minket, Uram!**

Az ostoba büszkeségtől és a hiú dicsőségtől – **szabadíts meg minket, Uram!**

A harag és a másokkal szembeni ellenségeskedés mérgétől – **szabadíts meg minket, Uram!**

Az önzés és az önérdék mótelyétől – **szabadíts meg minket, Uram!**

A soha nem csillapított szenvedélyek rabságából – **szabadíts meg minket, Uram!**

Bűneinktől és azok következményeitől – **szabadíts meg minket, Uram!**

A korrupciótól, a szerencsétlenségtől és a háborútól – **szabadíts meg minket, Uram!**

Örök Atya, felajánlom neked szeretett Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus testét és véré, lelkét és istenségét, engesztelésül bűneinkért és az egész világ bűneiért.

– Jézus fájdalmas szenvedéseiért irgalmaz nekünk és az egész világnak.

* * *

TIZENEGYEDIK ÁLLOMÁS: JÉZUST KERESZTRE FESZÍTIK

- Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged,
- mert te a szent kereszted által megváltottad a világot.

„Így vezették ki egy Golgota nevű helyre, ami a Koponya-helyet jelenti. Mirhával kevert bort adtak neki inni, de nem fogadta el. Keresztre feszítették, majd megosztottak ruháján, sorsot vetve, hogy kinek mi jusson. Három óra volt, amikor keresztre feszítették. Az elítélésének okát jelző táblára ezt írták: A zsidók királya. Vele együtt két gonosztevőt is fölfeszítettek, az egyiket jobb, a másikat bal felől. Így beteljesedett az Írás: „A gonoszok közé sorolták.” Az arra menők káromolták, csóválták a fejüket s mondogatták: „Te, aki lerombolod a templomot, és három nap alatt felépíted, mentsd meg magadat, szállj le a keresztről!” (Mk 15,22-30)

„Amikor odaértek arra a helyre, amelyet Koponya-helynek hívtak, ott fölfeszítették, s a gonosztevőket is vele, egyiküket jobbról, másikat balról. Jézus pedig mondta: »Atyám, bocsáss meg nekik, hisz nem tudják, mit tesznek.« Ruháján sorsot vetve megosztottak. ... Az egyik fölfeszített gonosztevő káromolta: »Nem te vagy a Krisztus? Szabadítsd meg hát magad és minket is.« A másik rászólt: „Nem félsz az Istentől? Hisz te is ugyanazt a büntetést szenveded. Mi tetteink méltó jutalmát kapjuk. De ő nem csinált semmi rosszat.” Aztán hozzá fordult: „Jézus, emlékezzél meg rólam országodban.” Ezt válaszolta neki: „Bizony mondom neked, még ma velem leszel a paradicsomban.” (Lk. 23,33-34; 39-43)

„Jézus kereszttje alatt ott állt anyja, anyjának nővére, Mária, aki Kleofás felesége volt, és Mária Magdolna. Amikor Jézus látta, hogy ott áll az anyja és szeretett tanítványa, így szólt anyjához: »Asszony, nézd, a fiad!« Aztán a tanítványhoz fordult: »Nézd, az anyád!« Attól az órától fogva házába fogadta a tanítvány.” (Jn 19,25-27).

† „Szent Atyám, itt vagyok én, megterhelve a világ minden bűnével; nincs olyan bűn, amely ne lenne rám zúdítva; ezért ne az emberekre zúdítsd többé a te isteni igazságosságod ostorait, hanem rám, a te Fiadra.... Ó, Atyám, engedd meg, hogy minden lelket ehhez a kereszthez kösse, és hogy vérem és sebeim hangján bocsánatért esedezzem értük. Ó, Atyám, látod, mi lett belőlem? E kereszttel, a fájdalmak által adj mindenkinek igazi megtérést, békét, megbocsátást, szentséget.”

„Ó, én Jézusom, megfeszítettél, megfeszítettem én is benned. Ne engedd, hogy elszakadjak Tőled, hanem maradjak mindig Hozzád szegezve, hogy szeresselek Téged, hogy jóvátegyek, és enyhítsem a fájdalmat, melyet a teremtmények okoznak Neked bűneikkel.” (A szenvedések órája)

Köszöntelek téged, ó, szent kereszt, mely a Megváltót tartottad, * dicsőséget, dicséretet, tiszteletet énekel neked minden nyelv és minden szív.

A kereszt oltárán feláldozott isteni bárány, * irgalmaz nekünk!

Te, aki elveszed a világ bűneit,* mentsd meg az embert, akinek nincs békéje.

Krisztus lelke, szentelj meg engem!

Krisztus teste, üdvözíts engem!
Krisztus vére, tölts be engem!
Krisztus oldalából kifolyó víz, moss tisztára engem!
Krisztus kínszenvedése, erősíts meg engem!
Ó, édes Jézus, hallgass meg engem! Tőled leszakadni ne engedj engem!

Az élet nehéz és embert próbáló időszakaiban – **ne engedd, hogy elszakadjak Tőled.**

Amikor minden és mindenki arról szeretne meggyőzni, hogy Te csak illúzió vagy – **ne hagyd, hogy elszakadjak Tőled.**

Amikor saját hibámból elhagyatottnak érezhetem magam – **ne hagyd, hogy elszakadjak Tőled.**

Örök Atya, felajánlom neked szeretett Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus testét és véré, lelkét és istenségét, engesztelésül bűneinkért és az egész világ bűneiért.
– Jézus fájdalmas szenvedéseiért irgalmazz nekünk és az egész világnak.

* * *

TIZENKETTEDIK ÁLLOMÁS: JÉZUS MEGHAL A KERESZTEN

- Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged,
- mert te a szent kereszted által megváltottad a világot.

„A hatodik órától a kilencedik óráig sötétség borult az egész földre. Kilenc óra tájban Jézus felkiáltott, hangosan mondván: »Éli, Éli, lamma szabaktani?« Vagyis: »Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?« Ezt hallva az ott állók közül néhányan megjegyezték: »Illést hívja.« Egyikük rögtön odaszaladt, fogott egy ecetbe mártott szivacsot, rátűzte egy nádszálla, és inni adott neki. A többiek meg így beszéltek: »Hadd lássuk, eljön-e Illés, hogy megszabadítsa!« (Mt 27,45-49)

„Jézus tudta, hogy már minden beteljesedett. De hogy egészen beteljesedjék az Írás, megszólalt: »Szomjazom!« Volt ott egy ecettel teli edény. Belemártottak egy szivacsot, izsópra tűzték és a szájához emelték. Amint Jézus megízlelte az ecetet, így szólt: »Beteljesedett!« Aztán lehajtotta fejét és kilehelte lelkét.” (Jn 19,28-30)

„A hatodik óra körül sötétség támadt az egész földön, s egészen a kilencedik óráig tartott. A nap elsötétedett, a templom függőnye középen kettéhasadt. Jézus ekkor hangosan felkiáltott: »Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet.« E szavakkal kilehelte lelkét.” (Lk 23,44-46).

„Halott Jézusom, ezzel a kiáltással mindnyájunkat az Atya kezébe adtál, hogy ne utasítson el minket. Ezért kiált hangosan, ne csak a te hangoddal, hanem minden fájdalmaddal és a te véred hangjaival: »Atyám, a te kezébe ajánlom lelkemet és minden lelket...« Jézusom, én is neked ajánlom magam; add meg nekem a kegyelmet, hogy teljesen a Te szeretettedben, és a Te akaratodban haljak meg. Kérlek Téged, hogy soha ne engedd, hogy életemben vagy halálomban eltávolodjak a Te legszentebb Akaratodtól.” (A szenvedések órája)

*Köszöntelek téged, ó szent kereszt, melyen a Megváltó függött, * dicsőséget, dicséretet, tiszteletet énekel neked minden nyelv és minden szív.*

*Szűz Anyánk szerető karjaiban születél, * ó, Jézus,
Meghaltál irgalmas karjaiban * a keresztnek, mely neked adatott.*

Ó, Jézusom, hallgass meg engem!

Szent sebeidbe rejts el engem!

Tőled elszakadni ne engedj engem!

A gonosz ellenségtől oltalmaz meg engem!

Halálom óráján hívj magadhoz engem és hozzád jutnom engedj engem!

Hogy szentjelled dicsőíthesselek mindörökkön örökké.

Örök Atya, felajánlom neked szeretett Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus testét és véré, lelkét és istenségét, engesztelésül bűneinkért és az egész világ bűneiért.

– Jézus fájdalmas szenvedéseiért irgalmazz nekünk és az egész világnak.

* * *

TIZENHARMADIK ÁLLOMÁS: JÉZUST SÍRBA HELYEZIK

– Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged,

– mert te a szent kereszted által megváltottad a világot.

„Az előkészület napja volt. A zsidók arra kérték Pilátust, töresse meg a keresztre feszítettek lábszárát és vetesse le őket a keresztről, nehogy szombaton is a kereszten maradjanak a holttestek, az a szombat ugyanis nagy ünnep volt. El is mentek a katonák, és megtörték a lábszárát az egyiknek is, a másiknak is, akit vele együtt fölfeszítettek. Amikor azonban Jézushoz értek, látták, hogy már meghalt. Ezért nem törték meg a lábszárát, hanem az egyik katona oldalába dőfte a lándzsáját. Nyomban vér és víz folyt belőle. Aki látta, az tett róla tanúságot, és igaz a tanúsága. Tudja, hogy igazat mond, hogy ti is higgyetek. Mert ez azért történt, hogy beteljesedjék az Írás: »Csontját ne törjétek«” Vagy egy másik helyen: »Föltekintenek arra, akit keresztülszúrtak.«”

Jézus temetése

Arimateai József, aki Jézus tanítványa volt – bár a zsidóktól való félelmében csak titokban –, arra kérte Pilátust, hogy levehesse Jézus testét. Pilátus megengedte. Így elment és levette a testet. Nikodémus is elment, aki annak idején éjszaka kereste föl (Jézust), s vitt mintegy 100 font mirha- és aloékeveréket. Fogták Jézus testét és a fűszerekkel együtt gyolcsba göngyölték. Így szoktak a zsidók temetni. Azon a helyen, ahol keresztre feszítették, volt egy kert, s a kertben egy új sírbolt, ahova még nem temettek senkit. Mivel a sír közel volt, a zsidók készületi napja miatt ide temették Jézust.” (Jn 19,31-42)

„Ó, Jézusom, gyötrelmes és legfájdalmasabb halálod után úgy tűnik, hogy nekem már nem lesz saját életem; de ebben a megsebzett szívben megtalálom az életemet, így bármit is készülek tenni, azt mindig ebből az Isteni Szívből fogom meríteni.” (A szenvedések órája)

Jézus teste, mely érettünk adatott. (×4)

Jézus vére, mely érettünk adatott. (×4)

Jézus oldalából kifolyó vér és víz – **köszönjük neked, Uram!**

Jézus oldalából, az új Ádámból alakult az Egyház, az új Éva – **köszönjük Neked, Uram!**

Jézus oldalából születünk azon a napon Isten gyermekeiként – **köszönjük neked, Uram!**

Örök Atya, felajánlom neked szeretett Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus testét és véré, lelkét és istenségét, engesztelésül bűneinkért és az egész világ bűneiért. Jézus fájdalmas szenvedéseire irgalmazz nekünk és az egész világnak.

* * *

TIZENNEGYEDIK ÁLLOMÁS: JÉZUS TEMETÉSE ÉS MÁRIA FÁJDALMA

– Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged,

– mert te a szent kereszted által megváltottad a világot.

„Mihez hasonlítsalak, mivel vesselek össze, Jeruzsálem leánya? Ki tudna megvigasztalni, Sionnak szűz leánya? Mert nagy, mint a tenger, a fájdalmad. Ki gyógyíthatna meg? ... Csak sír, egyre sír éjjelente, könnyei peregnek az arcán. Azok közül, akik szerették, egy sincs, hogy vigasztalja. Barátai mind cserben hagyták, és ellenségeivé lettek... . Ó, ti mindnyájan, akik erre jártok az úton, nézzetek ide és

lássátok: Van-e oly fájdalom, mint az én fájdalom? Mert lesújtott rám az Úr izzó haragjának napján.” ... (Siralm 2,13; 1,2 és 12)

„Ehelyett inkább örüljetek, hogy részetek lehet Krisztus szenvedéseiben, hogy dicsősége megnyilvánulása napján majd ujjongva örülhessetek.” (1 Pét 4,13)

„Rövid idő s már nem láttok, ismét rövid idő s viszontláttok. ... Bizony, bizony, mondom nektek: Ti sírtok majd, és jajgattok, a világ azonban örülni fog. Szomorkodtok, de szomorúságotok öröme válik. Az asszony is szomorú, aki szül, mert elérkezett az órája. Amikor azonban megszületik a gyermeke, azon való örömeiben, hogy ember született a világra, nem gondol többé a gyötrelmeire. Így most ti is szomorúak vagytok. ... Azon a napon már nem kérdeztek tőlem semmit.” (Jn 16,19-23).

„És most egy szó hozzád, édesanyám: kérünk Téged, amint elmegyünk, zárd be minket Jézus legszentebb Szívébe, és tedd magadat őrzővé, hogy ne keljen Szívéből kiűzzön minket, és mi, ha akarjuk is, ne tudjuk elhagyni azt. Ezért megcsókoljuk a Te anyai kezedet, és kérünk, add ránk áldásodat.” (A szenvedések órája)

Szűzanyám, add, hogy az Úr sebei szívembe vésődjenek!

Hálaadó imádság

Szerető Jézusom, meghívtál, hogy kitartsak melletted szenvedésednek ebben az órájában, és én itt vagyok. Ezerszer ezer köszönet, dicséret és áldás illet Téged mindazért, amit megtettél és elszenvedtél értem és mindenkiért: kiontott szent véred minden cseppjéért, minden lélegzetvételeért, szívdobbanásodért, minden lépésedért, szavadért, pillantásodért, keserűségedért és sebedért. Mindent megpecsételek, Uram Jézus, »Szeretlek« és »Köszönöm« szavaimmal. Add, ó Jézusom, hogy körülvegyn Téged és magával ragadjon engem, sőt minden földön élő embert a lényem egészéből feléd irányuló hálaadás és dicséret szakadatlan folyama. Ó, Jézus, szoríts engem isteni szívedre és pecsételj meg áldásoddal, hogy semmi más ne fakadjon gyarló emberi szívemből, csak egy folyamatos téged megéneklő szeretet-himnusz.